ဝတ္ထု-ပန်းချီ

မောင်ငြိမ်းချမ်း

ရိုင်းဗေဒါ

နှတ်စက်ကျောင်း

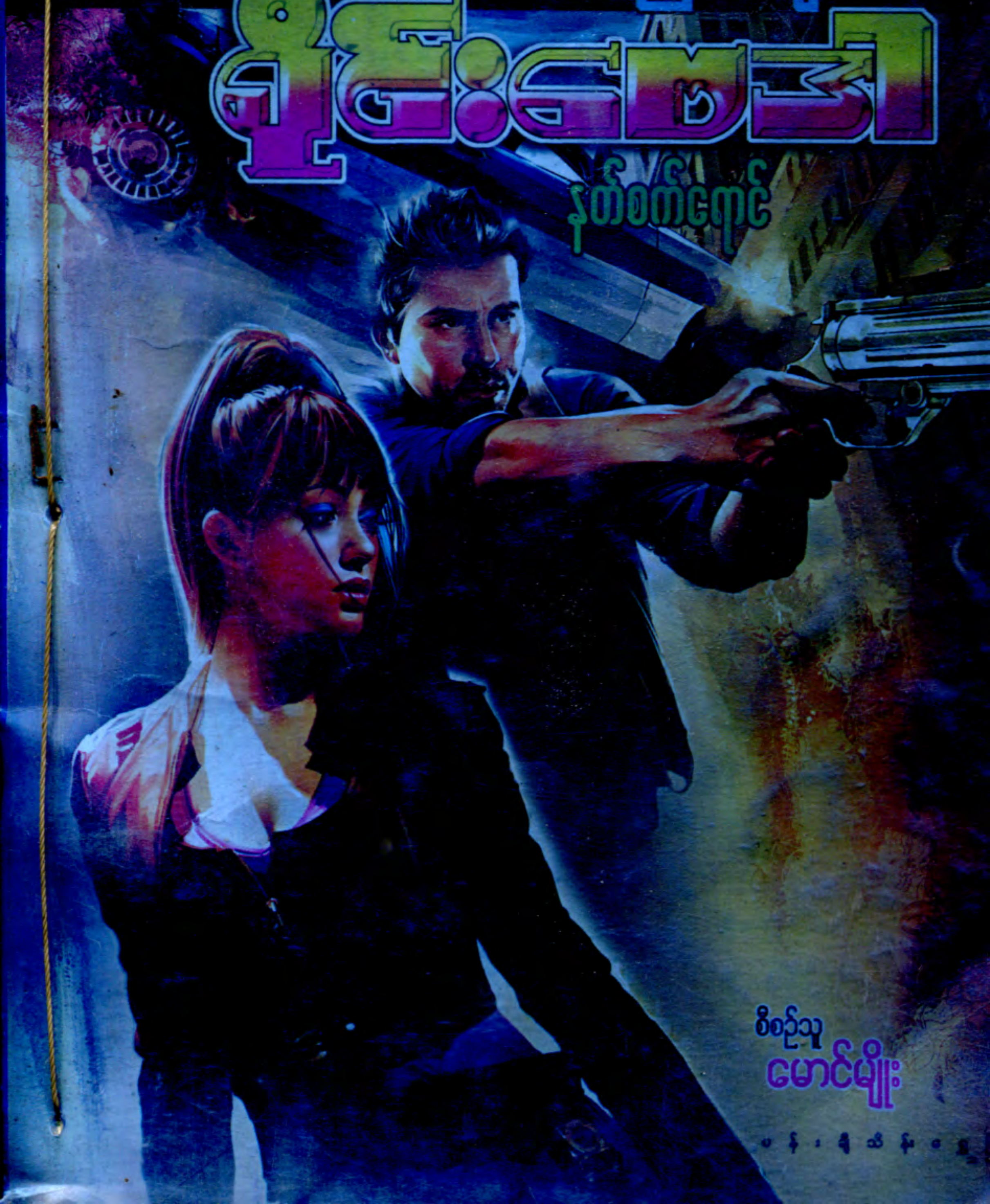

စီစဉ်သူ

မောင်မျိုး

ပန်းချီ သိန်းဝေ

ကြောင်နွမ်ကောင်
ယာပေတိုက်

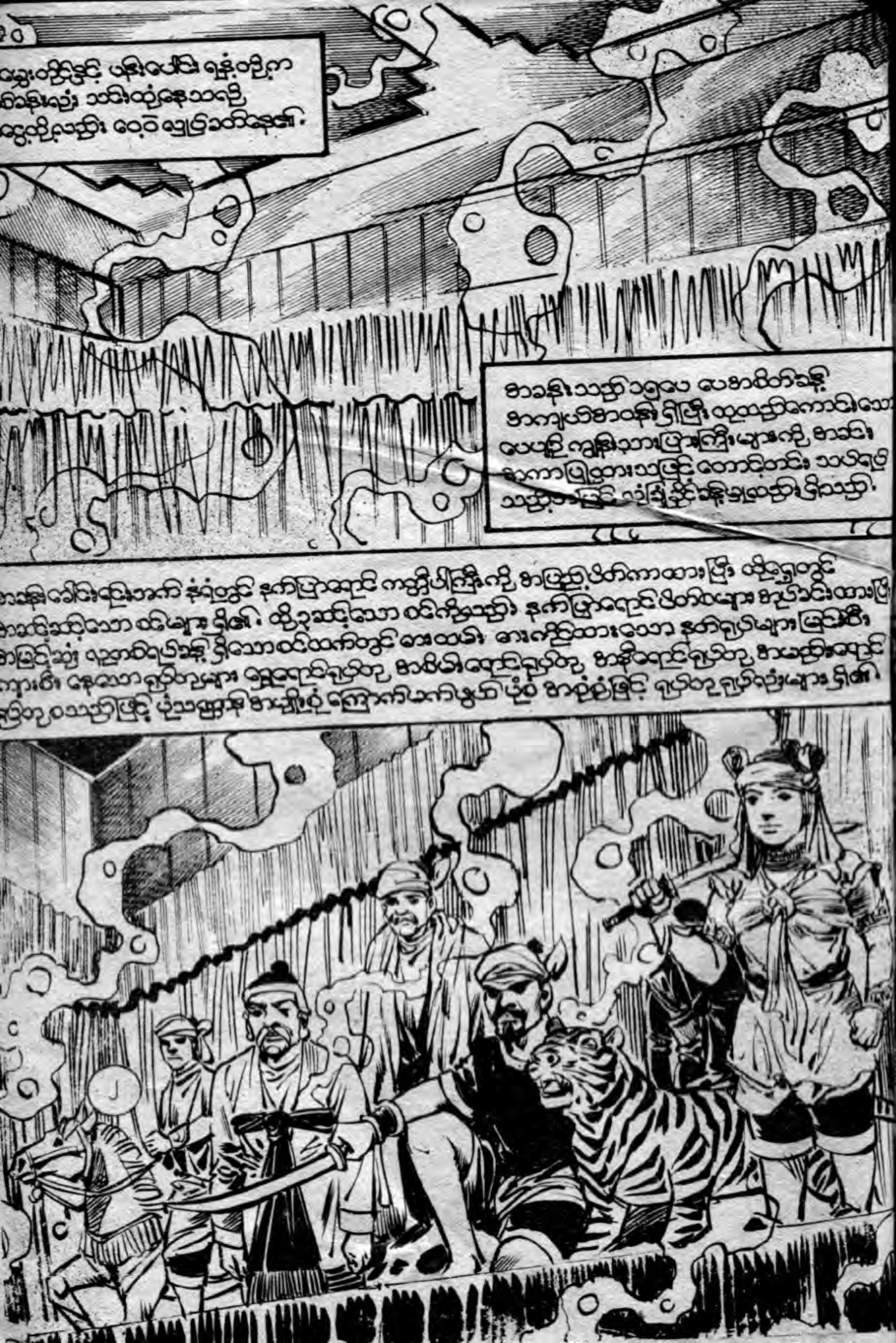
ချွေးတပြိုင်ပြိုင် ပန်း၍ ပေါင်း ရှုန်းတပြို့ကာ
ခါနီးချဉ်း သတိထုံ့နေသရဲ့
ထွေ့တို့လည်း ဝေ့ဝဲ ချော့ပြုခတ်နေ၏။
အခန်းသည် ၁၅ပေ ပေအဖိတ်ခန့်
အကျယ်အဝန်း ရှိပြီး ထူထည်ကောင်းသော
ပေပဉ္စ ကျွန်းသားပြားကြီးများကို အခင်း
အကာပြုထားသဖြင့် တောင့်တင်း သပ်ရပ်
သည့်အပြင် ခိုင်ခံ့မှုလည်း ရှိသည်။
အခန်း ခေါင်း ပြေအကာ နံရံတွင် နက်ပြာရောင် ကတ္တီပါကြီးကို အပြည့်ပိတ်ကာထားပြီး ထိုမှတွင်
အောင်ဆင်ခဲ့သော ထင်းများ ရှိ၏။ ထိုဥဆင့်သော ဝင်ကိုင်ရာသည်။ နက်ပြာရောင် ပိတ်ဝေများ စည်းပြေတာထားပြီး
အမြင့်သုံး လှုပ်ရှားရပြနိုင်သော ဝင်ပေါက်တွင် ဓားထေပါး ဓားကိုင်ထားသော နက်ကျပ်များ မြင်ရပြီး
ကျား၏ နေသော ရုပ်တုများ ရွှေရောင်ရုပ်တု၊ အပြိုင်ရောင်ရုပ်တု၊ အဖိုးရောင်ရုပ်တု၊ အသည်းရောင်
ရုပ်တု၀သည်ဖြင့် ပုံသဏ္ဌာန် အချိုးစုံ ကြောက်မက်ဖွယ် ပုံစံ အစုံစုံဖြင့် ရုပ်တု ရုပ်ထုံးများ ရှိ၏။

ထိုလှိုဏ်ဂူများမှ အောက်တစ်ထပ် နိမ့်
သော စင်တန်းများ အပေါ်တွင် သာပြ
ထိုးကိုရှိသည့် အုန်းပွဲ ငှက်ပျောပွဲများ။
ထိုပွဲများ၏ ငှက်ပျောဖီးများကြားတွင်
နံ့သာတိုင်များ ပွဲစေ့တို့ထားပြီး အခိုး
တလူလူ နှင့် ရှိနေသည်။ ဖယောင်း
တိုင်၏ အပေါ်ရှိသည်။ အသင်းတွင်
တစ်တိုင်စီကို တစ်ခု ထွန်းညှိထားသဖြင့်
တစ်ခန်းလုံး ရှိသည် လင်းချင်းနေသော်
လည်း ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေ၏။
အောက်ခြေ၌ အခင့် စင်တန်းတွင်မူ လက်နက်
ကိရိယာတို့ကို ထားရှိ၏။ ဝင်းလက်သော တစ်ဖက်
တစ်ချက်တွင် အချိုးမကျသော ဓားရှည်များနှင့်
ဓားတောင်းများကို ထောင်ထား၏။ အလယ်တွင်
ပုံသဏ္ဌာန် အမျိုးမျိုးရှိသော ဓားများကို စီတန်းကာ
ထောင်ထားသည်မှာ စင်တန်းတစ်ခုလုံး အပြည့် ဖြစ်နေ၏။

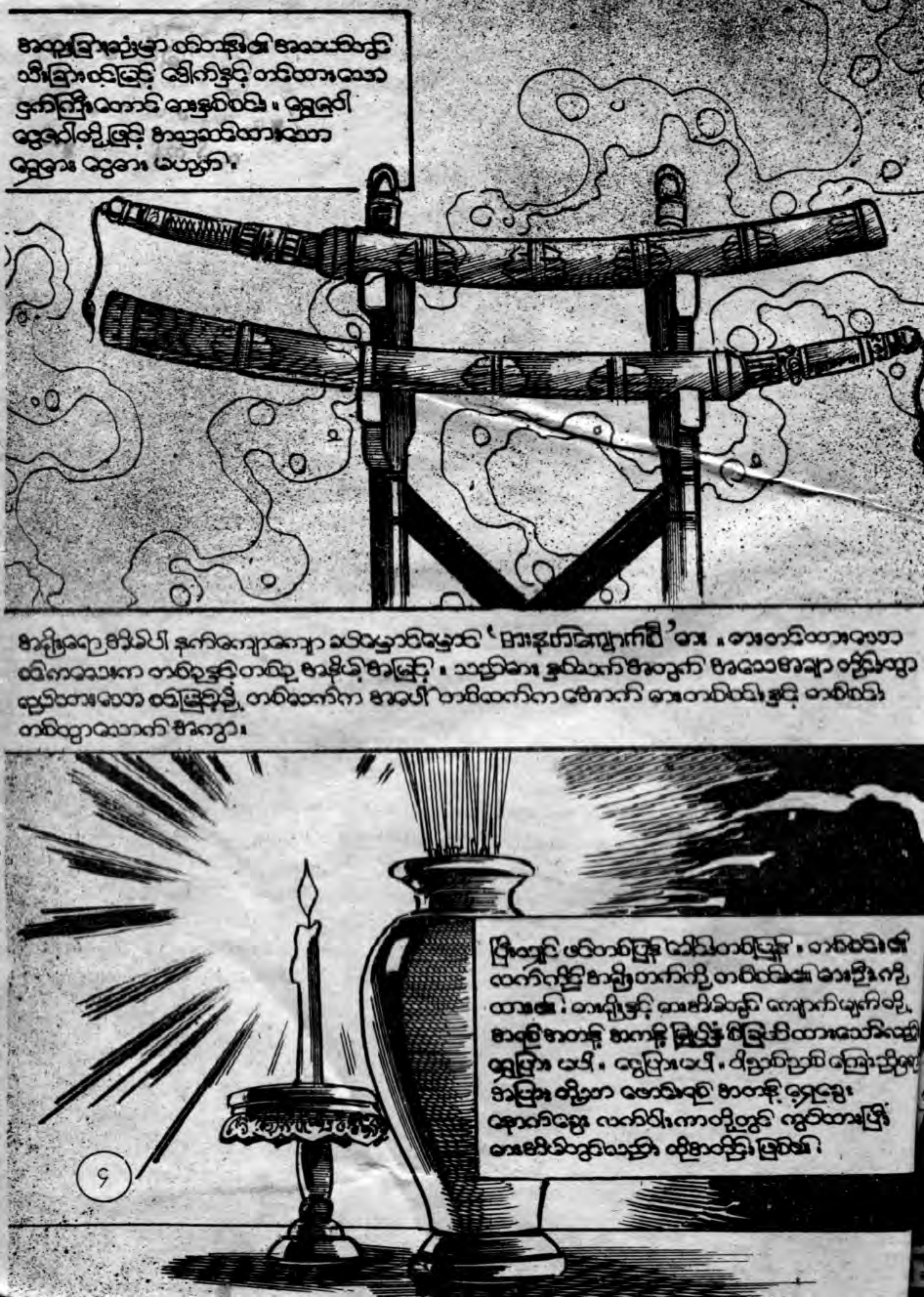
အထူးခြားဆုံးမှာ ထိပ်ဘူးနိုး၏ အလယ်ပိုင်း
သိုးမြီးစပ်ဖြင့် ချိတ်နှင့် တပ်ထားသော
ရွှေငွေတို့ဖြင့် စီခြယ်ထားသော
ရွှေဓား ငွေဓား မဟုတ်ပါ။
'ဓားနက်ကြီးကျောက်ဖီ'
ရွှေပြား ယပ်။ ငွေပြား ယပ်။
၄

တစ်ခုတူညြားသည်ပြာ ရှောက်ပိဂါ သံပုရာရွက်၏
မာဆောသစ်ပေါ်ကတွင် ပွတ်ချောကျစ်လျစ်ထားသော
ဒါနက်ရေပြည်ကြီး၊ ဖာစုတ္တံခု တန်းလန်း
ချထားခြင်းပင်။
ထို စားပွဲခုံနောက်ဖက် အောက်တွင် စားပွဲပေါ်တစ်ခုနှင့်
ဘုရားပြင်ဆင်ထားသော နံ့သာတိုင်များ
စားသောက်ဖွယ်ရာတို့ ထည့်ထားသော နှီးပေါင်း တစ်ခု။
နတ်ဝိညာဉ် တးညီနောင် ပျော်မွေ့ပါသော စောင့်ရှောက်ပါသော
အခန်း တစ်ခုလုံးတွင် ရှုပျံ့၏ သံပင်ဖြူ
၁၀
နတ်ဝိညာဉ် တးညီနောင် ပျော်မွေ့ပါသော စောင့်ရှောက်ပါသော

နတ်စကာရောင် သိပြီမို့ လာခဲ့ ဟုတ်လား
ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ ဆရာကြီးက ပြောသွားလို့ ပါ..
မင်း ပေါ်မိလာပါ အတိုင်း သွားကာသွား ရှာကြ ကျော်ပြီး ညီ တောင်ကြည့်နဲ့ သရက်တောခွာပါတွေ့ပါ ယခု အဲဒါ နတ်စကားရောင်ပြီပဲ
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ
ဤသို့ပြောကာ ဘုန်းကျော့ဦး မိတ်ဆွေကို ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီး ထွက်သွားလေတော့၏
ဟဲ နေပါဦး မောင်ရင် နတ်စကားရောင်ကို ဘာသွားပို့မှာတုံးလဲ
ဟို... ကျွန်တော် ဆရာကြီး အမှာ သိပ္ပံပညာ သင်ချင်လို့ပါ.... ဦးကြီး

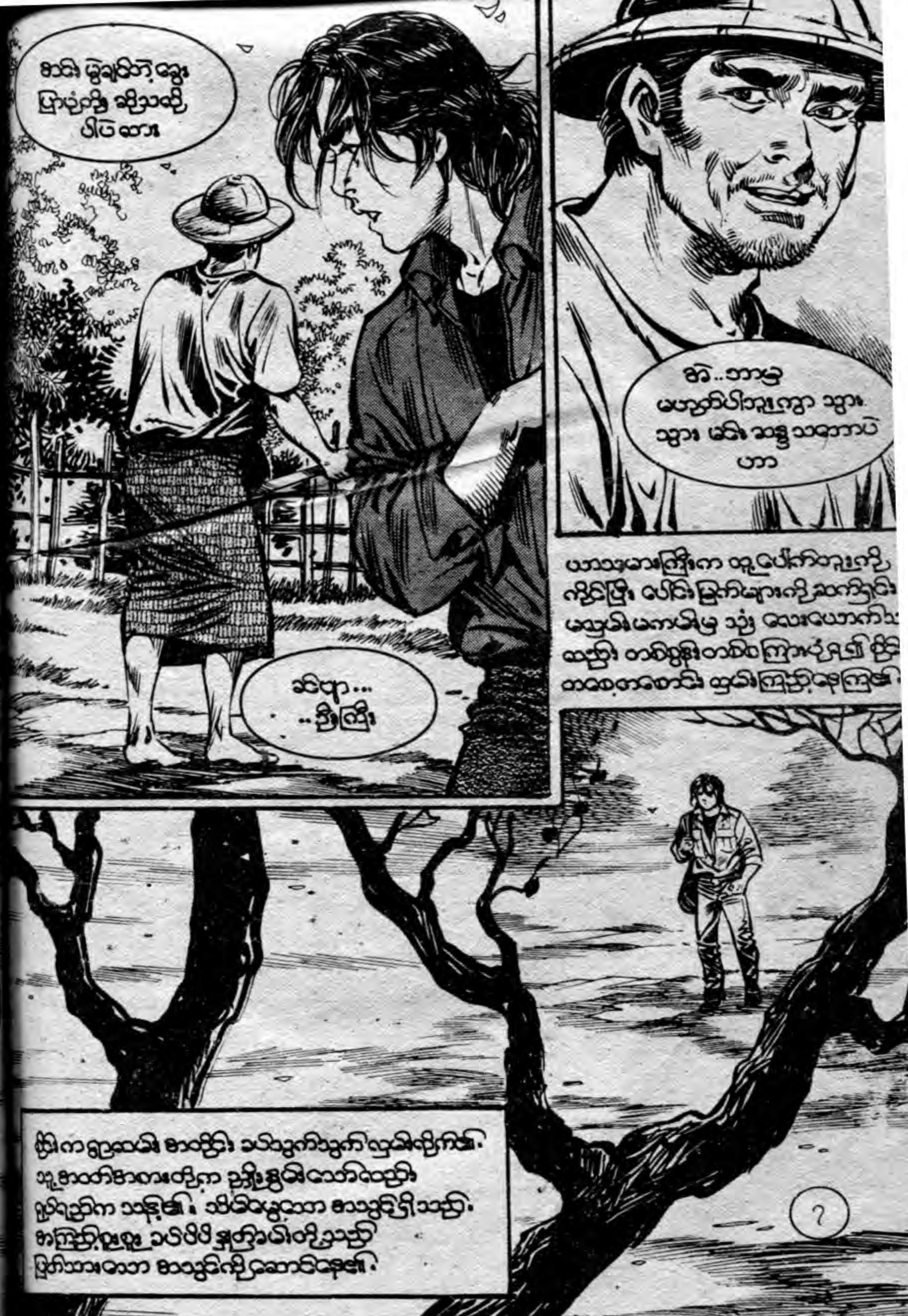

ဒါဆို မွဲချင်ကဲ့ ဈေး ပြာပုံကို ခိုသူတို့ ပါပဲလား
ခင်ဗျာ... ..ဦးကြီး
ဟဲ..ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးကွာ သွား. သွား မင်း ဆန္ဒ သဘောပါ ဟာ
ယာသမားကြီးက တူ ပေါက်တူးကို ကိုင်ပြီး ပေါင်းမြက်များကို ခုတ်ထွင် မသွားမီ ယာကမ်းမှ သုံး လေးယောက် တစ်ခွန်းတစ်စ ကြားလိုက်ရ တစေ့တစောင်း ကြည့်နေကြ၏
ဖြိုးက ရွာထဲသို့ ခပ်သွက်သွက် လှမ်းလျှောက်လာ၏. သူ့ စိတ်အတွေးတို့က ... သာသနာပြု ... ဆိုင်ရာ အသွင်ကို ဆောင်နေ၏.

ဤမြို့ရှိ သင်္ချာဆရာသည် နောက်ဘက်ရှိ တောင်စွယ်သစ်တောနှင့် ဆက်နေသဖြင့် ညို့ညို့ မှောင်မှောင် ဖြစ်နေ၏။ လူသွားလမ်းသည် သင်္ချာဆရာအိမ်မှ ဖြတ်ကာ ကွေ့ဝိုက်သွားပြီး လယ်ကွက်ကျော် ပေါက်တွင် ပြောင်မြက်ခင်း ပင်တို့ စုံစုံလွှလွှ ဖြစ်နေသော တောစပ် အတွင်းသို့ တိုးဝင် ပျောက်ကွယ် သွားသည်။
နတ်စက်ရောင် သိုင်းအဖွဲ့
သချင်္ချာဆရာ အိမ်ပါ ဆိုင်းဘုတ်သည် မကြီး မငယ် သစ်ပျဉ် ဖြစ်သော်လည်း ဆေးတို့ ကွာ၍ ပြောနေပြီး စာလုံးပင် ပျောက်နေပြီ ဖြစ်၍ ဗိုလ်ကို အသေအချာ ရသည်။ ...
သချင်္ချာပင် အိမ်ကို ဖြတ်၍ သည်။ ကွက်လပ် ကျယ်ကို တွေ့ရ၏။ အိမ်သည် တစ်ထပ် အိမ် ခြေမြင့် ဖြစ်သော်လည်း အဆောက်အဦ မှာ ကျယ်ပြန့်သည်။ ရေနံ့ ဝရံတာ ပြောင်နေသည်။ ... သော ... သစ်များ အဆောက်တွင် ... ကျယ်ကြီး ရှိသည်။

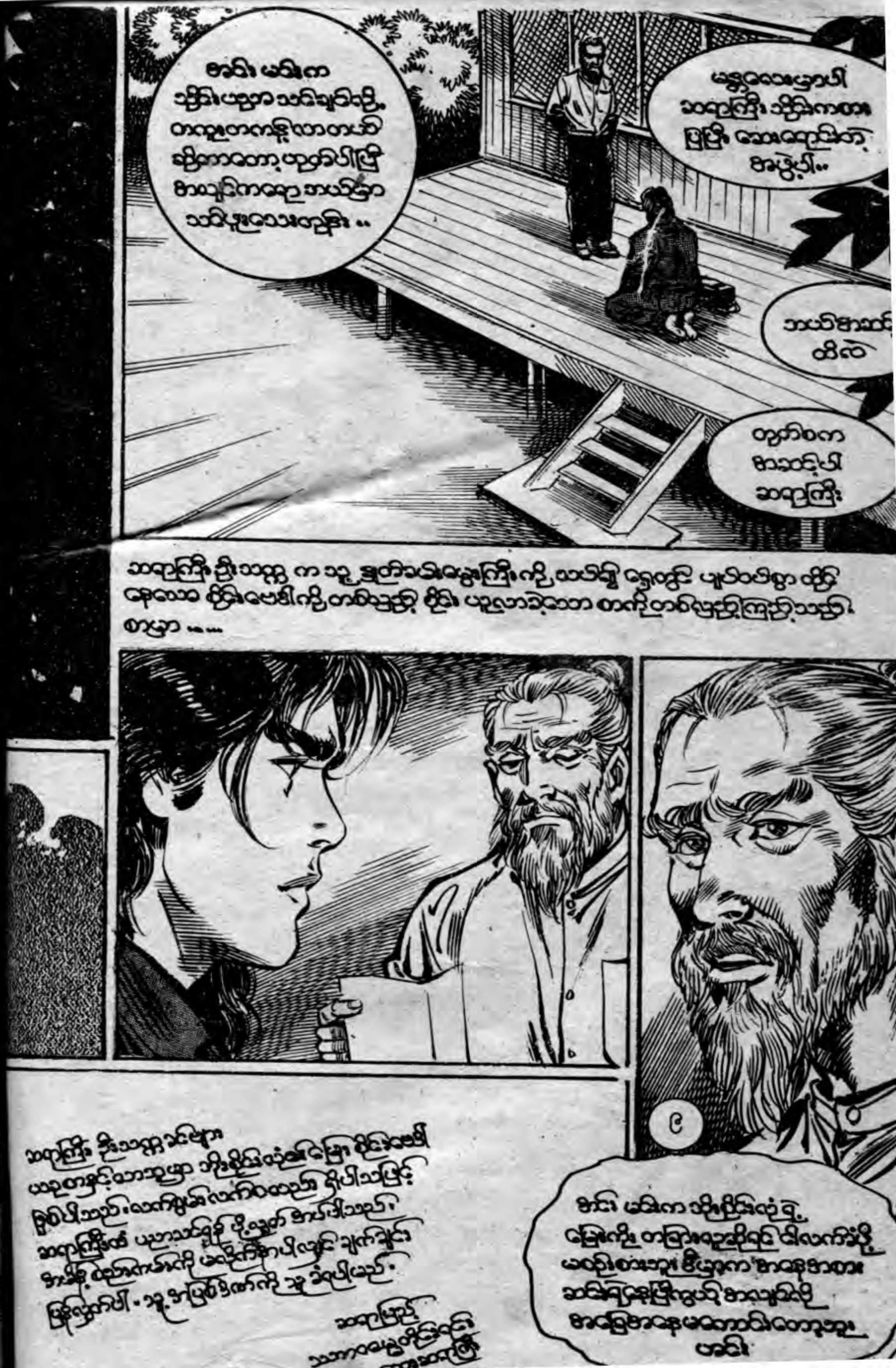

ဒိုး..ဒိုး!
ပတ်သံကြီးက ပဲ့ခိုရနေ၏ ။ နဂါးပေါက်သဘင်
သဘင်တော်ပွဲ မြို့ကြီးသည် စိုစို ပြောကြသည့် ရှေ့ကာ
တိုက်ဆိုင်ခြောက်တော့ ဖြစ်၏ ။ မျိုးတော့ ။ ရှေ့တင်
ရွှေလွှက်များ ရနေ၏ ။ သဘင်သံ တကြိမ်ကြိမ်နှင့်
ရှုသူရှုသားတို့သည် တခဲနက် ပြောကြ၏
ပဲကောလ ရှေ့သွားကြသော တော့ စားဝတ်တို့ကြသည် ။ နောက်
လာသူ၏ ကာလသားတော အတိုင်းပေါက်ရောင် ဖဲ့သည်နောင် ကြိုးရှည်
ညှိညှိ၊ သက်ကိုပြုပြီး သဖြင့် ကျက်သရေကို စုံ၍ ပျော်ကြ၏
သော ရှုသူရှုသား အားလုံး ဆည်းဖြစ်နေကြသည်။
သောကြီးဆိုတာ ပန်းများ ဖြစ်သော နဂါးပေါက် ရေပြင် သဘင်ပွဲတော်
သဖြင့် ယောက်ျားမိန်းမ တစုံလုံး ထိုင်နေကြပြီ သူတို့ နောက်တွင်
သည့် ရှိသော စာငါးများ ထိုင်၏ ။

…ရိုတော့ပွဲများ ဓားလှံများ တင်ထားသော စင်၏
…တွင် ဖြစ်ပေါက်သော ကချေသည် မိန်းမပျိုများ
…သည် ရှုံပန်းနီ ခေါင်းစည်းကြိုးနှင့် ရင်ဖုံးပန်းနီ
…တို့ကာ ကနေတော့ပွဲများကို ကိုယ်စီ ကိုင်
…ကာ၍ နတ်ပင့် နတ်ချော့ တေးကို ဆိုကြရမည်ဖြစ်
…ယိမ်းက ရှေ့ကြသည် ဆိုင်းဝိုင်းကြီးမှ
…တို့ကို ပင်နှံ ပင်နှံ ထပေါင်း တီးနေသဖြင့်
…၍ နေကြသည့်မှာ ရှေ့ တဒိုင်း ဒိုင်း ညှိ
…ပျံ ပျံ ကြွနေကြတော့သည်။
ဗိုလ်ဟဲ ဖြင်က
ရှည်သာစီလား
ဗိုလ်ငြိမ်းက နတ်ဖြိုခဲ့ပြင်းသံနှင့် အတကို ကြည့်
နေရင်း ကာတွန်းဝိုက်ယင်ဖြစ်နေရာမှ နံဘေးမှ ရာဇာ
မောင်းကို လှည့်ပြောရင်း ထိုသူကို ကြည့်မိသည်။
အသားညိုညို ဆံပင်တိုတိုနှင့် ခပ်တည်တည်ဖြစ်။
အသက်က ၃၀ ဝန်းကျင်သော ရုပ်ပိုင်း… မျက်ခုံး
ကောင်း၍ မျက်လုံးက ထိုးသားမှုကို ဖော်ပြနေ၏။
ဟုတ်ပ ဟုတ်ကဲ့
တစ်နေ့ကမှ
ရောက်တာပါ။
ဩော်

ငါ့နာမည်က အာဇမ
ဒီမှာတစ်ခွန်းကျော်ပြီ
ဟာ..
ဟုတ်ကဲ့
ဗိုလ်က ဓားတော်တိုက်ခြင်းကို စိတ်ဝင်စား
နေသဖြင့် ကိုအာဇမ ဆိုသူ၏ စကားကို
ကမန်းကတန်း ခေါင်းညိတ်ပြီး
အပျိုတော်များကို မျက်စိက ပြန်ရောက်
သွားသည်။ ထိုအခိုက်တွင် ဘယ်အချိန်က
ထွက်လာမှန်း မသိသော အပျိုတော်ကလေးသည်
တစ်ဦးကို မြင်လိုက်ရသည်။
၁၂
ရွှံ့ပန်းနီ ခေါင်းစည်းနှင့် ရင်တွင် ပတ်နီကို စည်းထား သော်လည်း
ထိုအပျိုတော်၏ မလာ ထဘီက အနီရောင်တစ်စုစုလိမ်ရွှေကျင်
တစ်စုစု ကြိုးကြိုးချိတ် ဖြစ်သည်။ တောတောက ပသိမ်ရှ သခွ
ဖြစ်သော်ကမ်း အနီရောင် ကြောင်ထဘီကို အမြုပ်ထိပ်ကို
အောက်နား ချွတ်ထားခြင်း ဖြစ်ရ သူက တစ်မူထူးနေသလို
ခေါင်းတွင်လည်း စကားဝါပန်း အတွဲသေးကို လျှပ်စစ်စွာ ပန်ဆင်
ထားလေသည်။ ကချင်မယောက်က မည်သည့်ပန်းမှ ပန်ဆင်
ထားခြင်း မရှိ။

ဟေ့ကြ
ဘယ်ကလာတာ
လဲကွ
ဪ.. ဟို
ရွှေဘိုက..
ရွှေဘိုသား ဟုတ်လား
ငါ ရွှေဘိုသားကို တစ်ခါမှ
မတွေ့ဖူးဘူး
ရဲဘော်ဖေဖေါ်ဝင်းညွန့်က ဝင်လာပြုံးသဖြင့်
ကာယကံရှင်ကတော့ ပြေပြီး ပြန်လှည့်ကြည့်တော့
ဆိုင်းက စတီး ပြောင်း သွားပြီး တေးကာလေး
ကာချင်း တစ်ပုဒ်ကို သီဆိုနေပြီ ဖြစ်၏။
တာဝတိံသာ နတ်ရွာလော နတ်ရွာလော
ဟုတ်ပါတည့် ရှင်ချင်း ရှင်ချင်း ဟုတ်ပါတည့်
ဆွေချင်း ဆွေချင်း ဟုတ်ပါတည့် သူငယ်ချင်း သူငယ်ချင်း
မြင်တိုင်း ဟူသည့် ရွှေမြည်တွန် ရွှေမြည်တွန် မြင်တိုင်း
ရွှေဖမြ ပန်းသင်း ခွေ ပတ်ထွေ ချုံတက်နွယ်...
ချုံတက်နွယ်
၁၃
တေးသံက မြိုင်သည်။ ဆိုင်း ဗုံ ကြီး လက်သံက ဟုန်းတတ နေ၏။
ရင်ခွင်ထဲ အကျ ခြေစ ခြံ လက်အ ပြောင်းလဲကပ်ကြ မော်နေ၏။
၅ ယောက်သော အပျိုတော်တို့က ကခုန်တော့ ချာပြီး လက်ချင်း
သက်သက်သာ ကာ အကကို ကနေကြသော်လည်း စကား၀ါ
ပန်းနှင့် ခေါင်းပေါင်းကမူ ကာဒွန်းလက်ခွင့် ကနေ၏။

ငါးယောက်သော အပျိုကြောင်တို့က ဓားတချောင်းစီကာ ရှိနေပြီး ထိုဓားချိုးသမီးကမူ နောက်တွင်ဖြစ်၍ ထိုင်း ခါးမြင့်တွင် ကွယ်ဝှက်ပေါ်ထိုက်ဖြစ်နေသည်။ ထိုအခါ အပျိုသမီး၏ အသွေးကိုမူ ထိုင်း ထင်ရှားစွာ သတိပြုမိခဲ့ပါသည်။ ထူးခြားသော အလှနှင့် ခါးမြင့် အဆင်ကြွေကြွင့် ကာကာပွဲ့ ခေါ်ဆောင်ဟူသည်ကို ထိုင်း ပညာပေးကြသည်။
ဝတောင်လေလေရူးရူး ပြဲ့ဘက်ဘူး ကင်ပွန်းပွင့်ချီချယ် ပွင့်ချီချယ်။ နွယ်ပန်းဖူးညို ပွင့်ပေလို့ ကြာညို ဆောင်းလေလာယ် ဆောင်းလေလာယ် တောင်တွက်ပျွမ်းဘီ ရွေစွာတီ သင်ရှုမာတ်ရွယ် သင်ရှုမာတ်ရွယ် ပားသီမြေကောင်း ကျသည့်ပြောင်း မကြောင်း ပြည့်ဆောလွယ် ပြည့်ဆောလွယ်
၁၄
ဖြေအဆောင့် ကိုသွင်အသွင် လက်ဖက်ကာ ခေါင်းအသတ် ကြိုးမဟုတ်သော စကားဝါပန်းကလေး တစ်ပွင့်က ပန့်ထက်၌ ချော၍ကြွေခါပြင်ထက်သို့ ကျသည်။

ဆံတွင် ပထမ တာကျိုးပါကို မပျော့ဘော်တို့ဘာ
နောက်ခံ့ ဘံတပ် စားပွဲပြီးကိုးချ ချိုင်ပြိုင်က
ထိုင်း သင်ခန်းသားတွေ့ကာပါ ပြိုင်နေ၍ တော်ပါသိ
ဖြင့် ပြိုင် တစ်ကိုးပြင်ရှုံ့ ကြိုက်ဝင်
ပြိုင်ပင် ထသွားရလေသည်။
ကာ မီကာပြီးသော် မင်းသားမီးတို့ ဝင်သွားပြီး ထိုနေရာ
ဆရာကြီး ဦးသက္က က တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်နေ၏။ ဆရာကြီး
ရှေ့တွင် ကတ္တီပါ အနီ ဖုံးထားသော စားပွဲကလေး
ရှိ၍ ထိုနောက်တွင် ရှိသော ကန်တော့ပွဲ ထင်နှံ့သော
နှင့် စာသင်းတိုင်းတို့၏ အညို့အရောင်တို့ကသည်ပါ
တင့်ဝဲကာ နက်ရှိုင်းတွန်းကြောက်ရွံ့ဖွယ် ဖြစ်နေတော့သည်။
၁၅
အသားလွှဲ ကန်တော့ကြေရမည်ပါဖြစ်၍ ရှေ့သို့ တိုးကြရာ
ဗိုလ်က စကားပါ ပန်းလေးကို မသိသော ကောက်ယူ၍
အကျိုး မိဘိကပါဝင် ထည့်ထားလိုက်၏။

ဆရာကြီးကို ကာနီဝေါ့ ကြည့်ပြီးတော့ ဆရာကြီးက
မှာကြားစကား အနည်းငယ် ပြောသည်။
ငါခု ပြောမယ့် စကားကို သေသေချာချာ နားထောင်ကြ ဗီယူရက်ပွဲဟာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော် ကျင်းပတဲ့ ပူရက်ပွဲ ဆိုတာ မင်းတို့ အားလုံး သိ သာမှာ ဒါပေမဲ့ ဆိုတာလေးတော့ နှစ်တွေကြာ ဆိုနေကြ
ဒါပေမဲ့ ကျုံးပေါ်ကပြီး မြို့ရှေ့ရောက်သွားတဲ့ လူတွေကို သတိ မင်းတို့ ဒါသိကြရဲ့
ဆရာကြီး၏ ဘိုးဘွား၏ ဓာတ်ပုံက ကြည့်သည်။
မှာ၍ ပြတ်သားသည်။
ဒါပေမဲ့ကြောင့် ဒီနှစ်မှာ ဆရာ့မှာကြားစကားကို ငါ ပြောမှာ ဖြစ်တယ် ငါတို့ နတ်ပေက်ကြောင့် သိပြီး ဒီပွဲဟာ အလျင်က နားလည်ရပါတယ် စောင့်ကြည့်ရမှာပဲ ဒါကြောင့် သတိထားပါ ဖြစ်ပွဲတွေဟာ ပျိုကာဒီကဆီနဲ့ ပွဲမဖြစ် ခဲ့ဘူး မီနယ်တစ်ခုကြီးက ဒီလောက် ယခုလာပွဲ တွေ့ဆိုရင်
ငါတို့ ဒါမှ ပေါ်ရင် ယခုတွေ့ဘာသာလောက် ကို ဖြစ်ခဲ့တယ်

ဒါပေမယ့် အချ အလည် ပါးကော ဥဒ္ဒါန်းပါ၊ ရှုပြီ ဒီတော့ အပွဲ့မှာ စားဝင်နေရေ့ အသက် အခါတွေ တော်တော်ဖြစ်ကျနိုင်တယ် မိုးကြောင့် ဒီနှစ်အတွင်းမှာ အသစ် ရောက်လာတဲ့ သူတွေကော ရှာပြောင်း တွေရေ့ သိဝင်းရမှာက ဒီ အပွဲ့မှာ
သက်သေနေတော့ဘူး ဆိုရင် သင်္ချာအသိဉာဏ်ကို မသိကြပါနဲ့ သင်္ချာအသိဉာဏ် ဆိုပြီးရင် ဆောင်ခြင်းမီးအချိန် တစ်ခြင်းတစ်ခါတစ်ခါပြည့်စေ အသိဉာဏ်မကျိုးပေါက်စေ ထိန်းပါ .. ဒါပဲ
မှာ အသိဉာဏ်ကို သချာကြီး ဒီ သင်္ကာမှ တိုက်ပေးသောအခါ အိုမိသည် တဖျက် သိမ်းနှင့် ပျော်ပြုသည် ဖြစ်သွားပြီ
မြင့်မြတ်သော အတော်အရှောက် အပေါ်ပြ တို့အား မြင့်မြတ်သော ကျွန်ရေးလု ရှေ့ ကျူးပါတို့ တိုက်ဘာသာ အသိဉာဏ် ဖြစ်ပါစေ ၊ ကျွန်ုပ်ရှိနေသူများလျှော့ ကျွန်အသိဉာဏ်ကို လွှတ်ဆိုသည့်ပါ သတ်ဖြတ် အတွေ့ပင်ပါစေ ကျွဲ အသိဉာဏ်ကို
ယနေ့တော့ရောက် ကျိုးပေါက်ခဲ့ပါလျှင် တောဆိုး အနန္တဂုဏ်ဆိုးနှင့် ခုနှစ်ရက် ခုနှစ်လ အတွင်း အသေဆိုးနှင့် သေရမည်ကို သိပါသည်

လေတစ်ချက်တိုးဝင်လာသလို ဗလောင်းတွင်း မီးညွန့်များ
လှုပ်ရှား ယိမ်းထိုးသွားသည်။ နံ့သာတိုင်တွင်မှ
အချို့အငွေ့တို့သည်လည်း တစ်စုံတစ်ရာက ဆွဲယူ
ရှိုက်သလို ရှုံ့ပါးကာ ဗိုလ်ခေါင်သို့ တက်သွားလေ၏။
တံခါးမကြီးမှ တံခါးရွက်နှစ်ချပ်သည် အသံမြည်၍ ပိတ်သွားပြန်
သဖြင့် အခန်းတွင်း ထိုင်နေသူတို့ မျက်လုံးများကြွက်ကျိုးပြီး
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နီးကပ်အောင် နေရာတိုး၍ ရှုကြည့်ကြလေ၏
ဗိုလ်ဒါကမူ ဘာမှမသိ။ ထူးဆန်းသည်၊ ထူးခြား
ကြောက်စရာကောင်းနေသော အဖြစ်
ကြောင့် သူ့အနားကပ်လာသော သာဖေ၏
သက်တံ့သာ ခပ်တင်းတင်းဆွဲကိုင်ထားမိလေသည်

ကျွန်ုပ်တို့သည်... နတ်ဝင်ကျောင်း ဟုခေါ်တွင်သော ကျွန်ုပ်၏အဖွဲ့တည်ရှိရာဌာနချုပ် ပေး အတွင်းပူဇော်မှုရှိ အတွင်းဂူအတွင်း ထိုင်၍ချုပ်ငြာ တစ်ခုဖြစ်ပြည့်မြောက် သည်အထိ အတွင်းရာ နေထိုင်ရမည် ဟုပြောကြားလျှော်ကိုင်ပါမည်..
ကျွန်ုပ်အဖွဲ့၏ မကောင်း သတင်းကို မပြောကြားပါ ကျွန်ုပ် အဖွဲ့သား ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကြောင်း မကြားရသည် မပြောခဲ့ပါ ကျွန်ုပ်သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကျွန်ုပ်ပေါ်က ပုဂ္ဂိုလ်ပါက...
တံခါးရွက်နှစ်ချပ်သည် လေတိုက်လိုက်သလို ပွင့်ထွက် သွားသော၊ အမှောင်ထဲတွင် သည်၊ အငွေ့တချို့ ပြန့်တက်လာသော၊ ပြီးတော့ တစ်ခန်းလုံး စကားဝါ ပန်းရနံ့ သင်းထုံပျံ့နှံ့ လာလေတော့သည်။
၁၉

ကျွဲသာသမဲ
ဟော.... ဘာသံကွ
ပြို့မနေ့က စာကစာပွဲ ပြီးပြီး ဆော် ယခုသိပ်ကာ ဘယ်ပြု တွေ့ခဲ့ ဗျ
ခပ်ချောချော ကျွဲပါတဲ့ မြေရှာသော သား...
ဟုတ်ကဲ့ပါ ဟုတ်ကဲ့ပါ လူ့ဘဝချောဒဲ့ပဲ အဲ..
ပြီး ချက်ချင်းကျပြီ ဘွား ရှာပြီး မရှည်အနေနဲ့ ရှိမှာ ပြီး ကိုယ်ဘတ် ယိုယိမ့်မယ်
ရှိတဲ့ ... ပြုတ်လေသာ
၂၀

ဟုတ်တယ်လေ
တို့ရွာပွဲမှာ အမြဲလိုလို ဆိုင်းသမားပဲ
ခေါ်နှစ်လောက်ဝသမားပေါ့ ဆရာကြီးက
အခု ဗြုန်းကို အားကိုး နေရတာ
ဒီတစ်ခေါက်ပါက ဗြုန်း ရည်းစား
ဆောကွာ
ဟုတ်တယ်ပါ ဒီတစ်ခေါက်ပွဲကလည်း
အပြင်က မကြံသော်လည်း မဟုတ်ပါဘူး
တို့ရွာပွဲထဲက ဆိုင်းအဖွဲ့ပြပဲ ..
အစက ခပ်ညင်ညင်ကွာ တို့ရွာပွဲထဲမှာ
မိန်းကလေးတွေ အများကြီးပဲ
ဆိုင်းက ကိုယ်ပါပွဲ ဆိုင်း ရောက်
ရွာပွဲကြီးတစ်ပွဲ ကျင်းပနေတယ်
လို့ ပြောကြတယ်
သာဓုဝ သက်ပြောသော စကားများ သည်
ဆိုင်း နားထဲသို့ မဝင်တော့။ သူ့ရင်ကို
လှုပ်ခတ်စေသော မိန်းမငယ်လေးတွင် ချစ်သူ
ရှိနေသည်ဟု ကြားရပြီးနောက် စိတ်ပျက်
အားလျော့သည် ဖြစ်သွားပြီ —.
ခင်မည်က
ဒီတစ်ခေါက်ပါတဲ့
လား
စိတ်ထဲ၌ စကားပါ
ပရိကလေး ကိုသာ
တွေ့ပါပူးကြည့်နေမိ
တော့သည်။

သာဒေဝကနေ စိုင်း ဘာဖြစ်နေသည်ကို မသိ။ နက်စက်ရောင် ကောသလတားတဥက မာမြေအနေ များကို တစ်သီတစ်တန်းကြီး ပြောပြပြီး ယခု နက်စက်ရောင် အရေကြွးပတ်ချာလည်ခြင်းနှင့် တစ် တစ်အိုင့်ဖြတ်တစ်ချွန်းဖြစ်မှု စိုင်း ရောက် လာကြောင်းတို့ အပြင် နက်စက်ရောင် မြင်းကြီး ကျယ်ပြင်ခွင်
၂၂
အနောက်ဘက်ရှိ တောနှင့် ဆက်နေပြီး တောင်ကုန်း တသက် ငှက်ပျောတော အလွန်ဝင် မိုင်ပေါက်တစ်ခု ရှိကြောင်း၊ အသွားအလာ မရှိ၍ ပိတ်ထားသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်ကြောင်း ထိုအကြောင်း မသိသူများလည်း မသွားရဲကြောင်းများကိုသာ ဆက်ပြောနေ၏။

ရဲခိုင်မှာ အသက်၃၀ အရွယ်။ အသား
ညိုညိုနှင့် ကျစ်လစ်သန်မာသော
ကိုယ်ခန္ဓာရှိပြီး မျက်နှာ ကောင်းကောင်း
ထွားကျိုင်းသော ဗလ ရှိသူ ဖြစ်သည်။
အိမ်ခြံ၏ တစ်ဖက်ထောင့်တွင်ရှိသော
သံဖြူခြင်း၊ ရာဇမတ်ကွက်ကာထားသည့်
မြေကွက် ကျယ်ကျယ်တွင် ဓားနှစ်လက်
နှင့် ဓားရေး ကျင့်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
ရာဇမတ်ကွက် လေးဖက်လေးတန်တွင် ဝင်ပေါက်
နား ရှိ အမြှောက်တော် တစ်နေရာတွင် ဝါးတိုင်
ထိပ်နှင့် တင်ထားသည့် အုန်းပွဲ တစ်ပွဲ ရှိသည်။

ကဲ
ပြန်စစေး
ဦးပြက ဘုံ့ကောင်းရန် တုတ်ပိုင်းကို ဖော်သောင်း ထိုးလျက် ရဲမြန်၏ ကစားသည်ကို ကြည့်၏။ ရဲမြန်၏ ခြေလက် အသင့် မြန်သော်လည်း တချို့နေရာများတွင် အားမပြည့် အားမရ ဖြစ်ရသည်။
ဆရာကြီး ဦးသာဒ္ဓ သည်၊ ကျေးရွာ၏ မြေ၊ ရဲမြန်ကို ဗမာ့ရိုးရာ ဓားရေး၊ သိုင်း၊ ဗန်း၊ လှံ၊ ရိုက်သက် အသက်အရှည်ဖြောင့် အခြေခံ မှန်ချိုး၊ သိအောင်ကာ ရေးကို သာ ပြောပြနေ ရသည်၊ ရဲမြန်၏ ကြည့်ရသည်မှာ ထူးပြီး ပါဝင်စိုးနေပုံ ရသည်၊ သိပ်နားလည်ပုံ မရ။
ဘသည်ကော့ ဆရာကြီး ဦးသာဒ္ဓ လောလောဆယ် ဒေါသသာဖြစ်ရသည်၊ ရဲမြန်သည် ဆရာ့လိုချင်သော ပုံစံသို့ မရ။

အသုံးမကျတဲ့ကောင်တွေ ဒီစာတိုင်ကို သွား ဘာမှ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး ကြည့်ပါ့ ဟိုတစ်ကောင် ကရော..
ဆရာကြီးက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် တစ်တောင်ခန့်တုတ်ပိုင်းကိုသူက တစ်နေရာသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်၏
အားမလေး.. ဟာ ကောင်းတယ် ကောင်းတယ် သိပ်ကောင်းတယ်ပေါ့

သို့ဖြင့် ကျင့်ကွင်း၏ အစပေါ်မှ ငှက်ပျောတောမှ ငှက်ပျော
တစ်ခိုင်ကို ဖြီကာ အိပ်ပေါ်ပေါ်နေသော သာလေ ။ သူ့အထက်၌
ငှက်ပျောပင်ကို တွက်ခိုင်းပြီး လည်းပြီးကာ အားပါးတရ
ချိုးကျူးရင်း လက်ခုပ်သံ တီးတော့၏ ။
ဖြောင်း-ဖြောင်း
ဖြောင်း-ဖြောင်း
သာလေ၏ အဖြစ်ကို အားလုံးက ရယ်ချင် တောင်သည်း ဆရာကြီးကို ကြောက်၍ မရယ်ဝံ့ကြ ။
ဆရာကြီး အိပ်ခါပေါ်တက် သွားပြီးတော့ ချုံးနှိမ့်က ဓားကို ပစ်ချကာ... ။
သော့ကျင့်ဖို့ပဲ ပြောနေ မတတ်တာကြီးပဲ ပြောနေ ထမင်းတောင် ပင်းကောင်းနေ့ မစားရတာ ဘာမှမသောက်ကြပြီလေ ပါကွ သူ့ဓားနှင့်ပေါက်ကိုပဲ ပူဇော် ပါသနေတာ ငါငွေရှမယ်ပါ အချည် ကိုယ့်ဟာ စိတ်မဝင်စားဘူး
၂၇

ဟုတ်တော့ဟုတ် တယ်ကွ ရှေ့ပွဲသစ်မှာ ဆိုရင် တကယ့်ကို အကျအန ရှိနိုင် တယ် ကောင်းကောင်းနေ ကောင်းကောင်းစားရတယ် အသုံးငွေက အသုံးပယ်
တော်ပါတော့ကွာ ဆရာကြီးဖြာလေညား သူ့ အကြောင်းနဲ့ သူ ရှိပါ လိမ့်မယ်
မချေးကတော့ ဘာမှ ဝင်မပြော။ သို့သော် ဝိုင်းနေကြသဖြင့် ရဲမြန်နိုး စကားကိုတော့ ထောက်ခံသလို တော့ ရှိသည်။ သူကျော်ဖြ စကားကိုသည်း သာပေက ဝင်ထိန်းကာ ပြောသဖြင့် ဘယ်သူမှ စကားမဆက်ကြ တော့ ပေ။ သော်လည်း ရဲမြန်နိုးက လေ့ကျင့်ကွင်းမှ ထွက်သွားလေ တော့သည်။

ပူဇော်တော့လည်း ပူဇော်သည်။ အိမ်ပေါ်ရောက်သွား
သော ဦးသတ္တ ကတ္တီပါ အညှပ်ထားသော ခေါင်းစွပ်သက်
ရှေ့သို့သွားပြီး နံ့သာတိုင်များ ထွန်းညှိနေသည်။
သည်အခန်းကို မည်သူမျှ အလွယ် ဝင်ခွင့် မရှိ။ ပူဇော်ပွဲ မရှိလျှင်
အခန်းတံခါးကို အမြဲသော့ခတ် ပိတ်ထားတတ်ပြီး ဦးသတ္တ တစ်ဦးတည်းသာ
ဝင်မပျက် ထွက်မပျက် တတ်သည်။
ဦးသတ္တတွင် မိသားစု မရှိ။ ပါရမီဆန်
အိမ်ထောင် မပြု တစ်ကိုယ်တည်းသမား။
မြို့ထဲတွင် သင်္ဘောသား အဆောက်အအုံ
လေး ငါးလုံး ရှိပြီး မိဘဆွေတော်သည့် မိသားစု
များကို သူ့သားရှိ အိမ်တစ်လုံးစီ ဆောက်ထားပြီး
ရွှေငွေ လှူဒါန်းများကို ထုတ်ပေး အိမ်
တစ်လုံးစီ ခွဲထားသည်။
အိမ်ခန်းတင် ဖွဲ့ရှိသော မိန်းမသားများကို တစ်လုံးစီ ထား၍
မီးဖိုဆောင်နှင့် ဗိုလ်ကွာတဲကို ဦးသတ္တ နေထိုင်ရာ ပင်မအိမ်ကြီး၏
နောက်တွင်ထားပြီး ယောက်ျားသား တစ်ယောက် မိန်းမသား
နှစ်ယောက် ပေါင်း ၃ ယောက် ခန့်ထားရက် တစ်ပတ်ချောင်း
တစ်ခါ လာရောက်ပြုစုရသည်။
၃၀

ထို့နောက်မှ ချက်ပြုတ်ပြီးသျှင် ကြွေပန်းကန်ပြားနှင့် ထမင်း ဟင်း
ပွဲသည်က ဦးသန့်ထံ ပို့ရသည်။ ထိုပန်းကန်ကို ဆေးနှစ်လက်ရှာသို့
ဦးသန့် က တင်သည်။
ထိုအရာပါသည် တစ်နေ့တလေ
မဟုတ်။ နှစ်ပေါင်းရာ နေ့စဉ် အမည်။
တစ်ခါတစ်ရံ ဦးသန့် ခရီးထွက်စရာ
ရှိသျှင် ပဲ့ကြည့်ဖိတ်ချရသော
တပည့်တစ်ယောက်ကို အခေါ်
ချော မွှာ၍ တာဝန်ပေးကာ
မပျက်ကွက်အောင် ပြုစုသည်။
သည်ထားနှစ်လောက်ကို ဦးသန့် က
သည်မျှ အလေးထား၏။
၃၁
ယခုသည်၊ အချိန်တိုင်းလှူ၍ သည်ထား
နှစ်လောက်နှင့် ပတ်သက်သော မျက်ရည်တို့က
အရေးကြောင်းတို့ ထင်နေပြီ ဖြစ်သော သူ့
ပါးပြင်ထက်သို့ စီးကျ လာသည်ကို ထိုတစ်ခု
ကိုကြည့်ပြီး ပြန်လည် မြင်ယောင်လာ၏။

ထိုနေ့ကား မိုးမှောင်ကြီးကျသော နေ့
တစ်နေ့ ဖြစ်သည်။ ဦးသုဒ္ဓသည် မျက်ရည်
ကျခဲ့ရသည်။ ထိုသို့သော် ဦးသုဒ္ဓသည်
မျက်ရည်ကို မသုတ်ဘဲ ၊ သူ့စိတ်တွင်
ထူးခြားသော ခံစားကောင်းတစ်ချက်သာ
ကျန်ရှိ၍ စာချုပ်ကြီးနေသည့် ညနေ ၃ နာရီခွဲ
တွင် ပန်းပဲဖို ကို တံခါးပိတ်ခဲ့သည်။
ထိုစိုက်ခင်း၌ ရောက်နေသည်နှင့်
ကြိုကြိုကျကျ နောက်တစ်နေ့ နေမထွက်မီ
သည်အနေအထားကြောင့် စာပြီး လုပ်ကိုင်
ဖို့ ကြိုးစားခဲ့သည်။
၃၂

ဖိုးဖိုးလှံ့က ညှပ်နှင့် ညှပ်ထားသောကို ကိုင်ပြီး ဦးသတ္တ က
ထုကြီးကို ကိုင်ပါ၏၊ ဖိုကို မီးပျိုးပြီး ချွင် ပန်းပဲ ဓားတော်
သုံ့မြဲသံဟုခေါ်သော ရှစ်မြောင့် သံမဏိ သံချောင်းကြီး ၂ ချောင်း
ကိုပေါ်၍ တစ်ချောင်းလျှင် ၄၅ ကျပ်သား တစ်ထောင်ဖြစ်ကြသည်။
ဦးသတ္တ က ယူကိုင်ညှပ်ကို ထိုးကျနေသည့်
ဦးဖိုးလှံ့ မှာလည်း ချက်ချင်း ကိုတင်းတင်း
ကိုင်ထားသည့်မှာ ချက်ခြင်းပင် ပေါက်
သွေးတစ်ထောက်ထောက်ကျနေ၏။
မီးရဲနေသောသံသည် အပြင်တွင် တဖေါက်ဖေါက်
တဖျစ်ဖျစ်ဖြစ်နေသလို ပန်းပဲဖို အတွင်း၌
လည်း တူကြီးသံ တဒုန်းဒုန်း နှင့် အတူ
မီးတပွားပွား ထွက်နေ၏။

ထုသား ပေသတေး ကျွန်ု သံသား ဓားပြိုင်တော့ရွ
ဓားပုံဖော်ဓား သာကြိုင်း စကြသည်။ ဦးသဗ္ဗ က
ဓားဦး သကော်ရှ နေရှ် ဘား ဓားဖြစ်ထွားပြီး
ဦးပြိုင်းလုံက ညှပ်တိစိမ်ကတ်ကျိုင်ကာ ဒေါ်ငါ
ဓားဖြစ်လူပေးသည်။
...း သယားသည် ရှေ့မှာပြုကျွန် ဒေါ်ငါသမားသည်
...ရှိယပ်ရှိ ဓာနေဓာထား ပြိုက်ပြီး ဖြစ်သည်။ ဓားပုံကြယ်း
...ကပါဘဝတော့ ဓားမင်း ဒေါ် ဓား ဓာဓောင်ဝတ္တုရဲ။
ဓာဒေဓာင်ထွက်ပြီးပျော့ ဓားကို ဓာပြား ဆိုက်ချပြီး
ဓာထောပါ ထုပေးရဲ။ ပြိုက်ကြီးပြီး ကားသွားပျော့
ဦးပြိုင်းလုံက ဓာတ်ပေးရဲ။ ထည့်တော့ ဦးသဗ္ဗက
ဒေါ်ငါကို ဒီပိုပေးရဲ။
ဓားပုံရှိပြီ ထွက်လာတော့ ဓားဦးကို ထုပြီး
ဒုက်ကြီးတောင် ဓားဦးကို ပုံဖော်ဖြစ်သည်
ဝိုက်ဘည်။

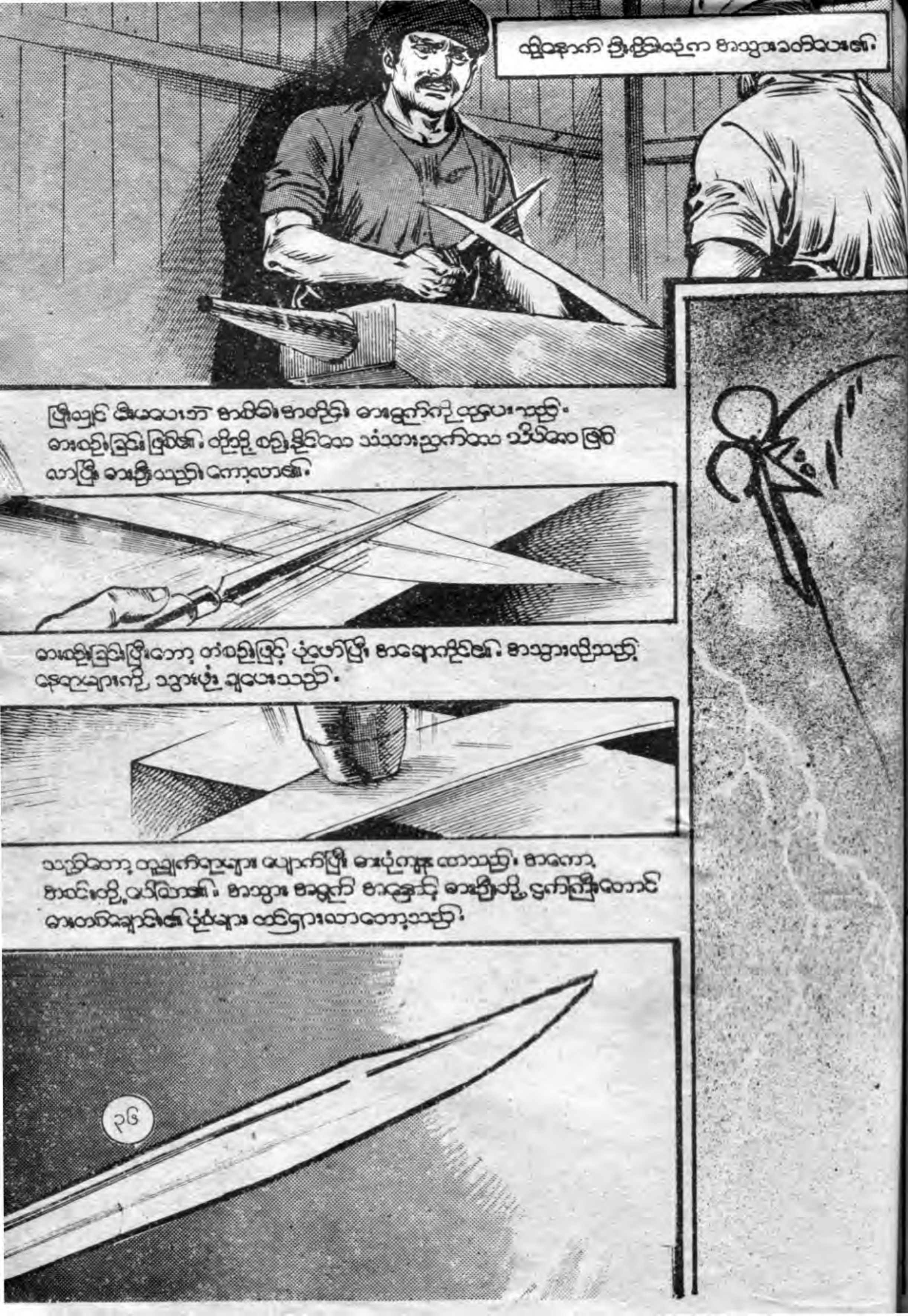
ထို့နောက် ဘကြီးလုံက ဓားသွားခတ်ပေး၏။
ပြီးလျှင် ဆီးယပေးဘဲ ဓားဖိဓားတိုင်း ဓားရွက်ကို ထုရပေးသည်။ ဓားလျှ ဖြူး ဖြစ်၏။ ထိုသို့ စည်းနိုင်သော သံသားညက်သော သံမိုဘ ဖြစ်လာပြီး ဓားကြီးသည် ကောင်းလာ၏။
ဓားလျှမ်းပြီးသော် တံစဉ်းဖြင့် ပွတ်ပေါ်ပြီး၊ ဓားချောက်ဦး၏။ ဓားသွားလိုသည့် နေရာများကို သွားဖုံး ချပေးသည်။
သည်တော့ ဓားချက်ရာများ ပျောက်ပြီး ဓားပုံကျကျ လာသည်။ ဓားကော ဓားစင်တို့ ပေါ်လာ၏။ ဓားသွား ဓားရွက် ဓားကျောတို့ ဒွက်ကြီးကောင်း ဓားတစ်ချောင်း၏ ပုံစံများ ထင်ရှားလာတော့သည်။

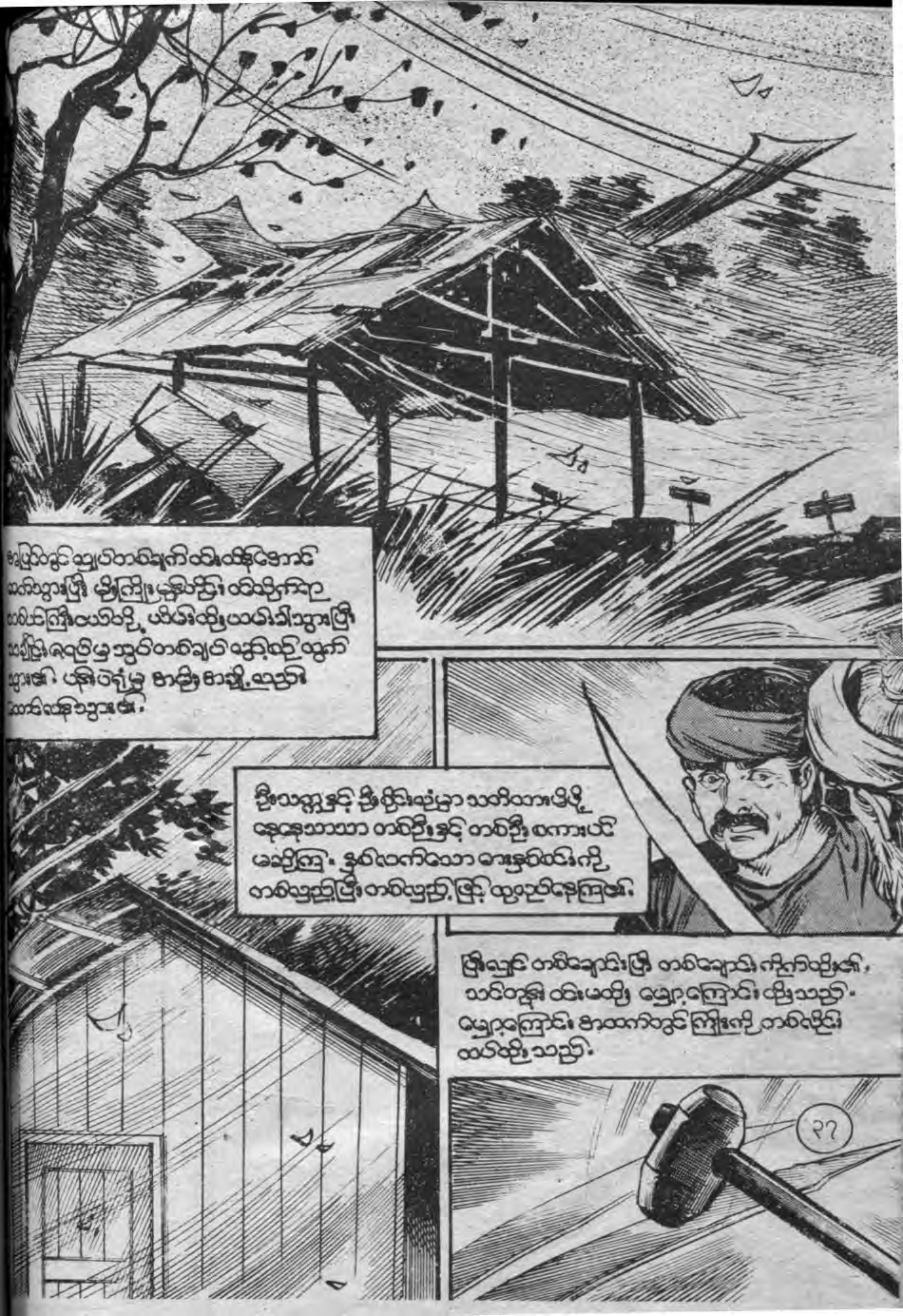
ဗုပြင်တွင် ချုပ်တစ်ချက်ဝေ့ထိုးဒေါင်
ခက်သွားပြီး မိုးကြိုးပစ်သံကြီး ဝေ့လိုက်ရ
တစ်ပေါက်ကြီးပေါက်တွဲ့ ယိမ်းယိုင်ပါသွားပြီ
သျှိုးရေစပ်မှ ဘုပ်တစ်ချပ် လွင့်စဉ် လွင့်
သွား၏ ပေါက်ပင်မှ ဗာချိုး ဗာချိုး သည့်
သောင်လဲနေသွား၏။
ဦးသဏ္ဍာနှင့် ဦးဖိုးပြုံးသုံးမှာ သတိထားဖို့
နေနေသာသာ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး စကားပင်
မပြောကြ။ နှစ်ရာကျော်သော မောနှုတ်ပင်းကို
တစ်လှည့်ပြီး တစ်လှည့် ဖြင့် ထုထောင်နေကြ၏။
ပြီးလျှင် တစ်ချောင်းပြီး တစ်ချောင်း ကိုဟက်ပြဲ့၏၊
သင်တုန်း ဝင်းမထိုး မြော့ကြောင်း ထိုးသည်။
မြော့ကြောင်း၏ အထက်တွင် ကြိုးကို တစ်ပိုင်း
ထယ်ထိုးသည်။

သည့်နောက် စေတင်းထိပ်ခြင်း၊ ကြိုးလျှိုက်ခြင်း၊ အုတ်ဖိုမီးလုံးခြင်း တို့ကို လုပ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် အလကားအပြောကြီး မဟုတ်ပြီး ပန်းပုံ ထိုသည်။ ပန်းပဲသမား ပန်းလျှိုက်ခြင်း ပန်းခတ်ခြင်း ပြုလုပ်သည်။ သည့်ပြင်တော့ မြို့သောက အနည်းငယ်ဖော်ပြပါလွှတ်သာရှိပါသေး၏။
ပန်းလျှိုက်ခြင်းပြီးတော့ ဓားသွေးမှုတော်ပါကြ၏။ ဤရှိသံသည်က ဓားကိုယ်ထဲ ပြုပြင်သည့် သဘော ဦးသက္ကာ က ဓားသွေးသော သစ်သားခွက် ရည်ပျော်ပျော်ကို ဂရုတစိုက် ကိုင်၍ ယူလာ၏။

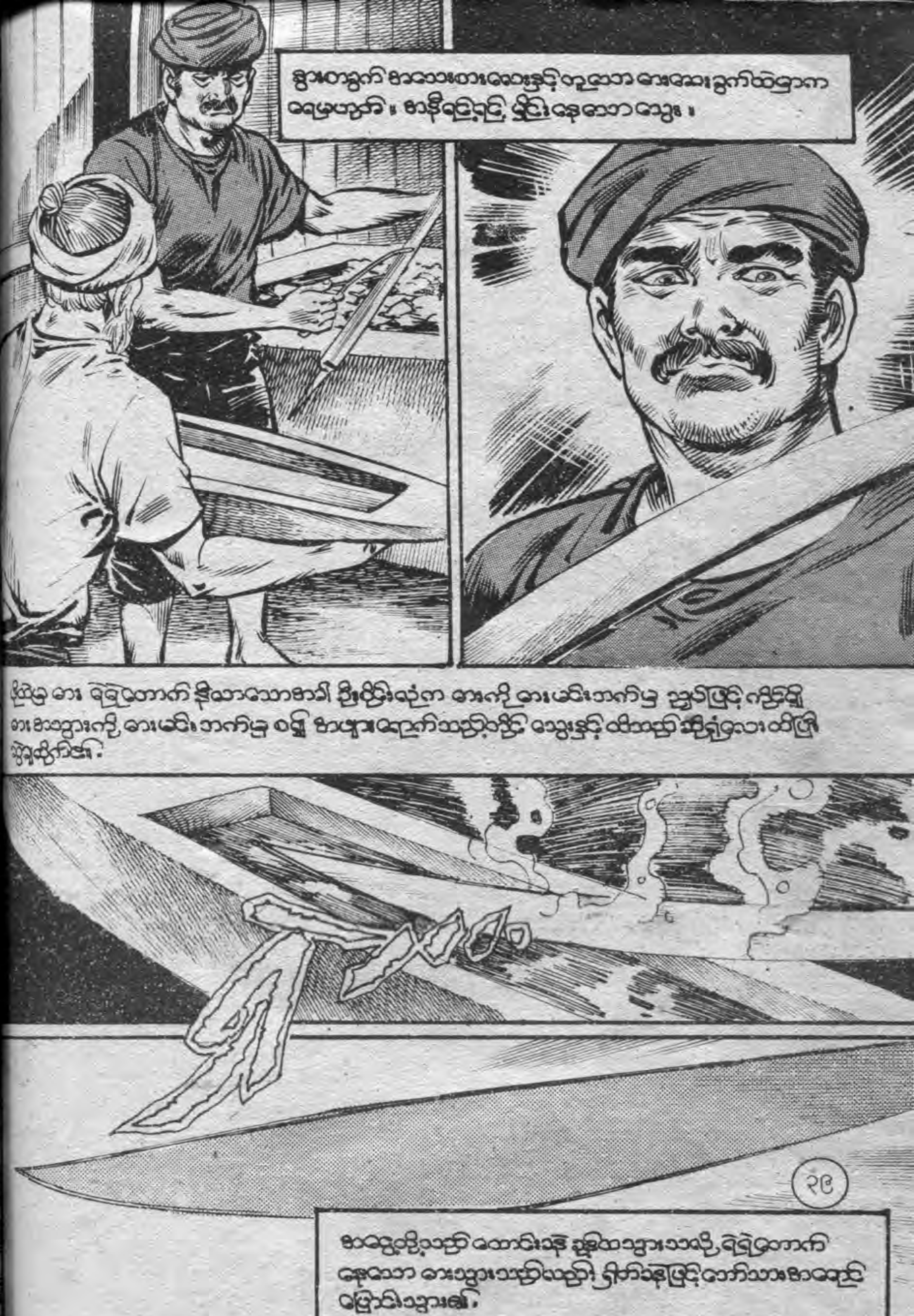
ချွန်းတချက် ဓားသွားတေးသွေးနှင့် တူသော ဓားသွေးချက်ထဲမှာက ရေမှပျက်၊ မနီရဲရဲ မှိုင်းနေသော သွေး၊
ပိုပြီး ဓား ချွန်းသောက် နီသာသောအခါ ဦးတိုင်းလုံက ဓားကို ဓားဖမ်းအောက်မှ ညှပ်ဖြင့် ကိုင်၍ ဓားအသွားကို ဓားဖမ်းအောက်မှ စ၍ အပျားရောက်သည့်တိုင် သွေးနှင့် ထိသည် အထိ ချိုးလိုက်ပါသည်။
၃၉
အရေပွတ်ပို့သည် မတောင်းခံ ညှိထားသွားသလို ချွဲဖြစ်နေသော ဓားသွားသည်လည်း ဂျက်ခံဖြင့် တော်သား အရောင် ပြောင်းသွား၏။

တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် လျှပ်တစ်ချက်
ဝင်းခနဲ ပြက်လာပြီး မိုးသည်း ဝေါခနဲ
ပြိုရွာ လာသည်။
ဦးဖိုးဦး လဲ့က ဓားသွားကို ကြည့်လိုက်
သေး၏ ထိပ်တွင် ရှပ်ခနဲ ဒါခွဲလိုက်က ဓားသွား
တစ်ဝက် အထိ သွေး သား တင်နေတဲ့
တစ်ချောင်းကလဲ့ မိုး က ထနေလာသလို
လောကလည်း တဖေါ်ဖေါ် ကြမ်းလာ၏။
ဓားသွားသည် တောက်ပြောင်ရေချိုး၍ အဝါရောင်
ထိုမှ နီညိုရောင် ထိုမှ အပြာရောင် .....
ထိုမှ ငှက်ပျောဖူးရောင် တစ်ဖက်ပြီး တစ်ဖက်
ပြောင်း သွားသလို .....

နောက်ဆုံး စိတ်ကြိုက် ဆေးသား အမြောက်တွင်
မားတစ်ချောင်းလုံးကို ရွေးချက် စာဝွင်း
ဖြည်အောင် ပေညှိလိုက်သည်နှင့်
မြေပြင်ပေါ် သိလ္လ့သိပ် ကျွံသွားသော ထန်းကြီး
တစ်ချက် ပစ်လိုက်ပြီ ထန်းပင်ကြီး တစ်ပင်
ခါးလယ်ပိုမှ ပြတ်ပြီး ကျိုးကျသွားလေ
တော့သည်။

ဓားနှစ်ချောင်း စလုံး ဆေးသားတင်ပြီးတော့
ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ ဆေးသားတင်ပြီးသည့် ဓားကို
နောင်တော်ဘုရား သံတော်ဦးတင်ကြလေ၏။
ပြီးတော့ ဦးသာထူး ချုပ်ပွဲရှ ဦးရှေလေသည်၊
ဦးဖိုးလုံကသည်။ ဓားကိုဟင်းတလင်း ကြည့်ရှု
မျက်တောင်ကို ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ်ပြုသည်၊
ဗိုလ်ချုပ်က မပြီးသေး။ ဓားစာကို သက်ကိုင်ပြီး
သက်ကြည့်ရပြီးမည့်။ သည်တော့ ဦးသာထူး
ဦးရှိုက်ခြေ ကြေးပြင်ပြုလုပ်ထားသော
လက်ကိုင်ကို တပ်ပြီ၊

ဟက်ကိုင်ကြိုးဖြုတ်ပြီး ရှေ့ချွေး တပ်ပါ။
ဟက်ကိုင်သည့် နေရာတွင် သားရေပြား တစ်ချပ်ကို
တပ်ထားသည်။ သားရေပြားကား စာစီထား ဖြစ်ပုံရပြီး
အထုပ်များ ညှိညှပ် နေသည်။
တစ်ခုသည်သားရေ ညှိ တံဆိပ်ပြီး ပါးလျှပ်ချပ်လေး ဖြစ်သည်
ထို့ကြောင့် ပြုတ်ထွက်ခြင်း မရှိဘဲ။ ခွဲထုတ်ခြင်း လိုက်သဖြင့်
ပါးတင်းတင်းဖြင့် စာကလေးဝေပါ ပတ်ထား။
ထို့နောက် ရှေ့ပေါက်၊ နောက်ပေါက်များ ဖွင့်ပြီး
သားရေပြား၏ ထိပ်နောက် စာစ
နှစ်ပတ်ကို အုပ်၍ စာနှုတ်သော်ပေး
ထိုးပါသည်။
၄၂
ပြီးတော့ နောက်ချွေးကို ဖွင့်ကာ
နောက်ပိတ်သံပုရည်ခွံကို တပ်ပိတ်လိုက်ပါ။

ဝသံပုလုံ့ အောက်ပိုက်မှ ဓားဓောင်ပေါက်တွင်
မြင်းမြီးလို ရှည်လျား သေးသွယ်သော ဓားရှည်
များကို ကြိုးကျစ်၍ တည့်တည့်သွင်းကာ ချည်နှောင်ထားပြီး
တစ်ထွာခန့် ဓားစကို တွဲလောင်း ချထားပေးလိုက်သည်။
လက်ဝဲသတ်ဖြိုးသွားသော ဓားညှိနှောင်
ပြီးပြိုင်ကြီး ဒုတ်ချက် သတ်ပုတ်ပစ်ခြင်း၊ ပထမ တစ်ချက်က
သူသည်ကိုရေပို သူပါမြို့ကို ရှေ့ပိုင် ကျရှုံးပြီ

ဗွဒ်ယာ တစ်ချက်က ပန်းပြင်ရှိ ဂိုဒေါင်ကြီး
ထိုးထွက် သွားသည်...။
ဓားမှုတ်ယက်ကွက်ကြောင့် ဂိုဒေါင်ပါ ပြိုကာ
တပြုန်းပြုန်း ဖိလဲပြိုကျ ထ လောက်
သွားလေတော့သည်။

ဟင်း
ဦးသာထူး ဆေးပုလင်းချက်ကို ယူလိုက်ပြီး
နှံ့သာတိုင်ကို ဆေးနှစ်ထောက်တွေမှ စဉ်းထဲသို့
ထိုးထိုက်လိုက်လေ၏။
နတ်ဆက်ရေး ဆေးညှိနေသည် ကာလိုင်ပ် စာနီ စာပွဲထားရှိ မမြင်ရလောက်သည်။
ဦးသာထူး စာချုပ်သွင်းတော့ မြင်နေသည်။ ဆေးကိုပွဲနှင့် စာသင်တန်းသာတွက်ကို
နောက်မှ တမြည်းမြည်း စိတ်တိုင်းကျ သည်ခဲ့လောက်သည်။ ဆေး၏ ပင်မမှာ
ဝန မထွက်ခင် ပြီးခဲ့သည်။ ဤဆေးနှစ်လက်သည် ဦးဖိုးလုံး၏ အကောင်းဆုံး နှင့်
နောက်ဆုံးလက်ရာဟုပင် ဆိုရလောက်အောင် ဆေးနှစ်လက်ကို နတ်ဆက်ရေး
ဆေးညှိနေပါဟု ကင်ပွန်းတပ် အဆင်းစာနာကြီး ပြီး ပြီး နောက် တစ်ပတ်အတွင်း
မှာပင် ဦးဖိုးလုံး၏ ချောင်း အချိန်သို့ရောက်၍ သူ့ အခုပင်သို့ ပြန်သွားခဲ့ရ
မကြာမီ ကွယ်လွန်သွားလေ၏။
ယခု သူ့ရသည်။ ရှုကျောင်း၌ ဝေနီးတော်မြို့
လေပြည်း သာ၍ ဖြစ်ခဲ့ပုံ၌ ခြေတစ်ဖက်သည်
သိပ်မသန်တော့။ အများ ပြောသလို သည်တားပဲ
ကိုက်ပေနေသည်လား။

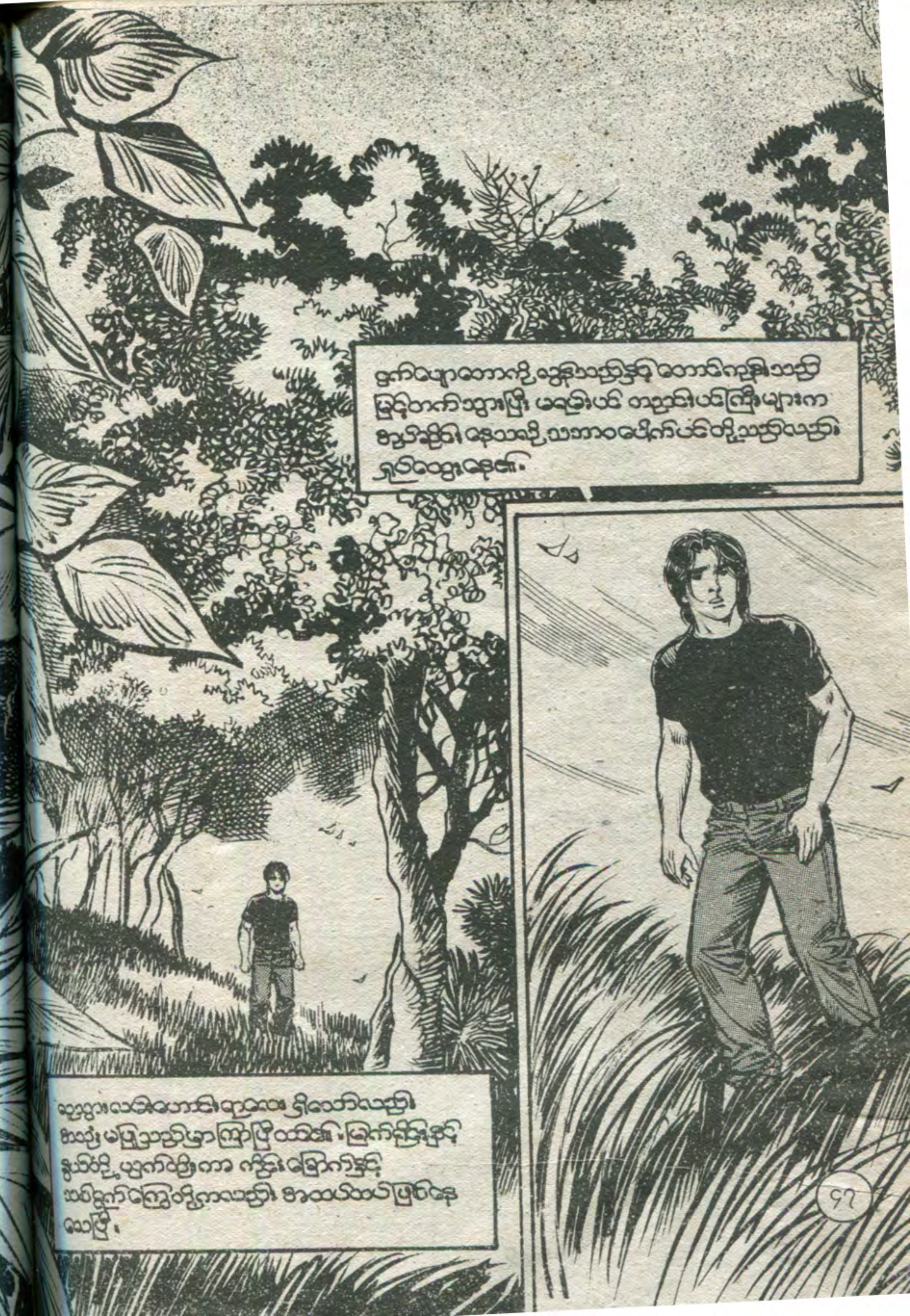
ငှက်ပျောတောကို ကျော်ခဲ့သည်နှင့် တောင်ကုန်းသည် မြင့်တက်သွားပြီး ယမြင်းပင် တညင်ပင်ကြီးများက စုစုစည်းစည်း နေသဖြင့် သဘာဝပေါက်ပင်တို့သည်လည်း ရှုပ်ထွေးနေ၏။
သူသွားသောလမ်းကြောင်း ရှင်းလင်း ရှိသော်လည်း အသုံး မပြုသည်မှာ ကြာပြီ ဖြစ်၍ မြက်ရိုင်းနှင့် နွယ်ပင်တို့ ပေါက်ရောက်ကာ ကိုင်းခြောက်နှင့် သစ်ရွက်ခြောက်များသည် အထပ်ထပ် ဖြစ်နေလေပြီ။

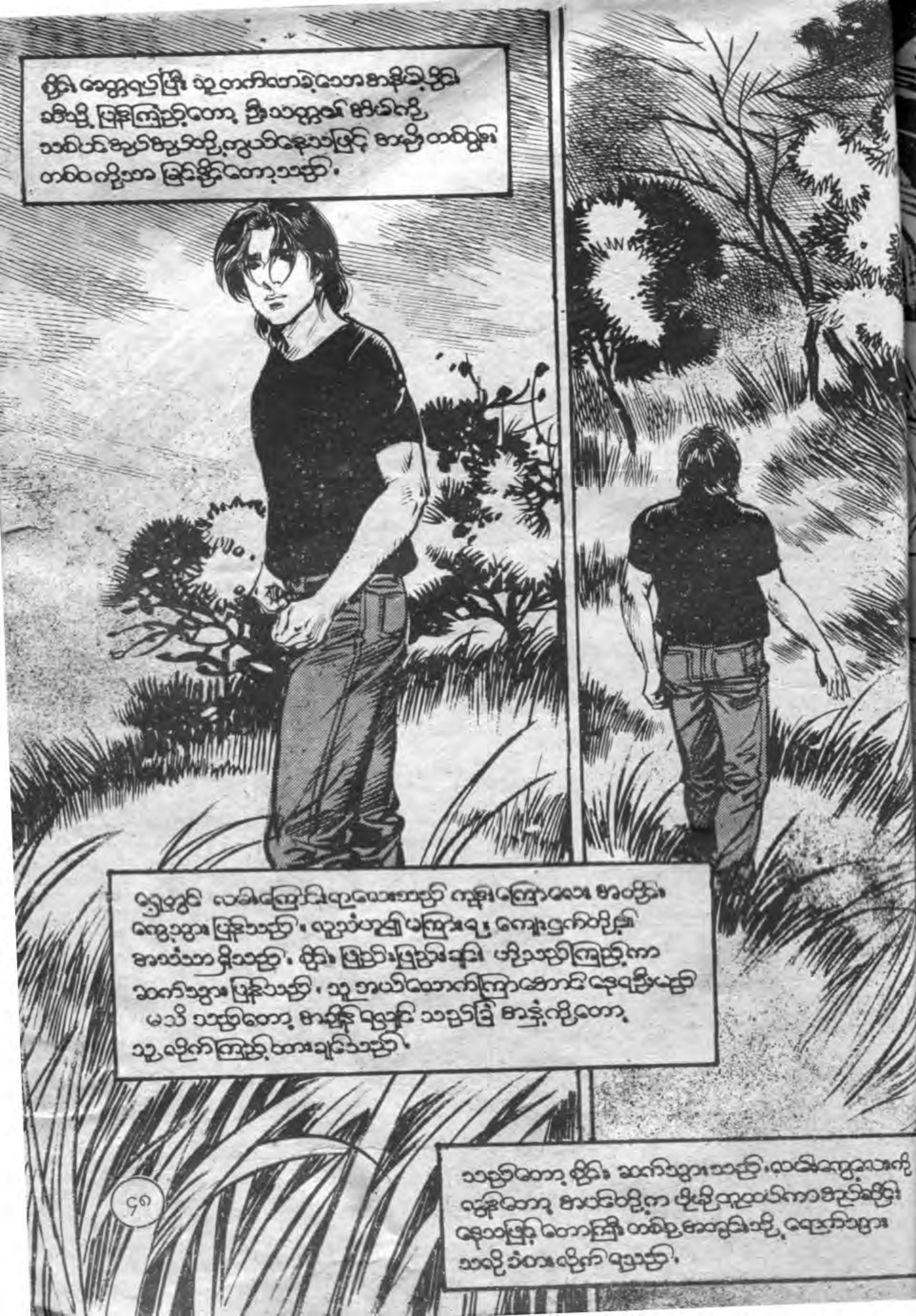
ဂျိုဟံ ခေတ္တရပ်ပြီး သူ တက်လာခဲ့သော တောင်စောင်းဦး ဆီသို့ ပြန်ကြည့်လိုက်တော့ ဤသဘာဝ၏ အလှကို သစ်ပင်ချုံပိတ်ပေါင်းတို့ ကွယ်ဝှက်နေသဖြင့် အချို့ တစ်စွန်း တစ်စ ကိုသာ မြင်ရတော့သည်။
ရှေ့တွင် လမ်းကြောင်းရှည်လေးသည် ကျူရိုးကြားလေး မှတဆင့် ဆွေ့သွား ပြန်သည်။ လူသံ ဟူ၍ မကြားရ။ ကျေးငှက်တို့၏ အသံသာ ရှိသည်။ ဂျိုဟံ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖိုသည်ကြည့်က သက်သွား ပြန်သည်။ သူ ဘယ်လောက်ကြာအောင် နေရဦးမည် မသိ သည်တော့ အချိန် ရှုဝင် သည်ပြီ အနှံ့ကိုတော့ သူ့ လိုက်ကြည့် တားချင်သည်။
သည့်တော့ ဂျိုဟံ သက်သွားသည်။ လမ်းကျော်လေးကို ရှေ့ဆိုတော့ အပင်တို့က ဖုံးဖို ထူထပ်လာကာ ဝါညှင်းပြင်း နေသဖြင့် တောကြီး တစ်ခု အတွင်းသို့ ရောက်သွား သလို ခံစားလိုက်ရသည်။

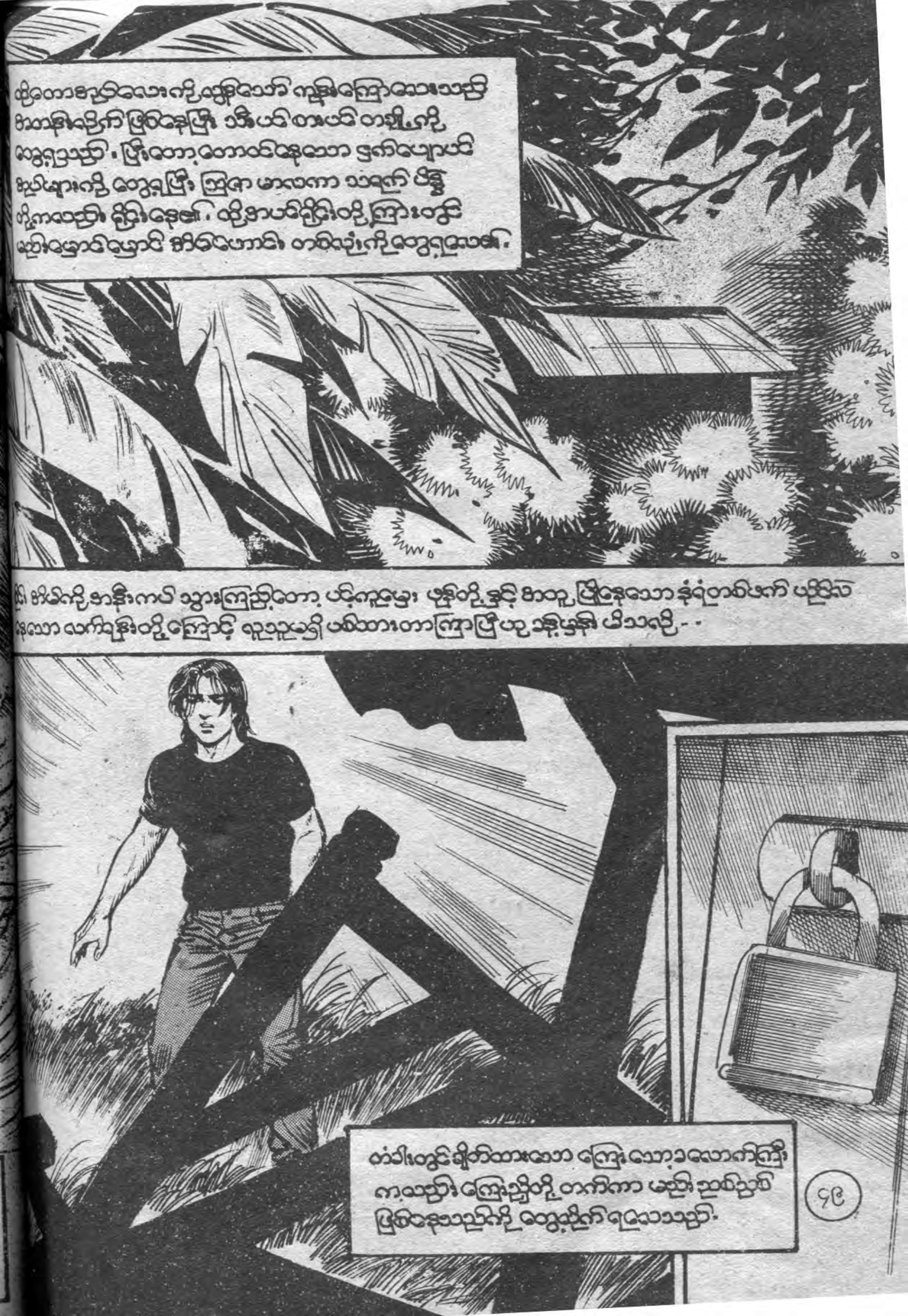
ထိုတောအုပ်လေးကို ကျော်ခဲ့သော် ကျွန်းကြောသေးသည့် အလယ်ခေါင်ကို ဖြတ်ခဲ့ပြီး ၁၅ ပေ၊ ၂၀ ပေ တချို့ကို တွေ့ရသည်။ ပြီးတော့ တောဝင်နေသော ငှက်ပျောပင် အုပ်များကို တွေ့ရပြီး ကြိုရာ မှာလကာ သရက် ပိန္နဲ တို့ကလည်း ရှိနေ၏။ ထိုအပင်ပိုင်းတို့ကြားတွင် မှုန်မှောင်မှောင် အိမ်ဂေဟာငါ တစ်လုံးကို တွေ့ရလေ၏။
ထို အိမ်ကို အနီးကပ် သွားကြည့်တော့ ပင့်ကူမျှင်၊ ဖုန်တို့ ဖုံး အတူ ပြိုနေသော နံရံတစ်ဖက် ပြိုလဲနေသော လက်ရန်းတို့ကြောင့် လူသူမရှိ ပစ်ထားတာကြာပြီဟု ခန့်မှန်းမိသည်--
တံခါးတွင် ချိတ်ထားသော ကြေးသော့ခလောက်ကြီး ကလည်း ကြေးညှိတို့ တက်ကာ မည်း ညစ်ညစ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

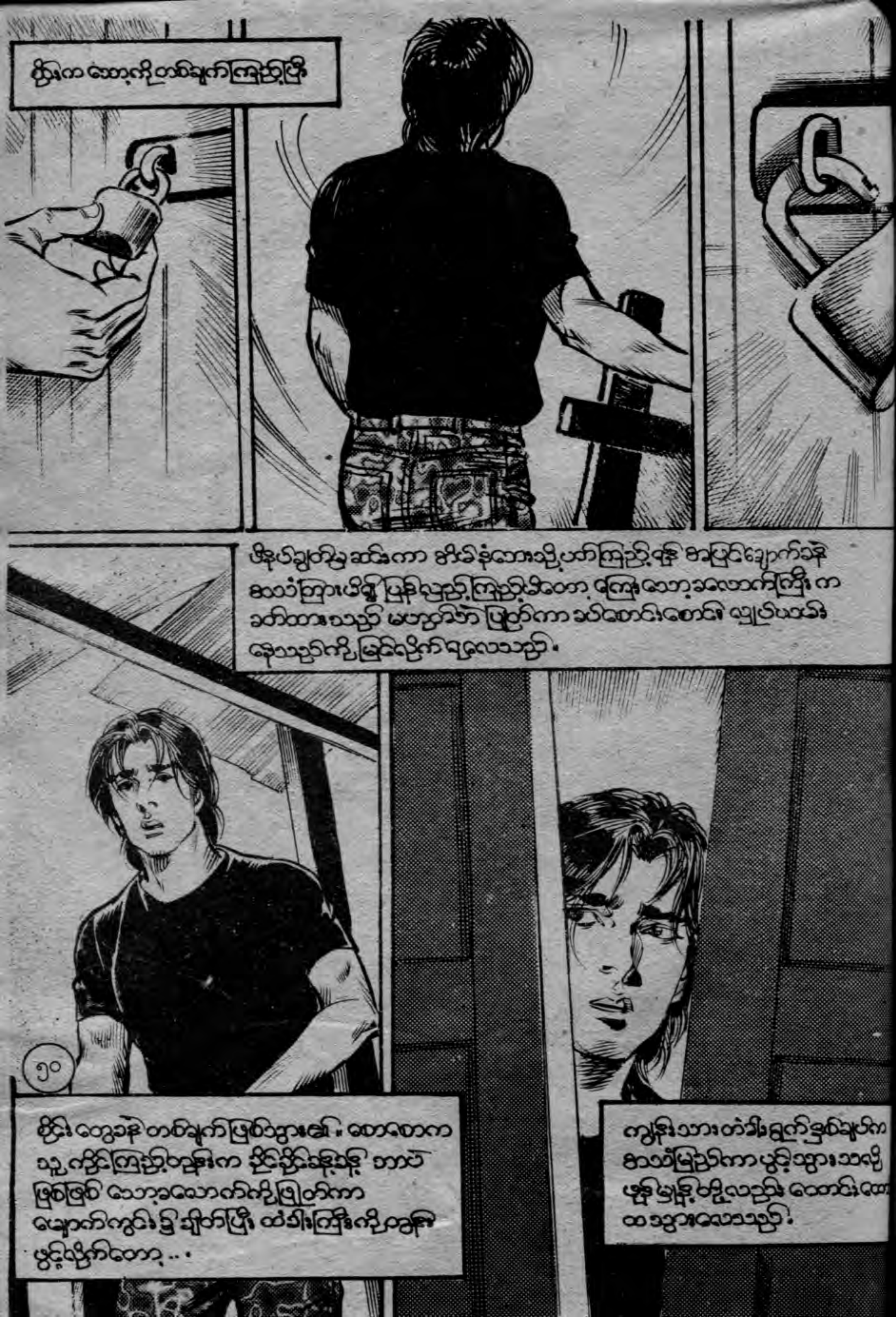
ဗိုဒ်က သော့ကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး
ဖိနပ်ချွတ်ခြင်း ဆင်းကာ ခိုးခိုးနံ့သော သို့ပတ်ကြည့်ရင်း အပြင်ထွက်ခဲ့ရ
အထပ်ကြားပိတ်ရှိ ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီးတော့ ကြေးသော့ခလောက်ကြီး က
ခတ်ထားသည် မဟုတ်ဘဲ ပြုတ်ကာ ခပ်စောင်းစောင်း လျှော့ပါယောင်း
နေသည်ကို မြင်လိုက်ရလေသည်။
ဗိုဒ်၏ တွေခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွားပေါ့။ စောစောက
သူ့ ကိုင်ကြည့်တုန်းက ငြိမ်ငြိမ်သန့်သန့် ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် သော့ခလောက်ကို ပြုတ်ကာ
ချောက်ကွင်း၌ ချိတ်ပြီး တံခါးကြီးကို တွန်း
ဖွင့်လိုက်တော့ . . .
ကျွန်းသားတံခါး ရွက်ခွဲစ်ချပ်က
အသံမြည်ကာ ပွင့်သွားသလို
ဖုန်မှုန့်တို့လည်း တောင်းထော
ထသွားလေသည်။

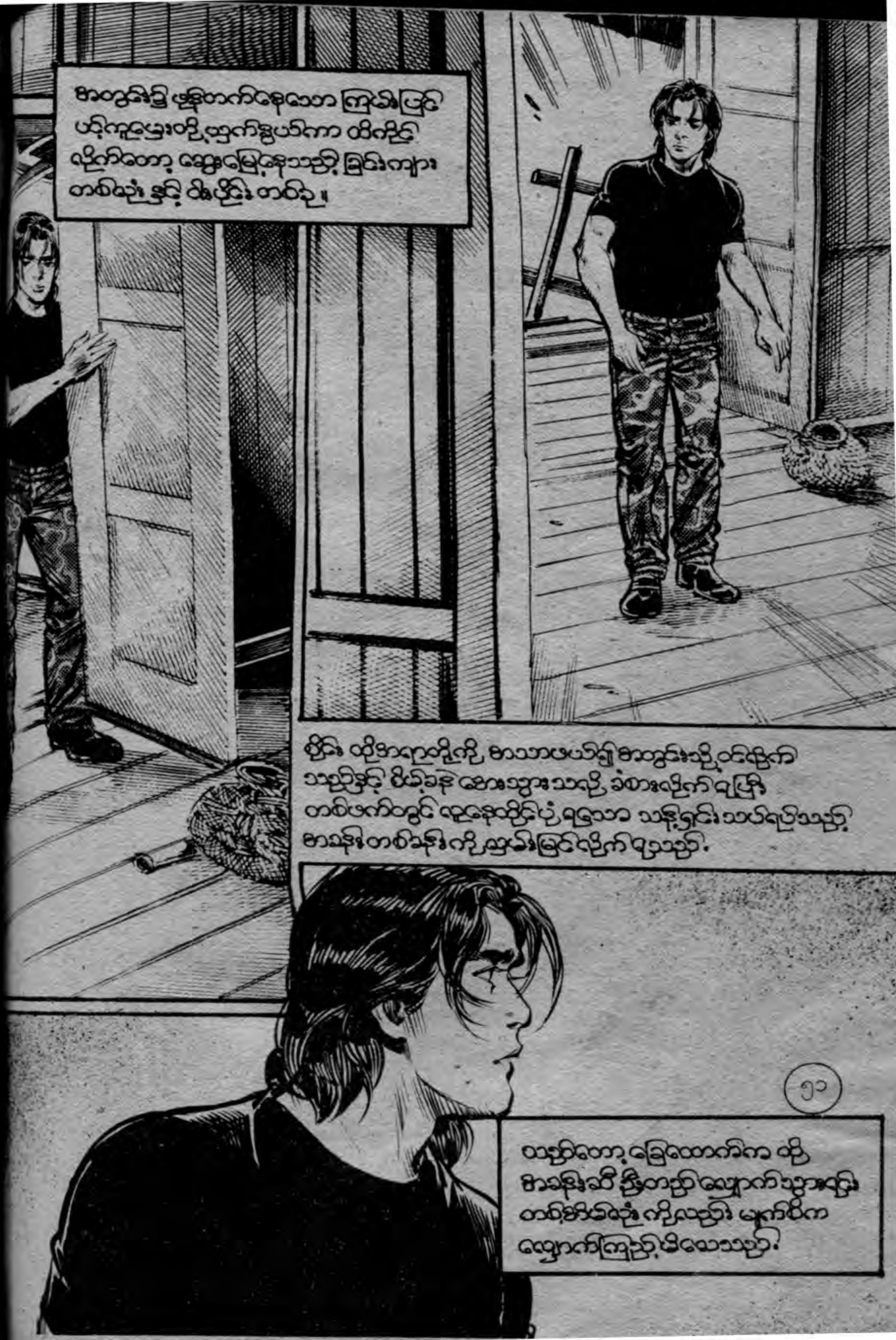
အတွင်းမှ ဖုန်တက်နေသော ကြမ်းပြင်
ပင့်ကူမြှေးတို့ တွဲခိုပါကာ ထိကပ်ပြီ
လိုက်တော့ ဖွေးဖွေးမြနေသည့် မြင်းကျား
တစ်ကောင်နှင့် ဝါးပိုင်း တစ်ခု။
စိုင်း ထိုအရာတို့ကို စာသာဖပါ၍ အတွင်းသို့ဝင်လိုက်
သည်နှင့် စိမ့်ခနဲ အေးသွားသလို ခံစားလိုက်ရပြီး
တစ်ဖက်တွင် လူနေထိုင်ပုံ ရသော သန့်ရှင်း သပ်ရပ်သည့်
အခန်းတစ်ခန်းကို အံ့သြမြင်လိုက်ရသည်။
သည်တော့ ခြေထောက်က ထို
အခန်းဆီ ဦးတည် လျှောက်သွားရင်း
တစ်ဆက်တည်း ကိုယ်လည်း မျက်စိက
လျှောက်ကြည့်မိသေးသည်။

ကျွန်းကြီးတစ်ခုလုံးနှင့် ပျံ့နှံ့တောင် ခံကာကာ ပိတ်ထားသော
ပြတင်းပေါက်များမှာ ကျွန်းသားပြား တံခါးရွက်၊ စဉ့်ကျိုက်
တောက်ခေါက်၍ သပ်ရပ်စွာ ဆောက်ထားသော အိမ်ကြီး
ဦးသတ္တ လက်ရှိနေသော အိမ်လောက် မကြီးသော်လည်း
တောင့်တောင့်တင်းတင်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့် ခြံမြေနှင့်
အိမ်ပုံစံ ဖြစ်သော်လည်း ....
ဟိုက်
ပြင်ဆင်မှုများ၊ ထိန်းသိမ်းမှုများ ဖြစ်နေသဖြင့်
မှိုင်းညှိုသော တစ်ချို့နေရာက ဆွေးနေပြီး
ယိုင်ပေသည့် နေရာက ယိုယွင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။
၅၂
အိမ်ခန်း၏ တစ်နေရာတွင် ဓါးမောင်း
လှံကြီး နှစ်ချောင်းနှင့် ကာဒိုင်းတစ်ခု
ယှက်ကာမြှုး အထပ်ထပ်နှင့် ဖုန်များ
တက်နေသည်။

ဗိုလ်ကြီး ဒေါ်မောင်ဖေး ဖျံကြီးများကို အံ့ဩစွာ
ပေးကြည့်နေစဉ်မှာပင် အသံတစ်သံ
ပေါ်လာသဖြင့် အဝေါ်ဖေး လှည့်သွားမိပြီ
ဟို... ဟို... ကျွန်တော်ပို့..
ဘယ်ပါက ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒီအခန်းကို ဘာလာလုပ်တာလဲ ဒီအခန်းကို မလာရ မသွားရဘူးဆိုတာ... မသိဘူးလား
ကျွန်... ကျွန်တော် မသိလို့ပါ.. သခင်ကြီးအိမ် ရောက်တာ မကြာသေးတော့ ခြံထဲ လျှောက်ကြည့်ရင်း ဒီကို ပင်

ဝိုင်း စကား တန့်ခနဲ ရပ်သွား၏ ။ အသံရှင်က
သပ်ရပ်သော အခန်းဝမှ ပေါ်လာပြီး ဝိုင်းကို
ပြုံးပြုံးကြည့်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
ဟင်-ခင်.. ခင်တောနှယ်
ဘာရယ်ပါ ရှင် ကျွန်မကို ဘယ်လို ခေါ်လိုက်တာလဲ ကျွန်မ ခင်တောနှယ်ပါ မဟုတ်ပါဘူး
ဟိုညက ရာကြီး ဦးသက္ကရဲ့ ပူဇော်ပွဲမှာ တော့နှစ်ယောက်နဲ့ ခင်ဗျား က ခဲ့တာလေ
ဪ ရှင်က ကျွန်မကို မြင်ဖူး ခဲ့တာကိုး

ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော့် အမျိုးသမီးလေး တွေက တစ်ယောက်မှ ဘေး မပါဘူး
ဖြိုးက ထိုင်နေ့က အကြောင်းကို ပြောပြပြီး သာပေကို အကြည့်တော့ ခေါင်းလောင်းမင်းသမီး ခင်တော့နယ် ဟု ပြောဆိုကြောင်းကိုပါ ပြောပြလိုက်ရာ အမျိုးသမီးလေးက တစ်ချက် ရယ်လိုက်ပြီး
ခင်တော့နယ် ဆိုတာ ငါးယောက်တွေ အသယ်ကာ အမျိုးသမီး ရှင့်
ဟော်..ဒီ..ဒီဆို
ကျွန်မ နာမည် မေကြည်..
၁၁

မေဖြူ..မေဖြူ
မေဖြူက ဘေးက ကတဲ့
နေ့က အဝတ်အစားနဲ့
သို့တော့ ကျွန်တော် ချက်ချင်း
မှတ်မိသွားတာပါ ....
ပြီးတော့
ပြီးတော့
ဘာဖြစ်လဲ
မေဖြူက ဗိုင်းကို တွေတွေလေး ကြည့်ပြီး ဘေးက ကသည့်နေ့က အဝတ်အစား အပြင် အဆင်ခြင်မှို့ လှချင်တိုင်း သွေးနေပြီး ဗိုင်း အင်နေ့ရှင့်လည်း အတော်ဝမ်းသာနေသည်။
ဟို..မေဖြူတီးဝိုင်းက
ပြုတ်ကျခဲ့တဲ့ စကားဝါ
ပန်းလေး ကျွန်တော်
သိမ်းထားတယ်

သူ့ရှိနေခဲ့သော ပန်းကလေးသည် သာပေ
ဖြူသည့် ခင်တော့ပူပင် မဟုတ်ပါ၍ ခိုင်ခိုင်
ချစ်သူသည်သာ မဖြစ်နိုင်တော့။
ပြို့တော့ မေကြာဖြာအာလွှာ
ယဉ်ယဉ်ကလေး ကျော့ကျော့
ရွှဲရွှဲ သနှင့်သနှင့်ဝင်ဝင်လေး။

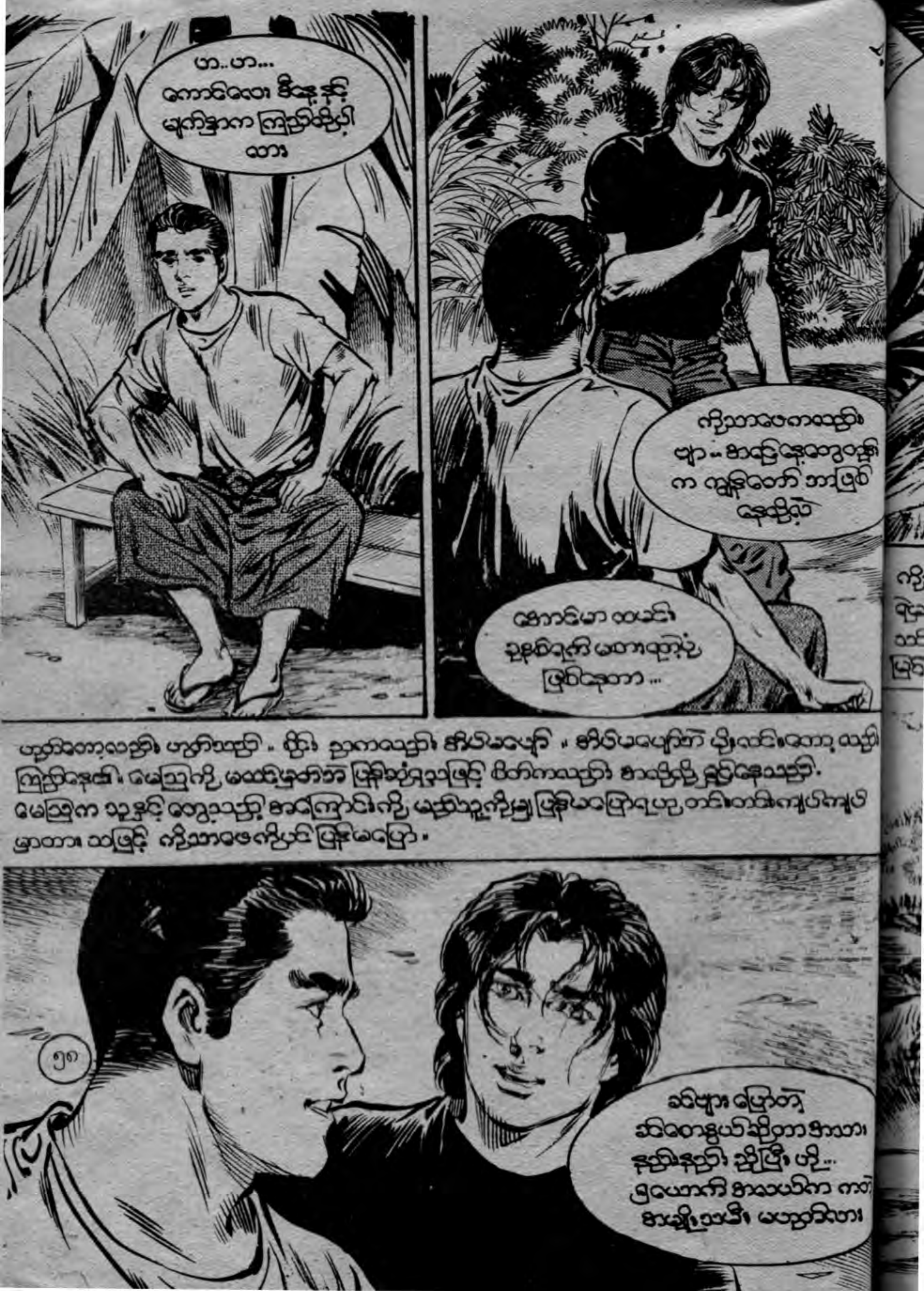
ဟ..ဟ...
ကောင်လေး၊ ဒီနေ့ နင့်
မျက်နှာက ကြည့်ရဆိုးပါ့
လား
ကိုသာပေကလေးရဲ့
ဗျာ.. ဒီညနေ့တွေတုန်း
က ကျွန်တော် ဘာဖြစ်
နေသလဲ
ရှောင်မှာ ထယ်ပေါ့
ချစ်စရာကြီး မတောရတဲ့
ဖြစ်နေတာ ...
ဟုဆိုတော့သည်၊ ဟုဆိုသည် ။ ထို့ ညာကလေးသည် အိပ်မပျော် ။ အိပ်မပျော်ဘဲ မျိုးတင်ဝတော့ သည်
ကြည့်နေ၏။ မြေကြီးကို မထိတ်မှုတ်ဘဲ ပြန်ပြီးနှုတ်ဖြင့် ဖိတ်ကသည်။ စာပိုဒ်ဆို ရှုပ်နေသည်.
မြေကြီးက သူနှင့် တွေ့သည့် အကြောင်းကို မည်သူ့ကိုမျှ ပြန်မပြောရဟု တင်းတင်းကျပ်ကျပ်
မှာထား သဖြင့် ကိုသာဓေ ကိုယ်တိုင် ပြန်မပြော ။
ခင်ဗျား ပြောတဲ့
ဆင်တော့ယပ်ချိုတဲ့ ဒီကာသာ၊
နူညံ့နူညံ့၊ ညိုပြီး ပျို...
ဖြူယောက်ကို အားလပ်က ကတဲ့
အချိုးသည် ယနေ့တော်လား

ဖြေးဖြေးကွာ
အဲဒီမှာ သူ့ခေါင်းထောင်ပဲ
စိတ်ကူးသွား မယ်ဆိုရင်နဲ့ သူ့
အကောင် ရှိပါတယ်လို့ ချိုထား
မှပဲ ယော ပြောရင်း ဆိုရင်း
လာနေပြီ
ကိုသာမေ ပြောသဖြင့် ကိုးဦး လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ ရွှေနိုင်နှင့် ခင်ဝေတာနွယ် နှစ်ယောက်သား သည်းငါ ယှဉ်တွဲကျက်လပ်သို့ လျှောက်လာ သည်ကို မြင်လိုက် ရ၏။
တော်ပါသေးရဲ့ ဗျာ.....
၁၉
ဘာဖြစ်ဖြစ် ခင်ဝေက
စာပေကတော့ ခင်ဝေတာနွယ်ကို
မေးနေပြီ ကာခု သူ့ ရည်းစားနဲ့
တွေ့တော့ လည်း တော်ပါသေးရဲ့
ရှုပ်နေတာ...

ဘာမှမပြောချင်ပါဘူး
ဗျာ...
ဟင်

ထို့ကြောင့်သည်။ ညာက မီးအားလျော့ မီးပါမော
ကျနေချိန်တွင် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ပါစေ ဟု ဆုံးဖြတ်ချ
ပြတင်းပေါက်ကို ကန်ဖွင့်ပြီး တက်လာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။
မီးရောင်မှုန်မှုန်နှင့် အခုမှ ဖြတ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ခုတင်ပေါ်ရောင်
ဖေးမျှသို့ ရောက်သော အခါတွင်မူ ပျံ့နှံ့၍ဝါး မီးရောင်အောက်
အောက်ရှိ ရုပ်တုရုပ်လုံးတို့သည် လှုပ်ရှားမှုမရှိပဲ နေကြသည်ကို
စားပွဲခင်းအနောက်တွင်လည်း
ပိုးထည်၊ အဝိုင်ပါဖြင့် လျှော်ဖြူများနေ
သလိုလို ဖြစ်နေသဖြင့် ကြောက်ရွံ့
တုန်လှုပ်နေသော်လည်း ပေတာ
ဖော တက်နေသည်မှာ။
ဖုံးအုပ်ထားသော ကတ္တီပါစကို အသာ
လှန်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဓားရိုး
ပေါင်ရင်းတွင် ပတ်လည် စီထားသော
ကျောက်နီ ၃လုံးမှ ၁လုံး သည် တဖျပ်ဖျပ်
အရောင်တောက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြီ။
၆၀

သည်ပါတော့ ထိုကျောက် ဘူးတွင် ပါသော
ဓားမြှောင်ဖြင့် ချွန်ဖြင့် ကလော်ထုတ်လိုက်သည်
တင်ပေါ်တွင် ရှိနေသော ဓားထမ်းသားသည့်
မည်းမည်း ရုပ်ကြီး ချွန်ထွက်လာသည့်
မြင်လိုက်ရသဖြင့်
ကျောက်ကို ပါးစပ်အတွင်း ထည့်ငုံပြီး
ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချကာ ....
တစ်ချိုးတည်း လစ်တော့သည်။

ယခုတော့ တကယ်ပဲ ရွှေယာကျူ သိုင်းသင်တန်း
ဖွင့်ရန်ဖြစ်သော ဦးမောင်မောင်၏
အိပ်မက်ကြီးသို့ ရောက်လာခဲ့လေပြီ။
ဦးမောင်မောင်က အသက် ၅၀ ကျော်သော
ရှိသေးပြီ၊ ရွှေယာကျူ သင်တန်းနှင့်တွဲကာ
ယကျူမောင်မောင် ဟု လူသိများသည်။
ကိုယ်ပိုင်စတိုင် သိုင်းပညာကို ဖန်တီးကာကာ
သင်ပြသူ မယာဥ္ဇကိုဘိ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တစ်ခုလို
သဘောထား လုပ်ကိုင်သူမို့ ညွှန်ပသူဆို
တောင့်တင်း၏။
လက်ရွေးစင် လက်စွဲရှိသော တပည့်များကို ခေါ်ဆော
ဆောင်ပြီး ကောင်းကောင်းသေး ကောင်းကောင်းချေး၍
လေ့ကျင့်ပေးကာ ကောင်းကောင်းသည်။ ဤသို့

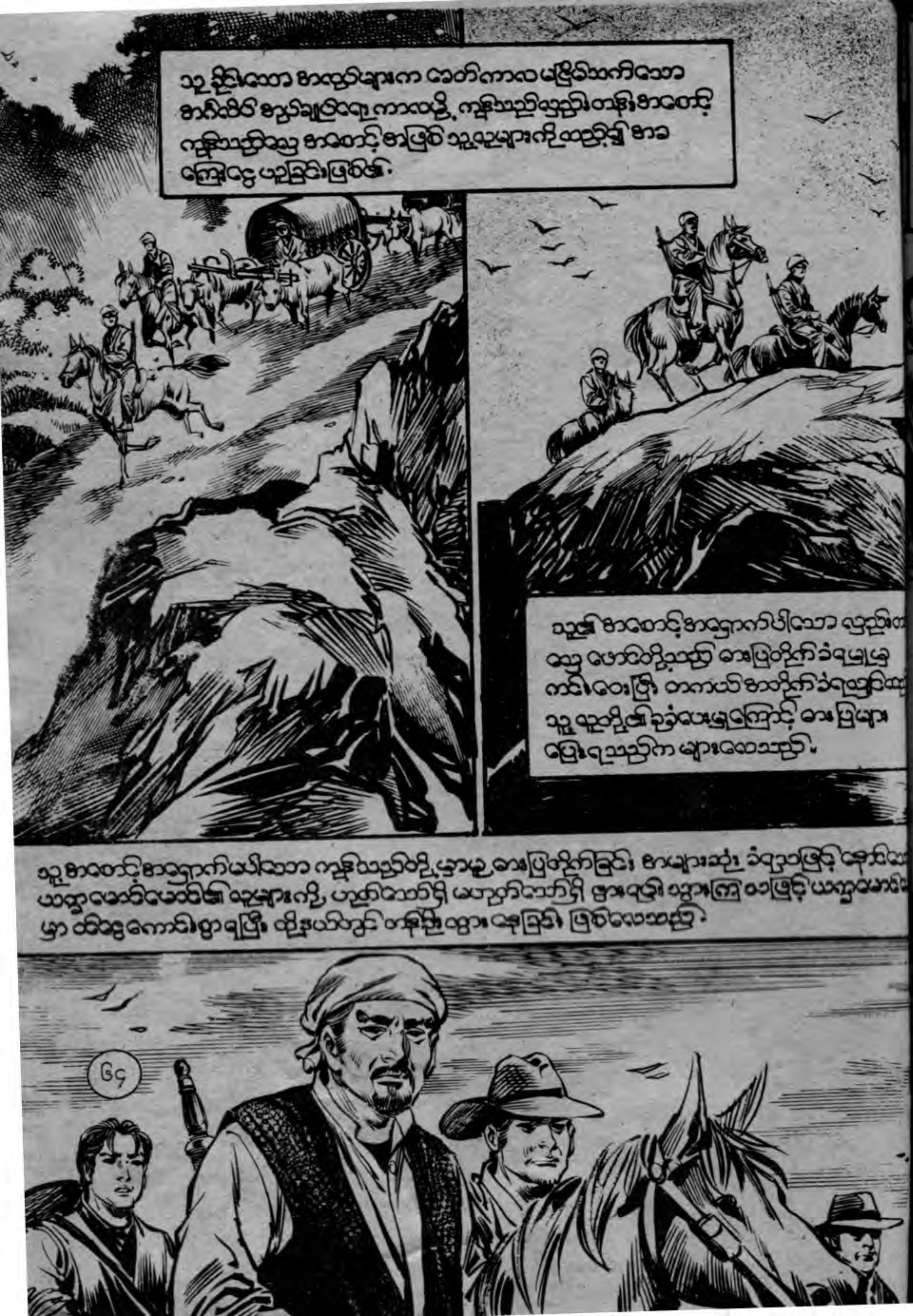
သူ ခိုင်းသော အလုပ်များက ခေတ်ကာလ မငြိမ်သက်သော
အင်္ဂလိပ် အုပ်ချုပ်ရေး ကာလတွင်၊ ကုန်သည်လှည်းတန်းနှင့် အစောင့်
ကုန်သည်တွေ အစောင့်အဖြစ် သူ့လူများကို ထည့်၍ အခ
ကြေးငွေ ယူခြင်း ဖြစ်ပါ၏။
သူ၏ အစောင့်အရှောက်ပါသော လှည်းတ
တွေ ဖောက်သည်တို့သည် ဓားပြတိုက်ခံရမှုမှ
ကင်းဝေးပြီ၊ တကယ် အတိုက်ခံရလျှင်လည်း
သူ့ လူတို့၏ ခုခံပေးမှုကြောင့် ဓားပြများ
ပြေးရသည်က များလေသည်။
သူ၏ အစောင့်အရှောက်ယူသော ကုန်သည်တို့မှာမူ ဓားပြတိုက်ခြင်း အများဆုံး ခံရသဖြင့်
ဖြစ်လေသည်။
၆၄

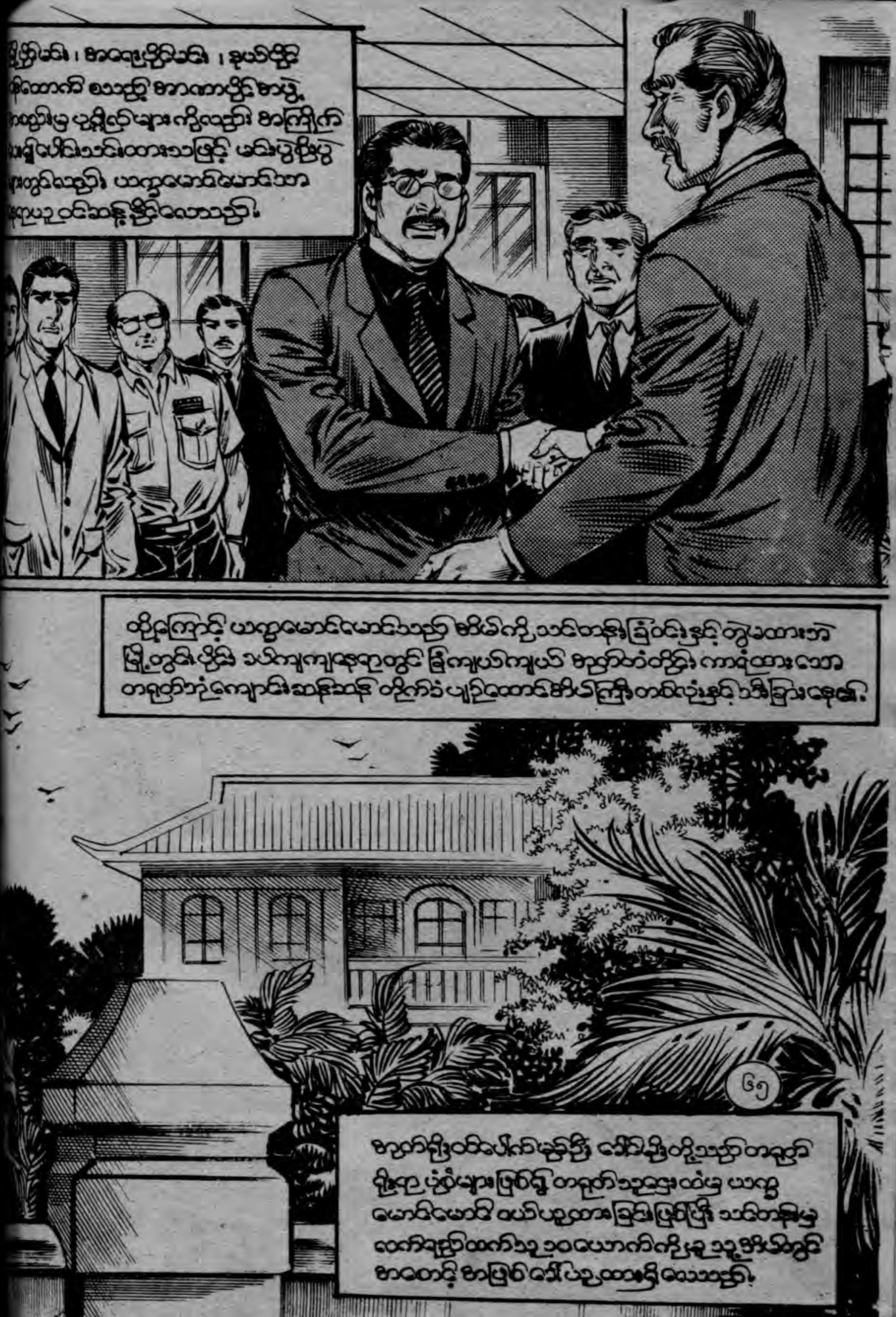
ပြိုင်ပွဲ ၊ အာရှပြိုင်ပွဲ ၊ ဒုပါပြိုင်
ဆိုတောက် စသည့် အားကစားပြိုင်ပွဲ
စဉ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကိုသည်း အကြိမ်ကြိမ်
မျှပေါင်းသင်းထားသဖြင့် မင်းပွဲဦးပွဲ
များတွင်သည် ၊ ယာကူမောင်မောင်သာ
ရယူ ဝင်ဆန့်ခဲ့လေသည်။
ထို့ကြောင့် ယာကူမောင်မောင်သည် ဗိုလ်ကို သင်တန်းကြိုဝင်နှင့် တွဲမထားဘဲ
မြို့တွင်းပိုင်း သပ်ကျုကျ ရေနေရာတွင် ခြံကျယ်ကျယ် အတွင်းတိုက်ကြီး ကာရံထားသော
တရုတ်ဘုံကျောင်း ဆန်ဆန် တိုက်ခံ့ ပျဉ်ထောင် အိမ်ကြီး တစ်လုံးနှင့် သီးခြားနေ၏။
၆၅
အရက်ချိုဝင်ပေါက်ကနေ့ကြီး ဝေါ်မြဲ့တို့သည် တရုတ်
ပြည်ရေး ပုံစံများဖြစ်၍ တရုတ်ဘုရားဝယ်မှ ယာကူ
မောင်မောင် ရယ်ပွဲထား ခြင်းဖြစ်ပြီး သင်တန်းမှ
လက်ရှည်ထက်သူ ၁၀ ယောက်ကိုရှူ ၁၁ ဒီးပါတွင်
အစောင့် အဖြစ် ထားပေးထားရှိလေသည်။

ယာဉ်သည်၊ တက်ပုရယောင်ဆောင်သည့်သည်
ရပ်နေသဖြင့် တံခါးပေါက်အစောင့်က
ထွက်လာပြီး တက်ပုကို အတွင်းသို့
ခေါ်သွားသည်။
မြို့စွန်ရှိ အိမ်သည် အတော်ကျယ်ဝန်းသဖြင့် အတွင်းသို့
ဝင်ပြီး အတွင်းရှိ အမိုးမိုးကာထားသော အပေါက်ပိတ်
တစ်ပေါက်ကို ထပ်ဝင်ရသည်။ အစောင့်တို့ကိုဖော်တစ်ယောက်
နှင့်တစ်ယောက်ကျွမ်းပြောင်ရ၏။ တက်ပု မြို့ဝင်းနှင့် အိမ်ကြီး၏
သခင်ဖြစ်သူ ကျော်ဝင်းကို ကြည့်ပြီး အထင်ကြီး အားကျမိသည်
ဖြစ်နေ၏။
အိမ်ထဲရောက်တော့သည်။ သခင်အားတွေ့
သဖြင့် ဦးခေါင်းကိုမကိုင်ရဲ ကြမ်းပြင်
ပေါ်တွင်သာ ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်လိုက်လေ၏။

ယက္ခမောင်မောင်၏နံဘေးတွင် ဆံပင်ဖြူ
မုတ်ဆိတ်ဖြူ နှင့် နှာခေါင်းကောက်သော
ရှာသာရှည်ရှည်၊ အိန္ဒိယ ယောဂီကြီး ပုံပေါ်
အဘိုးကြီး တစ်ယောက် ထိုင်နေပြီး တက်ပူကို
မျက်တွင်းနက်ထဲမှ မျက်လုံးစူးစူးကြီးဖြင့်
ကြည့်နေသည်။
မင်း
နတ်ဝက်ရောင်
အဖွဲ့က ဟုတ်တာလား
တက်ပူက သူ့ဂျိုက်ကာပါထဲမှ စက္ကူဖြင့်
ထုပ်ထားသော အထုပ်လေးကို ထုတ်ယူ၍
ယက္ခမောင်မောင်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်
ရိုသေစွာပေးပြီး ...။
ဟုတ်ပါတယ်
ဆရာ...
ကဲ ပြောစမ်း မင်း
ရောင်းစရာ ရှိတယ်
ဆိုတာ
ဟုတ်...ဟုတ် ဆရာကြီး
ဤ သတ္တုရုပ်၊ နတ်ဝက်ရောင်
အားညှိနောင်က ထုတ်
ယူလာတဲ့ကျောက်ပါ
ခင်ဗျာ..
ယက္ခမောင်မောင်သည် ဥစ္စာပုံ တော်ချုံကို
ကျေနပ်စွာ ဝတ်ထားပြီး လောသံကာရွှေ သဲပတ်ပတ်
ဖြိုးသော်သည်း ဆောင်းစက်ဝက် ညှိပြုသည်။

ပါရှုမောင်မောင်က စက္ကူစကို ဖြေကြည့်လိုက်တော့ ကျောက်ကလေးမှာ ရွှေစေ့ချို့သာ ရှိသော်လည်း မှိုကွက် ပတ္တမြားဆိုတာ သိလိုက်သည်။
မင်းက ဦးကျောက်ကို မတွေ့ခင်ဘဲ အဲဒီ ခုတ်စက်ရောင် ဓားညှိနှောင်ကိုယူခဲ့ ရမှာကွ
အဲဒီဓားက ဘယ်ပါဝါမျှ ကိုင်လို့မရဘူး စာချုပ်သေးတယ် ဖြိုတော့ ကိုင်ပြီး ကတားဖူးတဲ့ လူတိုင်း သေဆုံး လဲကျပြီး သက် ခွဲစက်စည်း သေဆုံး ယောင်ကိုင် ကိုတွက် ခံတော်တော ပါတီသို့ရှိသည်..
ဟေး ငါတို့ကသည်း အဲဒါမျိုးမှ ယုံနိုင်တာကွ
ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး ဒီပတ္တမြား ကိုယူလာ၍ ပေးပါ့မည်

ဒီမှာ ကျောက်တွေ ပွတ်မြူးနေတော့...ငါ မသိဘူးနော် ငါ့ အပိုင်းကို ငါ စစ်ပေးမယ်.. ကဲ လက်ဖဝါးထဲ ထည့်
မှော်ပိတ်ပြုနှင့် ဆရာကြီးဦး ဇမ္ဗူတာသုက မျက်စိမှိတ်ပြီး လက်ဝါးဖြန့်ပေးသည်။ ယက္ခမောင်မြောင်က ဆရာကြီး လက်ဝါးထဲ ကျောက်ကလေးကို ထည့်ပေးလိုက်၏။
ကြာတော့မှ မျက်လုံးကို ပြန်ဖွင့်ပြီး ။
ဒီကျောက်က ဦးရိုးပဲ ဘာအစီအရင်မှ မရှိဘူး ခိုပေးမယ့် ရိုက်ခတ်မှု အနည်းငယ် အကျိုး ရှိနေတော့ ဆေးမှာ အစီအရင် အမြောင်း ပယောဂ ရှိနေတာတော့ သေချာတယ် ကွယ့်
သည့်နောက်တော့ တက်ပုဂ်ကို ထိုက်သင့်သော ငွေကြေး ပေး၍ ကျောက်ကို ယူပါ၏။ ပြီးလျှင် တက်ပုဂ်ကို သူ့ထံတွင် နေဖို့ လက်ခံပြီး၊ ဦးသုတ္တ အကြောင်း ဘူးညီနောင် အကြောင်းကို မေး၏။ တက်ပုဂ်ကလည်း ဝမ်းသာအားရ သူ သိသမျှ ပြောပြလေသည်။

ဦးသတ္တုမှာ ဆူဗျူဝါဒ လဲလှူသူချို့တောင်း ချိုသည့်
စကားလို့ အားဖြင့် ကျောက်ပျောက်ရှုံ တောင်းယန်ပွဲ
ဖြင်နေရသည့်ကြားထဲ ပွဲစားကြီး ဦးချိန်က
နောက်ဆိုင်း နောက်ပါများဖြင့် ရောက်လာသဖြင့်
မာတော်ဖိတ်ဥဝိဘဥ္ဇးရချေ။
ပွဲစားကြီး ဦးချိန်မှာ မြို့ပေါ်တွင် နေထိုင်ပြီး ပွဲရုံကြီး
တစ်ရုံနှင့် ကုန်ရုံဆိုင်ကြီး တစ်ဆိုင် ရှိသည်။
ထက်ရွေ့ပွဲ သိကြံပွဲများနှင့် ဇာတ်ပွဲများကိုလည်း
အသုံးစရိတ်ထည့်ပေးကာ ပွဲကံထိုက်တာလည်း
လုပ်သဖြင့် ဦးသတ္တု၏ အဖွဲ့ကိုလည်း အသုံးငွေ
ကြိုတင်ပေးကာ ချုပ်ကိုင်ထားသူ ဖြစ်လေသည်။
ဘယ်လိုလဲ ဦးသတ္တု ကျုပ်ပေးထားတဲ့ အသုံးစရိတ် တွေက တော်တော် ကျွံနေပြီ။ ခင်များ အဖွဲ့ ပွဲကလည်း ဘယ်ကမှ လာမငှားဘူး
ခေတ်ကာလ မကောင်းလို့ ဒုက္ခပါတယ် ပွဲစားကြီး ရဲ

ဟာ..
ဒေါ်မကောင်းသေးဘူးဗျား
ရှာကောင်းသေးဗျ.. ခင်ဗျားကသာ
ကျုပ်ပြောသလို မလုပ်ဘဲ..
ယက္ခယောင်ယောင်တို့ဆိုရင်
ကြီးပွားနေလိုက်တာ ကြည့်ပါဦး
အပွဲတွေဘယ်လောက်
များများလေ ကိုယ်ပါက
သူများထက်သာအောင်
လုပ်နိုင်ရင် နာမည်ကြီးရတာပဲ
ဖြီးတော့
ကျုပ်ပြောသလို
ကုန်သည်အပွဲ
အတောင့်အချောက်
ဒီပြင် အပွဲတွေကလည်း
မှိုလိုပေါက်နေတော့ အလုပ်
ပါးတာလည်း ပါတယ်နဲ့
တူပါတယ်...
ဟာ အဲဒီတော့
မဖြစ်ဘူးဗျာ ခင်ဗျားကုန်သည်
တွေက ဦးသားတဲ့လူ အခုမတန်
ရှားတာ ကျေးလက်တောင်သူတွေကို
အမြတ်ထုတ် ပဲသီးပဲ စပါးသီးနှံ
အဲဒါကို ကျုပ်အပွဲက လှည့်ပတ်ညှိပြီး
လိုက်ကာကွယ်ပေးနေရရင် ကျုပ်
တို့လည်း တောင်သူကို နှိပ်စက်
တဲ့..လူ
ခင်ဗျားကို
ပြောလိုက်ရင်.. ဒီ
ဆတ်ခြေချည်းပဲ

ကဲ.. ကျွန်တော်
နောက်ဆုံး ပြောမယ်ဗျာ..
ကျုပ်ပေးသည့် ဒီထက်ပို မတတ်
နိုင်တော့ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဒီသေတ္တာ
စပြီး သန်း၁၀ ရီရှာ ပြောက်ကျ
အခု လက်ရှိ ပေးတာ ထက်
တစ်ဝက်လျော့ပြီး ပေးနိုင်
တော့မယ်...
ဒါဟာ ပွဲတော်ကြီး ရယ်ပါ
အခု ဒီမှာရှိတဲ့ လူအင်အားနဲ့
အခု ပေးထားတာတောင်
မလောက်ငှလို့ ပွက်ပျောင်းပြီးကို
ကန့်ကွက်ချင်ကြ သူတွေ ရှိနေရတာဗျာ
တစ်ဝက်ပဲ ဆိုရင်တော့
ကဲ ကျုပ် သွားမယ်...
၇၂
ဒါတော့ ကျုပ်
မတတ်နိုင်ဘူး ဦးသခင်...
အဲဒီလို မပေးချင်ရင်တော့
ကျုပ် ပြောတာကို စဉ်းစား ကျုပ်မှာ
ကျွန်ုပ်သည့် ပိုက်ဆံတွေ
အများကြီး သုံးပြီး အလုပ်
မဖြစ်စေရဘူး

ကျုပ်တို့ကို ပြန်မကြည့်တော့
ကျုပ်တို့ကလည်း ဘာ ပြန်
ကျုပ်တို့ ဘယ်အိမ် နှစ်ပြန်
ရှင်နဲ့ ကျုပ်က ရလာမယ့် ကလေးတွေ
မယ်...
၇၂

စာဒါ ဟုတ်တော့သည်။
ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဇေတာနွယ်ရယ်
ဒါပေမယ့် သဏ္ဍာ စာမှိန်
ကလေးညှိ ဆိုတာ ကြွေတော့
နှစ်ကျွန်မောင်
ဒါမလေး
ဦးနှစ် ကျွန်တောင်ဒါ
တော်ဘာသင်္ဃါမယ်ရှင့်
ဘာမဟုတ်တဲ့ ဟာကို
လျှော်ကြီး ကောင်းဖျော်
ဆိုကြတာ ရှင်က
ကြောက်နေသလား
ကျွန်မတော့မနေ
နိုင်တော့ဘူး ကိုပိုမှုန်း ရှုပ်
ရှင် ကျွန်မကို ချစ်တယ်ဆို
ယာဉ်မောင်းတို့ စာပွဲ
ကလေးညှိ ရှင်လာမယ်ဆိုရင်
စားလို့ စာဆင်သင့်ပါပြီ
ကြားတယ်
ဟို..ဟိုစာင်၊
ခင်ဇေတာနွယ်က ရဲမှုန်း ရှုပ်ခွင်ထဲသို့ ပစ်လှဲကာ
လောသ်ကိုလည်း ပျော့လိုက်၏၊ ဦးမင်းပို့ ရှိကြသ
ကိုလည်း...
၇၄

ရှင်... ရှင်နဲ့ ကျွန်မတို့
ကလေးက ဒီရွာကိုကျွန်ုပ်တောင်
စောင့်ပြီးမှ မွေးမှာ မဟုတ်ဘူး
ကျိန်ဆိုနေပါရယ်.. ပြီးတော့ ဒီမှာ
နေရတာ ကျွန်မ က ကြိုးတွေတောင်
မေ့နေပြီ သက်တောင် ဘယ်လို
ဖြတ်ရမှန်း မသိတော့ဘူး
သိလား...
ဟင်း...
သည်တော့သော် ဝိုင်းမ သက်ပြင်းချမိ
ပြန်သည်။ သူ့ကို မကြိုက်ဘူးဟု
ခဏ ခဏ ပြောနေသော ဦးသက္ကဲ့ကို
မျက်နှာကို၍သည်။ ပြန်သည် ဖြင့်ယောင်
လာမိလေသည်။

စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် သိုင်း ဆိုင်း ဒုတ် သပ်ယိုင်ပြိုကျ
ရှိနေသော ကျွန်းပေါ်ရှိ အိမ်ကလေးကို
ထိုး ရောက်လာသော ကျေးငှက်သံတို့
မှတစ်ပါး တိတ်ဆိတ်နေသည်။
ဖိနပ်ချွတ် မရောက်မီ ကျော်ပါနေသော ပျိုးသောင်
နံရံကြားမှ စာသေတ္တာကလေးဖြင့် စာရိုက် တစ်ခုလည်းလည်း
မြင်လိုက်ရသဖြင့် ဗိုလ်၊ တုံ့ခနဲ ရပ်သွားမိသလို
တောသံ တေးဆိုနေသော ကျေးငှက်တို့ ဝေါခနဲ
သော့ ပျံသွားသည်ကိုပင် ကြားလိုက်ရသည်။
သည်တော့ ထိတ်ခနဲ ပြင်ကာ ပျူငြ
နံရံကို ဖြေးကပ်ငြိမ်ပြီး စာထဲကို
ချောင်း ကြည့်ဖို့ ယိမ်းလိုက်သည်။

ဘယ်သူလဲ
ဟို ကျွန်တော်
ကျွန်တော် ..

စည်းစည်းသိုင်းသိုင်း ဆိုင်း နှင့် သပ်ရပ်ခြင်းမရှိ
ရှိနေသော ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ အိမ်ငယ်လေးကို
ထိုသို့ ရောက်လာတော့ ကျော်ဇော်သင်တို့
မှတ်မိပြီး တိတ်ဆိတ်နေသည်။
ဖိနပ်ချွတ် မရောက်ခင် ကျာပါနေသော ပျဉ်ထောင်
နံရံကြားမှ ဖက်ပတ်ရှည်နှင့် ဖာရိုဖို တစ်ခုလိုလို
မြင်လိုက်ရသဖြင့် ထိုင်း တုံ့ခနဲ ရပ်သွားမိသလို
လေသလာ ဟားဆိုနေသော ကျော်ဇော်သို့ ဝင်ခနဲ
လှည့်ပြုံးသွားသည်ကိုလည်း ကြုံလိုက်ရသည်။
သည့်တော့ ထိတ်ခနဲ ဖြစ်ကာ ပျဉ်ထော
နံရံကို မြေ့ကာပယ်လိုက်ပြီး အထဲကို
ချောင်း ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ဖြောက်...
ဟင်...
သံပတ်ထွက်မှုအား၊ ဖြာနှံ့ပါးသော
စာသားစာရေးဖြင့် စာကူးမကြီး
တစ်ယောက်လို့ မထင်မရှား
ဖြတ်ပိုက်သည်ရှိ ထိုကိုင်းခြေ
တစ်ခုတွင် နှင်းပိတ်သော ဘူး
ခြေသံကြောင့် တောရောက
ဖြတ်ပိုက်ရသော ရေညိုကြီး
အကျယ်ပါတစ်ခုတွင် ပျောက်သွား
ဘယ်သူလဲ
ပဲ့ ကျွန်တော်
ကျွန်တော်...
ဦးပေဒါပါ..
၇၇
မေသြ အသံကိုကြားလိုက်ရ
သဖြင့် ထိုး စာသံယောပြီး
ဟိုမိတ်သို့ ထင်ကြိုက်သည်။

သဥ္စိတော့ စာသင်ပြီ ရေငြင်းလည်းကြီး စိတ်ထဲ၌ပင်၍ နှီကြောင်ကြောင် ဆူးပွားပွားဖြင့် ပြာနှမ်း နေသော မိန်းမကြီးကိုသည် မတွေ့ရ၊ ဂါဝန်လျှော်ပြီးစ ဖြီးသင်နေသော လှပ နူးညံ့ ချစ်စဖွယ် မေဦကိုသာ တွေ့ရ၏။
ဟုတ်... ဟုတ် တော့လည်း ဟုတ်ပါ တယ်.. မေဦ... ဒါပေမယ့်
ရှင့်ကို နောက်မလာဝံ့နဲ့လို့ ကျွန်မ ပြောထားတယ် မဟုတ်လား
ဦးနိုက စကားရပ်သွားသလို မေဦကလည်း ရပ်သွားနှင့်ဖြစ် နေသဖြင့် သူ့ပုံးပေါ်သို့ တဘက် ကြီးကို လုံခြုံအောင် ပတ်တင်ပြီး ဦးနိုကို ခပ်စူးစူးကြည့်၏။
ကျွန်တော် မေဦဆီ လာချင် နေတယ်
ရှင်

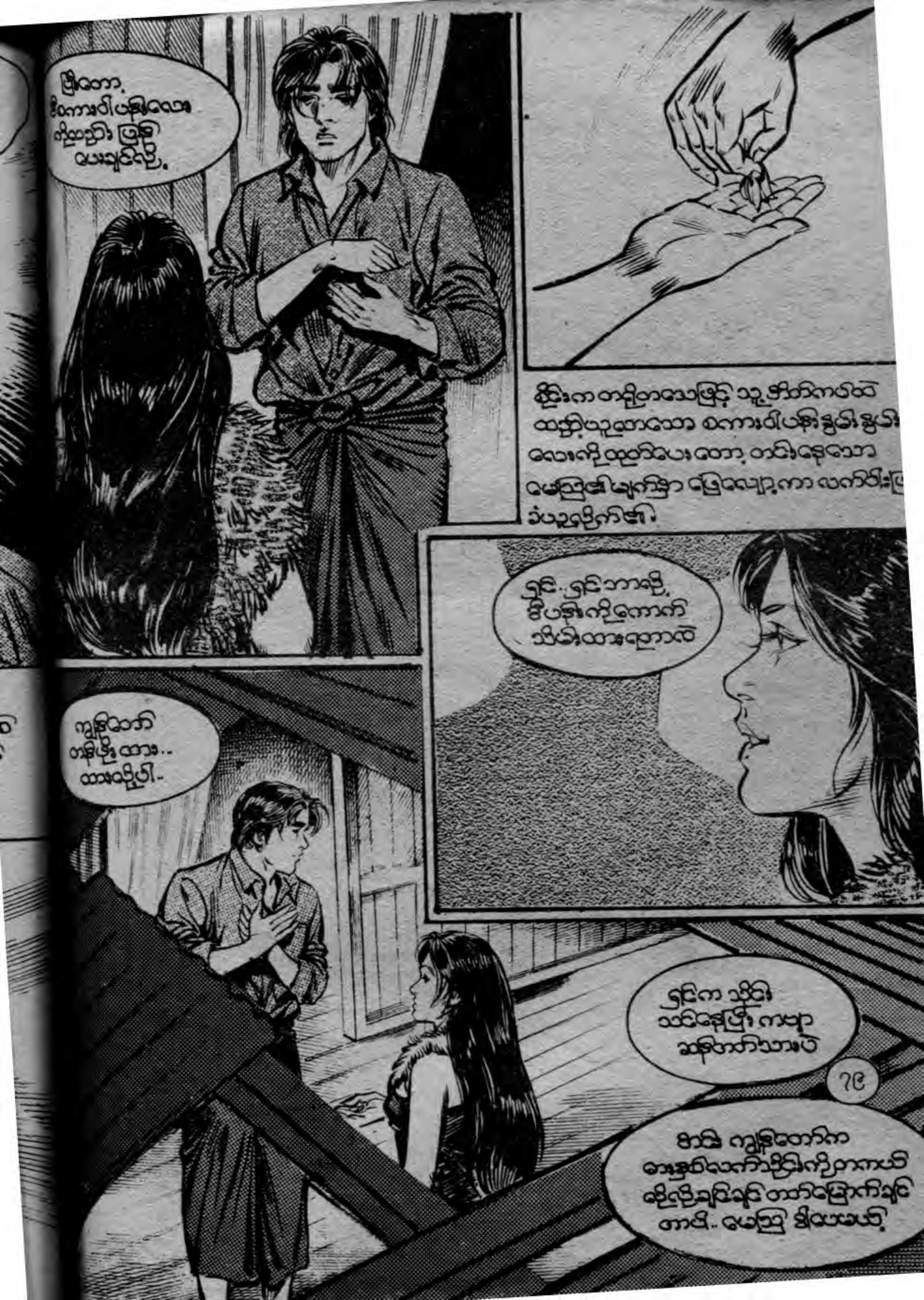
ဗြို့တော့. စကားဝါပန်းလေး ကိုယ့်တို့ ဖြူဖြူ ပေးချင်လို့.
စိုင်းက တချို့တသောဖြင့် သူ့အိတ်ကပ်ထဲ ထည့်ယူလာသော စကားဝါပန်းနွမ်းနွမ်း လေးကို ထုတ်ပေးတော့ တငြိမ်နေသော မေဖြူ၏ မျက်နှာ ဖြူလျော့ကာ သက်ပြင်းဖြ ည်းညင်းချလိုက်၏.
ရှင်.. ရှင်ဘာလို့ ဒီပန်းကိုရှာကာ သိမ်းထားရတာလဲ
ကျွန်တော် တန်ဖိုးထား.. ထားလို့ပါ..
ရှင်က သိပ်ပြီး သင်ခဲ့ပြီ၊ ကဗျာ ဆန်တတ်သားပဲ
ဒါဆို ကျွန်တော်က အနှစ်သက်ဆုံးပန်းကိုတောင် ချိုလို့ချင်ချင် တက်ပြောကြချင် တာပဲ.. မေဖြူ ဒီလောက်ပဲ.

ဝိုင်းက စိတ်ပျက်စွာ လျော့ရှာဖြင့် ဆရာကြီး ဦးသက္ကရာ၏ အခြေအနေများကို ပြောပြ လိုက်တော့ မေဇြ မျက်နှာလေး ဟန်ဆောင်မှု မရှိ ၊ ပကတိ ညှိုးကျသွားပြီး ... ။
ဒါက တကယ်ကို ပညာ သင်ချင်လို့ လာတာ ပေါ့
ဟုတ်ပါတယ် မေဇြ အခုအခြေအနေ အရတော့ ကျွန်တော် တောင်းခံလာတဲ့ ပညာကို ကယ်တင်ပြီး ဆရာကြီး ဆီက နတ်ထက်ရောင် အေးညှိနှောင် ကိုသာ ကစား ခိုင်ခံ့ရင်
ဒါဆိုတော့ ဘာဖြစ် မလဲ..
ဆရာကြီး ဦးသက္ကရဲ့ အကောက်အခံနဲ့ နတ်ထက်ရောင် အဖွဲ့ကြီးကို ပြန်ဖွဲ့ကာယ်ပြီး လိုချင်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်
အဟား... ...ဟား..ဟ

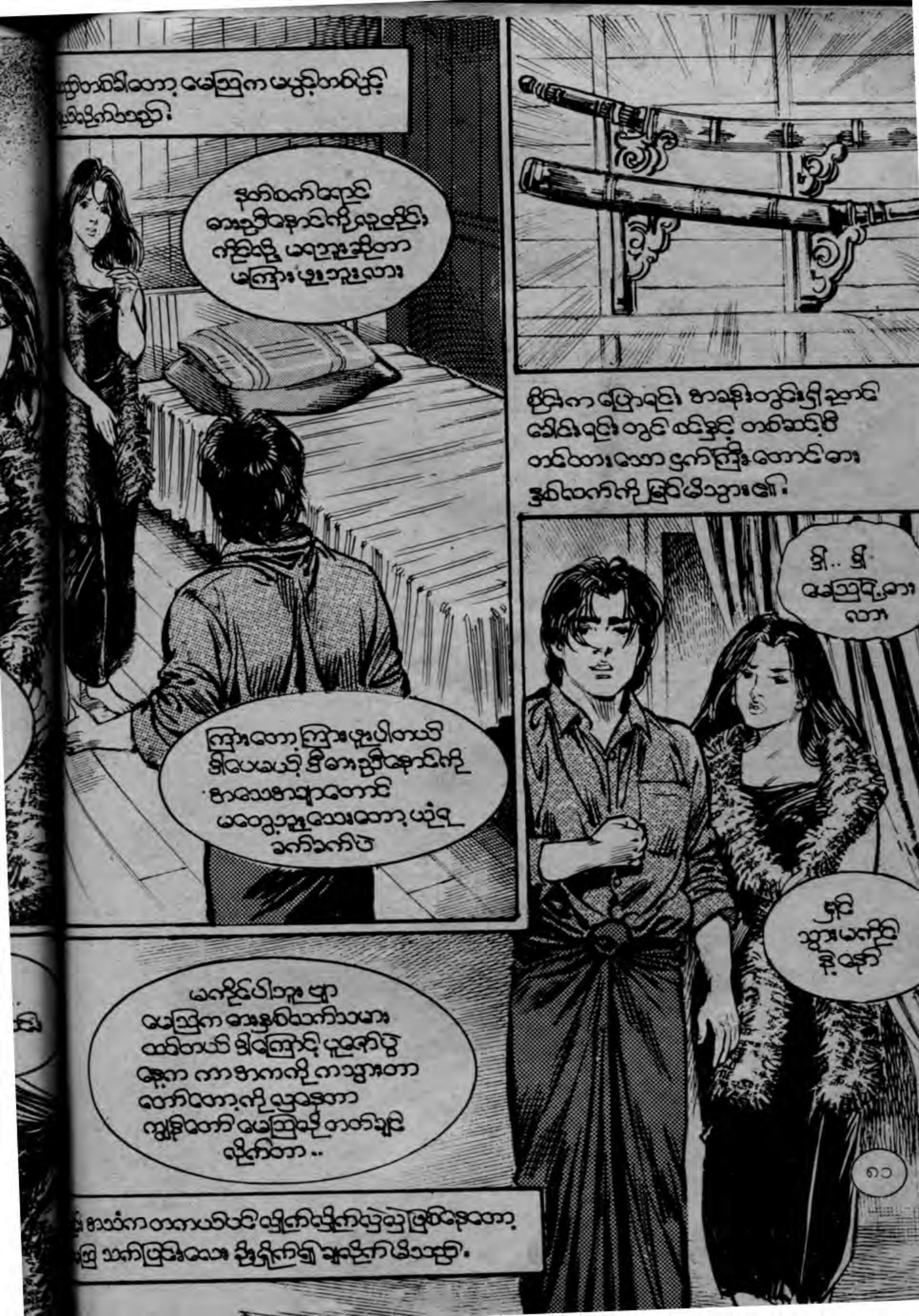
ထွက်လာပြီးတော့ မေညြက မယုံနိုင်စွာဖြင့်
ယိုလိုက်လေသည်။
ဒါတွေကြောင့်
ဓားညီနောင်ကိုလူတွေက
ကိုင်လို့ မရဘူးဆိုတာ
မကြားဖူးဘူးလား
ကြားတော့ ကြားဖူးပါတယ်
ဒါပေမယ့် ဒီဓားညီနောင်ကို
အခုထိဓားချပ်တောင်
မတွေ့ဘူးသေးတော့ ယုံရ
ခက်ခက်ပဲ
ကိုညြက ပြောရင်း ဓာခန်းတွင်း၌ ဆောင်
ဖော်ပြရင်း တွင် ထင်ရှင့် တစ်ဆင့်ပိ
တင်ထားသော ဓားကြီး တောင်ဓား
အိမ်တော်ကို မြင်မိသွားလေ၏။
ဒါ.. ဒါ
မေညြရဲ့ဓား
လား
ဟုတ်
သွားမကိုင်
နဲ့နော်
မကိုင်ပါဘူး ဗျာ
မေညြက အနေနဲ့ဖိလိုက်သလား
ထင်တယ် ဒီကြောင့် ပူဖော်ပွဲ
နေ့က ကာကာကိုကာသွားတာ
တော်တော့ကို လှနေတာ
ကျွန်တော် မေညြရဲ့ တော်ချင်
လိုက်တာ..
အသံက တကယ်ပင် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဖြစ်နေတော့
သက်ပြင်းသော ချိုချိုကြီး ချစ်လိုက်မိသည်။

ဈေးတန်းက မြို့နှင့်မဆိုင်ကြောင်ပင် စည်ကားလှပေ၏။ ငါးရက်တစ်ဈေးမို့ ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ဈေးလာ
ရောင်းသူ ဈေးဝယ်သူတို့ဖြင့် ပြည့်ညပ်နေသည်မို့ တချို့က ဒေသထွက် ခြံထွက်ကို ဒါဝမ်းဒါပိုးဖြင့်
လာရောင်းပြီး ပြီးတော့မှ မိမိတို့ လိုသော အိမ်သုံး လူသုံး ပစ္စည်းများကို ဝယ်ကြပြန်၏။

ဘိလာပါက
ယာတဲ့ ထောပတ်ဘူး
နို့ဆီ၊ နို့ဘီ
စီးကရက်တွေ
စီးကရက်တွေ ဘလက်ကက်
ရက်ကက် ကပ္ပိတန်
ရှစ်ဒေါင့် ချိုး တောင်ကော် ခေါင်း
ဈေးတို့၏ မာသား ဦးချို တသည်တို့
ကောင်းချနေသူများဖြင့် စုံလင်နေ၏.
ကြာနို စတ်လေနိမှ ပတ္တမြားတွေကလည်း
ယံ မေသာဝတို့၏ ပါဝါသီးပါဝင်းရှက် သစ်တော
ပတ္တမြားနှင့် ကြက်ဝက် နွားများ သာမက ဈေးများ
တို့ တိုင်ငတ်စိုက်ကာ ကြီးချည်၍
နေကြသည်။
မြို့မနီး နှင့် ခင်လေးတာ၌ပါဝါသည် တစ်ပြိုင်နက်
တစ်ပြိုင် လက်ချင်းတွဲ၍ ဈေးကြားတွင်
တို့ဝင်သွားသော ရေခဲ့ပေါ်လေသည်
ဘာကိုမျှ မမြင်ပါနိုင်

ညနေစောင်းပါက စားသောက်ဆိုင်များ တွေ့ရှိရ
ဝင်းရောက် ကြိုင်ကြည့်ပြီး ထိုဈေးပက်ဘော
မီးတိုဖြင့် သက်ပြင်း ချရသည်ဟု ခိုမနိုး ကာချ
စားသောက်ဆိုင် စားသောက်ကင်းမှုင့် ဖော်ကော်ဆွဲဆိုင်များ
ရှာဖွေ့ ရောက်ချောင် ဥသာသော သွားရည်ကို
မနည်းမြို ဥပိမ်ခ်နေရသည်။
ဟာ.. ဟော့.
ဟော့.. ခိုမနိုး
အေး ...
မင်းတို့ကို ဈေး
ထဲပတ်ဘွာ တွေ့မိုက်လို့
လိုက်လာတာ..
ကိုယ့် ရှိလို့လား
ကွ..
ဟင်..တက်ပူ
၈၄
တက်ပူမျှာ စေးမှ ကျောက်တိုပုန်ချက်ကွက်မြို့သူ
ဥတင်းဖြစ်နေ၍ ခိုမနိုး ဥပိတ်နိုးတာနိုး ဖြစ်နေ
သော်လည်း တက်ပူ စားဥင်ကာ ပင်ငိုလို့မပုဂ်
တော့ စားသောက်ကာလေး ပြောင်ပြောင်သက်လက်
ဖြစ်နေ၍ တင်းတင်းမာမာ မပြောဖြစ်။

ရှိတာပေါ့ကွ မင်းကို အဲ့ယာကူမောင်မောင်က ပြင်လိုက်လို့ ငါတို့ ရှိကြ ဒေါ်ညိုး ရှိကြတာ
ရှင် ယာကူမောင်မောင် က ...
ဟုတ်ကဲ့တယ် ခင်တော့ပြယ် နင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို ဒေါ်ညိုး လိုက်ကြတာ ဗာပိန္ဒ ပျော်ပွဲစားရုံမှာ စောင့်နေတယ် နင်တို့ကို ကျွေးမွေးချင်လို့ တဲ့
ဒဲ့မနိုးက ဇာင်ဘင်ဘင် ခင်တော့ပြယ်က
ယာကူမောင်မောင်က ဒေါ်ညိုးသည်သို့
သည်နိုင်ပင် ကူလွှဲမရတော့။
ဗော်ပင် ပျော်ပွဲစားရုံ
ဗာပိန္ဒ ပျော်ပွဲစားရုံသည် ဈေးတန်းထိပ်ပိ
ထောင့်တွင်ရှိ၍ သည်မြို့တွင် စားတား
စားသောက် ကောင်းမွန် စုံလင်လှပြီ
နာမည်ကြီး သိပ်တစ်ဆိုင် ဖြစ်သည်။

ရှမန်းနှင့် ဒင်တော့စ်ယ်သည် ထိုဆိုင် ရှေ့မှ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ လူပါးပြီး ဆိုင်ထဲသို့ ခြေတစ်လှမ်းပင် မဝင်ဘူးခဲ့။ ဆိုင်ခင်းတွင်လည်း ကာကီရောင် ယူနီဖောင်းဝတ်စုံနှင့် ပုလိပ်နှစ်ယောက် စောင့်၏။
ယခုတော့ ဆိုင်ထဲတွင် ပါကျွမောင်မောင်က ကျောက်စားပွဲ ထိုင်းစားပြည့် သူနှီးပါး စားစရာ သောက်စရာများ မှာကြား ထားပြီး ရှမန်းတို့ကို စောင့်နေလေပြီ။
စျေးတန်းထဲ လျှောက်ပြီး ဘာတွေ ဝယ်နေတာလဲ ရှမန်း
ဟို.. ဟို.. ဘာမှ မဝယ် ဖြစ်ပါဘူး
ကျွန်မတို့မှာ ဝယ်စရာမှ မရှိတာ ရှင်

ယက္ခမောင်မောင်က တစ်ချက်ပြုံး၏။ ပြီးတော့ သူ့နောက်တွင်
ရပ်နေသော တပည့်နှစ်ယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်ကို လက်ပြ
လိုက်တော့ ထိုသူက ထန်းခေါက်ပါ ခပ်ရှည်ရှည်တစ်လုံးကို
ယူကာ ခင်စောနွယ်ရှေ့ ချပေးပြီး အဖုံးကို ဖွင့်ပြ၏။
ခင်စောနွယ် မျက်လုံးများ တောက်ပ
ထိန်လက်သွားသည်။ ထိုထန်းခေါက်
ဖာထဲတွင် သူ့လိုချင်လှသော မှန်နိုင်လွန်
ပိုးတွန့် လုံချည် ရေးယယ်လုံချည် ပိုးပဝါ
ဇော်ချက်စ လေသီး ပိုးပိတ်ဖတို့
အပြည့်အသိပ်ကို တွေ့လိုက်ရ၍
ပြုံးလေသည်။
ဟင်

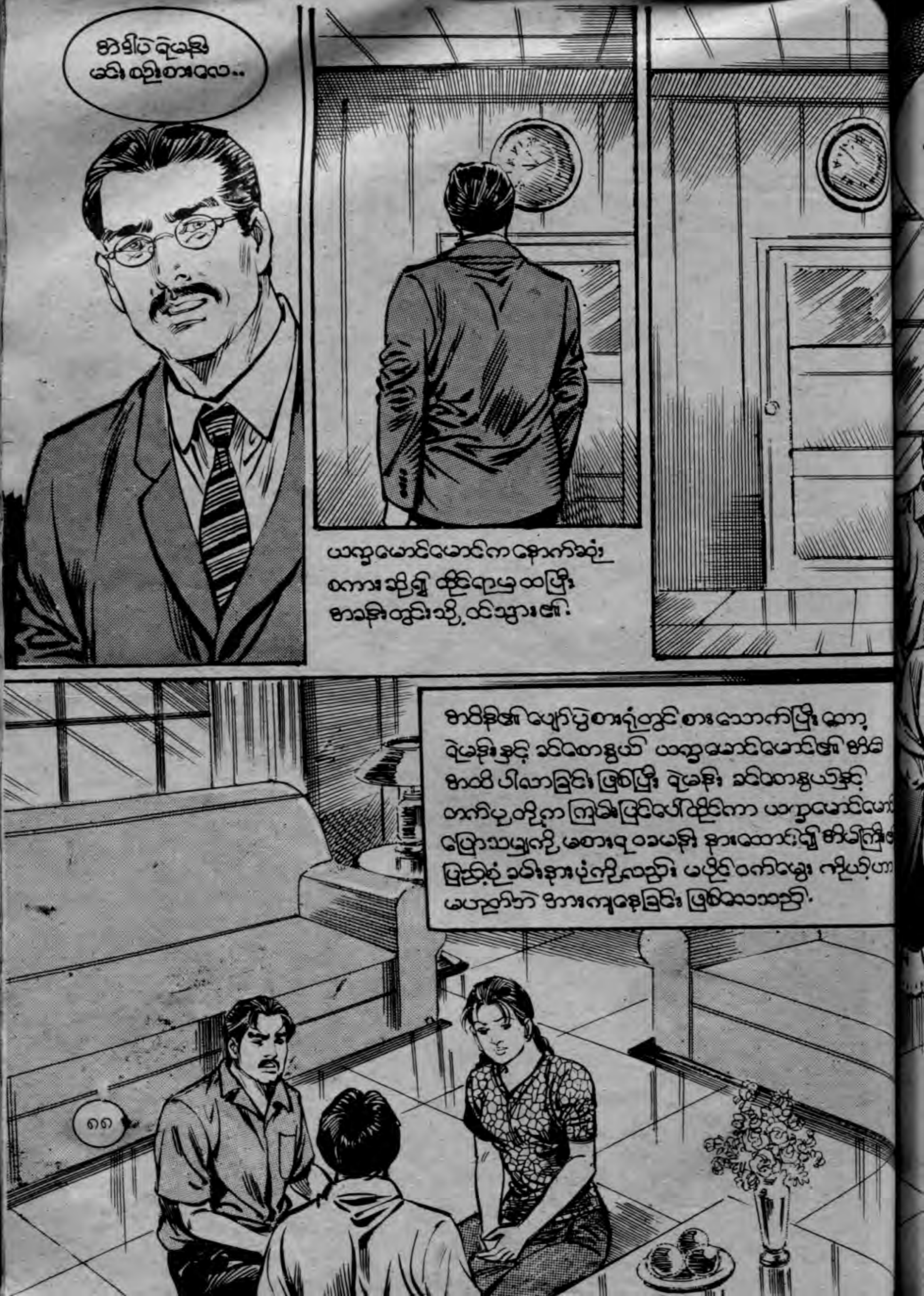
ဆိုဒီပ ရဲမှူး
ပေါ့ စတိုးတာလေ..
ယက္ခမောင်မောင်က နောက်ဆုံး
စကားဆို၍ ထိုင်ရာမှ ထပြီး
စာခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလေ၏။
စာဝိနိ၏ ပျော်ပွဲစားရုံတွင် စားသောက်ပြီး တော့
ရဲမှူးနှင့် ခင်တောနွယ် ယက္ခမောင်မောင်၏ အိမ်
သို့ ပါလာခြင်း ဖြစ်ပြီး ရဲမှူး ခင်တောနွယ်တို့နှင့်
တက်ပုံတို့က ကြမ်းပြင်ပေါ်ထိုင်ကာ ယက္ခမောင်မော
ပြောသမျှကို မစားရ ဝခမန်း နားထောင်၍ အံ့ကြိ
ဖြည့်စွက်ခံရ နားပုံကိုလည်း မပိုင် ဝက်မျှ ကိုယ်တိုင်ပါ
မပါတော့ဘဲ ဒိဘားကျနေခြင်း ဖြစ်လေသတည်း.

ဒီမယ်ပါ ဆိုရင်တော့ မင်းတို့ အစစ အရာရာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံနဲ့ နေရမှာကွ ပြီးတော့ မင်းကို သဇူယာရွှကာလေညှိ စာတော် ကလေး စားသားချင်ပုံ ရတယ်
ဟုတ်ပါတယ် ကိုကြီးမန်ရယ် ငှင် ဘာမြဲ့အားနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိပါတယ် အခု ကိုတက်ပုကို ကြည့်ပြီး ဘာဖြစ်လဲ စာလကား၊ တေးနိုင်လက်ရှေ့မှာ ဆိုတဲ့ သမ္မာစာဖြာနိုကို မကြောက်ပါနဲ့
ဟုတ်တာယ် ရှိမနိုင်ရ စာဉငါ ဘာပြုစိပို့ ကုန်ခြင်း စားတော်ခါ သောက်တော်ခါနဲ့ <ဘား..<ဘား..<ဘာ

ဟား..ဟား..ဟား
တကယ့် အားပါးတရ ရယ်လိုက်သည်။ သည်နေရာမှ
အမြည်း ကောင်းကောင်းနှင့် အရက် ကောင်းကောင်း
သောက်နေရ၍ တကယ့် လောကနိဗ္ဗာန်ကို ရောက်ကာ
အရသာရကျိုးနပ်နေပေပြီ။
ယခုသည်၊ ဂိတ်တဲမှ ဖြန့်အာရီ
သံချောင်းခေါက်သံ ကြားသဖြင့်
နောက်ဖေးတံခါးပေါက်တွင် အရက်
ငြိမ့်ဖွဲ့ ငုနေရာမှ တကယ်ပဲ ဆလိုက်ပါ၏။
နေ့သာယာကား ခြံစောင့်တို့ကို လည်း ရုံးပြီ
သဖြင့် သခင်ယာရှကာ သူ့ကို
ယုံကြည်သော ပေးထား သည်။ အပေါ်
ထပ်တွင် အခန်းတခန်း ခန်းပေး၍
သူ့ကို ခေါ်ထားလေ၏။
သည်တော့ နောက်ဖေးပေါက်မှ ဝင်၍
အပေါ်ထပ်ကို ရသည်။ မူးဝိုးဝါးဝါး ဖြစ်နေ
သဖြင့် လှေကား လက်ရန်းကို ကိုင်ကာ
တက်ရ၏။

သည့် အချိန်တွင် သူ့နောက်မှ တစ်စုံတစ်ဦး
ထိုးကပ်လာသော သဘော ခံစားလိုက်ရသဖြင့် နောက်ကို
လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဘယ်သူမှ မရှိ။
သည်တော့ စိတ်တွင် မသိုးမသန့် ဖြစ်ကာ
ကားနားကတာနဲ့ တက်လိုက်၏။
လှေကားထိပ်ရောက်တော့ နံရံ
ထောင့်ချိုးကွယ်နေ၍ အမှောင်ထုက
ကြီးစိုးနေသည်။
နေရာ အမှောင်ထဲတွင် ဆံပင်စုတ်ဖွားနှင့်
မွေးမွေး အရာတစ်ခု ထွက်လာသလို
ခံစားလိုက်ရသဖြင့် တက်လှ လန့်ပြီး အမောက်
လည်ပင်းကို ဖော်ဆက်သနားမာတော
မြန်ပင် ဖိညှစ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေတော့၏။

ဒီကား...ဒီ..
တကာ်ပူ အသံမထွက်ခင် သတိတစ်ချက် ရရှိလိုက်၏။
သည်နေ့ သူ သည်ကို ရောက်မှာ ဒီရက် ပြောက်သည့်နေ့
တကာ်ပူ မျက်လုံးကြီး ပြူးကာ ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျ၊
အော်သံကြောင့် ပါကျွမ်းမောင်မောင် လည်း ဓာတ်ခန်းတစ်ခုမှ
ပြေးထွက်လာ။
ခရီးသည် လိုက်ကာ နောက်သို့
ကြောက်လန့်ပွယ် ဓာတ်ကို ပြ
ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားသော
ဓာတ်ပုံမည်းမည်းကို ဖြတ်လိုက်
လက်ထဲတွင် ဓာတ်ပါလာသော
ဓား ပြောင်ပြောင် ခရီးသည် လိုက်ကာ
ပြတ်သို့ ပစ်လိုက်လေတော့၏။

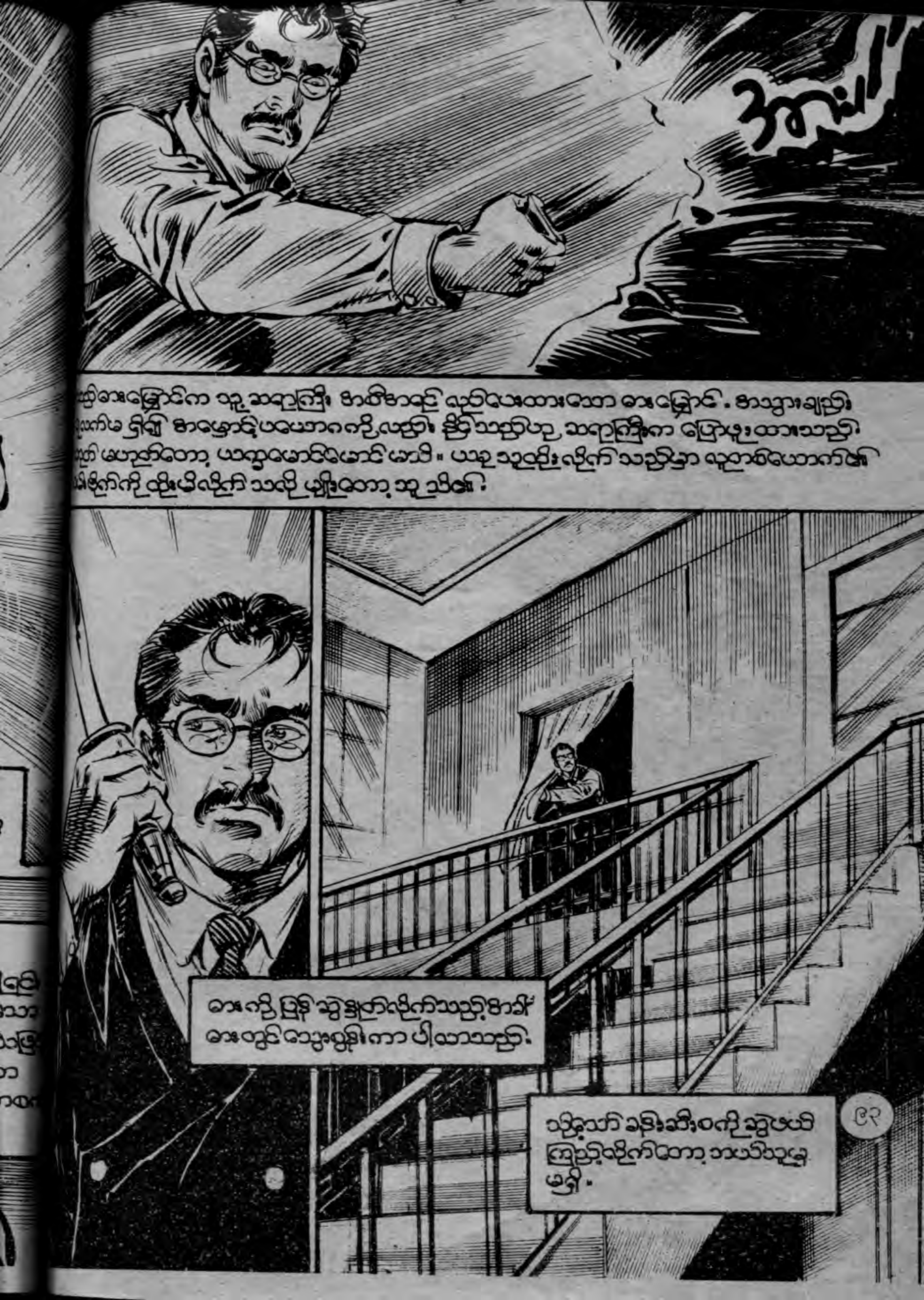
အား!!
ထိုဓားမြှောင်က သူ့ ဆရာကြီး၊ အထိအချင် လှည့်ပေးထားသော ဓားမြှောင်။ အသွားချွန်၊
ဆက်မှ ရှိရှိ အမှောင့်ပယောဂကိုလည်း ငြိသည်ဟု ဆရာကြီးက ပြောဖူးထားသည်။
ပျက်တော့ ယာဉ်မောင်းမောင်း မှာပါ။ ယခု သူထိုး လိုက်သည်မှာ လူတစ်ယောက်၏
ကို ထိုးမိလိုက် သလို ဖျော့တော့ သူ ညီးမြ
ဓားကို ပြန် ဆွဲနှုတ်လိုက်သည့်အခါ ဓားတွင် သွေးစွန်းကာ ပါလာသည်။
သို့သော် ခန်းဆီးစကို ဆွဲဖယ်ကြည့်လိုက်တော့ ဘယ်သူမှ မရှိ။

ဗိုင်း လန့်နိုးပြီး အိပ်ရာပေါ်တွင် ထထိုင်မိသွားသ
ဗိုး...
ဗိုင်း... မင်း
ဘာဖြစ်တာလဲ
နံဘေးတွင် အိပ်နေသော ကိုဘသာပေလည်း နိုးသွားပြီး
အိပ်မှုန်စုံမွှားဖြင့် ဗိုင်းကို မေးသည်။
ဟို.. ဟို..
ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး
အိပ်ပါဆက်
ဟာ တော်တော်
ရုပ်ဆိုးတဲ့ ကောင် တစ်ကောင့်ဆီးဆုံး
နှားသိုထည့်ပြီး မနားဘဲ
ဖဲ့ကျင့်နေတာကို ညကျတော့
ကိုယ့်ပါတွေ လက်တွေ ကိုက်ပြီး
ဆွဲခိုတာပေါ့ ဟာ...

ကျွဲသာပေက ဖျတ်တောက် ဖျတ်တောက်ပြောကာ တစ်ဖက်
သောင်းရှိပြန့်ဖော်သွားပေါ့။ စိုင်းက ထူးခြားလှသော
အိပ်ယက်ကို ပြန်၍ ထွေးတား ကြည့်နေ၏။

ဟုဆိုယင်းယာက်က ရဲ့ဗြူ ဝမ်းဗိုက်ကို ဓားမြှောင်နှင့် ထိုးလိုက်
ချိန်မှာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး။ မယ်ဗြူ၏ ခုန်ကျင်းသွားသော
ကြောင့်၊ ဝမ်းဗိုက် ဓား၏ ဖျားမှ ထိုထွက်သောသွေးများ
ကွက်ကို မြင်ရပေသည်။ စိုင်း သက်ပြင်းချ မရသော။

သည်တိုင်တော့ မနက်ခင်းလေး၏ လှုပ်ရှားစ
သည့်အခိုက် တောင်ကုန်း ပေါ်မှ
အိမ်ဟောင်း ဆီ သို့ ထွက်လာခဲ့
တော့သည်။
နံနက်ခင်းမြူ တောစည်ပါ ဘာတွင်
မြူတို့က ဝေနေပြီး အိမ်ပါတနီး၏
ကျေးငှက်တို့သည် အာရုဏ်ဦး
သံစုံ မြည်နေကြလေပြီ။

အိမ်ဝင်းပေါက်မှာ ထုံးစံအတိုင်း တိတ်ဆိတ်
ခြောက်သောက်နေမြဲ ။ ထို့ အိမ်ပါဝင်း ဖက်တွင်းမှာ
အိမ်ပါ ဓါးတာမပက် ခုံတန်း သေးငယ် မြေပြ
ထိုင်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကိုယ်
ပက်ကျ မြေပြင် ထိုင်နေရသည့် အာရုံပြောင်း
သွားပြောက်ပါသည်။

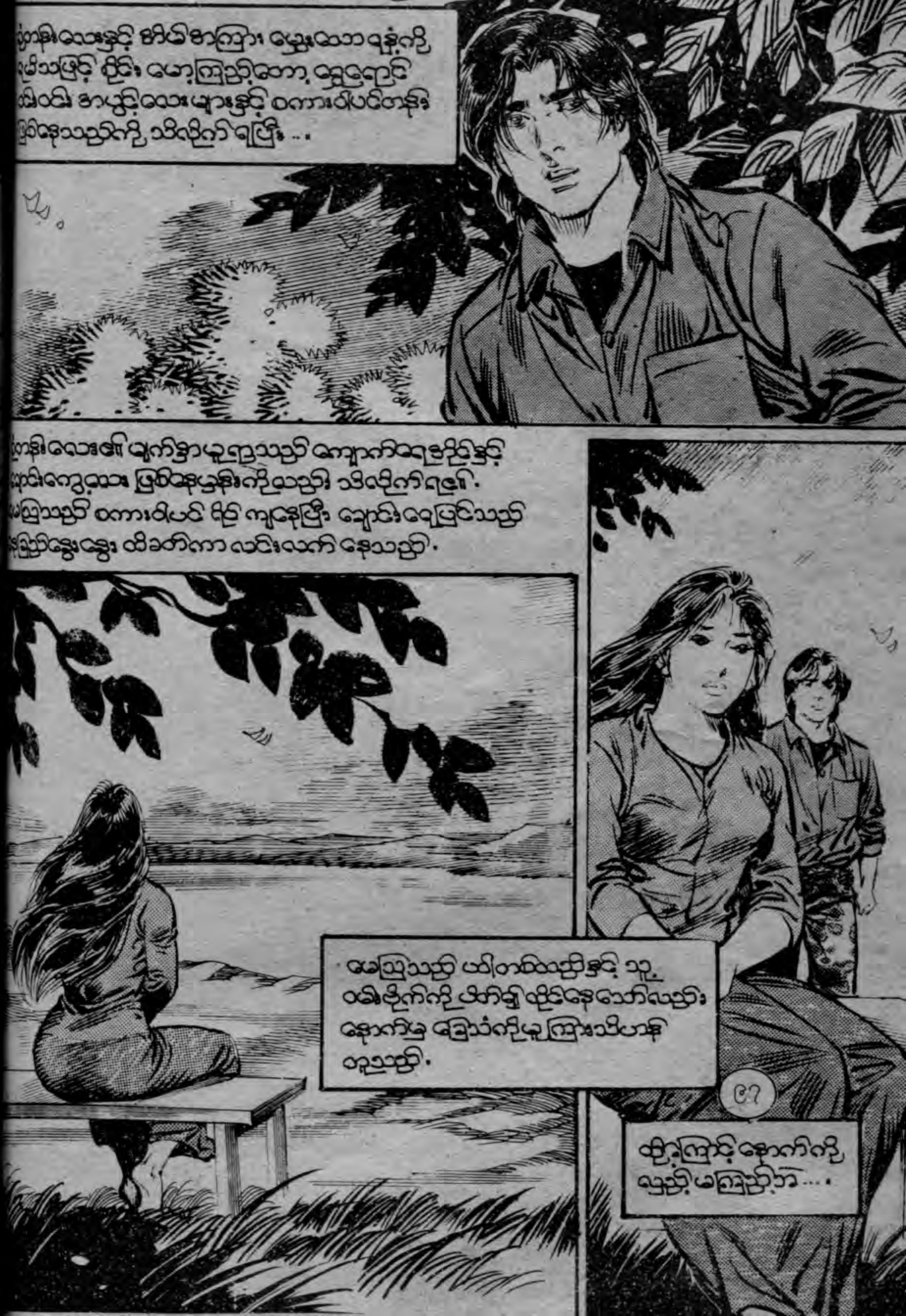
ဂျာနီလေးနှင့် ဇီဂါဇာကြာ၊ မွှေးသော ရနံ့ကို
ရှူမိသဖြင့် ဦး၊ မော့ကြည့်တော့ ရွှေရောင်
ဝါဝါ အပွင့်လေးများနှင့် စကားဝါပင်တန်း
ဖြစ်နေသည်ကို သိလိုက်ရပြီး ...
ဂျာနီလေး၏ ချက်ခြာမှုရှိသည် ကျောက်ရေတွင်းနှင့်
ဟောင်းကြွေသော ဖြစ်နေမှုကိုသည်း သိလိုက်ရ၏.
မကြည်သည် စကားဝါပင် ရိပ် ကျနေပြီး ချောင်းရေပြင်သည်
နှဖြည်းဖြည်း ထိခတ်ကာ လင်းလက် နေသည်.
မေကြည်သည် ပါတ်တာစိတ်သည်နှင့် သူ့
ခေါင်းထိုက်ကို ပတ်၍ ထိုင်နေ သော်လည်း
နောက်မှ ခြေသံကိုမူ ကြားသိပါနေ
ဟုသည်.
၉၇
ကိုယ့်ကြောင့် နောက်ကို
လှည့်မကြည့်ဘဲ ....

ရှင်
ဘာသော လှည့်ပြန် တာလဲ..
ဖြော် မေကြီးက
ကျွန်တော် လာတာ
သိတယ်
ကျွန်မ မေးတာကိုသာ
ဖြေပါ.. ကျွန်မ ရှင့်ကို ....
ဒီ နေရာကို ထပ်မလာပါနဲ့
ပြီးတော့ ကျွန်မနဲ့ တွေ့တဲ့ အကြောင်း
ကိုလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့လို့
အတန်တန် မှာထားတယ်
မဟုတ်လား
ဘာသွယ်
ဓာတ်ပုံမကော်တွေ
လား
ဟုတ်.. ဟုတ်ပါတယ်
ကျွန်တော် ဘယ်သူ့ကိုမှ
လည်း ဒီ အကြောင်း မပြော
ပါဘူး..အခု.. အခုဟာက
ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံမကော်
မကော်ဆိုပါ...
မေကြီးက လူလည်း မသည်
မျက်နှာ သည်း မသည့် ဖိကျ
သွေးစိမ့် နေသော နေရာကို
ဓာတ်ပုံကပ်ကြည့်ထားရင်း တအံ့တဩ
မေးပါ၏

ဟုတ်..ဟုတ်ပါတယ် အိပ်မက်ထဲမှာ လူဆိုးတယောက်က မေညြ ဗိုက်ကို ဓားနဲ့ ထိုးလိုက် တယ်လို့ မက်..မက်တာပါ... အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်လာတွေ့ အိပ်မရတော့ဘဲ မေညြ အတွက် စိုးရိမ်ခဲ့လို့.
ဟင်
တော်ပါသေးရဲ့ ဗျာ...
ကဲ..ခွင့်ပြု ပါတော့...
ကြ ခုံပြည့်သွားသည်မှာ ပျက်လွဲ့လေးများပင် ဖိုင်းဖိုင်း သွား၏။ သူ ကျောပေးထားရာ သူ့ ဝမ်းဗိုက်မှ ဒဏ်ရာကို ဖြင့် သည်မှာ သေချာနေ၍ ဖော်ကိုထိပြီး...
ကျွန်မ ဘာမှ မဖြစ်ပါ ဘူး...

ပန္နက်.. ပန္နက်ကို
ဒါပေမယ့် တော့နှစ်သက်
ပညာကို မေဖြူ
သိသလောက်
ဟင်း
ဟင်း ဒါဆိုလည်း
မနက်ဖြန် မှ ရှင်
ပြန်လာခဲ့ပါ...
ဟာ.. ..
ဝမ်းသာလိုက်တာ
မေဖြူ... ရယ်
မေဖြူ သက်ပြင်းကို ရှိုက်ရပြန်သည်။ သူနှင့်
ပတ်သက်၍ ဗိုင်း တွင် အချစ်အသိ တစ်ခု ဖြစ်နေပြီကို
လည်း.. သူ ရိပ်မိနေပြီ။ ပြီးတော့ ဗိုင်း ပြောပြသော
အိပ်မက်၊ သည်လို တိုက်ဆိုင်စွာ အိပ်မက်မက်ခြင်း
သည် အတိတ် ရေစက် အကြောင်း တစ်ခုခု ကြောင့်လား
ဟု လည်း မေဖြူ တွေးတောစရာ ဖြစ်နေလေပြီ။

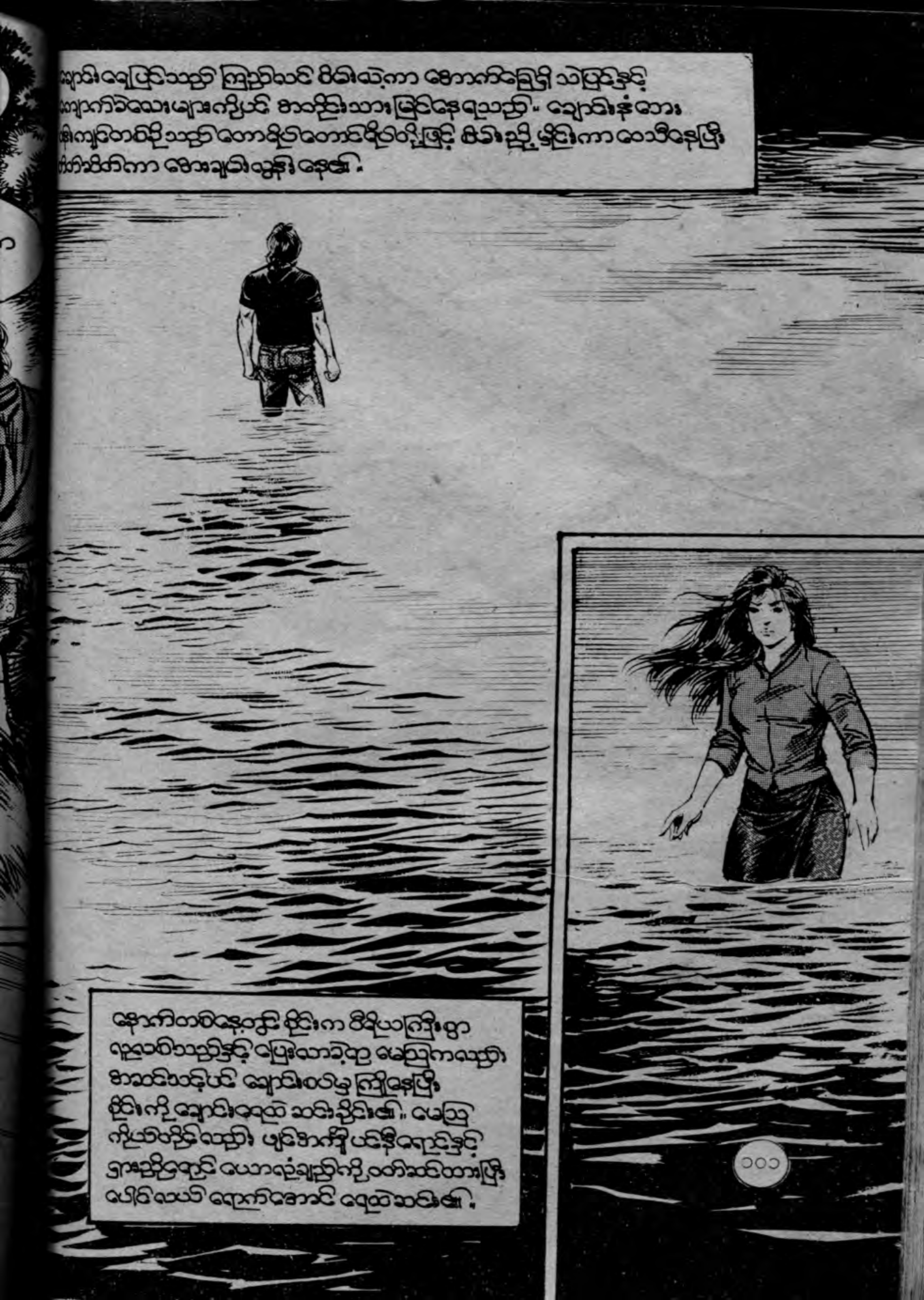
ချောင်းရေပြင်သည် ကြည်လင် ငြိမ်းဆဲ့ကာ အောက်ခြေ၌ သဲပြင်နှင့်
ကျောက်ခဲလေး များ ကျိုးပဲ့ စသည်တို့သာ ထင်ရှားမြင်နေရသည်။ ချောင်းနံဘေး
ရှိကျွန်းတစ်ပိုင်သည် တောရိပ်တောင်ရိပ်တို့ဖြင့် ညို့မှိုင်းကာ တေသီနေပြီး
ကိုက်ပိုင်ကာ အေးချမ်းလျှက်နေ၏။
နောက်တစ်နေ့တွင် ဖိုင်းက ပိုးပုကြီးဖွာ
ရှုလာစ်သည်နှင့် ပြေးလာခဲ့သူ မေဩကသည်
ခါးဆင်းသင့်ပင် ချောင်းဝယ်မှ ကြိုနေပြီး
ဖိုင်းကို ချောင်းရေထဲ ခေါ်ချိုင်း၏။ မေဩ
ကိုယ်ပေါ်ပိုင် လည်း ပုဆိုးကို ပင်နီရောင်နှင့်
ဂျာမန်ဥပျည် ပေါ်ရင်ချည်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး
ပေါင်လယ် ရောက်အောင် ရေထဲဆင်း၏။
၁၀၁

ဒီနေ့ဟာ ရှင့် အတွက်
ပထမဆုံးနဲ့ နောက်ဆုံးနေ့
တစ်နေ့နေ့ဖြစ်မှာပဲ ဘာလို့လဲ
ဆိုတော့ ဓားနှစ်လက်ကို ရှင်မကိုင်
နိုင်ရင်.. ရှင့် အတွက် နောက်ဆုံး
ဖြစ်မှာပဲ
ဝေဠုသြ ဘာပြောသည်ကို ဖိုင်း နားမလည်။ ဘာကြောင့်ရေထဲ
ဆင်းခိုင်းသည်ကိုလည်း သူ မသိ။
ဟင်!
ကဲ...ရှင်
နည်းနည်းတိုး
အဲ ဟုတ်ပြီ
ရှင့် ရှေ့က ရေထဲကို
ကြည့်လိုက်
ဖေဖြူနှင့် သူ့ ခါကြား ရေထဲတွင် ဓားနှစ်လက်
အရိုးအကက်တစ်ထောင် ဓားကျလောက်တွင်
ဓားထက် မရောက် အောက် မရောက်ဖြစ်နေသက်ရှာ
ကြက်ခြေခတ်တည်နေသည်ကို ဖိုင်း တွေ့ရှာ
တွေ့ရှိရ၏

ဒါဟာ…
နတ်ဝက်ကျောက်
ဓားညှိကျောက်ပဲ
ဗျာ..
ညှိကျောက်ဆိုတဲ့
ဗိုလ်တိုင်း ဓားကို သွေးတတ်ပြီ
ကျောက်တော်ကို အလျင်ထုတ်ခဲ့
ရတယ် ညှိတော်ကို မှား
ထုတ်ရင် ကာလအလို့မရတော့ဘူး
ဒါဟာ လျှို့ဝှက်ချက်
ကဲ..ဓားကို
ယူလိုက်ပါ…
ဝိုင်းသည် စိတ်ညှို့ခံထားရသူလို
မေခြယ် ပြောသည့် ဗိုလ်တိုင်း ရေ
အောက်မှ ဓားကို ခိုးကိုင်း ယူ
လိုက်၏။ ရေသည် တဒိန်းဒိန်း ဖြင့်
ပြင်းစွာ ညွှန်နေပြီ။

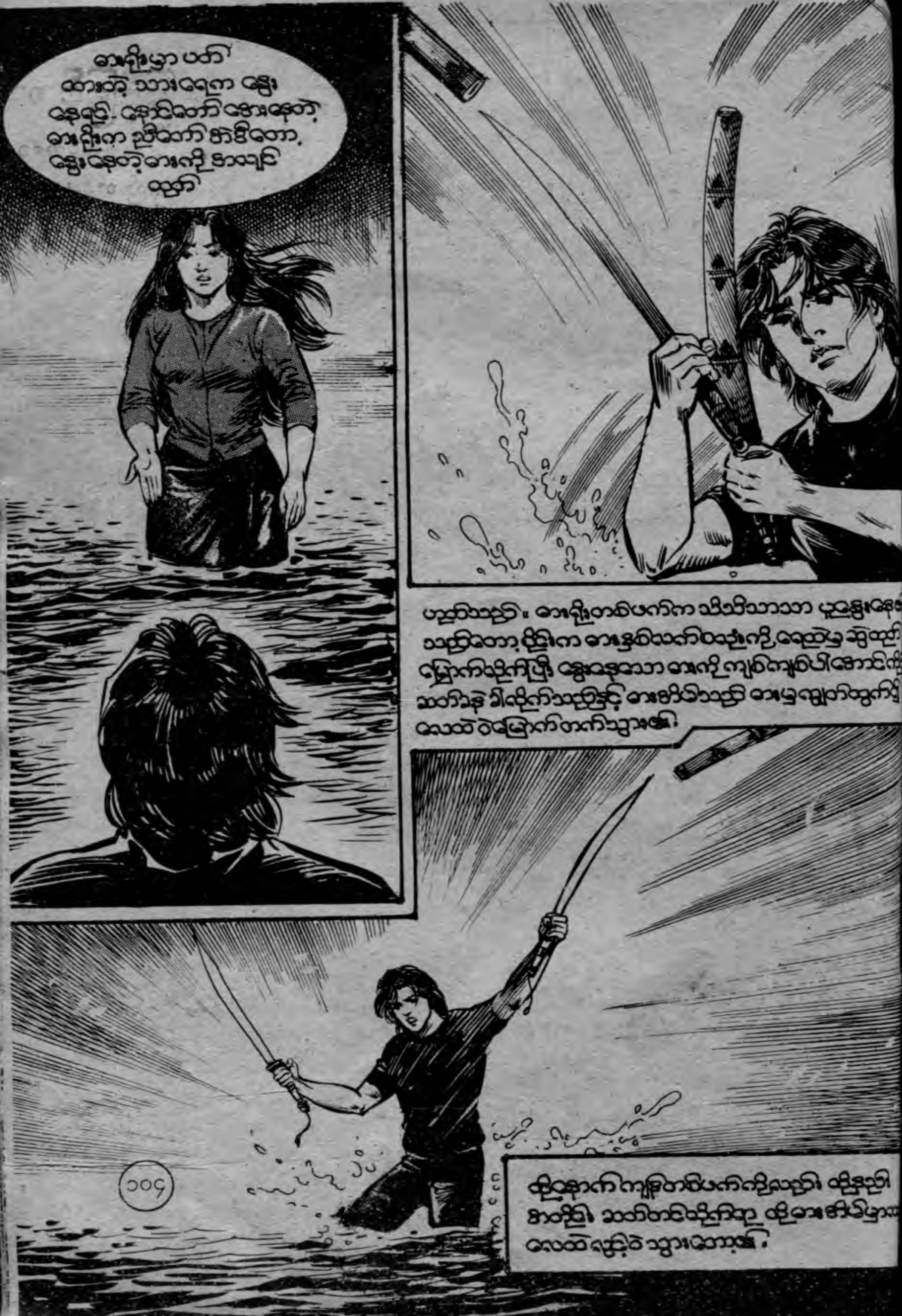
ဓားရိုးမှာ ပတ်
ထားတဲ့ သားရေက ချွေး
ရွှဲနေပြီ. နောင်တော် အေးနေတဲ့
ဓားရိုးက ညီတော် အံဝင်တော့
ချွေးရွှဲနေတဲ့ ဓားကို ဒါသချော်
ထွက်
ဟုဆိုသည်။ ဓားရိုးတစ်ဖက်က သိသိသာသာ ပူညံ့နေ
သည်ကိုတော့ ဖိုးဖြိုးက ဓားနှစ်လက်ဝင်ရိုးကို ရေထဲမှ ဆွဲထုတ်
မြှောက်လိုက်ပြီး ချွေးရွှဲနေသော ဓားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်
သတ်ဆွဲ ပါလိုက်သည်နှင့် ဓားစိုပါသည် ဓားမှ ရေချွတ်သွက်
လေထဲ ဝဲမြောက်တက်သွားလေ၏
ထို့နောက် ကျန်တစ်ဖက်ကျို့သည်။ ထို့နည်း
အတိုင်း သတ်တင်လိုက်ရာ ထိုဓား၏ အိမ်မှလည်း
လေထဲ လွင့်ဝဲ သွားတော့၏။

သည့်ဓားတော့ပြန် ၂ချက်ကို မေကြီးက လှလှပပ
ကျလာသော ဓားအိမ်ကို လက်တစ်ဖက်စီဖြင့် ဖမ်းယူပြလိုက်၏။
ဦး၏ တစ်ချက်တည်းဖြင့် ဓားအသွားကို ပေးပို့သွားသည်။
ဤလေးချက်ကား ကြော့ကြော့မော့မော့ ကလေး၊ ယခုပြင်သားလေးက အာကာသကျယ်ပြင်တွင် ကယ်ရှုချပ်ချပ်ရှုပ်ရှုပ်

ပြီးတော့ တစ်ကြိုပ်ပါလုံးသို့ ဓာသိဓားတစ်ခု
ဖြတ်ပြီးသွားသလို ခံစားလိုက်ရပြီး ရှေ့မှ
ညြေဓာကျွက် ဓာတိုင်း တစ်သဝေ မတိမ်းမိ
ဦကြာ ဓားဖျော့ ဝင်ယိမ်းလေတော့သည်။
မေညြို က ဓားဇိ၍ပါနှစ်လက်ကို ဓားနှစ်စင်းသို့
ကိုင်ကာ ကတော့နေသလို ဗိုလ်ကလည်း
နောက်မှ လိုက်ကသည်။
ပြီးလင်သော ကျောဝိုးရေပြင်နှင့်
ကျက်ရေစီးပြင် ဝါးရှူးရှူးပျံတက်နေသော
ရေစွ တဝေဝေ ညှိုင်းနေသော မြူငွေ
ရှုပ်ပင် ပါ ဖုန်ဆိုးနေသော နေခြည်။
ဆီ က နေသလို ဓားကထားနေကြသော
မေညြိုနှင့် ဗိုလ်။

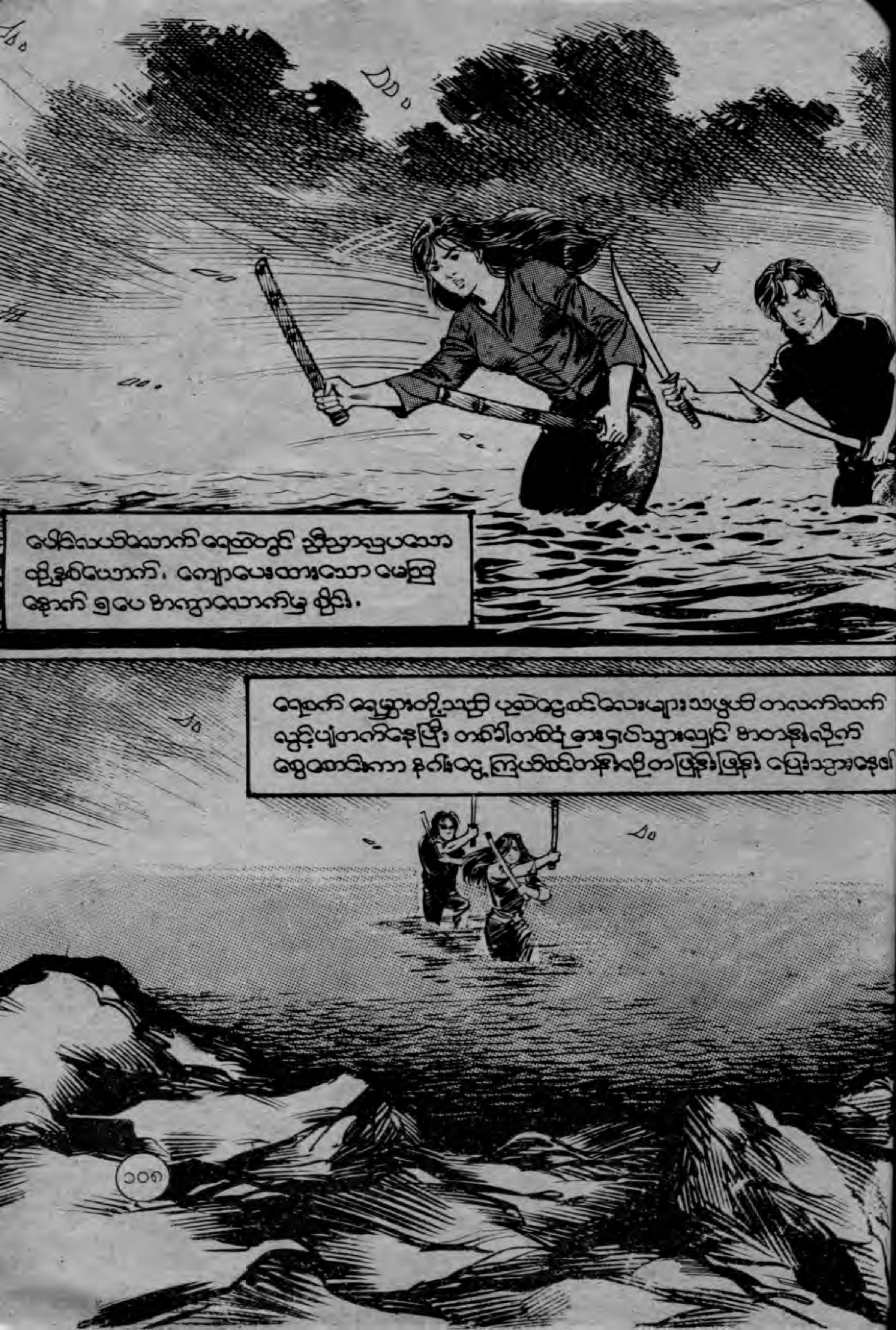
ပေါ်ဝါသပါသောက် ရေထဲတွင် ညီညာစွာပသော
ထိုနှစ်ယောက်၊ ကျောပေးထားသော မြေပြု
ဆောက် ၅ပေ အကွာလောက်မှ ရှိသ.
ရေတက် ချွန်းတို့သည် ပုဆိုးငွေထည်လေးများ သဖွယ် တလက်လက်
လွင့်ပျံတက်နေပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ဓားရှပ်သွားချောင် ဓာတနှင့်လိုက်
ဖွေဆောင်းကာ နတ်ငွေကြယ်ပွင့်တန်းလို တပြွန်းပြွန်း ပြေးသွားနေ၏

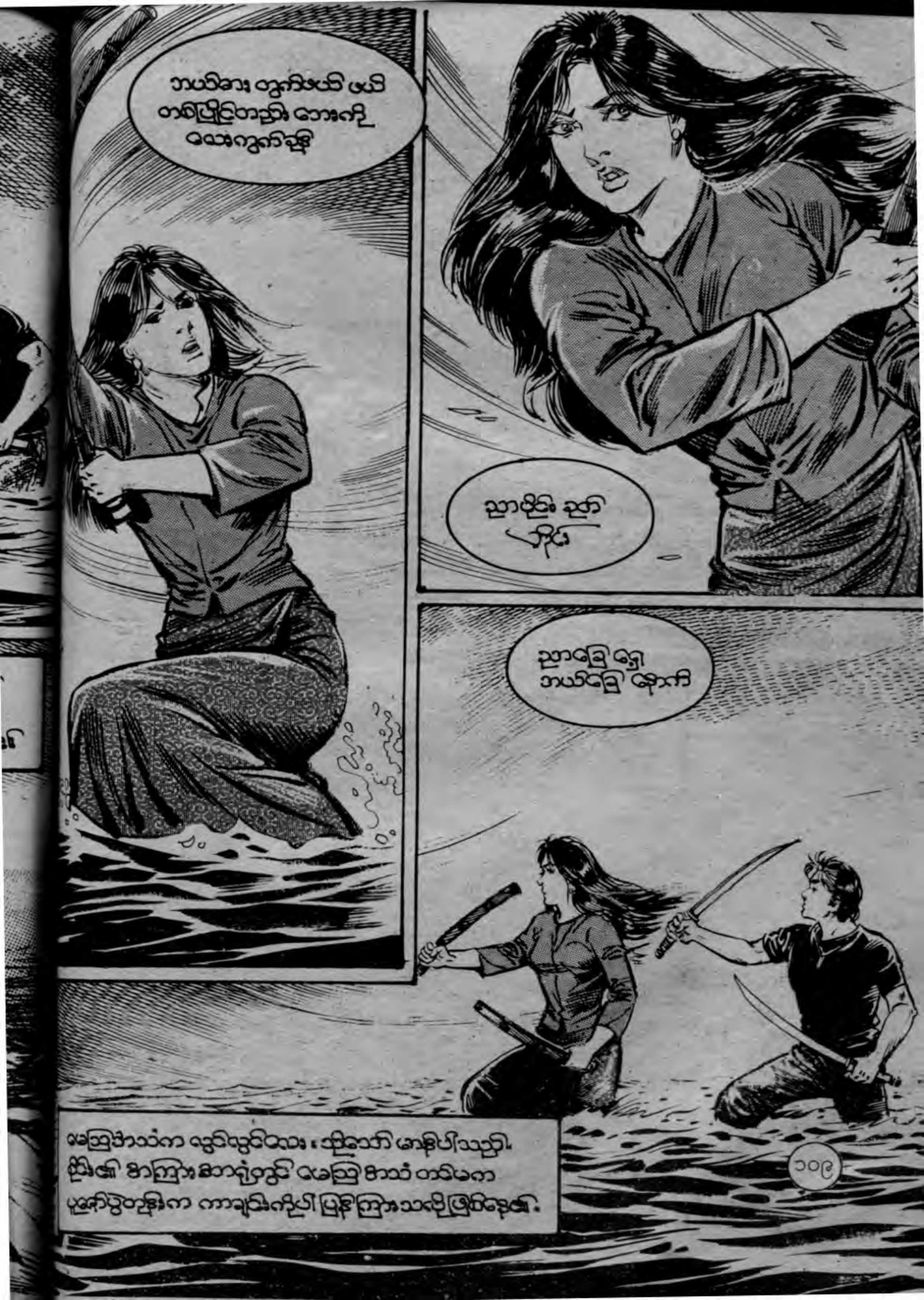
ဘယ်ဝါ့အား ထွက်ဖယ်ပါ ဖယ်ပါ
တစ်ပြိုင်တည်း ဘေးကို
ဝေ့ယမ်းလိုက်သည်
ညာပိုင်း ညာ
ညာခြေ ရှေ့
ဘယ်ခြေ နောက်
မေဩဇာသင်က လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ၊ ဘိုဒေါက် အားစိုက်ပါသည်။
ဦးဂျေ၏ အကြံအားလျော်စွာ မေဩဇာ၏ အသံ တလမက
ပူဇော်ပွဲတော်နှင့် ကာချင်းကိုပါ ပြုနိုင်ကြားသည်ပြီ ဖြစ်တော့၏။

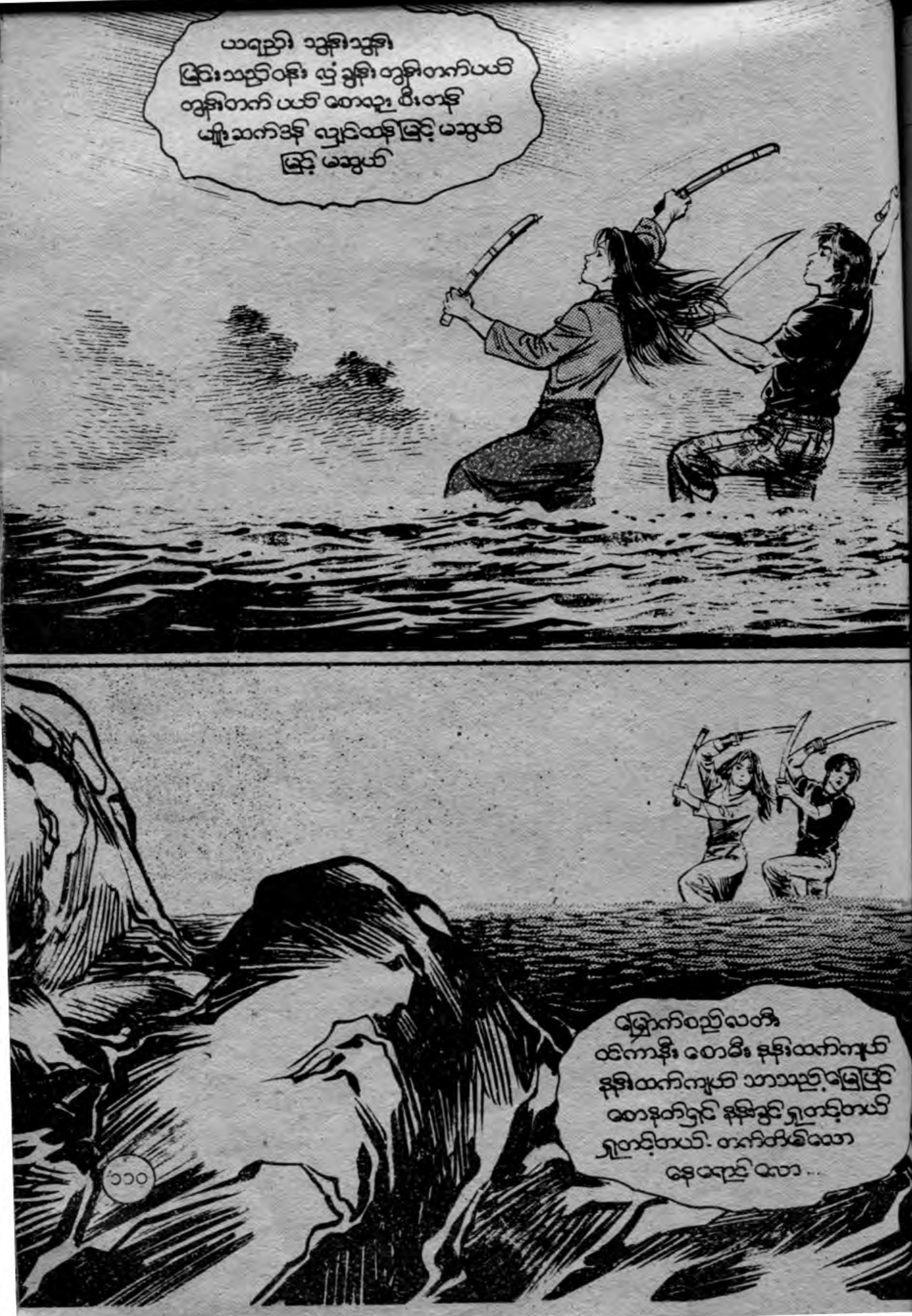
ယာရှည်၊ သွန်းသွန်း
ပြင်းသည့်ဝန်း လှံ့ ချွန်း တွန်းတက်ပယ်
တွန်းတက် ပယ် တောသူ့ ဖီးတန်
ယျို့ သက်ဒန် လျှင်ထန် ဖြင့် မသွယ်
ဖြင့် မသွယ်
မြောက်စည်လတ်၊
ဝင်ကာနီး တောဓီး နုနုံးထက်ကျယ်
နုနုံးထက်ကျယ် သာသည့် မြေပြင်
တောနတ်ရှင် နန်းဝင် ရှုတင့်တယ်
ရှုတင့်တယ်. တက်တော်ဓိပေသာ
နေရောင် ရောသာ ...

တဖျောင်း တဖျောင်
တို့ တဖျောင်းသည့် တဖျောင်း
တဂျောင်း သွားလော ...
တဂျောင်း .. တဂျောင်း ...
၁၁၁

သို့ငြိုး လော့ကျင့်ရာ ကျွဲကြီးနဲ့သော သာရက်ပင်
စာရိပ်အောက်တွင် ချသားသော ကျွဲပျစ်
ခြံလုံး အက်ပေါ်ထိုင်နေရာမှ သာလ
စိတ်တို့ရှာ အောက်ဆင်း လိုက်ကြသည်၊

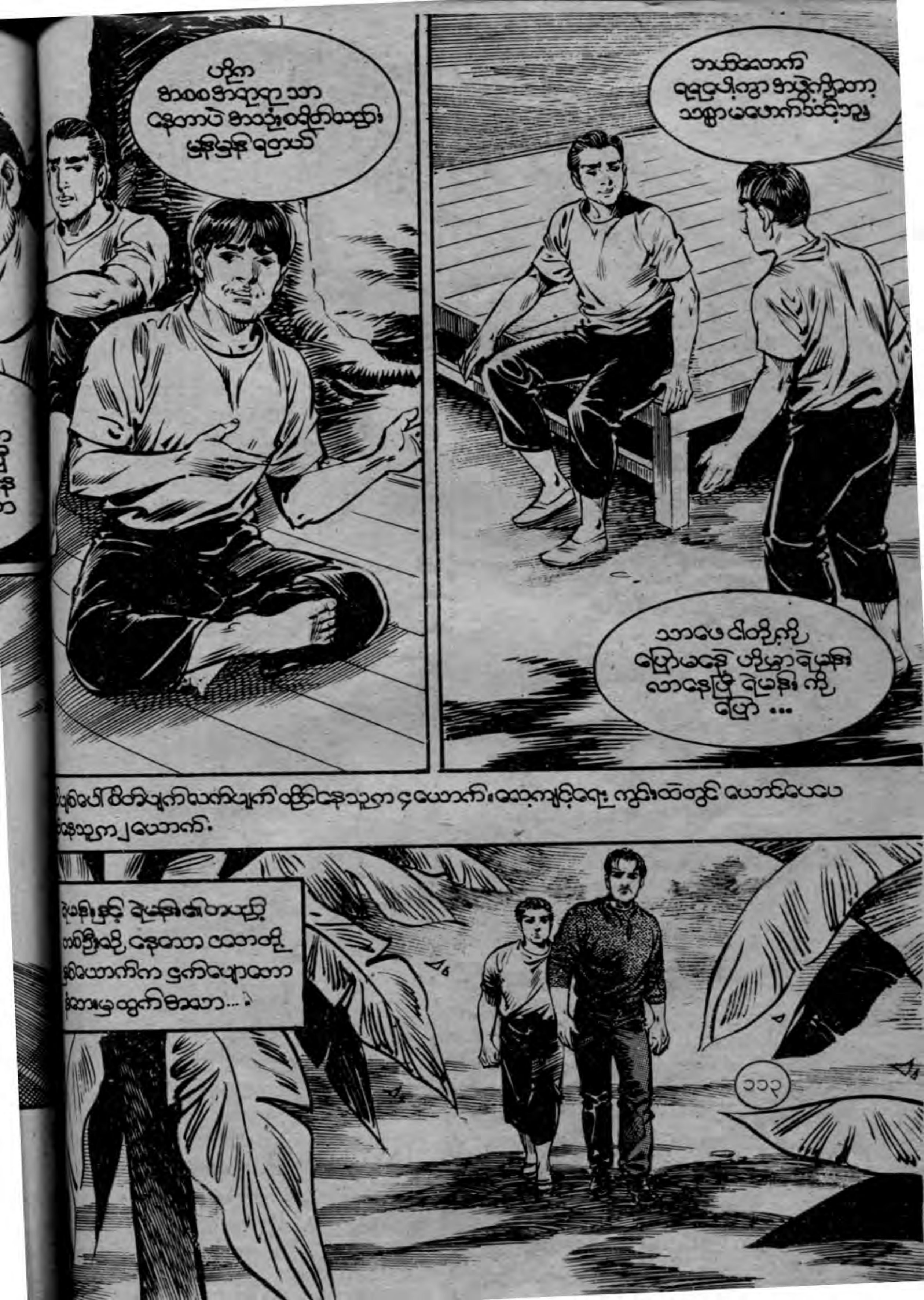
ဟိုကာ
အစစ အရာရာ သာ
နေတာပဲ
သဘောမပေါက်သေးဘူး
သာပေ ငါတို့ကို
ပြောမနေနဲ့ ဟိုမှာ ရဲမြန်း
လာနေပြီ ရဲမြန်း ကို
ပြော ...
၁၁၃

ဟေ့ကောင်တွေ ဘာလုပ်နေတာလဲ မလေ့ကျင့်ဘူး လား။
ဘာလုပ်ရမှန်းတောင် မသိပါဘူး ကိုမြင့်နိုင် ရေ
ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ ဒါပေမယ့်
၁၁၄
ဘာလုပ်မှာလဲ

ဒါကတော့ မင်းတို့ရဲ့ သဘောပဲလေ ငါကတော့ ကြာခင် မြို့ကျ ပျက်စီးတော့ ယ် ဒီမိဒ်လိုဟာကြီးထဲမှာ ထိုင်မနေချင်တော့ဘူး
ဂျုံဖြန်း ပေါ်ဝကားက ဓာတ်ဦးလွှတ် ရောက်လာပြီ ဖြစ်၍ သာပေ သက်၍ သည်းမခံနိုင်တော့ ။
ကိုရွှေမန်း ခင်ဗျားစကား တွေက လွန်လာပြီ အချင်း ကိုယ့်သည်း ခံကားတယ် ဗျို့ ဓာတ်ရည်း ကိုယ့်သည်း ခံကား တယ်...
ဟာ- သာဓုပေ မှန်ကံ ပြောတာသတ္တိကျ မင်း ရောက်တာ တစ်နှစ်ကျော်ပြီ ဓာတ်သင့်က နှစ်ပွဲရှိသေးတယ် မင်းကို ဖိုမီးစီး ဘယ်သူ သင်ပြပေးဖူးလဲ....
ဘာမဟုတ်တဲ့ ဓားနှစ်ချောင်းကို စာချိန်ရှိတိုင်း သွားမနေတာ ဘာမှ ဟုတ်တာလည်း မဟုတ် ဘာမှ ဖြစ်လာတာလည်း မဟုတ် ဒီလို အချိန်း စာပွဲမပါ နေလို့ကတော့

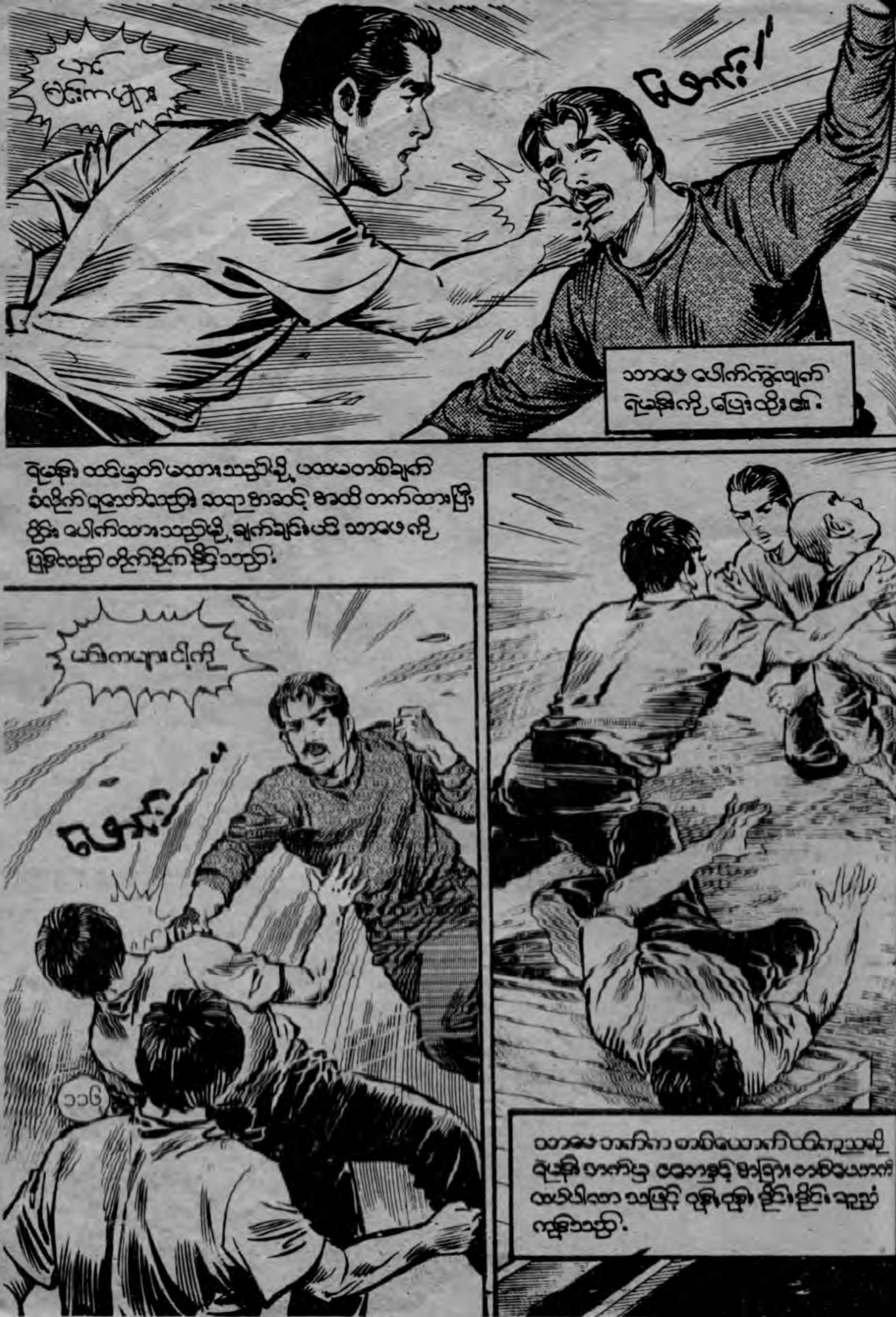
ဟင်
ဖြောင်း!
သာဒေဝ ပေါက်ကွဲလျက်
ရဲမှူးကို ပြေးထိုး၏။
ရဲမှူး ထင်မှတ်မထားသည်မို့ ပထမတစ်ချက်
ခံလိုက်ရသော်လည်း သလျာ ဗာခင့် ဗအထိ တက်ထားပြီး
ဝိုင်း ပေါက်ထားသည်မို့ ချက်ချင်းပင် သာဒေဝကို
ပြန်လည် တိုက်ခိုက် နိုင်ခဲ့သည်။
ယမ်းကလျား ငါ့ကို
ဖြောင်း!
ထပ်ပါလေသော သဖြင့် ဒုန်း ဒုန်း ဦး ဦး ချည့်
ကျသွားသည်။

ဘာလဲ
ထိုစဉ် ပြေးကာ ချဉ်းကပ်လာသော
ငါ့ညီ တော်ပြီ
ဖောင်း

ချမ်းနီးသည်ပင် ယခုနေရာမှ ကျွန်းထပြီး
သူ့ဗိုက်ကွက်ခုံပေါ်က နှစ်ချက်သတ်ပဲထိုးလေ။
ဦးဟိန်း ပညာဝင်ဘါသွားသည်နှင့်
ချမ်းနီးကို ဖုန်းပြောသူများက
ဦးဟိန်းအား တားဆိုက်ကြသည်။
ချမ်းနီး...ချမ်းနီး သွန်းပြယ်
ဝိုးကား ပညာ မဝေကာကြီ တစ်ဆိတ်လောက်ကား များ
မောင့်သူ ကိုစုံမြန်နေ သခင်ဟာ၊ ဘာသာ ဘာသည်ပါးညှပ် ဇာပွဲ နဲ့ သချင်းကြီး ကိုဘတော့ မသိနိုင်ကြဘူး ဗျ
ဦးဟိန်းက ပေါ်ကပ်သွားသော သူ့ ဒူးကြားတွင် လှေကိုသတ်ခြေ ပြောသည်ကို သာဖေက လက်ကျနေသော ငသော ကို လှမ်းကိုင်နေ သည်ဖြင့် စာရိုးသည်။ တမိန်းနှင့် စာချိုးသား နှစ်ဦး သာဖေကို ဝင်ဆွဲထားကြသည်။

ဦးသတ္တ က ဓားမပြတောင်ပေါက်ကြွနေ၍ ကြည့်ပြီး စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေပုံဖြင့် မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြုံ့ ညိုမြောင်ကာ စဉ်းစားနေတော့၏။
ရှုပ်ထွေး.. ဓားတွေ့ ရှုပ်ထွေး လူကြားမကောင်း သူကြားမကောင်း
ဟော့..ရဲမှုနဲ့ မင်းဟာ သချာဖြစ် ဦးပေါက်သွားတဲ့လူ ငါ ဓားဓားသား သုံးလူ မိသေမယ် မင်းဟာ ဓားဖွဲ့ကို စော်ကားတယ် ငါ့ကိုလည်း ဓားပြစ်တင်တယ်
ပြီးတော့ နတ်ဝတ်စက်ချင်သား နှစ်သက်ကိုလည်း စော်ကားတယ်
ဓားလေ့ကျင့်ကာ သွားသားသူများကို လွှတ်ခဲ့၍ သချာကြီး ဦးသတ္တထံ ဖြင်းကြည့်ပြီး ပြိုင်သက်သွားကြသည်။

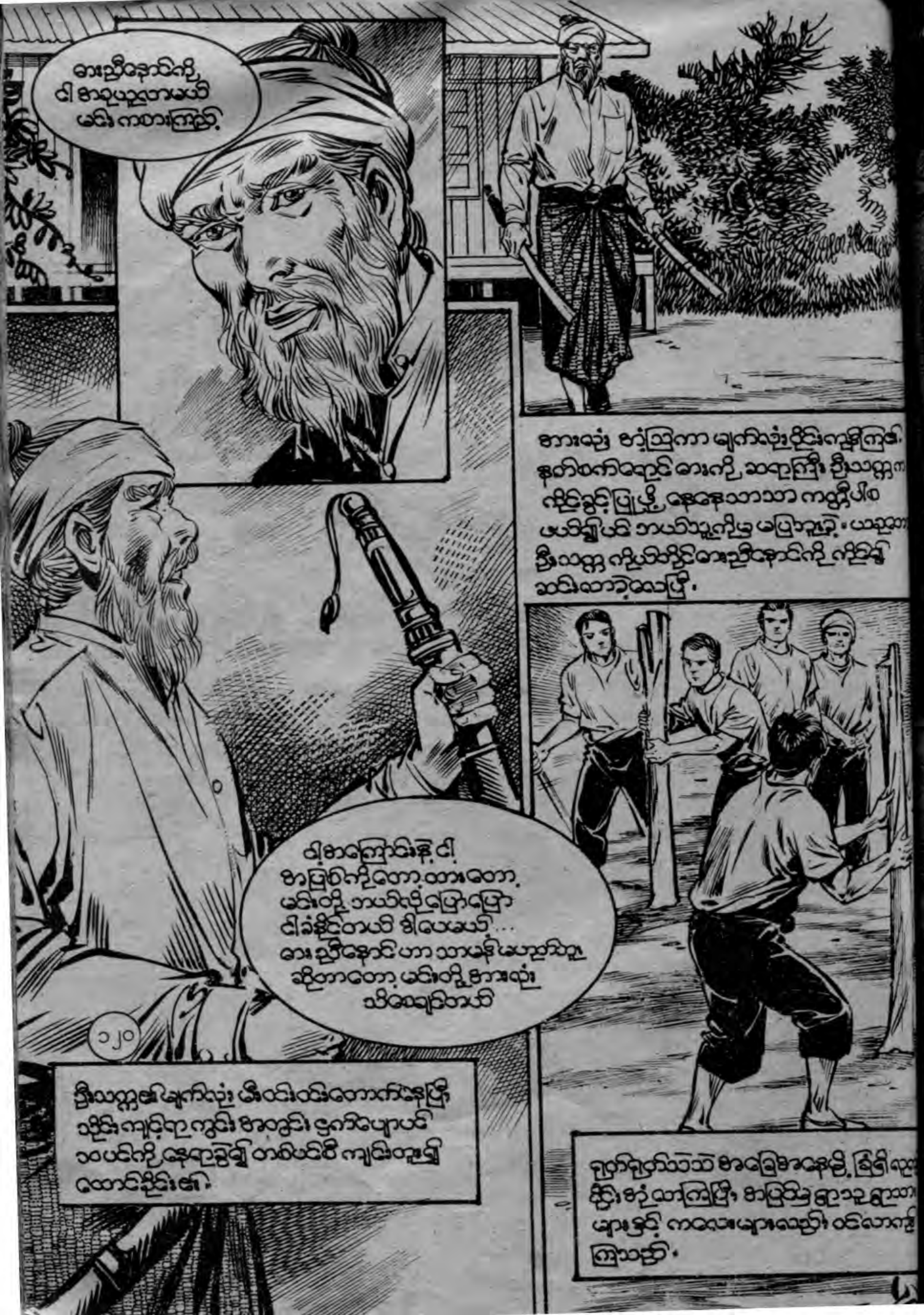
ဓားညီနောင်ကို ငါ အခုယူလာမယ် မင်း ကစားကြည့်
အားလုံး စုံညီကာ မျက်လုံးပိုင်းကျဉ်းကြ၏၊ နတ်စက်ရောင် ဓားကို ဆရာကြီး ဦးသက္က ကိုင်ဆွဲပြဖို့ နေနေသာသာ ကတ္တီပါစ ဖယ်၍ပင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြခဲ့ပါ။ ယခုတော့ ဦးသက္က ကိုယ်တိုင် ဓားညီနောင်ကို ကိုင်၍ သယ်လာခဲ့လေပြီ။
ငါ့ဆရာကြောင်နဲ့ ငါ့ အပြစ်ကိုတော့ ထားတော့ မင်းတို့ ဘယ်လိုပဲ ပြောပြော ငါခံနိုင်တယ် ဒါပေမယ့်... ဓားညီနောင် ဟာ သာမန်ဓားမဟုတ်ဘူး ဆိုတာတော့ မင်းတို့ အားလုံး သိစေချင်တယ်
ဦးသက္က၏ မျက်လုံး မီးဝင်းဝင်းတောက်နေပြီ သိုင်း ကျင့်ရာ ကွင်း အတွင်း ငှက်ပျောပင် ၁၀ ပင်ကို နေရာချ၍ တစ်ပင်စီ ကျစ်ကျစ်ပါ ထောင်ထိုင်း၏။
ဂုဏ်ဂုဏ်သိသိ အခြေအနေ၌ ခိုင်ခိုင် ထိုင်၍ စုံ လာကြပြီ၊ အပြင်မှ ရွာသူ ရွာသား များနှင့် ကလေးများသည်ပါ ဝင်လာကြသည်။

ကဲ ခုမှန်း ဦးတော့ နှစ်ဖက် ဓားကိုင်ထားပါတယ် ဓား ကြိုက်သလို အကွက် ဖျောက်ကစားပြီး ငှက်ပျောပင် ၁၀ ပင် စလုံးကို ပိုင်းသွားပါ
၁၀ ပင် စလုံး ပိုင်းသွား နိုင်ရင် မင်း ဓားနှစ်လက်ကို ယူပြီး သွားတော့ ဒါဟာ နက်စက်ရောင် ပိုင်းပေါ်ကပဲ
ခုမှန်း အနည်းငယ် တုန်လှုပ်သွားဟန် ရှိသော်လည်း စိတ်ကိုတင်းကာ လက် နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ထုတ်လိုက်၏။ ပိုင်းပေါ်က ...
၁၂၂

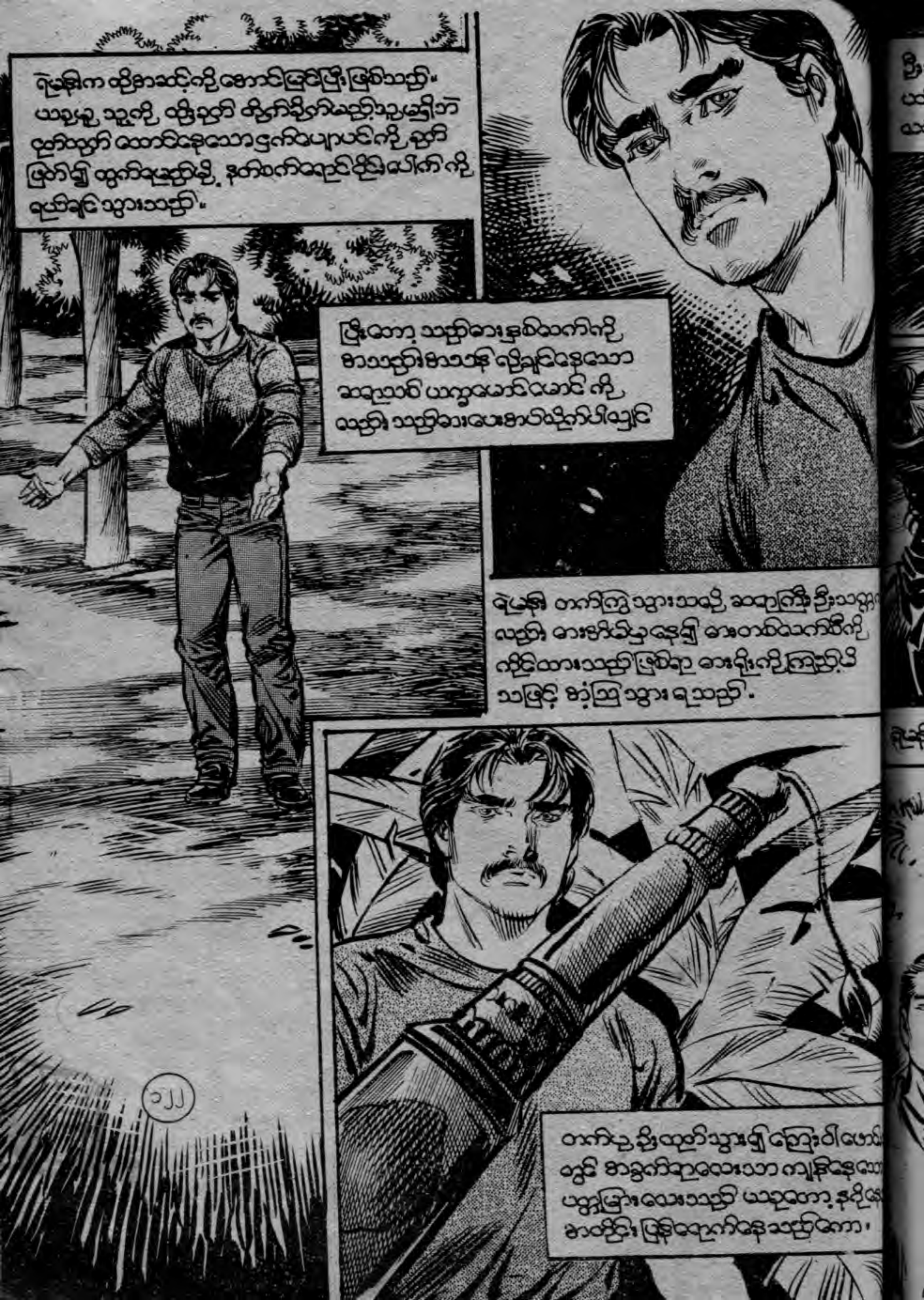
ရဲမှူးက ထိုအခွင့်ကို ဆောင်ဖွင့်ပြီး ဖြစ်သည်။
ယာဉ်မှူး သူ့ကို ထိုးခုတ် တိုက်ခိုက်မည့်သူ့ရှေ့ဘက်
ငုတ်တုတ် ထောင်နေသော ငှက်ပျောပင်ကို ခုတ်
ဖြတ်၍ ထွက်ချည်လာနှင့် နတ်ပတ်ရောင်ဦးယောက်ကို
ရယ်ချင် သွားသည်။
ပြီးတော့ သည်ဓားနှစ်ချောင်းကို
မသည်းမသန် ပြုံးချင်နေသော
ဆရာသစ် ယက္ခမောင်မောင် ကို
လည်း သည်ဓားပေးမာပါ ဆိုက်ပါချင်
ရဲမှူး တက်ကြွသွားသလို ဆရာကြီး ဦးသက္က
လည်း ဓားဗိုလ်ခိုင်၍နေ၍ ဓားတစ်ချောင်းကို
ကိုင်ထားသည် ဖြစ်ရာ ဓားဦးကို ကြည့်ပြီ
သဖြင့် စုံ့ကြ သွားရသည်။
တက်ပြူ ဦး ထုတ်သွား၍ ခြေးဝါယော
တွင် စာချွက်ချေလေးသာ ကျနေသော
ပျော့ခြား လေးသည် ယခုတော့ နှင့်
စာတိုင်း ပြန်ရောက်နေသည်တော။

ယက္ကု သေချာအောင် ဓားနှစ်လက်စလုံးကို လှည့်
ကြည့်ပြီး၏ ။ ယခုတိုင်သည် ဘယ်ပ နေရာမှာမှ
ယ်ဟာနေသော ဓားပေါ်က မှန် ဓားရာမှန်၏ ။
ကဲ ယူသွားပါ ရဲမြန်
ကြီးက ဓားရိုး နှစ်ခုကို လက်ကိုင်ဖက်စိမ်ဖြင့် ကိုင်ပြီး ပထမ ဓားတစ်ချောင်းကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏ ။
ဟာ...
ဤသို့ ထိတ်လန့်ဖြစ်သွားသည်။ ဖေကြီး ပြောပြ
ခဲ့သော ရှေ့ဖြတ်ချက် အောင်သော်ကို
စာရင်းထည့် ရမြဲ ဆိုလိုသော စကား ။ ယခု
ရဲမြန်၏ ထုတ်လိုက်သော ဓားသည် ဘယ်ဓား
ဖြစ်သည်ကို သူ မသိရသော်လည်း ဖေကြီး
သူ့ကို သင်ပေးသော ဓားခုတ် တစ်ပုံစံတည်း ။
ဓားသွားရောင်ကလည်း သံချေးရောင်မှ
သံချေးရောင် ။ ဖေကြီး သင်ပေးသည်မှာ
သည်ဓား ညီနောင် ဓားစပ်ပင် ဖြစ်၏ ။

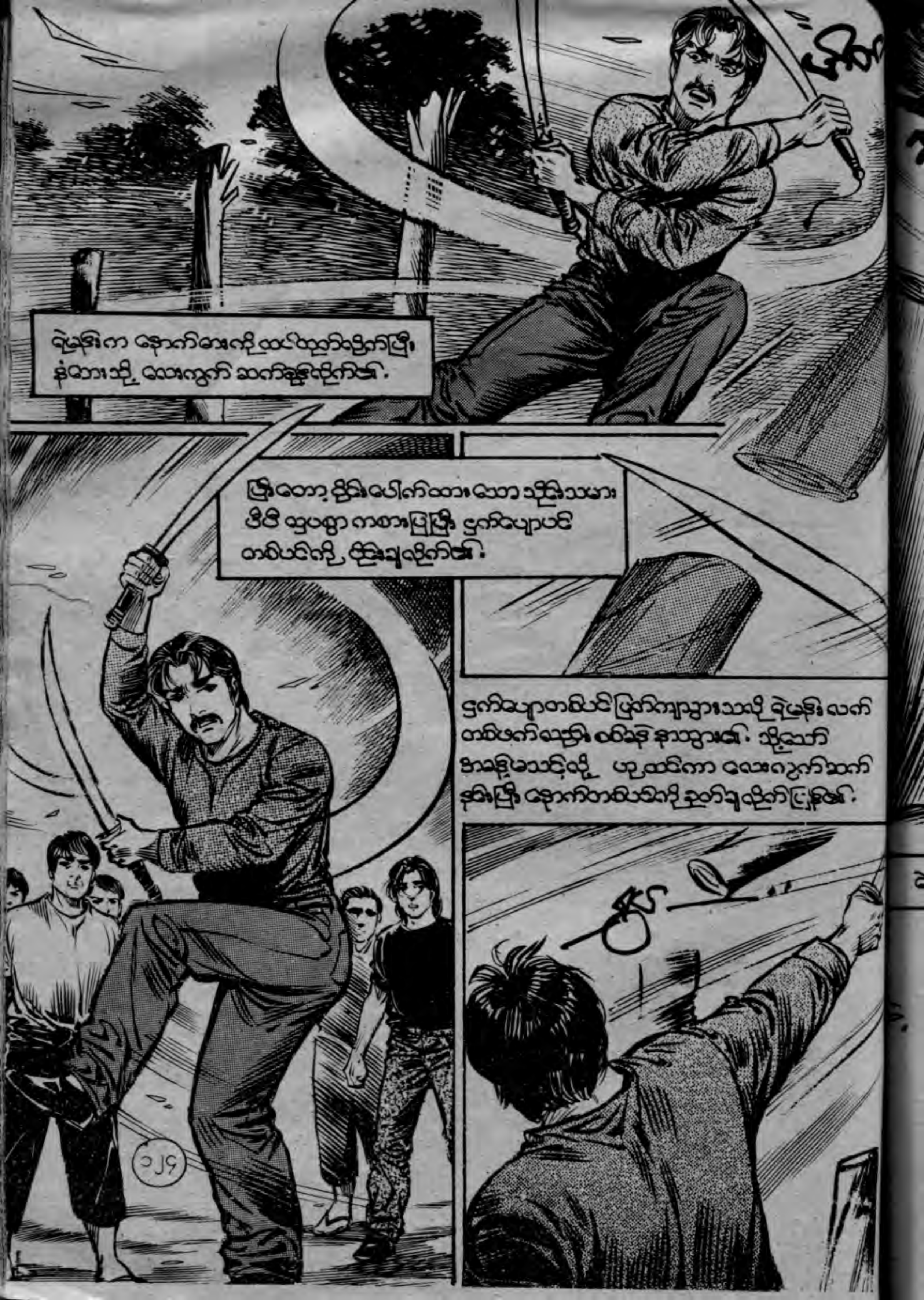
ရဲမှိုင်းက နောက်ဓားကို ထပ်ထုတ်လိုက်ပြီး
နှံသားသို့ လေးကွက် ဆက်ခုတ်လိုက်၏။
ပြီးတော့ ဦးဖိုးပေါက်ထားသော သိုင်းသမား
ပီပီ လှပစွာ ကစားပြပြီး ငှက်ပျောပင်
တစ်ပင်ကို ပိုင်းချလိုက်၏။
ငှက်ပျောတစ်ပင် ပြတ်ကျသွားသလို ရဲမှိုင်း လက်
တစ်ဖက်သည်လည်း ဝဲခနဲ နာသွား၏။ ဘိုးသော်
ဒီသခိုမှာသင့်လို့ ဟုထင်ကာ လေးကွက်ဆက်
နှင့်ပြီး နောက်တစ်ပင်ကို ခုတ်ချလိုက်ပြန်၏။

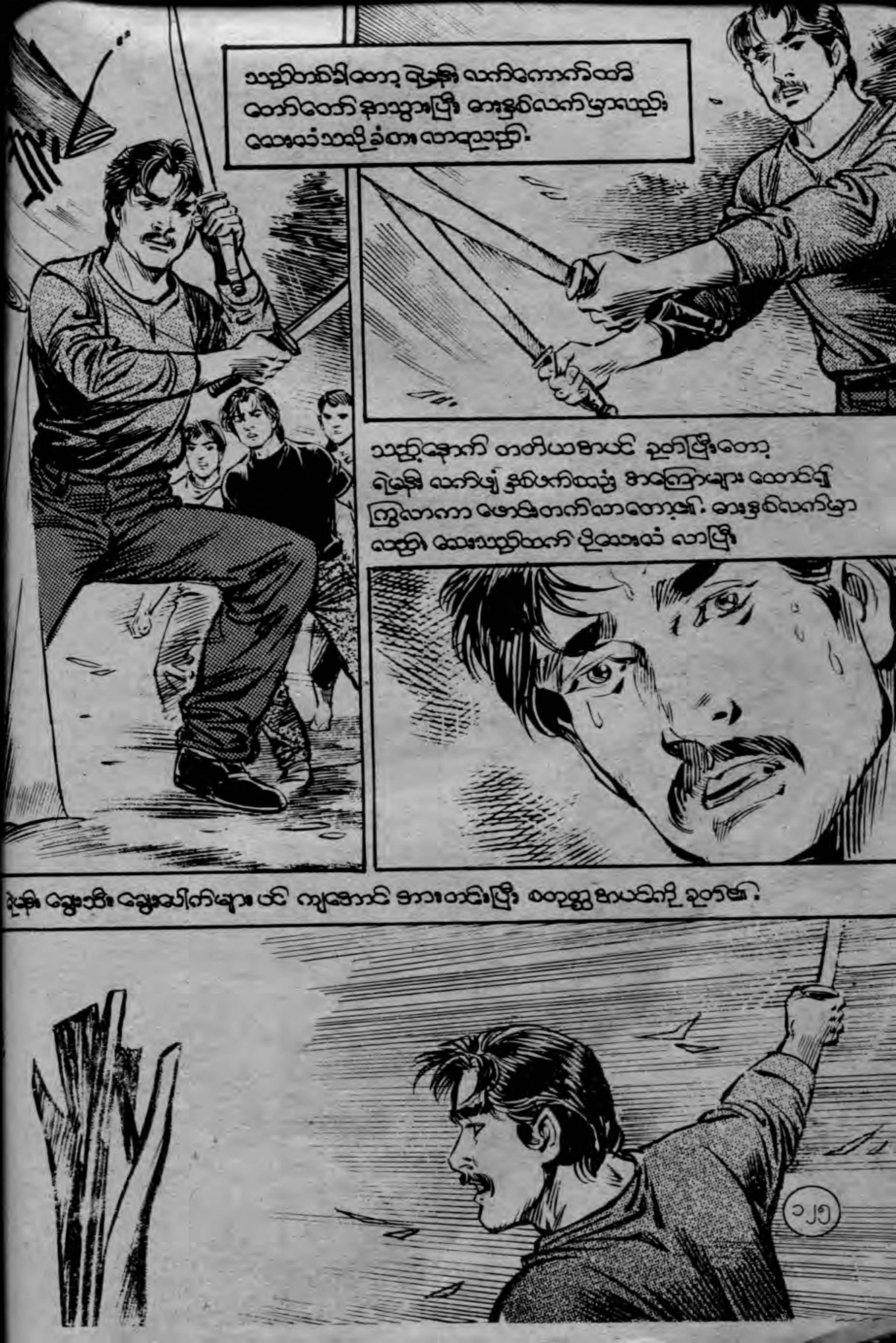
သည့်တစ်ချိန်တော့ ရဲမြန့် လက်ကောက်ဝတ် တော်တော် နာသွားပြီး ဓားနှစ်လက်မှာလည်း လေးလံသလို ခံစားလာရသည်။
သည့်နောက် တတိယအကြိမ် ခုတ်ပြီးတော့ ရဲမြန့် လက်မှ နှစ်ဖက်လုံး အကြောများ ထောင်၍ ကြွလာကာ ဖောင်းတက်လာတော့၏။ ဓားနှစ်လက်မှာ လည်း လေးသည်ထက် ပိုလေးလံ လာပြီ။
ရဲမြန် ချွေးသီး ချွေးပေါက်များ ပင် ကျအောင် အားတင်းပြီး စတုတ္ထ အကြိမ်ကို ခုတ်၏။

ဘက်တစ်ဖက်မှ ဓားတစ်စင်း လွှတ်ချ ရဲမှန်ရှိ၏ လက်မောင်းကို ရှပ်၍ သွေး သောက်သွားပြီး စိုက်ထောင်ထားသော ငုတ်ပျောတစ်ပင်ကို စိုက်ဝင်သွားလေ၏။
ဟာ.. ရဲမှန်ရှိ ရဲမှန်ရှိ လက်ထိ သွားပြီ
ကြည့်နေသူ အားလုံး တအံ့တသြ ဖြစ်ကျန်ရစ်ကြသည်။ အနှစ်လောက်ဖြ သုံး..လေးနာရီ တိတ်တိတ် မနားတမ်း ကစားနိုင်သော ရဲမှန်ရှိ ယခုတော့ ချွေးသီး ချွေးပေါက်တို့ စီးကြောင်းပြီ ဖြစ်နေပြီ။
၁၂၆
လက်တွင် ကျန်ရှိသော ဓားကို လက်နှစ်ဖက် ဆုပ်မြှောက်သော်လည်း မရေ့ ပဉ္စမမြောက် အပင်ကို ခုတ်ဖို့ အတန်တန် ကြိုးစား ဆော်သည်။ မအောင်မြင်.

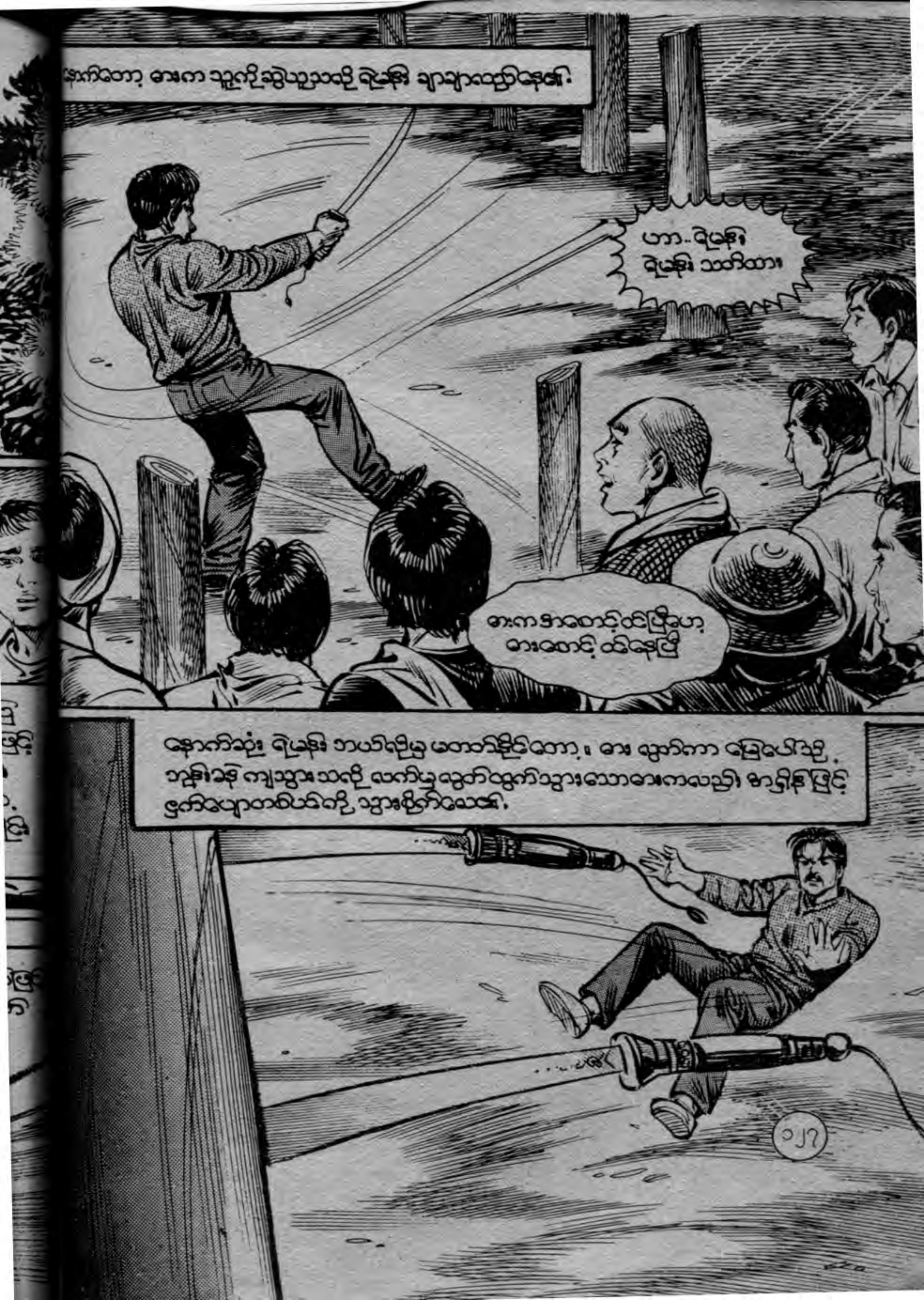
နောက်တော့ ဓားက သူ့ကို ဆွဲယူသွားသလို ရဲမြန်း ချာချာလည်သွားလေ၏။
ဟာ.. ရဲမြန်၊ ရဲမြန်း သတိထား၊
ဓားက ဒါကောင့်ထိပြီဟ ဓားကောင့် ထိနေပြီ
နောက်ဆုံး ရဲမြန်း ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့။ ဓား လွတ်ကာ မြေပေါ်သို့ ဘုန်းခနဲ ကျသွားသလို လက်မှ လွတ်ထွက်သွားသော ဓားကလည်း အရှိန်ဖြင့် ငှက်ပျောတစ်ပင်ကို သွားစိုက်လေ၏.
၁၂၇

တောတောက တောင့်ခံနေသော ဓားပင်မှ
ဒုက်ပြောက်တစ်ပင် အနှစ်ချောင်း ပြတ်သွားလေပြီ.
ရဲမှူး လက်ဖဝါးတွင် သွေးတို့ ရဲရဲ
နီနေအောင် ကျနေပြီး လက်ပျံ့နှစ်ဖက်
သည့်ပြိုသည့်ပြို တဖျစ်ဖျစ် ဓားသွားများ မြည်ပြီး
ကျွတ်ထွက်တော့မည့်သို့ ထိုးကိုက်ခဲနာကျင် နေလေ၏.
အား... အမလေးဗျ အား

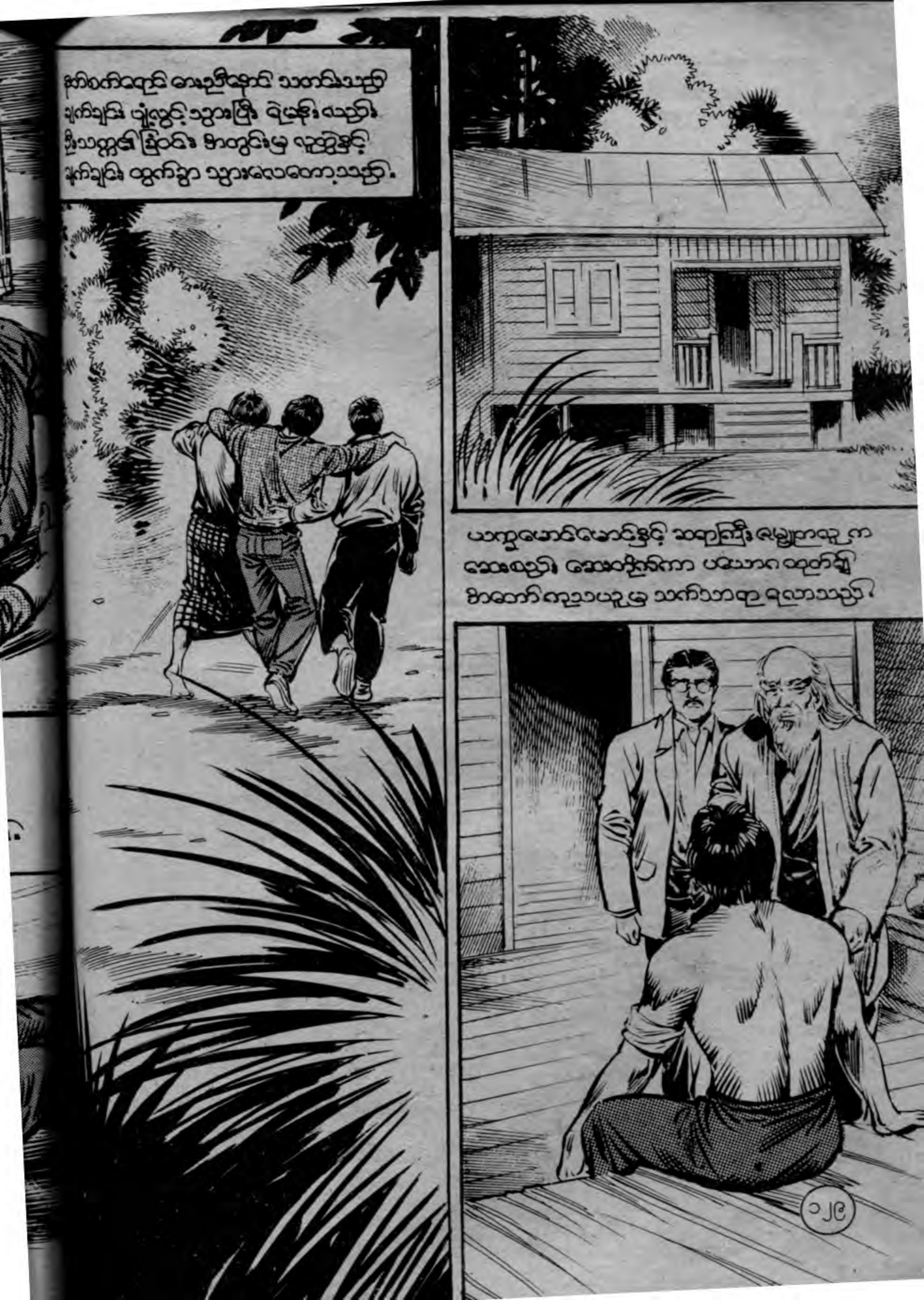

ဒီတော့ ဒီကကြောင့် သိရတော့ ပိုစိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလာတာပေါ့ ကျွန် ုပ်နဲ့ မပြီး နေကောင်းအောင် နေ.. ဗိဘာ ဆွေးပြီး ဒေးရေး ဖြစ်ကျင့်တော
မင်းမှာ အကြံ အစည် ရှိလား မောင်မောင်
ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး ရှေ့လ ကျွန်တော်တို့မှာ အရေးပိုင်မယ် ဗိုလ်ကို လာလိမ့်မယ် အရေးပိုင်မယ် ကြိုဆိုပွဲမှာ ဘိုင်း အပွဲတွေ စွမ်းရည် ပြ ဖျော်ဖြေဖို့ လုပ်ဦးမယ်... လေ...
စိမ်း ဒီဒါကို ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်ဖို့က
မပူပါနဲ့ ဆရာကြီး ပွဲတော်ကြီး ဦးချိန် ရှိပါတယ်...

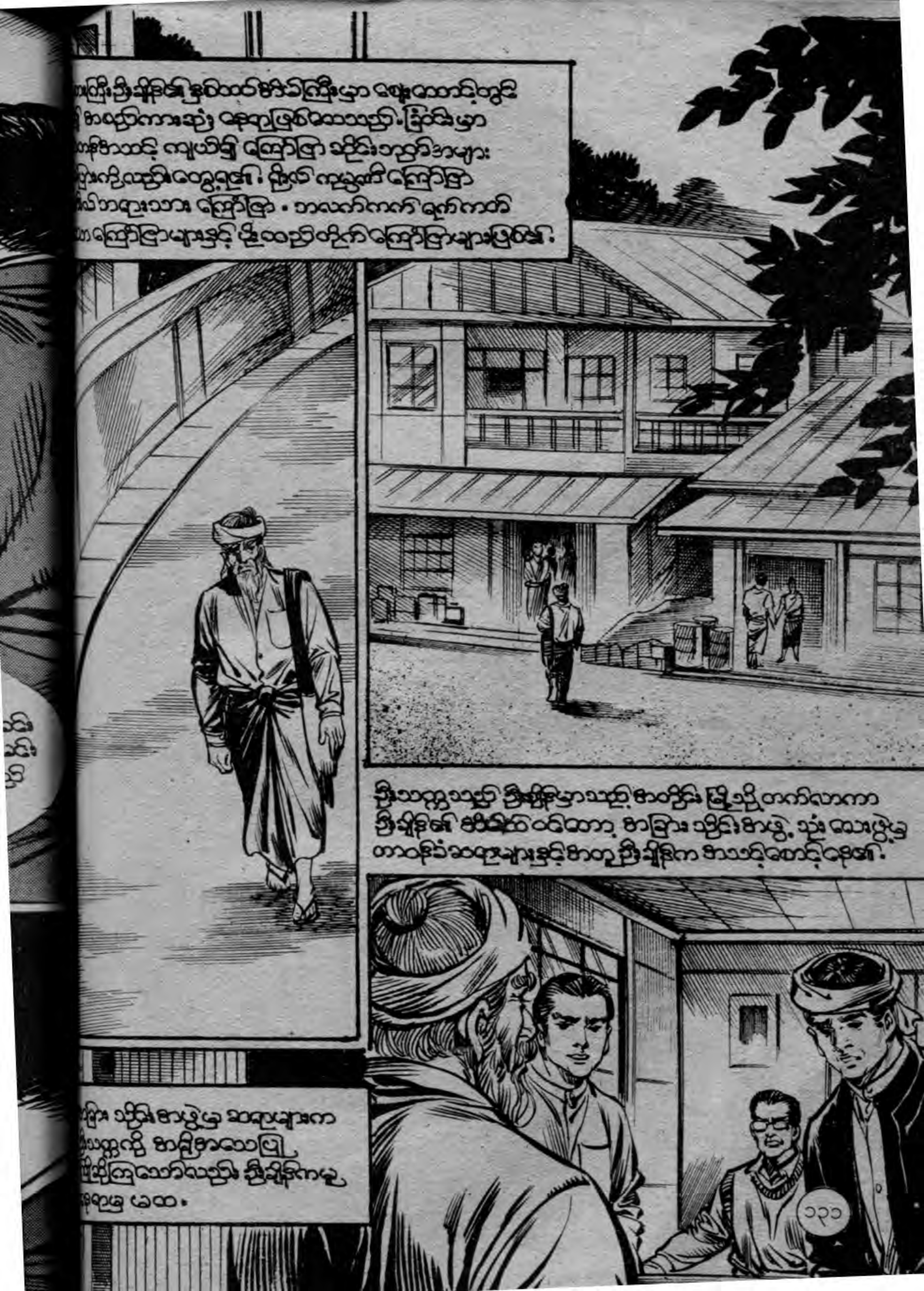

ခင်ဗျားတို့ကို ချစ်လို့
ယုယုပြီး ခေါ်ခဲ့တဲ့ ရဟာက
ကျုပ်တို့နယ်ကို စာရေးဆိုင်မယ်
ကြွရောက်လာဖို့ ရှိတယ်
ခင်ဗျားတို့နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့
ပြပွဲ ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပဖို့ပဲ
ဦးကိုရွှေကို
မြို့ပိုင်မင်း ကိုယ်တိုင်
ကျုပ်ကို တာဝန်ပေးထား
ဒီပွဲကို စည်စည်ကားကား
ဖြစ်စေချင်တယ် ဘယ်လို
ရှိ.. ဦးသာကျ
ဟုတ်ကဲ့
ခင်ဗျား စာပွဲက
ဖြစ်နေတာ
ဒီပွဲမှာ
တော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို
ကျားကန်ပေးနိုင်မလားပဲ
တတ်နိုင်သလောက်တော့
ကြိုးစားပါမယ်
ခင်ဗျာ

တက်နိုင်သလောက်
မဟုတ်ဘူးဗျို့. အထွေထွေကျန်း လည်း
ရှာဖွေပွဲမှာ မပါဝင်နိုင်တော့ သို့ပေါ
အဖွဲ့ချုပ်ကြီး အဖွဲ့ကို ဖျက်သိမ်းပါ
ရမယ်လို့ မြို့ပိုင်မင်းက ပြောပါ
တာဗျ ယောက်ျားတော့ မဟုတ်
ဘူး...
ကျွန်တော်တို့ကတော့ဗျာ ပါရီ ပါချက် အဖွဲ့တွေ ဆိုတော့ ဆရာကြီး ဦးသုရှစ် နောက်ကြောင်းကို မပြောနိုင်ပါဘူး
အသံနှင့်အတူ ဝင်လာသူက ယာကွ မောင်မောင်
ဒီလောက်ပေါ့ မြို့ပိုင်မင်း အယ်ဒီ ပွဲတော်ကြီးရဲ့ အဖိအစဉ် ဆိုတော့ မပါ မဖြစ်ပါပေး ရမှာပါ ဟုတ်တယ်နော် ဆရာကြီး ဦးသုရှ....

ယက္ခမောင်မောင်က ခပ်ပြုံးပြုံး နှုတ် တော့ရုံး
သုံးလာသည်ကို ဦးသက္က မသိကျိုး ကျွန်ုပ်ပြန်
စားကြိုက်တော်သားရ၏၊ ရဲမာန်၊ ယက္ခမောင်မောင်ထံ
ရောက်နေသည်ကိုလည်း၊ သူသိထားပြီ
ဖြစ်သည်။ နတ်စက်ရောင်စာပွဲတွင် စားသောက်
သောက်သူ ဖြစ်တော့သည်ကိုလည်း ယက္ခ
မောင်မောင်က သိထားလေသည်။
ကျုပ်ကတော့ ဦးသက္ကတို့
ကြိုးစားစေချင်တာပဲ ကျနော့်
သိပ်များ နားမလည် ဖြစ်နိုင်တာက လော
ဒီနိုင်ငံတော့ စာသင်စာရေးပဲ မျ
ဒီပွဲမှာ ဘာမှဖြစ်မသွားရင်တော့
ကျုပ်ဆီက ဘာမှ မမျှော်လင့်ပါနဲ့
တော့ ...
ဦးသက္က ချောင်ပိတ်ပြီ၊ စာချိတ်ခံရသည့် ဖြစ်နေပြီ။

ကြောက်စရာပါ ..ညြု.. ဒီတကယ်ပဲ ဂါစက်ရေငှင့် သွား ပါဘိ...
သူတို့နှစ်ဦးတော့ နှစ်ယောက် စည်း ရေကြာ တင်ပါးထိ ရောက်နေကြသလို ရေအောက်မှ ဓားနှစ်လက်သည် ရေမျက်နှာ ပြင်အောက် ၃ပေ အနက်ခန့်တွင် ရောက်နေ၏။
ကျွန်တော် သေသေချာချာ သိချင်လို့ မေးတာပါ
ကဲ အဲဒါတွေထား ပြိုင်ပွဲက တစ်လပဲ လိုတော့ တယ်။ ပြန်လိုက်ကြ ရအောင်
နဂါးစက်ရေငှင့် သွေး စီးလိမ့်ထားရင် နဂါးစက်ရေငှင့်ဓား ပေါ့
ရှီငါး က ရေအောက်မှ ဓားနှစ်လက်ကို ယူပြီးတော့ မောင်ညွှန်က ဓားနှစ်လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပေးသည်။
၁၃၅

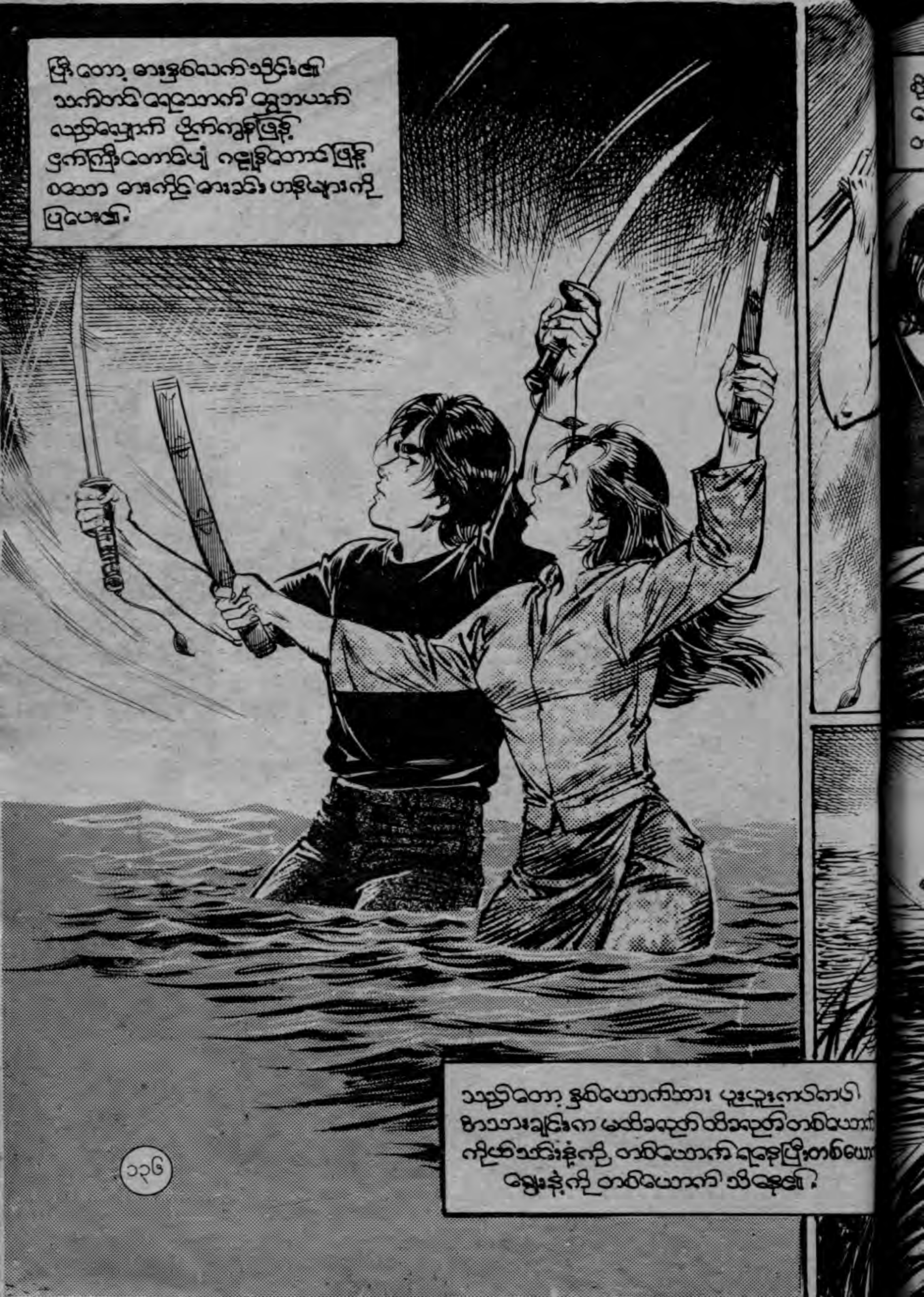
ပြီးတော့ ဓားနှစ်လက်သိုင်း၏
သက်တံရေသောက် ရွှေဘယက်
လှည့်ပြန်ချောက် ပိုက်ကွန်ဖြန့်
ငှက်ကြီးတောင်ပံ ဂဠုန်တောင်ဖြန့်
စသော ဓားကွင်း ဓားသိမ်း ပါဒ်များကို
ပြပေး၏။
သည့်ပြင်တော့ နှစ်ယောက်သား ပူးပူးကပ်ကပ်
ဓားသွားချင်းက မထိခတ်ဘဲ ထိခတ်တဲ့ တစ်ယောက်
ကိုယ်ဟန်သင်းနဲ့ကို တစ်ယောက်ရှေ့ပြီး တစ်ယော
ရွှေ့နဲ့ကို တစ်ယောက် သိနေ၏။

ကြား ရှိတို့ တမိန်းမိန်း ချူချနေသလို
ပြူး မျက်ဝန်းတို့ကလည်း
လက်လက်တောက်ပနေ၏ ။
ဖိုင်း မောရှုရှုနှင့် ပန်းရုပ်ကြွ မဟုတ်တော့ ၊
မျက်နှာ၏ ချိုပျောင်းသော မာန ၊ ထိန်းညက်သော
စာသား ရေရှိနေသော ကိုယ်တို့သည် ဒါမော
ပြောင်း တစ်ခွက်ညီ့ဖြစ်နေပြီး ဓားရွေ့တို့က
ပိုသွက်နေသလို စီးဘူးပါနေ၏ ။
ရေထဲမှာ လေ့ကျင့်တာက ခြေမှာကျက် မာဖို့ စာခပြင်းနဲ့ ခြေမှား သန်လာဖို့
မေဒြိုက ပြောသည်ကို ပြော၏ ။ သူက်လက်မြှောကျ ပြိုဂြာ၏ ။

တင်ပါးလောက် ရေထဲတွင် နစ်ရက် ပြီးတော့ ခါးလောက် ရေထဲတွင် နစ်ရက် သတ်ပါ၏။ ဥဂ္ဂချင်းသော ဓားရေးဖွဲ့ရသည်။ ရှေးရှေးတား တစ်ပိုင်းကို သိုင်းပြ၏။
နိဒါန်းပဒေသာ ပိုက်ကွက်ကို စ၍ သုံးပါးချ၍ ကျူးရစ်သီဆော် ဓားချီဓားခင်၊ ဓားပြင်းခွေချ မျက်စွာကာ ဓားရှေ့ ထိုးပ မှန်တွက် ဓားညှက်စေစပ် ရောက်တို့ ယာပါက သိုင်းရှုံးလဲ့ သတ်စာတွေက ရှင်ခွဲ စာသားလျှို ပညာသစ်ရေရှုပ် စင်ရှေ့ သွက်ချိုး
စာပေ စာတွေ့တွေက များလှသည်။ လက်တွေ့မှုတွေက ပိုရှားသည်။ တစ်ပိုင်းချင်း တစ်ကွက် တစ်ရက် မပြင်ရ တစ်ရက် မနေနိုင် သဒ္ဒ ဖြစ်တာသည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဖိုးခြိမ့် သူ့စိတ်ကို သူ
နိုင်ခဲ့တော့၏။ မေညြိုကို အားပါးတရ
သိုင်းဖက်ကာ ရေထဲသို့
ပွေ့ပိုက်မိလေတော့သည်။
အို...
မေညြိုကလည်း အာထိတ်တလန့်
အသံသာ ထွက်သည်။ မရုန်းဖယ်ပါ။
ပြီးတော့ ဖိုးခြိမ့်ကို ပြန်လည် ဖက်တွယ်ပါမိ
လေသလား။ မိုးယော ရင်ပြိုသွားလေ
သည်လား။ နှစ်ယောက်သား
ဖက်တွယ်ရင်း ရေအောက်သို့ လိမ့်ကာ
လူးကာ ကျဆင်း သွားတော့သည်။
၁၃၉

မေညိုကတော့ ဝိုင်း၏ ရင်ခွင်အတွင်း၌
ငြိမ်ဝပ်ကာ လှဲနေသလို ဝိုင်းက
မေညို၏ ရေစိုနေသော ဆံပင်များကို
ပုဆိုးအနားစဖြင့် ဖွဖွရွရွ သုတ်ပေး၏။
မိုးမိုးကလေးသည် သစ်ခိုင်ပင်ကြားတွင်
အေးမြတိတ်ဆိတ်နေပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်
တွင် ထိုင်နေကြသော ဝိုင်းနှင့် မေညိုတို့
နှစ်ယောက်တည်း၏ တစ်ကမ္ဘာမှာ
လွတ်လပ်ချမ်းမြေ့နေကြသည်။

နေခြည်ဥတစ်စသည် စကားဝါပင်ကိုင်း ကြားမှ
ဖြတ်သန်း ကာ ပြတင်းပေါက်မှ ကျော်၍ ဝိုင်း၏
နောက်ကျောမှ တိုးဝင်ကျနေသဖြင့် ဝိုင်းသည်
ရွှေနားကွပ်ထားသလို ရှိနေပြီး မေညို၏
မျက်နှာ ညိုညိုကလေး ကိုလည်း တစ်ခြမ်းတစ်စ
ထိခတ်နေ၏။

မေခြူကို ကိုင်း
စ တွေ့တွေ့ချင်း ကတည်းက
ရင်မှာ ရှုပ်ခဲ့တာ
မေခြူကရော ကိုင်းကို
ဘယ်အချိန်က
စာခင်း တပြည့်ပြည့်
နဲ့ပေါ့ ကိုင်း စကားဝါပန်းလေး
ပြုနိုင်ပါ ပေးတော့ မေခြူ
ကိုင်းကို ချစ်မိသွားပြီ
ထင်တာ ပဲ
တို့ ခ္ဆစ်ပေါက်ကြဖို့
ရေတက်ကာ တွေ့ဆုံနေ
တယ် နော်
တွေ့ဆုံချိန်းလေးနေကြတယ်ပဲပို့
ပြောရမှာ ကိုင်း ဟင်း

မေဦကာ ထူးဆေနါ လွမ်းတယ်ပဲ ဆိုပြီး
သက်ပြင်းကို မှုတ်မှုတ် ချသလို
မျက်နှာလည်း ကွက်ခနဲ ပျက်သွားသည်။
သို့သော် မြတ်နိုးခြင်း ကြင်နာခြင်း
တွယ်တာခြင်း တို့ဖြင့် ပြည့်သိပ် နေပြီး
အောက်သို့ ရောက်သွားပြီဖြစ်သောအခါ
အပြုံး ကြည်ကြည် ဝေဝေလေး တို့
တဖောက်ဖောက် ဖူးပွင့် လာရပြီဖြစ်လေသည်။

မင်း ပြောပုံအရ ဆိုရင်
နတ်စက်ရှေ့ဓားက အဖိုးအရင်
ထူးထူးထွေထွေ မတွေ့ရပါဘူး
အဆောင့် ရှိနေတာတော့ သေချာတာပဲ
ဒီတော့ ဒီဓားကို ငါတို့ရှင် ဗိမာန်ထဲကို
ချပြီး အဖိုးအရင်ကောက်ဖို့ ဒါပဲ
ပေါ်ထိ ပေါက်လိုက်ရင်တော့ မှောင်မောင်
မင်းဟာ ငါ့လို ဖြစ်သွားမှာပဲကွ
ဓားကို ကျွန်တော် ရအောင် ကြံဆောင် ပါ့မယ် ဆရာကြီး
ဒီဓား အဖိုးအရင်မှာ ဝိဉာဉ်ဟာ အဓိကပဲကွ ဝိဉာဉ် အရည်အချင်း ပြည့်ဝမှ ဝိဉာဉ် ရှင်မှ ဒါကြောင့် ငါ လောက် အဖိုးအရင်တွေနဲ့ အားဖြည့် ပေးနေတာ ...
ဟုတ်ကဲ့ပါတယ် ဆရာကြီး ကျွန်တော်လည်း ပွဲတော်ကြီးနဲ့ မြို့ပတ်ပြင်ကို သည်းခံ ကြိုက်ကလေးတွေ ပေးပြီး အဖိုးအရင်ကို အသေအချာ ပြောခဲ့ပြီးပါပြီ
အိမ်း

ပျိုဟချေ့ ဆရာကြီး က တစ်ခေါက်ခေါက်နှင့် ရှည်သော
ကြီး စုတ်တံကြီးနှင့် ဆေးခွက်ထဲမှ ဆေးကို တို့ယူကာ
ခြေမ၏ ကိုယ်ပေါ် တသတ်သတ် ပေါက်ချရသည်
ကြာမှုလည်း၊ ထိုတော စုတ်နေသဖြင့် ယက္ခမောင်မောင် က
ဟ စကားမှ သက်မပြောတော့ဘဲ အသနိုး အပြုံးဖြင့်
ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။
အပြင်တွင် ဘသူ့ လက်ရင်းတပည့်
စက်ကူလားနှင့် ငတောတို့
စောင့်နေပြီး ထမ်းတောင်းကြီးဟာ
တစ်ခဲ့ကို ပေးမေး။
၁၄၆
အထဲတွင် အင်္ဂလိပ်ငွေ စက္ကူတို့က
အထပ်လိုက် ရှိနေပြီး ရွှေထည်
လက်ဝတ်လက်စားတို့လည်း
အတော်ပါသည်။

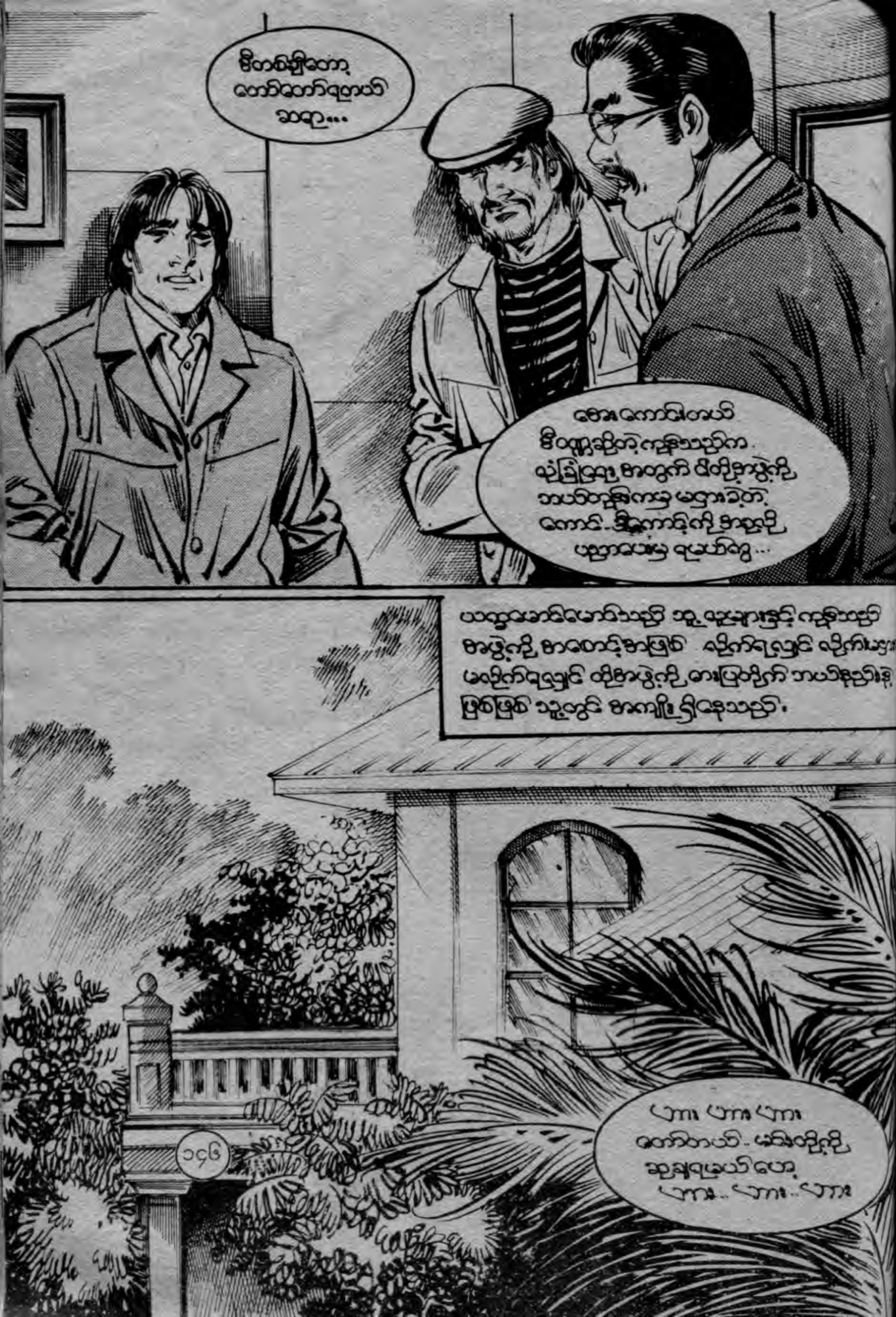
ဒီတစ်ချီတော့ တော်တော်ရှာရတယ် ဆရာ...
ကောင်းကောင်းပါတယ် ဒီဝတ္ထုချုပ်တဲ့ ကျွန်ုပ်သည်က ယုံကြည်ရေး အတွက် ပိတ်ဖွင့်ပွဲကို ဘယ်တုန်းကမှ မကြားခဲ့တဲ့ ကောင်း..ဒီရုပ်ရှင်ကို အသည်း ပညာပေးမှ ရမယ်ကွ...
ယခုမှပေါင်မောင်သည် ဘူ့ဖူးမျှော်၍ ကျွန်ုပ်သည် အပွဲကို အစောင့်အဖြစ် လိုက်ရလျှင် လိုက်မည်။ မလိုက်ရလျှင် ထိုအပွဲကို စောပြတ်ဂျက် ဘယ်နည်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် သူ့တွင် အကျိုးရှိနေသည်။
ဟား ဟား ဟား တော်တယ်..ယခုတို့ကို အလျှော့ရမယ်ပေါ့ ဟား..ဟား..ဟား

ကဲ ထိုင်ပါဦး ဦးသုက္က ..
ဟုတ်ကဲ့ မြို့ပိုင်မင်းက ... ကျွန်တော့် အခေါ် ရှိတယ်ဆိုလို့
မြို့ပိုင်မင်း၏ အိမ်ခန်းကျဉ်းတွင် ပွဲစားကြီး ဦးချိန် နှင့် ပသွေးမောင်မောင်သည် ဂျီမေးသဖြင့် အာကိုရှု ဖြစ်နေသည်ကို ဦးသုက္က မသိရှာ၍ တတ်ငေးဆောင် ဖြစ်နေ၏။
တခြားတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ.. အရေးပိုင်မင်းကို ကြိုဆိုချေပြီးရမယ့် ပွဲမှာ စာဆိုင် ရှုတဲ့ အပွဲ့ကို ကျူပုံတို့ ဘက်ကလေသွား ဆူကာဝင်းပြတဲ့ အနေနဲ့ ဆောက်ပြီး ပွဲလယ်၊ သသာင် စကားလုံး အသိ အပွဲ့ကိုပဲ ရှားရှင်းချိန်ပြောက် ပေးဖို့ပါ...
ဟုတ်ကဲ့-ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါတယ် မြို့ပိုင်မင်း...

ထို့ပြင်နေရာက ချောင်းကြွေ့လေသော့ရှုပ်
ဆက်နေသော ကျောက်ဂူရှိပြီ ။ ရေစီး
နက်ရှိုင်းကာ စီးပြုနေ၏ ။ မောင်ညိုက
ရေအောက် စခန်းဝပ် ငုပ်သွားခြင်းကား
ကြုံကို ပေါ်ပေ၏ ။
ပြီးတော့ ရေအောက်ကြမ်းပြင်မှ ဓားနှစ်လက်ကို
ယူကာ ရေအောက်မှာပင် အသေကျင့်စေသည် ။
ရေထဲမှာပင် ဟန်ချက်ကို ထိန်းရသည် ။

ထိုအခါ သူသည် စာမေက ရေကြာကြာ ငုပ်နိုင်သူ ယာဉ်၍ ယခုတော့ ဒီအကောင်လေး ကြာသည်အထိ တေးကာစား နေနိုင်ပြီ။ သူ့အား ထိုးရကွက်ယည်။ ရှေ့ဆက်နေ အောင် သွား နိုင်ခဲ့ ထိုး ညွှတ်ရာတွင်သည်။ သွက်လက်စွာ ရှေ့ပြေးသွား ယာဉ်နိုင်သည်။
စာတန်ခြင်ကြာ၍ မောဂျမြင်ရေစုပ်ကြဲ့ ကိုယ်ပေါ့ကာ တက်ပြီး စသက်ရှူ။
ကြိုးတော့ ရေအောက်ပြန်ခဲပါပြီ တေးကာစား။ ရေအောက်က မြေကြီးကို ပေါ်။ ဦးခေါင်း ကာယ ရှေ့ပေါ်မပေါ်။

ဤနေ့ခေတ်သို့တော့ နှစ်ဦးသား ကမ်းပါးထက်သို့
ပြန်တက်ကြ၏ ။ ပုဆိုးအင်္ကျီသွေးပြေးပျောက်ရှိသည့်
အလှသာ ရှိရှိသည် ဗာရေရာကိုတက်ကြွစေသော
ဝါးမှုလွှင်ရောင် သမ်းနေပေပြီ ။
စိုင်းနှင့် မေဩ ကျောက်ဆောင်ကြီး နှစ်ခု
ကြားရှိ ကျောက်ပြားတစ်ခုပေါ်တွင် ထိုင်
ကြ၏ ။ ပြီးတော့ မေဩ၏ ခံတည်းလေးကို
ဖြတ်လိုက်သည်နှင့် မေဩ၏ ခံပင်တို့က
အလေ့ချိုက်ပြိုကျသွားပြီ
မေဩကို သိပ်ချစ်တယ်
တကယ်ပါ ပြောတာလား ကြီးရယ်

တကယ်ပါ မေညို
အခု ပြိုင်ပွဲ မြို့ရှင် ဆရာကြီးကို
ပြောပြီး ထိုင်းတို့ လာကြတာပါ
ကြုံရအောင်
မေညိုက ဘာမှ ပြန်မပြောသော်
သည်လို မျက်နှာက ညှိုးသွားပြန်ပါ.
သည်လိုတော့ ထိုင်း အာသည်ကြွင်
ချွဲပါတော်သည်...
မေညိုက
မယုံဘူးလား ဟင်
မေညိုကို ထိုင်း တကယ်
မချစ်ဘဲ ပြောတာဆိုရင်
ထိုင်း အာဘောသိုးနဲ့
မေညိုက အထိတ်တ
ဖြင့် ပါးစပ်ကို သူမ
ပိတ်ပြီး မျက်နှာလေး
တော်တော် ပျက်သွ
မပြောနဲ့ ထိုင်း
အဲဒီလို မပြောပါနဲ့
နော်...
ပြီးတော့ ထိုင်း ပခုံးပေါ် ခေါင်းတင်ကာ
ထိုင်း မမြင်အောင် မျက်ရည်များ
ပြိုပြိုပေါက်ပေါက် ကျလေသည်.

ပ်တစ်ချက် ဝင်းခနဲ ဖိလက်တွင် ဖြတ်သည်ကြ ရေညှိကာ မိုးပွဲပွဲ
ာ၊တွင် စီးသွန်ပြေးနေသော ယိန်းကလေးတစ်ဦး၊ ကျော့ရှင်းသော
ကိုယ်ကာ ရေစိုအဝတ်တို့ကြောင့် တင်းတင်း ရင်းရင်း ပေါ်လွင်နေပြီ
ကို လက်မောင်းတစ်ဖက်က ထုတ်ပြုနေသည်။
အသက်က ရှိလှ နှစ်ဆယ်ပဲ ဝန်းကျင်။
မှုံ့ရေကြောင့် ဖရိုဖရဲ ကျနေသော
ဆံပင်တို့ကြောင့် မျက်နှာက မသဲကွဲ။

နောက်တစ်ချက် လျှပ်ထပ်ပြက်လိုက်တော့မှ ယိန်ကလေး
မျက်နှာကို ဖိုးဖြူ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လိုက်ရသည်။

ယိန်ကလေး နောက်မှာက သံချွန်တစ်ချောင်း
တပ်ထားသော တောင်ဝှေးကိုင်လျက် ပြေးဆို
နေသော ယူ။ မျက်ခုံးဖြူ ဦးခေါင်းပြောင်ပြောင်
သူကြီး။ ဒါရောင်က တောက်လျက် မျက်လုံး
ပေါက်ပကျ်နှင့် ဖျော်သရေကြီး ဆီးဆိုး အိန်မှုယ
ယောက်ဂျီး လိုင့်။

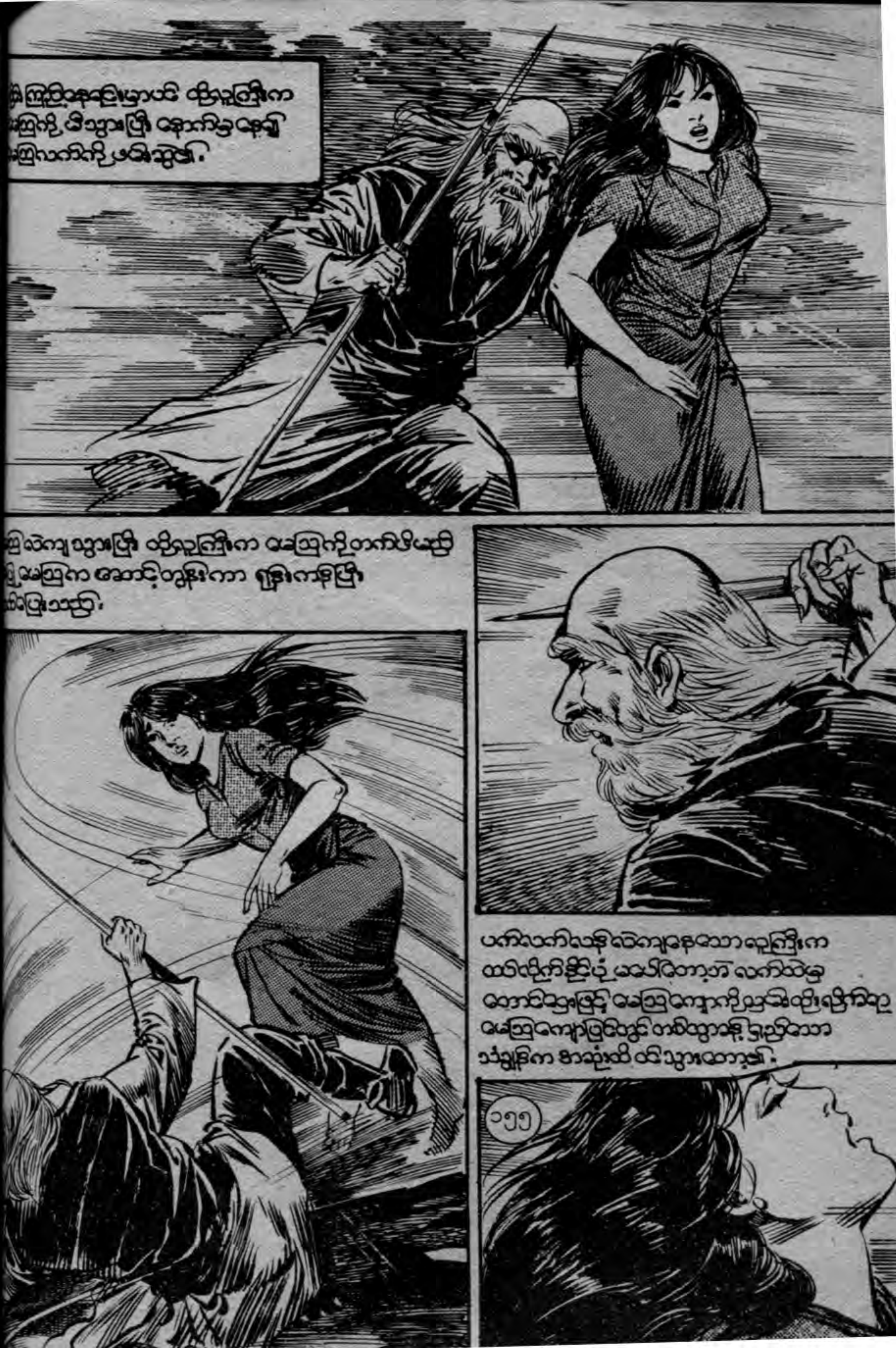
ကြည့်နေရင်းမှာပင် ထိုလူကြီးက
ကြက်ကို ပစ်သွားပြီး နောက်ပြန်လှည့်၍
ကြာသက်ကို ဖမ်းသည်။
ကြုံလေကျသွားပြီး ထိုလူကြီးက မြေကြီးကို တက်ပိုင်းသည်
မြေပြင်က အကောင့်တွန်းအား ရှိုးကာနိုင်ပြီ
ပြေးသည်။
ပက်လက်လန်ကျနေသော လူကြီးက
ထပ်ထိုးကြိုးပုံ ယခုပါတော့ဘဲ လက်ထဲမှ
ကောင်မလေးဖြင့် မြေကြီးကျော်ကိုညွှန်းထိုးရိုက်ချ
မြေကြီးကျော်ပြင်ပေါ်တွင် တစ်ထွားနှင့် ရှည်သော
သံချွန်က စာသုံးထိ ဝင်သွားတော့၏။

မေငြ
ကိုငြ ထပ်စေအင်ပြုခဲ့သည်။ ဘိုဒွါသ် မရ။
တောင်ဝှေးကို ချော်သွားလိုက်ရာ သတိမေ့ ပြန်အရ သဖြင့် သံချို
ကျွတ်ကာ မေငြ ရှေ့သို့ ပြုလဲကျသွားလေ၏။ ထိုသော် မိမိ၏ ဇယဆိုဖြင့် ထင်
ပြေးသည်။
ထို့နောက် ဗိုလ်ခါးစည်းဗိုလ်ခါ၏ အဝတွင်
မေငြ ထိကျသဖြင့် ဗိုလ်ခါတဲ့ လူတချို့
ပြေးထွက်လာပြီး မေငြကိုဝိုင်း
ဗိုလ်ပေါ်ကြလေ၏။
လူစီးသချား ဝိုးခဲ့ပြီကာကြီး၊ ငြိမ်းလျှံ၊ ပြုတ်ရှုနေသည့်
ကြားမှပင် မေငြ စာသက်ကျခါ ငြိမ်းသက်
သွားလေတော့သည်။

ဝေဖြူ…
ဝေဖြူ…
ဖိုး၊ စာသင်ကျွန်းရှိ ဆောင်ချုံ ကျုံးချုပ်ပြောပြလာ၊ ပြီးကိုယ့် စာသင်ဆောင်၊ လှုပ်သွားပြီး၊ ဟူသည်၊ အိပ်ရာထက် ထထိုင်ပြီ သွားလေသည်။
ဟာ… ဟာ ဘာဖြစ်တာလဲ ဖိုး
ဟေ့ကောင် ဝေဖြူ… ဖြူနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာတုန်း
ဟို… ဟို… ကျွန်တော်
နံဘေးတွင် အိပ်နေသော သာဘေလည်း လန့်နိုးကာ ထထိုင်၏။
ဖိုး၊ ချွေးသီးချွေးပေါက်တို့ သီးနေပြီ မောဟိုက်ယောင်ယမ်း ကနဲ ဖြစ်နေသဖြင့် ကိုသာဘေ က ရေတစ်ခွက်ကမ်းပေးလိုက်ရသည်။

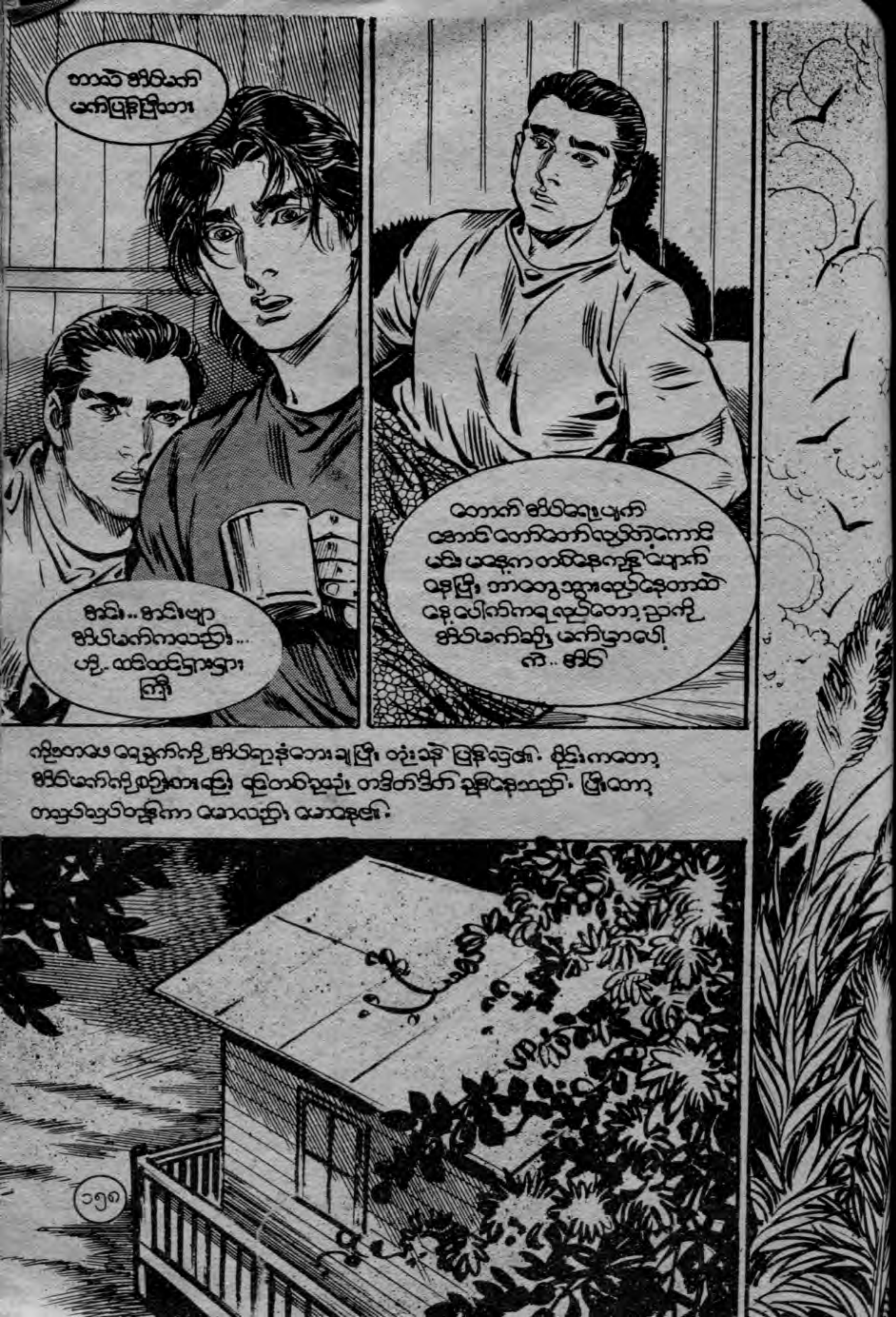
ဟာသဲ ဘီဝိယက်
ယက်ပြန်ပြီသား
တောက် ဘီပီရေးပျက်
အောင် တော်တော်လုပ်တဲ့ကောင်
ပဲ။ မနေ့က တစ်နေကုန် ပျောက်
နေပြီး ဘာတွေ သွားလုပ်နေတာလဲ
နေ့ပေါက်ကရ လုပ်တော့ ညကို
ဘီပီယက်ဖို့ ယက်ရှာပေါ့
ကဲ.. ဘိပ်
ဒင်း... ဒင်းဗျာ
ဘီပီယက်ကလည်း...
ဟို.. ထင်ထင်ရှားရှား
ကြီး
ကျိုဘာသေ ရေခွက်ကို ဘီပီရှေ့နားချပြီး တုံးသနဲ့ ပြန်လှည့်၏။ ဗိုဒ်ကတော့
ဘီဗီယက်ကိုစကားပြော ရင်တစ်ခုမှ တဒိတ်ဒိတ် ခုန်နေသည်။ ပြီးတော့
တသုပ်သုပ်တက္ကော လေသည်၊ လေသည်၏။
၁၅၈

တကယ်ပါကွဲ့ ထမိထိပ်ရှားရှားကြီးပဲ မေညို အသက်အသားပုံ့တွေက ပျော့ပြောင်းတဲ့ သော့ ငါး ခြောက်နှစ် က ပုံစံမျိုး
ကိုကြီးက မေညိုကို အိပ်မက်အကြောင်း ပြန်ပြောပြတော့ မေညို အလိုက်ကလေးကို ငုံ့ညှိနေသည်။
ပြီးတော့ မေညို လဲကျသွားတဲ့ အိပ်မက်
ကိုကြီး..ကိုကြီး ဘာလို့ ဒီလိုအိပ်မက်တွေ မက်နေရတာလဲဟင်
ဟင်..ကိုကြီးရယ်
ကိုကြီး၊ မေညိုကို မချစ် မချစ်ပါနဲ့လားဟင်
ဘယ်လိုပဲ ပြောပြောကွာ မေညိုရယ် မေညိုကို ကိုကြီးက ရင်ထဲ အသဲထဲ ထည့်ပြီး သိမ်းထားတာ မေညို ဟာ ကိုကြီး အချစ် မေညိုဟာ - ကိုကြီး ဘဝပါ...

မေဖြူက မျက်ရည်တွေ ရွှဲလာပြုနှင့်။ ပြီးတော့ ဦးဦး ရင်ခွင်ပေါ်ကို တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားသည်။
မေဖြူကို မချစ်ပါနဲ့တော့ ဦးဦးရယ် မေဖြူကို ဦးဦး မချစ်သင့်ဘူး ဦးဦးကိုသာ မေဖြူ မချစ်သင့်ဘူး
ဘာလို့လဲ မေဖြူ ကိုယ့်ရင်ပေါ်က မာချစ်ကို ဘယ်သူမှ ခွဲလို့ မရဘူး ချစ်ခွင့်ဆိုတာ မပျက်သေးဘူး ဦးဦးနဲ့ တူတဲ့ သားလေး ပွေ့ ပေးချင်တယ် မေဖြူနဲ့ တူတဲ့ သမီးလေး ပွေ့ပေးချင် - မယ်
မေဖြူ ရှိုက်သံနှင့် မိသား မျက်ရည် သွန်ကျပြုခဲ့သည်။ ဦးဦးကလည်း တိုးရှိုး တိုးရှိုး ဖက်ထားသည်။ ပြီးတော့ ဦးဦး၏ ပါးပြင်ကို မျက်ရည်တွေ ဦးဦး နှုတ်ခမ်း တချက်မကျက်နမ်းပါနေကာ

မြောင်မြို့ ရှစ်ရွာကြားတွင် ချိတ်ဆွဲထားသော
မောင်းလေးကို ပိဋကဥညာဏ အချက်မှန်မှန်ဖြင့်
ပေးလိုက်သည်နှင့် ဘိုင်းလေ့ကျင့်ကွင်းသို့
မြို့တွင်း၌ လူများ ရောက်ရှိ လာကြသည်။
အမျိုးသား ၁၀ ယောက်၊ အမျိုးသမီး ၃ ယောက်။ ပိဋကဥညာဏ မောင်းထုခြင်းကို ရပ်လိုက်ပြီး
တန်းစီလိုက်မှ အမျိုးသမီး ၄ ယောက်ဖြစ်သွားလေ၏.
အမျိုးသမီး ၄ ယောက်က ရှေ့တန်း။ အမျိုးသားက ၅ ယောက်စီ
နှစ်တန်းခွဲကာ ရှေ့နောက် တန်းစီထားရာ စုစုပေါင်း ၃ တန်းတွင်
ဗိုလ်မှူး ကိုညာဏ က ပိဋကဥညာဏ နောက်ဆုံးတန်းမှာ ဖြစ်၏.

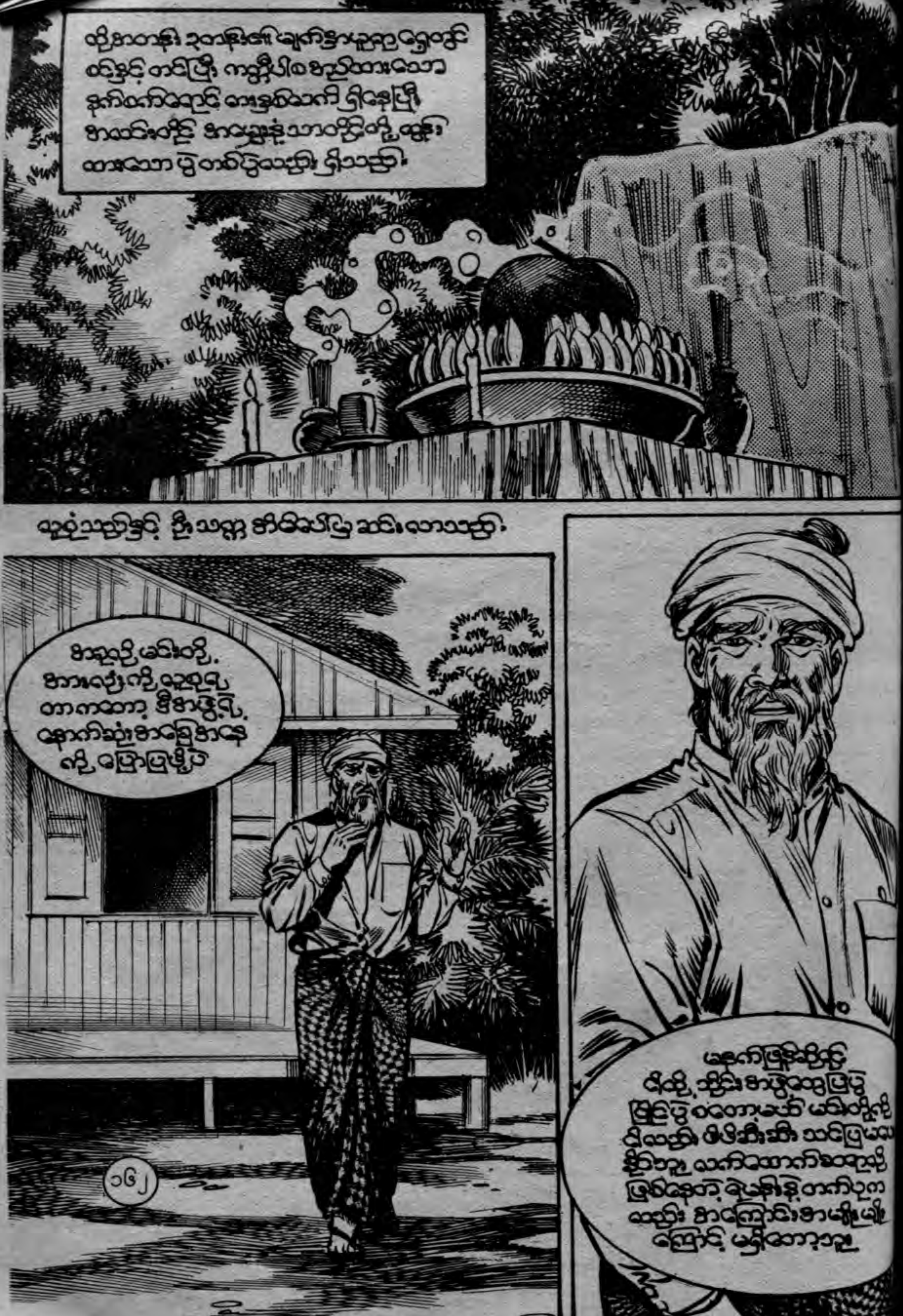
ထိုအတွင်း ဥယျာဉ်၏ ချုံကြီးများအလယ် ရှေ့တွင်
စင်မြှင့် တင်ပြီး ကတ္တီပါ ခင်းထားသော
နတ်စင်ကလေးပေါ် ၌ ရှိနေပြီ
ဖယောင်းတိုင် အမွှေးနှင့် သောက်ရည်ခွက်တို့ ထွေး
ထားသော ပွဲတော်ပွဲသည်လည်း ရှိသည်။
ထိုသို့သည့်အခိုက် ဦးသက္က အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။
ဒီနေ့ မင်းတို့ အားလုံးကို ခေါ်ရ တာကတော့ ဒီအမွေရဲ့ နောက်ဆုံး အမွေရှင် ကို ပြောပြဖို့ပဲ
မနက်ဖြန်ဆိုရင် ငါတို့ ဘိုးဘေး အမွေတွေ ဖြစ်ပြီ မြေပုံ စာအုပ် ယဉ်တို့ကို ငါ သေရင် ဖိုးခန့်ဆီ သင်ပြမယ် ဆိုတာ သက်သေအတွက် ဖြစ်နေတဲ့ ခုနှစ်နှစ် တက်ပုက သေညီး အကြောင်းအရာ ကြောင့် မရှိတော့ဘူး

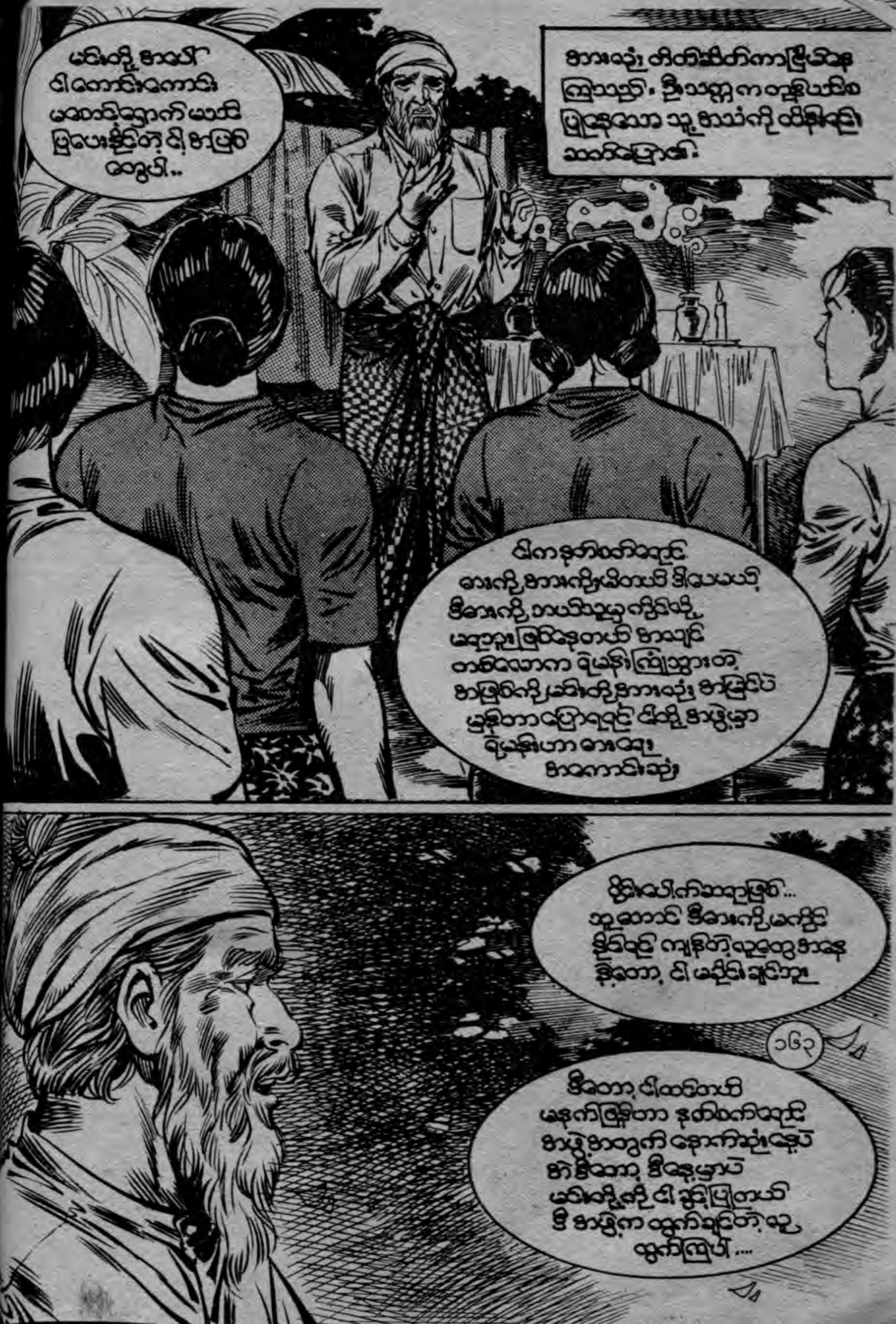
မင်းတို့ အပေါ် ငါ ကောင်းကောင်း မစောင့်ရှောက် မသင်ပြပေးနိုင်တဲ့ ငါ့ အပြစ်တွေပါ..
အားလုံး တိတ်ဆိတ်ကာ ငြိမ်သက်နေကြသည်။ ဦးသက္က က တုန်ယင်စ ပြုနေသော သူ့ အသံကို ထိန်းချုပ်ကာ ပြောလေ၏။
ငါက နတ်ဝတ်ကျောင်း သားကို အားကိုးခဲ့တယ် ဒါပေမယ့် ဒီသားကို ဘယ်သူမှ ကျွေးယုံ မရှာဖူး ဖြစ်နေတယ် အချိန် တစ်ခေါက်က ရဲမန်း ကြုံသွားတဲ့ အဖြစ်ကို မင်းတို့ အားလုံး အမြင်ပဲ မှန်တာ ပြောရရင် ငါတို့ အဖွဲ့မှာ ရဲမန်းဟာ သားရေး အကောင်းဆုံး
ဗိုလ်ပေါက်ဆရာဖြစ်... ဘူသောင် ဒီသားကို မကိုင် နိုင်ရင် ကျန်တဲ့ လူတွေ အနေ နဲ့တော့ ငါ မပိုင်ချင်ဘူး
ဒီတော့ ငါ ထင်တယ် မနက်ဖြန်မှာ နတ်ဝတ်ကျောင်း အဖွဲ့ အတွက် နောက်ဆုံး နေ့ပဲ ဖြစ်နိုင်တော့ ဒီနေ့မှာပဲ မင်းတို့ ငါ ခွင့်ပြုတယ် ဒီ အဖွဲ့က ထွက်ချင်တဲ့ သူ ထွက်ကြပါ ....

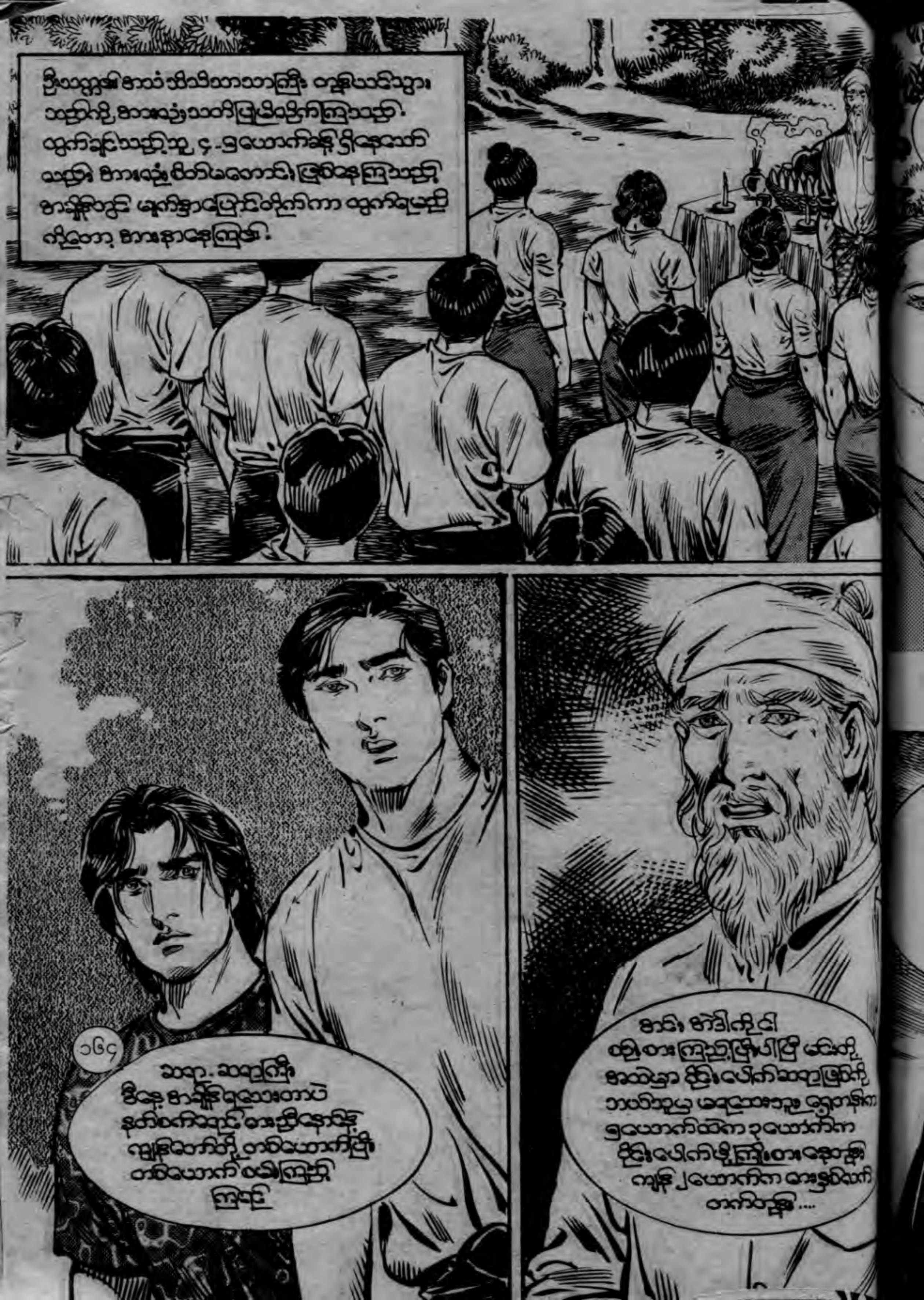
ဦးသုဓမ္မ၏ အသံ သိသိသာသာကြီး တုန်ခါသင့်သွား
သည်ကို အားလုံး သတိပြုမိလိုက်ကြသည်။
လွတ်ချင်သည့်သူ ၄-၅ ယောက်နှင့် ရှိနေသော
သည့်။ အားလုံး စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြသည်။
အချို့တွင် မျက်နှာပြောင်တိုက်ကာ လွတ်ချမည့်
ကိုဦးတော့ အားနာနေကြ၏။
သရာ.. သရာကြီး
ဒီနေ့ အချိန်ရှိသေးတယ်ပဲ
နတ်စကော်ချည် အေးညှိနေဆို
ကျွန်တော်တို့ တစ်ယောက်ပြီး
တစ်ယောက် ဝေါကြည့်
ကြရင်
အေး၊ ဟုတ်ကိုင်ငါ
ဝေ့တား ကြည့်ပြီးပါပြီ ဒါတို့
အထဲမှာ ဦးဦးပေါက် သရဖြစ်တဲ့
ဘာဘိုသူမှ မရှိသေးဘူး ရှေ့တနင်္ဂ
၅ ယောက်ထဲက ၃ ယောက်က
ဦးဦးပေါက်ဖို့ ကြိုးတားနေတုန်း
ကျန် ၂ ယောက်က ဘေးမှာလိုက်
တက်တုန်း ....

နောက်တခါက ဒုယောက်က တောတစ်ကောင် အသင့်ပဲ ရှိသေးတယ်.. မိန်းမသား ၄ယောက်က သူညီမ အသွကတေ့တော
ကျွန်တော်တို့ ဝိဉာဉ်ပေါက် မရှာသေးတဲ့ ကြီးတေ့ ကြည့်ချင်ပါတယ် ဆရာကြီး
ဦးသက္က က တွေ့စရာလောက်ကို အညွှန်းသော ကဏ္ဍပါစကို ဖွင့်ပေါ်ထိုက်ပြီ ...
နတ်စကော်ချည်ကို ဖိချည်ပြီး တော့ ငါတစ်ကြိမ် ကတေးရဲ့ ရှုခဲ့တယ် အဲဒီနှ ငါသည်း ဟူတ်ချုပ်ပြီ ထင်ပြီ နောက်တစ်ကြိမ် ထုတ်ကာတေးတော့ မရတော့ဘူး တေးမှာ အစောင့် အိမ်နေပြီ ငါ့ဖြေမေ့ကော်တစ်ဖက် ပျက်သွားတာ ဒါသူထိပဲ ဂေဟာင်ဆော်
၁၆၅
ဂေဟာင်ဆော်ဆိုသည့် ကျောက်ရှိနေ သည့် သူများ ထဲတွင် မတော့ အသင့် အမြင့်သုံး ဟုပြောကာ ရသည့် ဝိဉာဉ်ပေါက် တက်နေသည့်သူ

ဓါးကြောင့် မဟုတ်ဘူး
ဒီဓါးကို ကိုင်ပြီး တစ်ချက်
ဖြတ်သွားရင် ဖြတ်ပြီးနေ
ဓါးသွက် တစ်ဓါး ထပ်
လျော့ကျန်ခဲ့ပါမယ်
ဆရာကြီး ဦးသဏ္ဍာ၏ ဦးချိုးစိတ်ကိုသည် ဓါးထုံး အဘောသပိက်ကြွေ၏။ သို့သော် ကောင်းခော်ကလည်း သန္နပြင်းနေသဖြင့် ဦးခြိုးပေါက်တက်နေသူ ဥယောဂါကိုသာ ကားသွင်းပွဲပြုလိုက်သည်။
တစ်ခုစီလက် ဓါးသင့် မရောက်သေးသူများ အသင်းမှ ခွင့်မပြု။ သူတို့တော့ ဦးဖြိုး ဓါးပို့ ဓါးသွင်းဓါးရေ ဖြစ်သဖြင့် သူ ဥပီသားသော ဓါးချက်ဓါးလက်ကိုတော့ ပြောပြလိုက်၏။
ဆရာကြီးခင်ဗျား နတ်တက်ရောင်က ဥပီတော် ချောင်တော် ရှိပါတယ်.. ချောင်တော်ကို ဓါးသွင်း ထုတ်ချပါမယ်.. ချောင်တော်ရဲ့ ဓါးဦးက ချွေးနေပါလိမ့်မယ်

ဟင်း ဒီကောင့်ကို
မင်း ဘာလုပ်ချင်သေး
တာလဲ ကွ...
ဒီက..ဟို...
ဟို ကျွန်တော်

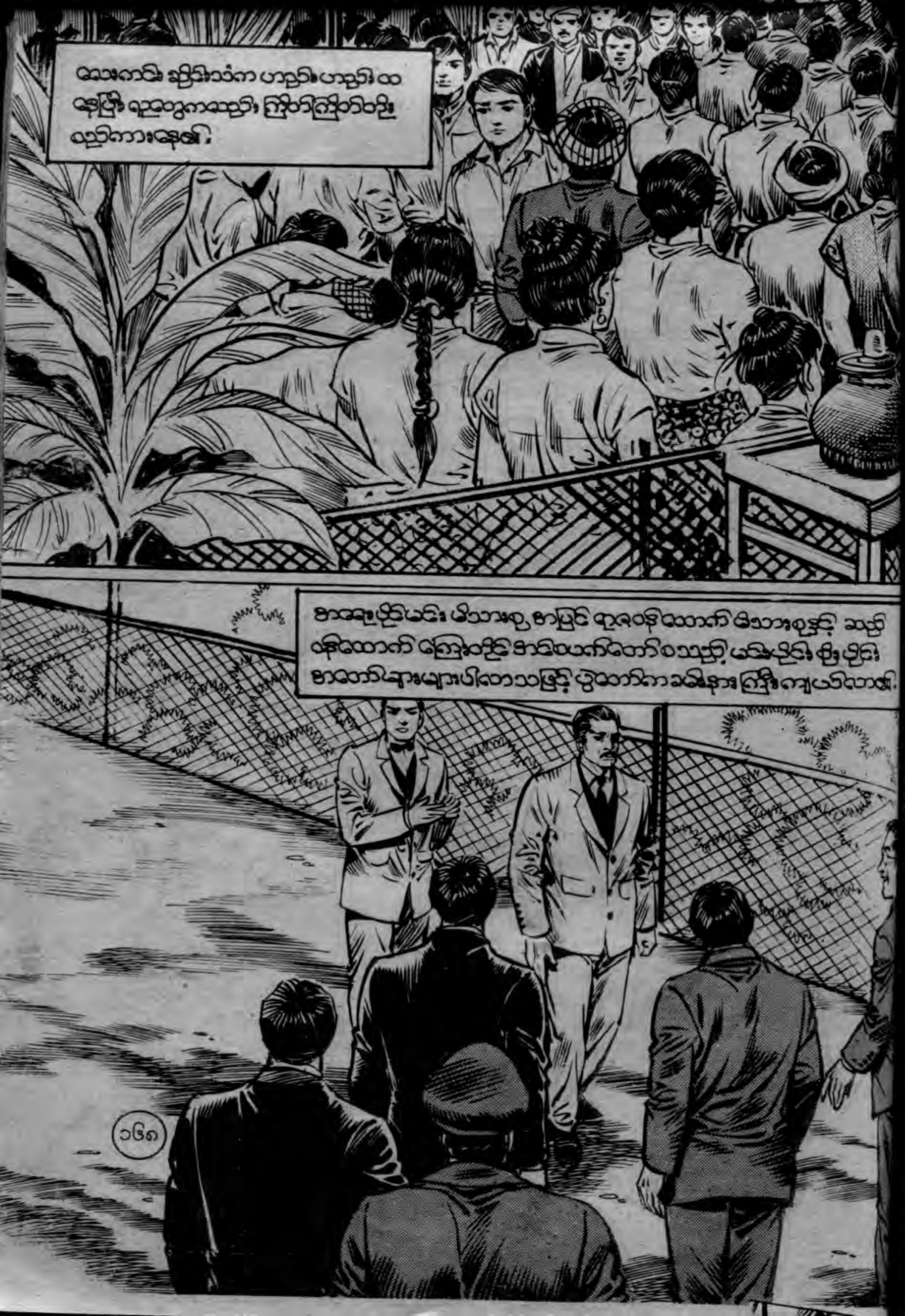
ဆေးကာလီ ချိုင်းသင်္ကာ ဟာဗွါ၊ ဟာဗွါ၊ ထဲ
နေပြီး ရှုမြောကာသောသွား၊ ကြိုက်ကြိုက်ဝါဝါတို့
လည်ကားနေ၏။
စာရေးပြိုင်ပွဲ ပိဿားစု၊ စာပြင် ရှုရဝန် ထောက် ပိဿားစုနှင့် သည့်
ဝန်ထောက် ကြေးတိုင် အာဝါယက်တော်စသည့် ယောင်းပွဲ ကိုးပြင်
စာတော်များများပါသောသဖြင့် ပွဲတော်ကား ခမ်းနားကြီးကျယ်ပါလာ၏။

ပွဲတွင် ဇာတ်ကြီးပွဲ ဆိုင်းပွဲစသည်တို့ အပြင်
နေ့တွင် မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဝှေ့ပွဲ နှင့်သိုင်း
ကပွဲ တွင်းရှည်ပြပွဲတို့ ဖြစ်သည်။
စာသူးသာဖြင့် ရှုံးနိမ့်ခဲ့သော ဗိုသသင်းက
ယှဉ်ပြိုင်သော အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကြီး ပူ
တစ်ခုသိခဲ့ သူတော်ကျော်ကြားသဖြင့်
လက်ဝှေ့ နှင့်သိုင်း တစ်ရေ့စီကျင်းပသော
ပွဲ၏ သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကျင်းပသောနေ့တွင်
လူဝအ ခုန်ပြန်ခုန် ထနေတော့၏။
အညီးများနှင့် တကြသည်။ ယောကျ်ားနှင့်
ကောင်းသည်။ သည်တော့ပွဲဈေးတန်းသည်လည်း
ဘုရားပွဲကဲ့သို့ စည်ကားတော့၏။
၁၆၉

နံနက်ပိုင်းတွင် သိုင်းအဖွဲ့ဝင် မိန်းမသားများ သည်ဓားပြနှင့် ဓားအသွားကစားသည်။ အဖွဲ့၅ဖွဲ့ကား မကြီးမငယ်ပါ။ သို့သော် ရွှေယုန်အဖွဲ့က ရှေ့အသင်းသားများပြီး အသင်းသားအပြင်အဆင်သာ၍ လွှင့်ကြိုက်များသည်။
နေ့လယ်ပိုင်း ခေတ္တနားပြီး ပွဲပြန်စချိန်တွင်မူ အမျိုးသားလွှမ်းရေပါပြီ ဖြစ်ပြီ။ ပြီးတော့ အဖွဲ့လိုက် အသွားကစားကြ သည်တွင်လည်း လူ ၃၀ ကျော်နှင့် သားသားနားနား ဝတ်ဆင်ပြီး ညီညာစွာ အသွားပြသွားသော ရွှေယုန်ပင် ဦးဆောင်သွားပြန်သည်။
သည်ပွဲအသွက် ပရိသတ်လက်ခုပ်သံ တဖြောင်းဖြောင်း ထွက်ကြတွင် ယောက္ခမလောင်းနှင့် ဦးဇမ္ဗူသာရေ တို့မှာ တပြုံးပြုံး ရှိနေကြသည်။
၁၇၀

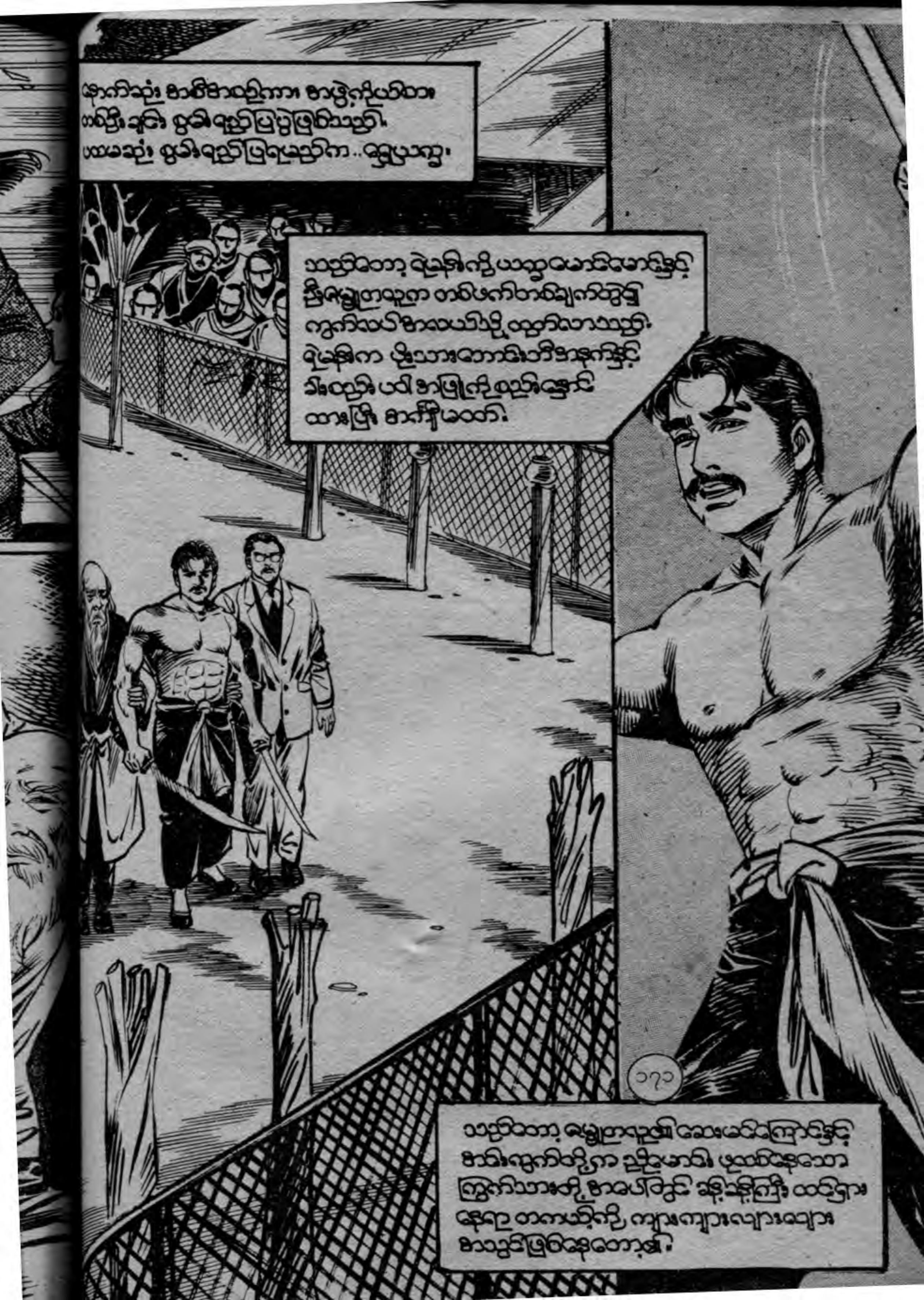
နောက်ဆုံး စာစီစာကုံးကား၊ စာဖွဲ့ဂုဏ်ပုဒ်ပါသော၊
တစ်ချိုး ချိုး၍ ဓါး ရည်ပြိုင်ပွဲဖြစ်ပါသည်။
ယခုဆုံး ဓါးရည်ပြိုင်ရမည်ကား...ဓမ္မပါလ၊
သည့်အခါတော့ ချိမ့်နိုကျိ ယာမ္မာ မောင်မောင်နှင့်
ဦးဇေယျာတရုတ်က တစ်ဖက်တစ်ချက်စီကွဲ၍
ကွက်သဝ်မြေပေါ်သို့ ထွက်လာသည်။
ချိမ့်နိုက ဖိုးသားတောင်ပြင်သစ်ဒုက္ခနှင့်
သိုးထည်း ပတ် ဓာဖြူကိုဝတ်၍ ရှောင်
ထားပြီး ဓားကိုမထတ်။
၁၇၂
သည့်အခါတော့ မြေ့ကြာကျူရဲ့ဆေးမင်ကြောင်နှင့်
ဓာတ်ချက်တို့ကာ ညိုညိုမောင်း ပြည့်ဝနေသော
ကြွက်သားတို့ စာမေပါလွင် ခိုနီးနီးကြီး ထင်ရှား
နေရ တကယ့်ကို ကျားကျားလျားလျား
စာသဘင်ဖြစ်နေတော့၏။

ဟေး..ရဲမှူးကြီး
ရဲမှူး...
သို့သော် ဦးကြီးကသည်
ဖိုးမောင်း ဦးဘိုပေးသည်
ပါတီခေါင်းဆောင် စကားပေးသံတို့
သည်းကြီး ဆူညံနေ၏
ထိုမြင့်ပေါ်တွင်ရှိသည့် စာရေးဆိုင်းတွင် ထွေ့သည်တော်
တို့အပြင် မြို့ခံ လူကြီး လူကောင်းများ စက်ရှင်
တရားသူကြီးနှင့် မြို့နယ်အာဏာပိုင် အရာရှိများ
ရောက်ရှိလာကြ၍ ထိုမြင့်တွင် နေရာယူထားကြသော်
ဖြစ်ကြရှိသဖြင့် နံ့သား တစ်ပက်ပိုကို အာဏာ
ခုံများ ပြင်ချပေးရ၏

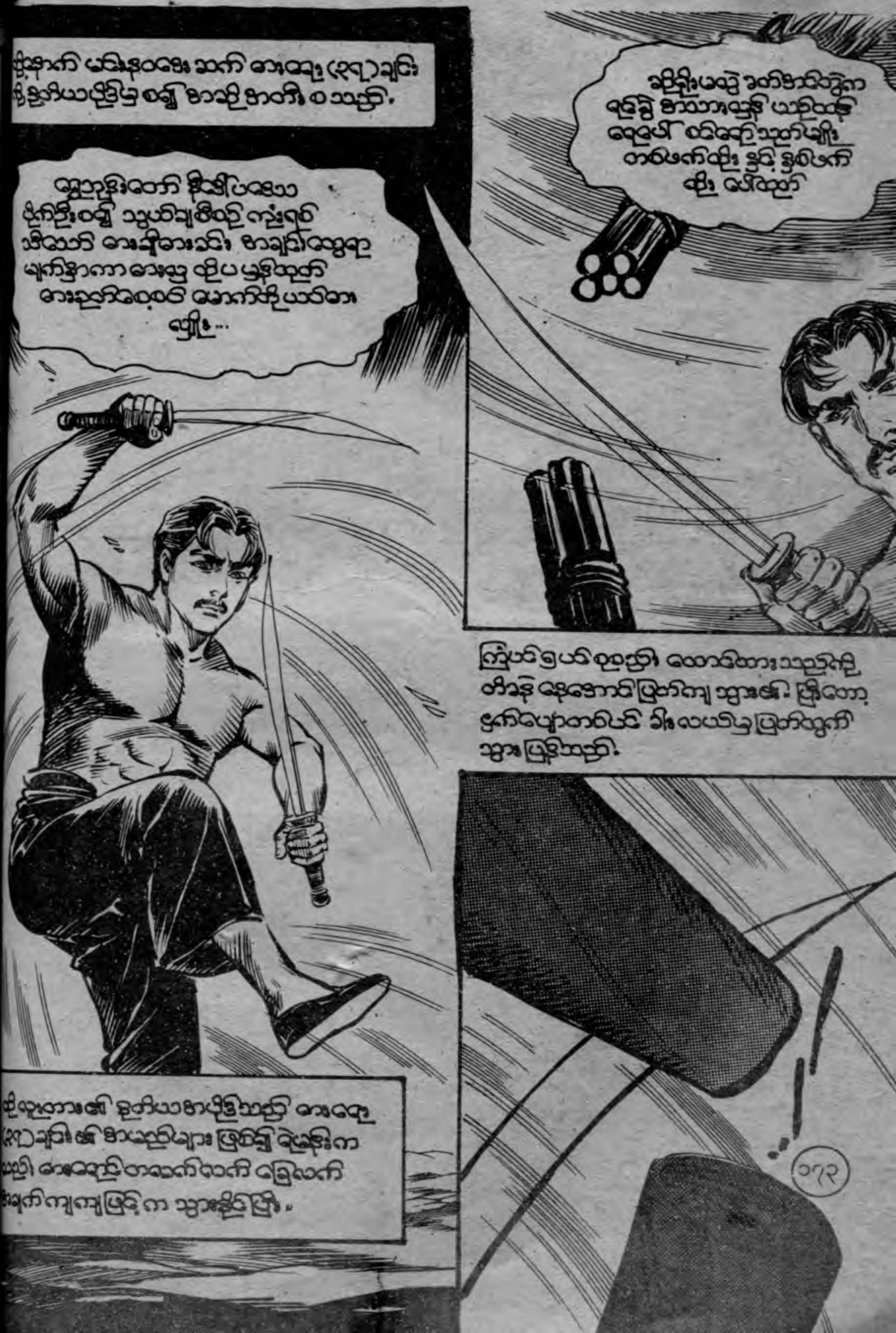

ဝိုး.. ချီးယား ချီးယား ဗျ
တစ်ဖက်ချွန်က နှစ်ဖက်ချွန် ချွန်သည့် ဆောက်သွားသည့် ဓားရှည် ရွှေရှုံ့ဖြတ်ပါက ဝါးပင်အနှံ့ ထိုမှ တစ်ချက် ပိုးကာပါတစ်သွယ် သူ့ဝယ်ထက်ပါဖြတ် ပန်းကြီး ဖြတ်လိုက်သည့်
ကျွီ
ဖျတ်
ကြံနှစ်စည်းပြီး ငှက်ပျောနှစ်ပင် ဓားသွေး တဲ့သိ ရိုက်ခဲ့ ရော့တား ဓားဦးနှင့် ဆိုင်းချက် ဓားကျ လှလှပပ ခုတ်ပြသွားပြီး နောက်ဆုံး ယူလာသော ဓားဗိုက် ဓားဦးတွင် ရေစိုတဲ့ထားသော ငှက်ပျောပင် ပျားကို ခုတ်ရပြီ

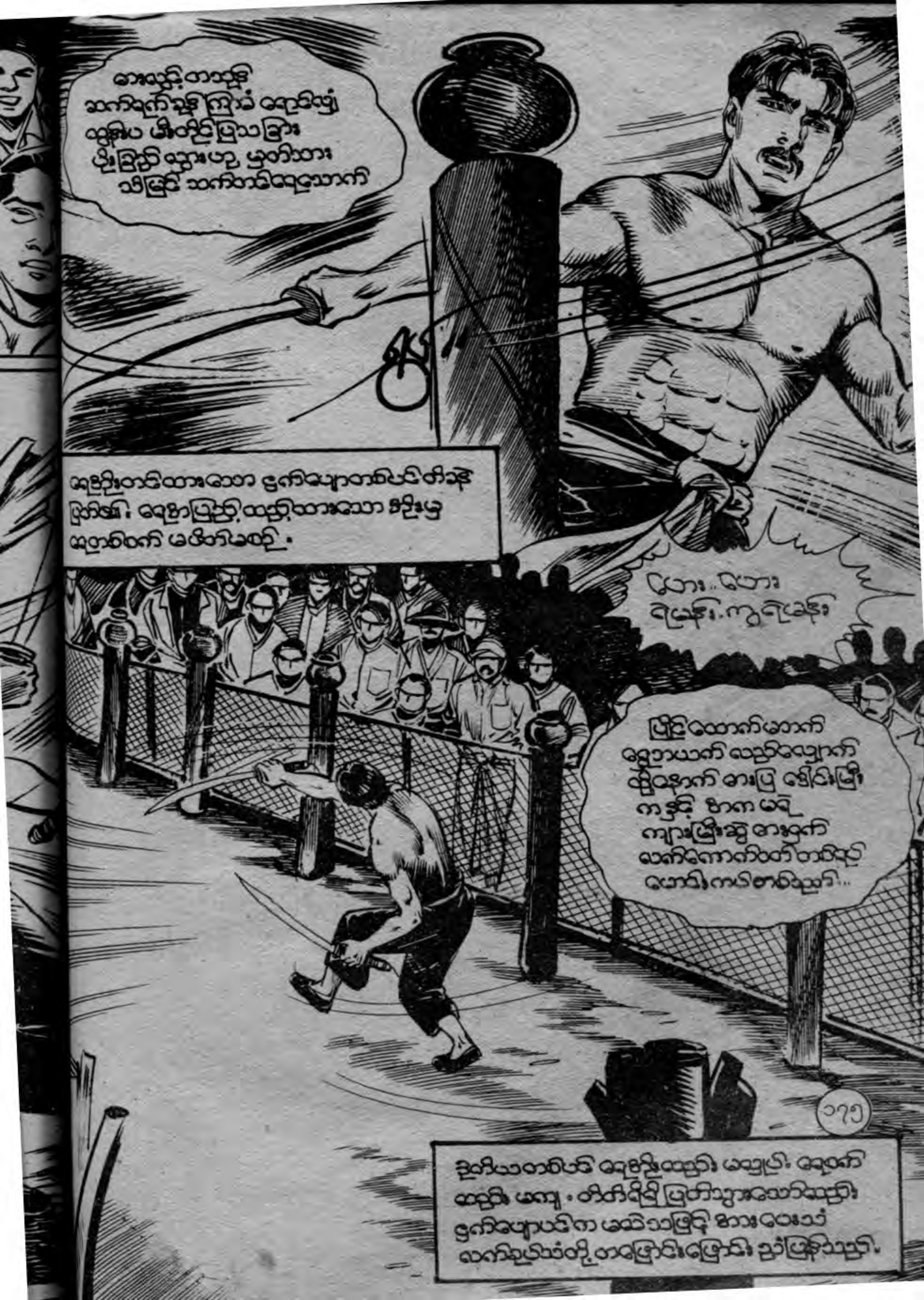
ချစ်ဦးတင်ထားသော ငှက်ပျောတစ်ပင်တိုင်ခဲ့
ဖြတ်ချိန် ရေစွာပြည့်ထည့်ထားသော အိုးမှ
ရေတစ်စက် မပိုက်ပါမတည်း •
ဒုတိယတစ်ပင် ရေအိုးထိုးပြီး ပလွှတ်ပြီး ရေတစ်
စက်ပဲ မကျ • တိတ်ရိရိ ပြတ်သွားသောအခါ
ငှက်ပျောပင်က မသိသာဖြင့် ဓားလေးသံ
လက်ခုပ်သံတို့ တရကြောင်းဖြောင်း ညံ့ဖြစ်သည်။

ရှေ့ဒူးကြက် သချွှ စောက် နောက်လည် လျှောက်ခြင့် နောက်ဖြည့်ဓားသွဲ့ ကျွဲညီသွင် ၁၃၂ဆယ် ခုနှစ်မည် အောင် စည်ဘိသည်
တတ်ယာဓားသိ ရေဖြစ်ဖြင်ဒေါင်း ပြန်သွယ်ပျာပင် လဲကျခဲ့
ရဲရည် ရဲမြင့် ရှုံးသည့်သေး နိုင်ခဲ့ ဖြည့်သေး စည်ဘော့ဖျော်
ရှည်သား မည်သည့်ပုံစံ ဓားသုံးသွဲ့ ရွေ့ကြေးသွားပြီ ခုံမြန်း ကလည်း တန်ကို ဘယ်ပြန်သာ ရှေ့ရှုံ စတည်းဓားယင် နှင့် ပူမှာ ဓားပင်ကို ပိုင်းလိုက်

ယှူမခံသင်ကား ခံပင်ပါသည်
ပါပြီ၊ ရေစုံဗူး ကွဲအကျသွားသောသည်။
ဒုပင်တိုက် ခုံ့ပြု ပွဲပါကူ ပြသွားနိုင်
သဖြင့် ဆိုကျူးသံ ဟာစ်အော် အားပေးသံ
တို့က ကွမ်းညှံ့ကျနေပါသည်။
ရိုဖြန့်၊ ပြီးတော့ ခံခြင်းဝဲပွဲ့မှ တစ်ပေယက်၊
ထိုသူက ရေစုံ့တင်ထားသော ဒုက်ပျောပင် ခံသင့်ချို့
ရှောက်သောက်သည်၊ တစ်ပင်ကျိုသော ယှဉ်ယှဉ်ပ ညှာဖြတ်
ပြန်နိုင်ပြီ၊ ကျွန်ုပ်သွေးပင်က ဖြစ်ပါ။
၁၇၇

ကောင်းလေးဇော် လက်မှာ ယခုအခါ မအောင်မြင်နိုင်သဖြင့် သာဒိပွဲကို ပရိသတ်စာဖြစ်ခဲ့သော ဝင်္ကါတော်ရှင် ကောင်းလေးဇော် မရတော့၊ ဗိုလ်ပေါက် ဆရာဖြစ် တက်နေသူ ကျွန်ုပ်တို့ယောက်ကားရှေ့... ဓားတစ်လက်သမား များရှေ့ နတ်တက်ရောင် တေးချိုကို ကြည့်ကြည့်ကြလေ၊ မည်သူမျှ စာပူစားဆေးကို မသိ။

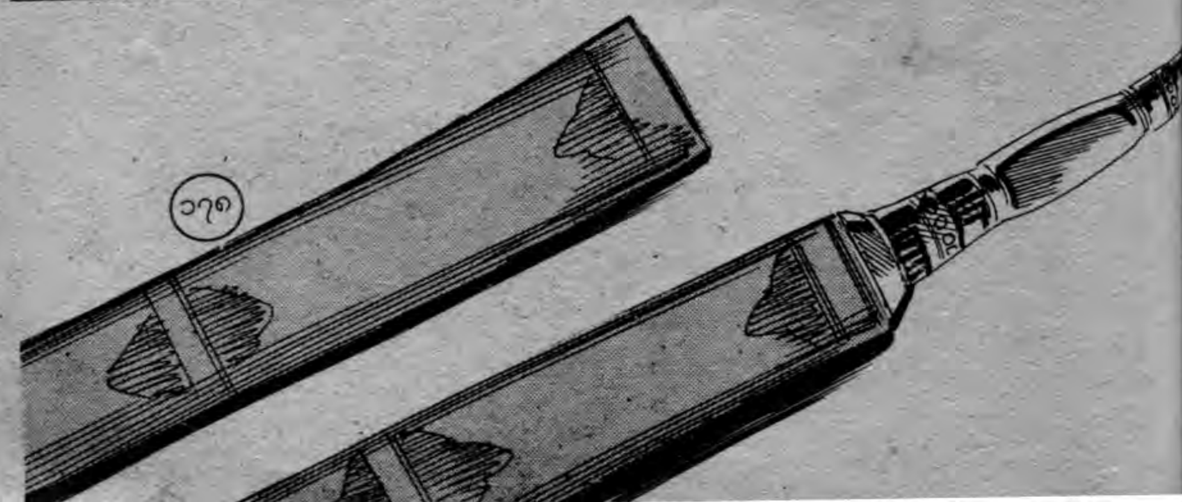

ဟူဗျဲတော့ ဟူဗျဲပါတယ် ဆရာကြီး သူ့မှာ ဒီကောင်ကို ခြင်း မသေဖြစ်မယ့် အာထူဗွဲတော့ ဝိုင်းကိုပဲ
ဝေါ်စမ်းပါ သာဖေရာ ချူကြူးထဲ ထပ် အာရက်ကြွမယ့် အာပြင် ချူဘာစ်ယောက်သည် အာလကား ထပ်ဒိုကျ ဖြစ်ဦး မယ်
ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် မော် ကြည့်ပါရစေ
ကျွန်တော့် သဘောကတော့ ဗိုလ်ပေဒါကို ချိုပေး လိုက်စေချင်ပါတယ်
ကောင်းရော်ကာသည် ဗိုလ် စကားကို ထင် သောက်ခဲ့ ၏ ။ သက်ဗြစ်ပကာကို ပတ်ဝိုင်း ကျွဲသားရှိ ဘူသည် မသိမသာ ဖြစ်နေပုံ ရသည်.
သူ ပြောတဲ့ စကားက ဗိုလ်ပူဗြာဗော ဆိုတာ သေချာ ဟူဗျဲမှ မပေါက်တာ မသိလို့ ဗိုလ်ဘား ထဲ စပ် ကြည့်ရ ပြီး ပြောပဲကွယ်

ဆရာကြီး ရယ်ပါ
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဗိုလ်ဒါကို
ဆုမိုးဖြိုးပေးပါ..
ရှေးရှုတို့ ဗာချူးသခင်တော်ဦးကို
ကာယေဒွါ ထိုး တောင်း ပန်ကြသည်·
ထို့ရပ်ပြာပတ်တော်ဝါသခွဲ့ ပွဲတော်လသည်။ မြင်းသွားပြီ
ရေစိုးတင် ဥက္ကာပျာ နှစ်ပါးပိပ် ရေမြန်တိမ်အသို
အောက် ဖြတ်ပြုနိုင်သော်သည်။ ခုနစ် ပိန္နဲ ကိုယ်
သည်ဝိတော့ တေရွှဗာလျူ၌
စတင် ပြိုင်ပွဲ ဝင်ရသည်·
ဤဥစ္စာ ကသောဘဲဒါ့ဦးသွ
ဗာယျူး ရိုး ညွှတ်ပန်
မေတ္တာရှိသော ကျ
သည်ကိုတော့
မေတ္တာကို ကာဝေ
တေး၍ ပွင့်ဖြေ

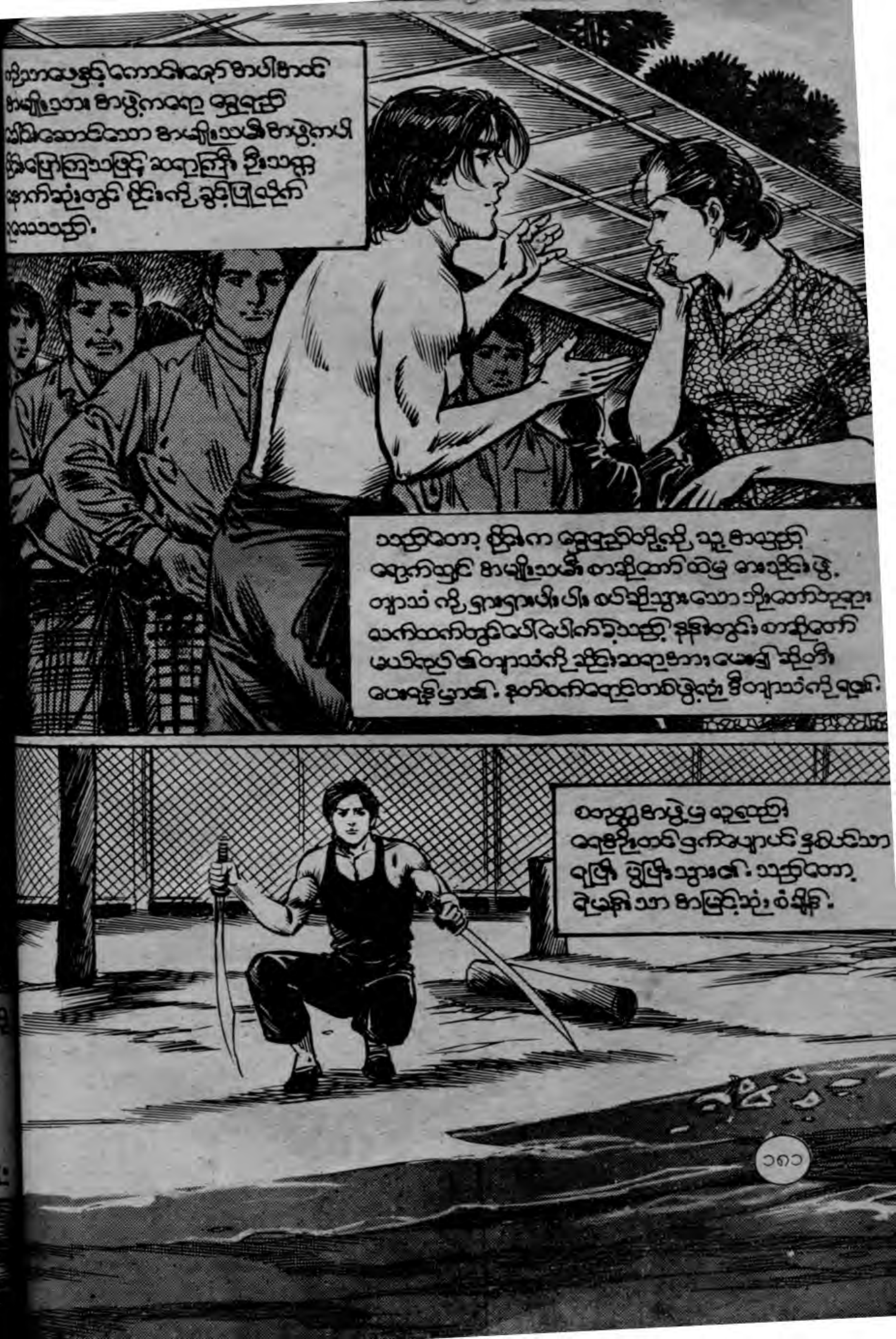
ကျွဲသာယနေ့ည ကောင်းမှော် ဗိုလ်ပါမောင်
အမျိုးသား၊ ဗိုလ်ပွဲကရော ရွှေရည်
ဆိုင်းဆောင်သော အမျိုးသမီး ဗိုလ်ပွဲကပါ
နိုင်ပြောကြသဖြင့် သရော်ကြ၏ ဦးသရ
နောက်ဆုံးတွင် ငိုင်းကို ခွင့်ပြုလိုက်
ရသသည်။
သည်ညတော့ ငိုင်းက ရွှေရည်ဝိုင်းကို သူ့ အသည်း
ရှောက်ကြွင်း အမျိုးသမီး တသိုက်တော် ထဲမှ မားသိုင်း ပွဲ
တျာသံ ကို ရှားရှားပါးပါး စပ်ချီသွားသော ဘိုးတော်ဘုရား
သက်ထက်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် နန်းတွင်း တသိုက်တော်
မှယပ်ကုပ်ချာသံကို သိုင်းသရဘား ယောဒ္ဒ သိုင်းကိ
ပေးရန်ဖြစ်၏။ နတ်ဝတ်ရောင်တစ်ပွဲထုံး ဒီတျာသံကို ရှု၏။
စာတွေ့ ဗိုလ်ပွဲ မှ သူရဲ
ရေဦးတင်ဒြကီလျာပင် နှစ်ပင်သော
ဓါး ခြုံးသွားပေါ်။ သည်ညတော့
ဓါးမနိ သာ ဗိုလ်ဖြင့်သုံး ငံ့မြို။

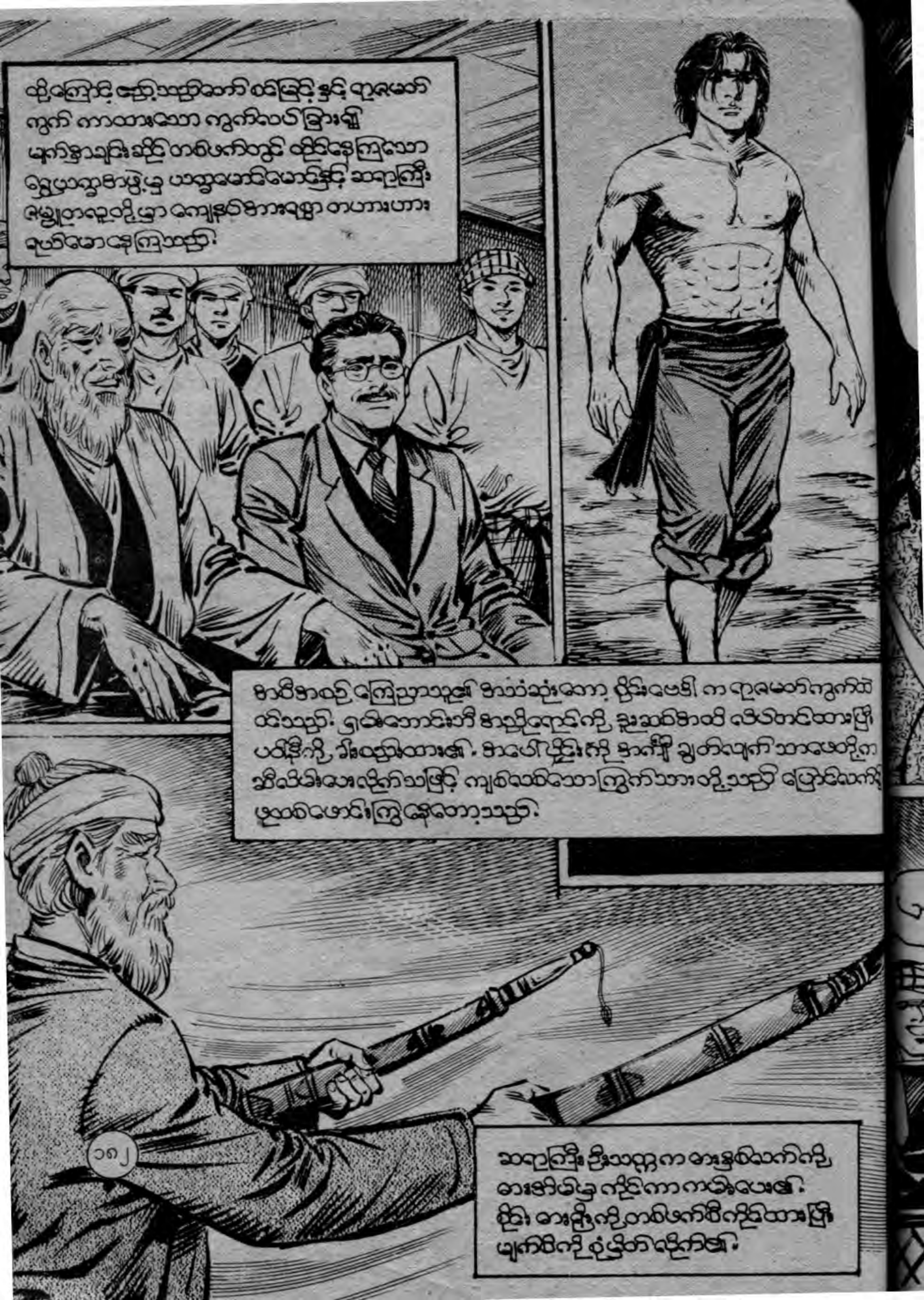
ထို့ကြောင့် ညော့်သည့်တော် ဝေပြင့်နှင့် ဂုဏ်ရမတ်
ကွက် ကာထားသော ကွက်လပ်ခြားရှိ
မျက်နှာချင်းဆိုင် တစ်ဖက်တွင် ထိုင်နေကြသော
ရွှေပြည်ကျွန်းဓာမြို့မှ ယာရွှာမောင်မောင်နှင့် ဆရာကြီး
ဗမ္ဗူတာရှင်တို့မှာ ကျေနပ်စိတ်အားရမှာ တပြားပြား
ရယ်မောနေကြသည်။
ဒါပီဘာလှ ကြေညာသူ၏ အသံသုံးတော့ ပွိုင်းဖေဖါ က ဂုဏ်ရမတ်ကွက်ထဲ
ထဲသည်။ ရှမ်းဘောင်းဘီ ဒီသည့်ရှေ့ကို ချည်သတ်ဒါတိ ပေါ်ပါတင်ထားပြီး
ပတ်နိုင်ကို ပါးဝှည်ထား၏။ အပေါ်ပိုင်းကို ဗလာကိုယ် ချွတ်ပျက်သာ ယောတို့က
ဒီလိမ်းယောလိုက်သဖြင့် ကျစ်လစ်သောကြွက်သားတို့သည် ပြောင်လက်၍
ဖုထစ်ဖောင်းကြွနေတော့သည်။
ဆရာကြီး ဦးသာထွ က ဓားနှစ်လက်ကို
ဓားအိမ်မပါဘဲ ကိုင်ကာ ကမ်းပေးရာ
ဦး၊ ဓားတို့ကို တစ်ဖက်စီကိုင်ထားပြီး
ပျက်စီကို စုံ၍ဖြတ်လိုက်၏။
၁၈၂

သည်တိုသော သူ့ဒီဘဝရုံတွင်
ပေါ်လာသောသည်ကား မြေညီ၏
မျက်နှာ၊ သည်မျက်နှာက.
ပကတိ အနိုင်ငံနေသော်လည်း
ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်း မဟုတ်
မာကြီးတကြာ မာန်ဝင့်နေသည်ပဲ
သည်နှင့်ချိန်ဖြာပင် ဗိုလ်ကျော်၏ သက်တမ်းဝက် ငွေးသွဲ့
ဒါသတိကို ခံစားတွေ့ကြုံရသဖြင့် ထိုဘက်မှ ဓားကို
စီးချင် ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး...
တစ်စက်တည်း နောက်တစ်ချောင်းကိုလည်း ဆွဲထုတ်လိုက်၏
ဟား ဟားဟား
မောင့်သံချောင်းက
နိုက်ရဲ့ဓားကြီးတော့
အာ..
ဟင်
၁၈၃
ဓားက မီးမျှားထင်လောက်သည့်
သက်လက်ပြောင်နေသည့် ဓားမဟုတ်
ဓားဟောင်းတစ်ချောင်း၏ မာကျချင်းပဲ
မှုက်ဝါးတောင် ရောင်လည်း မပြော
ဝါးကြင်း ကွက်လည်း မထသဖြင့်
ပရိသတ်ဒါအားလုံးက ဝိုင်းရယ်ကြ၏။

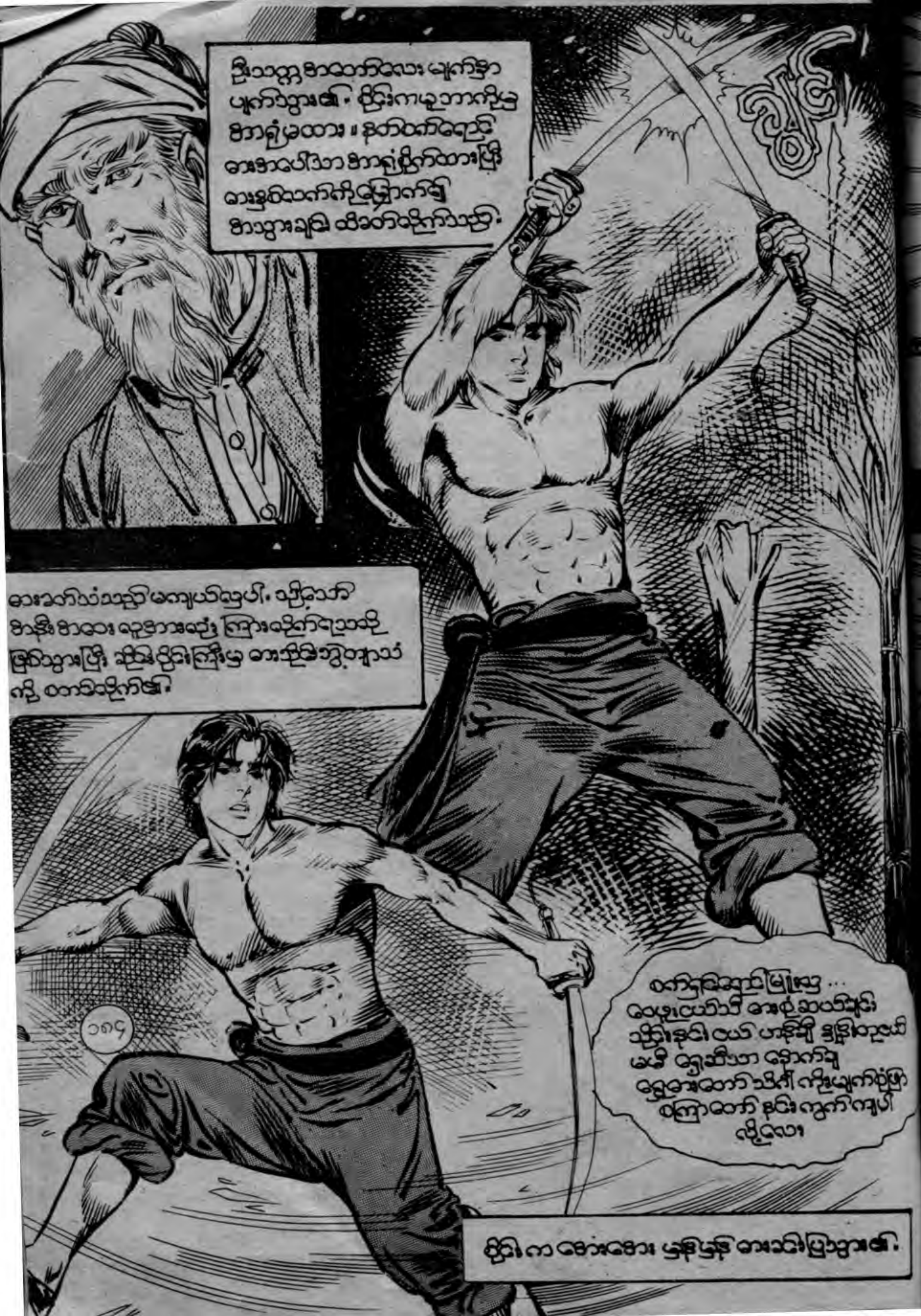
ဦးသတ္တ စာသော်လေး မျက်နှာ ပျက်သွား၏ ။ ဖိုးပြင်းကမူ ဘာကိုမှ စိတ်ရုံမထား ။ နတ်ဝတ်ရောင် ဓားစာပေါ်သာ စိတ်ရုံစိုက်ထားပြီး ဓားခွဲသက်ကို ပြောက်ချ စီသွားရန် ထိခိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။
ဓားခက်သံသည် မကျယ်လှပါ ။ သို့သော် စိနှိမ့် စာဝေး လေ့ဖြာသော့ ကြားလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားပြီး ဆိုင်း ပွိုင့်ကြီးမှ ဓားညိုခါ ကျွံချသံ ကို တောင်လိုက်၏။
ကောင်းလိုက်လေခြင်း မြူးစွ ...
လေဖူး ပေါ်သီ ဓားရဲ့ သံပေါ်ကြား
သို့ ... ယပ် ...
ဖိုးပြင်းက ဝေ့ဝေ့ ဓားခင်းပြသွား၏။
၁၈၄

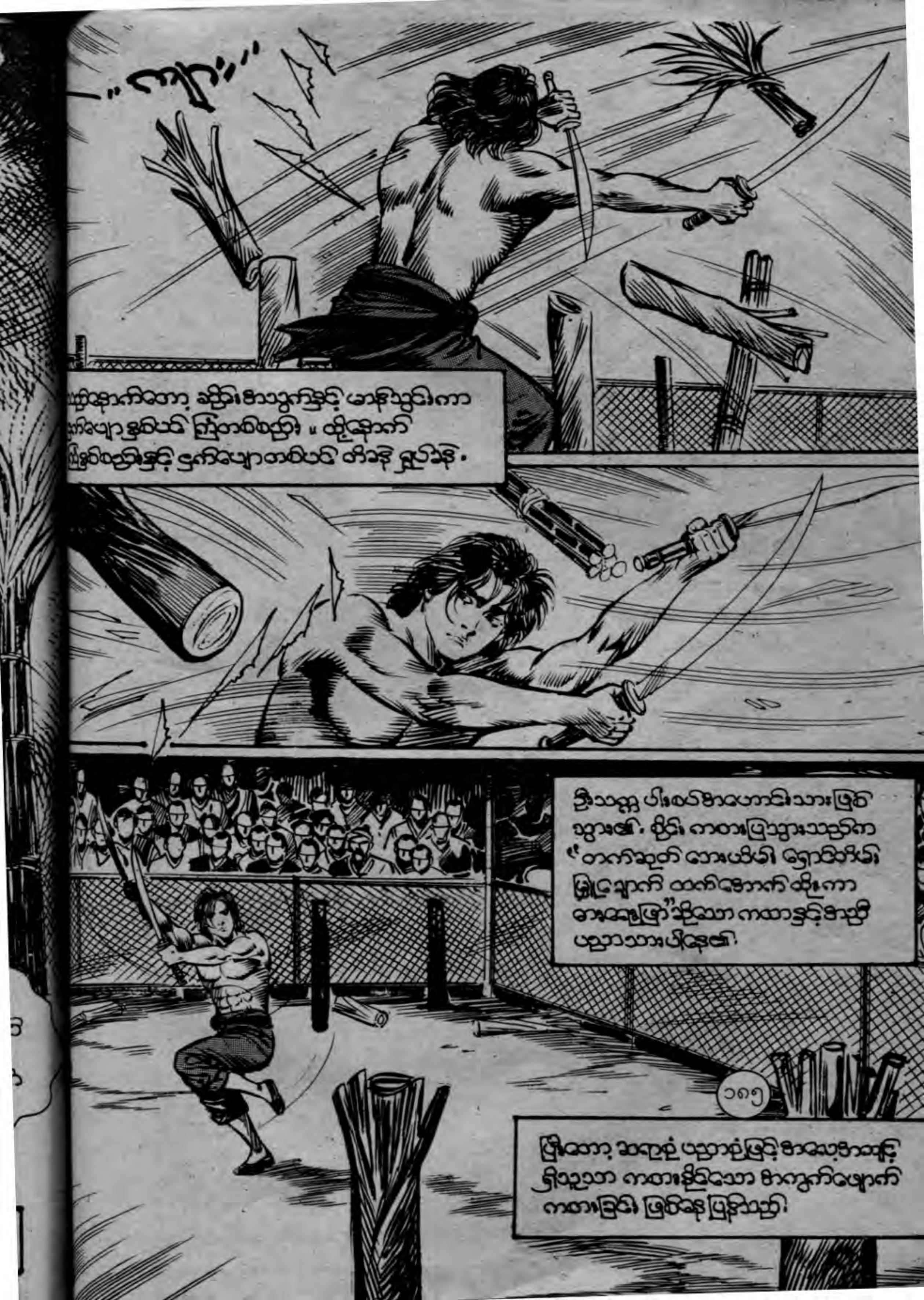
ထို့နောက်တော့ ခုတ်ခြင်း ဓားသွက်နှင့် မာန်ပါသူငါကာ
ငှက်ပျော့ ခွဲပစ်ပြီ ကြမ်းတမ်းစည်း ။ ထို့နောက်
ကြွက်ခြစ်စည်းနှင့် ငှက်ပျော့တစ်ပင် တိခနဲ ရှုပ်ခနဲ •
ဦးသုခ ပါးစပ်မှာ ဟောင်းသားဖြစ်
သွားချေ၏. ဖိုးဝ ကတားပြသွားသည်ကား
"တက်ခုတ် ဘေးပစ်၍ ရှောင်တိမ်း၍
ဖြူဖွေးချက် ထက်တော်ကျိုးထိုးကာ
ဓားရေးပြ"ဟုဆိုသော ကထာနှင့်ညီ
ပညာသားပါနေ၏.
ပြီးတော့ သူရေခဲ့ ပညာခဲ့ဖြင့် ဓားသေခြာသည့်
ရှိသူသာ ကတားနိုင်သော ဓားကွက်ပျောက်
ကတားခြင်း ဖြစ်နေပြန်သည်။

ဗြော်!
ဖြိုက်!
နောက်တစ်ချီ ဝဲပျံ့ယိုက်ကာ ပြန်ခဲ့တော့
ဒုက်ပေပျာ့ရည်မြန်ဖြင့် ကြံ့ပင်တို့ တစ်ပင်မျှ
မကျန်ခဲ့တော့။
၁၈၆
သည်ညတော့ သဘာဝတို့၏ မော်ဟာစ် အားမပေး သံကာ စဘင် ပေါ်ခဲ့သည်။ နတ်မောက်ရောင် ဆိုသည့် ဓားတို့၏
ဓားဦးချက်ဖြင့် ဓားဦးသဘောတို့၏ သံချေးရောင်သည် တလက်လက်တောက်ပနေကာ သက်ဝင်လှုပ်ရှားမှု
ဓားချိုးမျိုး ပြောင်းလဲနေသည်ကို ဤသည်မှာ ဝေဠုဗြိုက် ရသည်ပုံ ဖြစ်၏ ...
ဒီ.. ဒီ.....
ပဒ္မာနိုးသက် ဒီမနှစ်ပဲ
နတ်မောက်ရောင်
ဓားမောင့် ခွင့်ပြုသူ
ပဲ

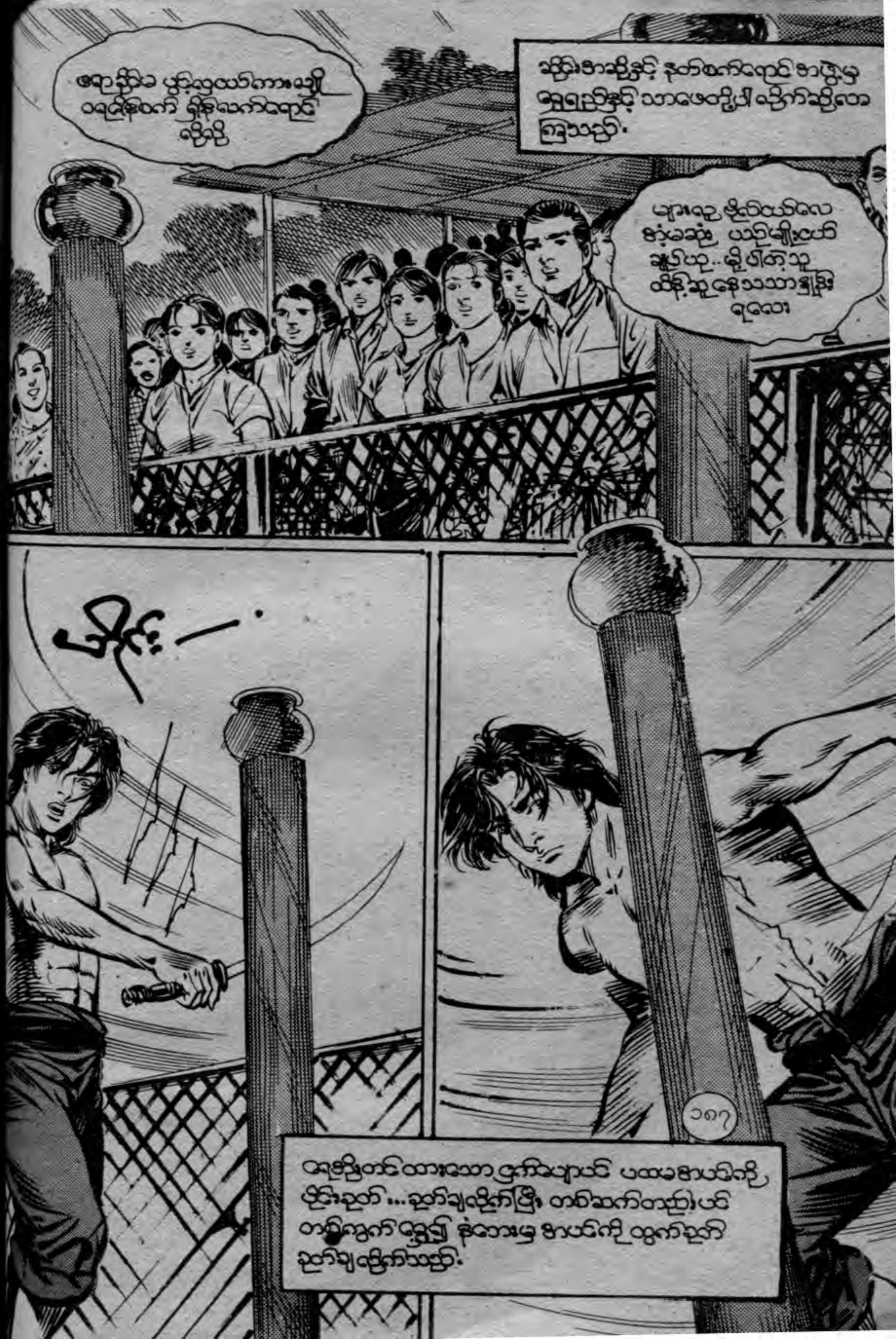
ဧရာနှိုင်ခဲ ပွဲလှယ်ပါကားသျို ဝရမ်းရိပ်စက် ရှိနေလောက်ရောင် လိုပြီ
သိုင်းဓားဆိုနှင့် နတ်စက်ရောင် ဓားပွဲမှ အရှုရသည်နှင့် သာဖေတို့ ပြိုက်ဆိုလာ ကြသည်.
များရှု ဗိုလ်လဲယပါလေ ဓားခဲ့ဆုံး ယနေ့ကျိုးပေတို ချုပ်ပေ.. မိုးပါကဲ့သူ ထိန်းသူ နေသသာ ရှိ၍ ရလေား
ဒိုင်း —
ရှေ့ဘိုတင်ထားသော ဖြက်ပျော်ပင် ပထမဓားပင်ကို ပိုင်းချက် ... ခုတ်ချလိုက်ပြီ၊ တစ်ဆက်တည်း ပင် တစ်ကွက် ရွှေ့၍ နံဘေးမှ ဓားပင်ကို ထွက်ချက် ခုတ်ချ လိုက်သည်.

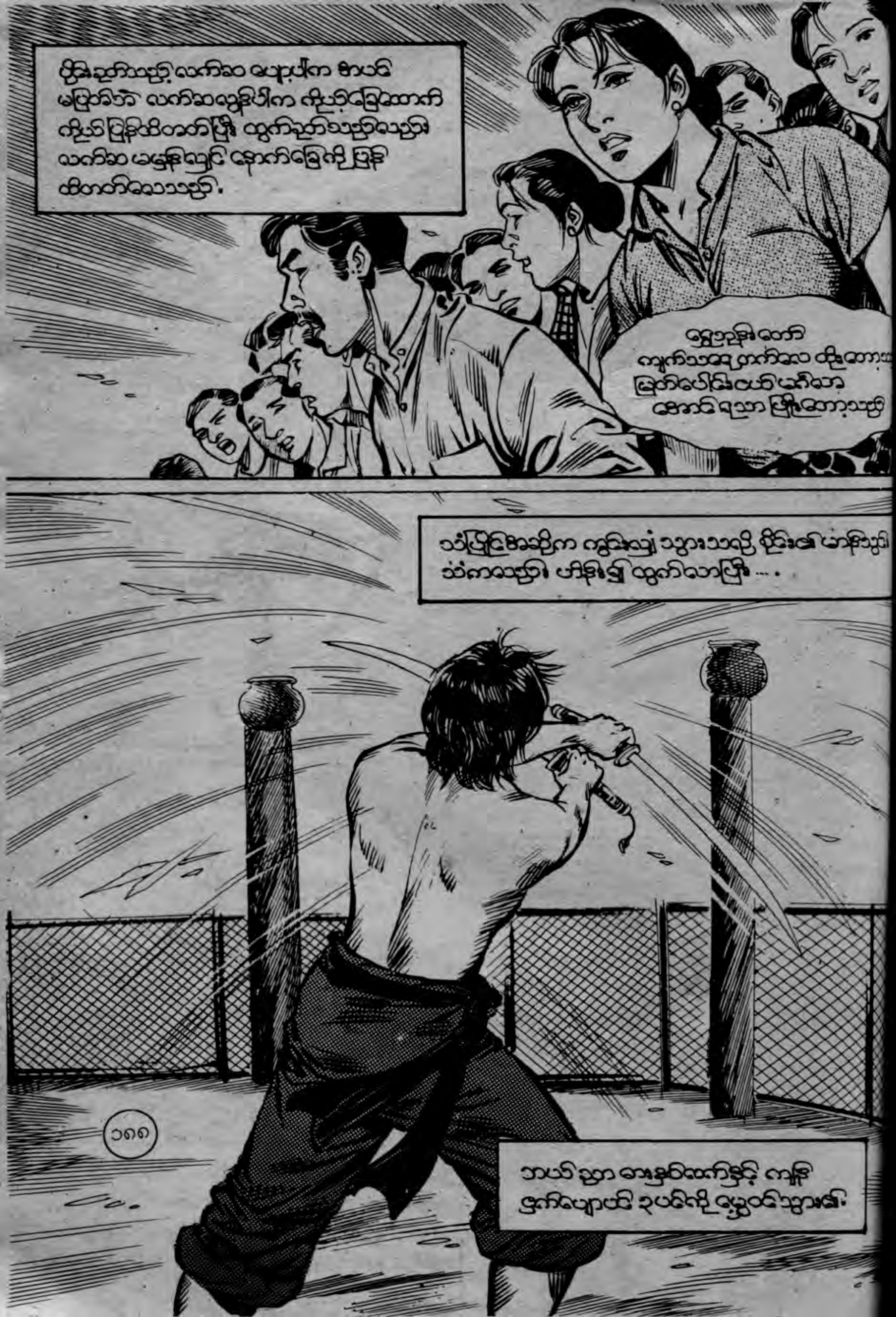
ပြိုင်းချက်သည့် လက်ခံ ပျော့ပါက ဓါးသင်
မပြတ်ဘဲ လက်ခံလျှော့ပါက ကိုယ့်ခြေထောက်
ကိုယ်ပြန်ခုတ်မိတတ်ပြီး ထွက်ချက်သည့်ဓါးသည်
လက်ခံ မမှန်ချင် နောက်ခြေကို ပြန်
ထိတတ်လေသည်။
ဖြူဘုန်းတော်
ကျက်သရေ ဖက်ကလေ ထိုးတော့သ
မြတ်ပေါ်မြဲ ပယ်မက်သော
အောင် ရသာ ဖြိုးတော့သည်
သံပြိုင်ဓားသို့က ကွင်းချော့ သွားသည့် ပိုင်းဓါး မနှုန်း
သံကာသည်၊ ဟိုးနှိုးဦး ထွက်လေပြီ ....
ဘယ် ညာ တောနှစ်ဆက်နှင့် ကျိုး
ဖြက်ပျော်ပင် ၃ပင်ကို ဖြတ်ဝင်သွားလေ၏

ရေတစ်စက်မဖိတ်၊ ငှက်ပျောတစ်ပင်တည်း
လဲကျသွားမှ ပြတ်သွားမှန်း သိကြပြီ။
ဟော - သုံးပင်
ရေမှမဖိတ်ကာ သုံးပင်
ဟို နှစ်ပင်က
မပြတ်သွားဘူးကွ
စိုင်းက ဓားနှစ်လက်ကို ရင်ဘတ်ကပ်ကာ ပခုံးထက်ကို
လေးဖက်လေးတန်နဲ့ ဦးညွတ်ပြီ။
ရေအိုးတင်ထားသော ငှက်ပျောနှစ်ပင်မှာ
ငြိမ်သက်စွာ တည်ရှိနေသည်။
၁၈၉
ဦးသက္က သဘောတူ အစီချက်ကို ဖျော်ထုတ်လိုက်သည်။
ဒုတိယချိန်၊ ဒီတော့လည်း ဓါးမိုးနှင့် ဘာမှတ်ထူ
နိုင်သေးသော်လည်း ဓါးမိုးက ဖြတ်ခြင်းကို သိအောင်
ခုတ်သွားနိုင်ခြင်း သည်ဝါချက်က ဓါးမိုး သာနေသည်

ဗိုလ်ကြီး က အချိန်အာသော ပြုပြီးတော့
ရေအိုးတင်ထားသော ငှက်ပျောပင်ကို
ဓားဦးနှင့် ထောက်လိုက်တော့မှ
ငှက်ပျောတုံးသည် ရှေ့ပိုင်းမှ
ပြတ်ကျသွားသည်ကိုမြင်
လိုက်ကြရလေသည်။
ဟာ—..ဖော်း
လက်ခုပ်သံတို့ တဖြောင်းဖြောင်း မြည်ကုန်ပြီ။ သာဓုခေါ်သံ
တညံညံ။ ဦးသက္ကုမျက်နှာ ဝင်းလက်သွားသည်။
ဖြောင်း—
ဖြောင်း
ဖြောင်း
ဖြောင်း
ဟေ့ကောင် ဖြောင်ကလေး
ဟော့ကောင်းဆော့
ရှယ်ပဲဗျာကြီး..ကွ

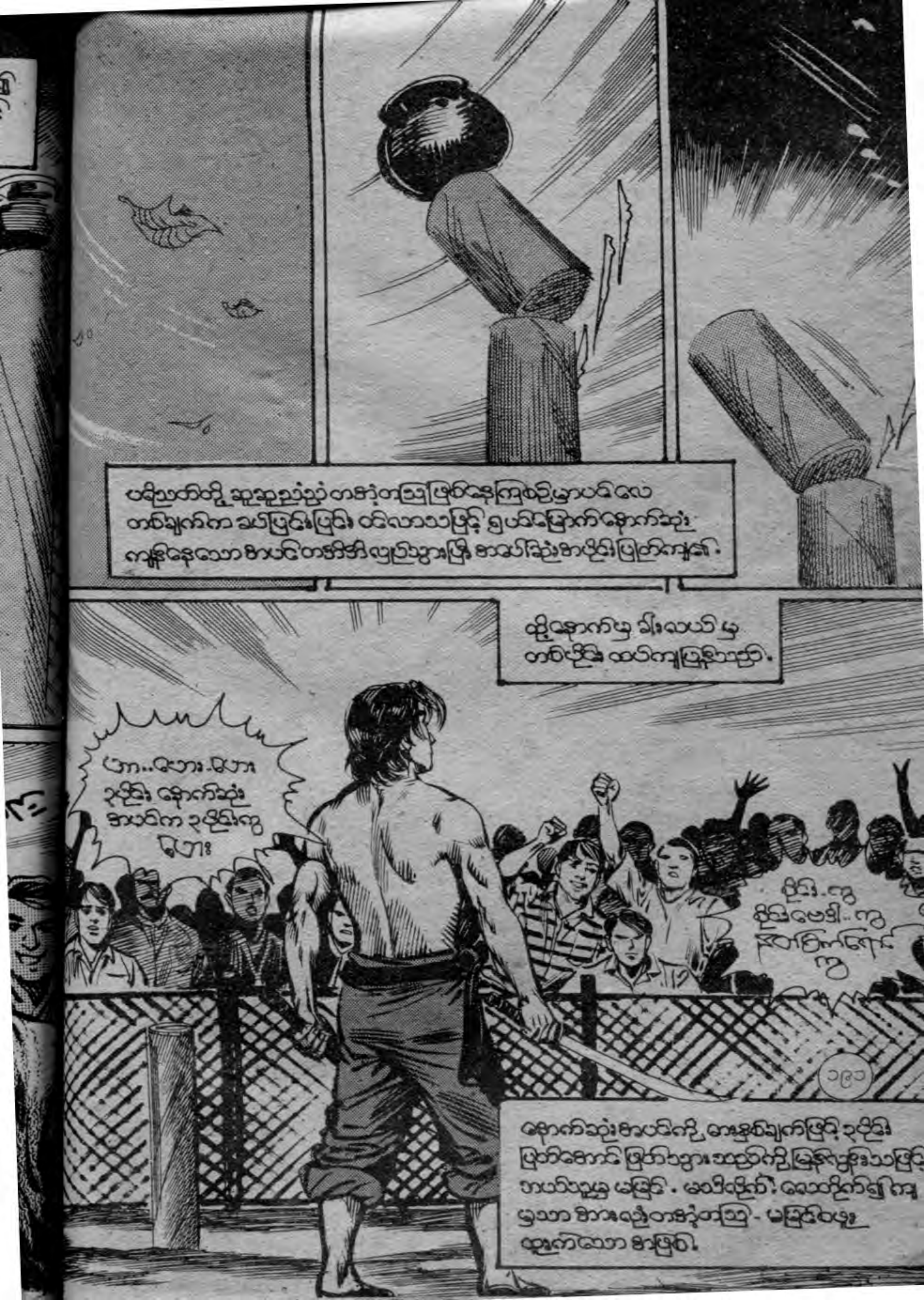
ပရိသတ်တို့ ဆူဆူညံညံ တအံ့တဩ ဖြစ်နေကြစဉ်မှာပင် လေ
တစ်ချက်က ခပ်ပြင်းပြင်း တိုက်လာသဖြင့် ရှပ်ခနဲမြောက် နောက်ဆုံး
ကျန်ရှိနေသော ဝါးပင် တစ်ပင်မှာ လွင့်သွားပြီး အသပ်ရပ်ဆုံး ပိုင်းပြတ်ကျ၏.
ထို့နောက်မှ ဓါးလယ်မှ
တစ်ပိုင်း ထပ်ကျပြုတ်လာသည်.
ဟာ..ဟော..ဟော
ဥပိုင်း နောက်ဆုံး
အပင်က ဥပိုင်းကွ
ဟား
ဝှီး..ကွ
ဝှီးပေဒါ..ကွ
ကွ
နောက်ဆုံး အပင်ကို တစ်ချက်တည်းဖြင့် ဥပိုင်း
ပြတ်အောင် ဖြတ်သွားသည်ကို မြင်ရသူများ သဖြင့်
ဘယ်သူမှ မမြင် . မပေါ်ပြီးတဲ့ သောင်းကျန်
မှသာ ဓါးရေးတွင် တအံ့တဩ - မမြင်ဖူး
လောက်သော ဓါးဖြစ်.

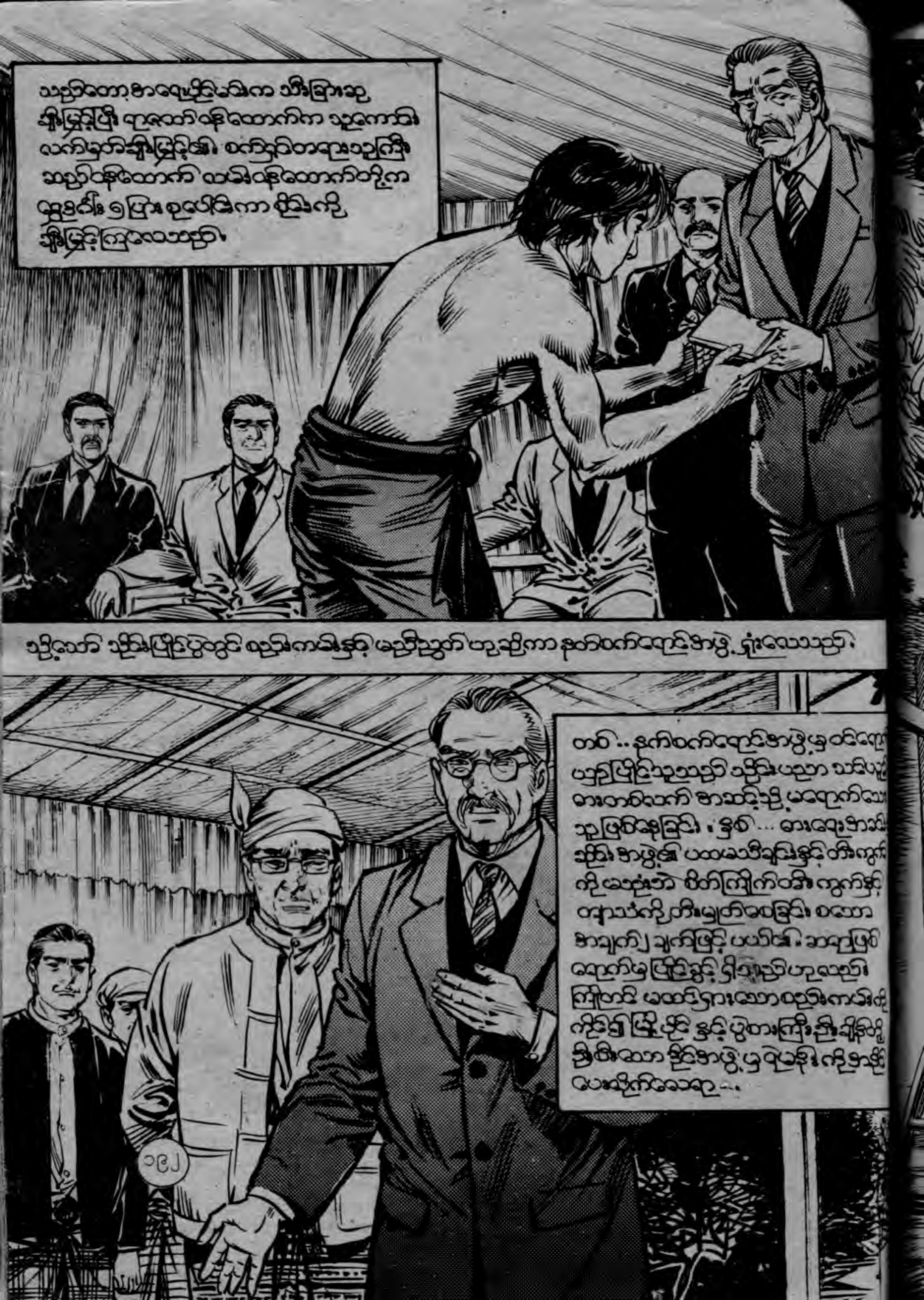
သည်တော့ စာရေးပြိုင်ပွဲမှာက သိန်းခြားသူ
ချီးမြှင့်ပြီး ဂုဏ်ထူးတံဆိပ်ကောက်ကာ သူ့ကောင်း
လက်မှတ်ချီးမြှင့်၏။ စက်ဘုရင်တရားသူကြီး
သည့်ပါနိုင်တောက် လယ်နိုင်တောက်တို့က
မြွေဥင်း ၅ ပြား ဆုပေါ်ကာ ဆိုင်းကို
ချီးမြှင့်ကြလေသည်။
ဘုရင့်သော် ဘုရင်ပြိုင်ပွဲတွင် ရှည်ကာကျမ်းနှင့် မည့်ညွှန်ဟုဆိုကာ နတ်ဖက်ရေးအဖွဲ့ ရှုံးလေသည်။
တစ် .. နတ်ဖက်ရေးအဖွဲ့မှ တင်ရေး
ဘုရင်ပြိုင်သူသည် ဘုရင်ပညာ သာရုံ
မကတစ်လောက် စာသင့်သို့ မရောက်သေး
သူဖြစ်နေခြင်း ၊ နှစ် ... မေးရေးအသင်း
ဘုရင်အဖွဲ့၏ ပထမသီချင်းနှင့် တီးကွက်
ကို မသုံးဘဲ စိတ်ကြိုက်တီးကွက်နှင့်
ချောသံကို တီးမှုတ်ခြင်း၊ စသော
အချက် ၂ ချက်ဖြင့် ပယ်၏။ သာဓုဖြစ်
ရောက်မှ ပြိုင်ခွင့် ရှိသည်ဟုလည်း
ကြိုတင် မထင်ရှားသော ရှည်ကာကျမ်းကို
ကိုင်၍ မြို့ပိုင် နှင့် ပွဲတော်ကြီး ညီနှိုင်း
ဆိုင်းအဖွဲ့မှ ဝိုင်းနှိုင်း ကို
ပေးလိုက်လေရာ ...

ကောင်းမြော်နှင့် ရွှေရုပ်ကြီးက ထန်းခေါက်ဖာ တစ်ဖက် အိတ်ထုပ်
တစ်ဖက်နှင့် မျက်နှာမကောင်းစွာ ရောက်လာပြီး သချေကြီး
ဦးသဏ္ဍာကို ကန်တော့၏။ ဦးသဏ္ဍာ အာစကားမှ မဆိုနိုင်။
ရွှေရုပ်ကြီးက မျက်ရည်တွေတွေ ကျနေ၏။
ဦးဒိန်က သရက်ပင်ကြီး နံဘေးတွင် ရပ်၍ အံကို တင်းတင်း ကြိတ်ထားမိလေသည်။ ကောင်းမြော်နှင့်
ရွှေရုပ်ကြီးတို့ မြို့သို့ အရောက်တွင် နောက်တစ်ယောက် လာသည်။ အိတ်ထုပ်ကို ပခုံးထမ်းလာသောသာ
ဟင်း - ကိုသာဝယ
ဟေ့ ဦးဒိန်ရာ ငါ့သည်ကို
ရှုပ်ပွနေတော့မယ်ကို ငါ ဒီပညာကို
သင်ချင်လွန်းလို့သာ တော့
ရတာ - အိမ်မှာက အမေတစ်ယောက်
တည်း .. အခုလောက်ဆို အမေ
သိပ်ပူပန်နေလောက်ပြီ

သာဝေရယ်ပါ
ငါ့ကိုမတားပါနဲ့
တောကျွ ဒီမှာသေသည်၊ အပွဲက
ပျက်ပြီ အသည်းမရှိတော့တဲ့
ရှိနေ ဘာသည်ပါလဲ ဘာ့မှာလဲ
နှုတ်ပြန်ပြီး အလေးကို နှားချီး
မယ် ဘုရင်ကြီး ... ပြီး
ပေါ်ထားတဲ့လယ်ကို ပြန်
ရှာရမယ်ကြီး
ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့
ကိုသာဝေ
ဦးဘိုးတင်သည်၏ ပြောစရာစကား မရှိ။ သာဝေ လေးကန်
ထိုင်း ... ထွက်သွား သွားသော ဦးသတ္တထံသို့
ဦးဘိုး ချဉ်းကပ်သွားသည်။
ဟင်..
ဆရာ.....
ဆရာကြီး

ဦးသုက္က နှလုံး ထိခိုက်ပြီး အိုကျပါနေပြီ၊
သည်တော့ စိုင်းက ဦးသုက္ကကို ပွေ့ဖက်လိုက်ပြီး
ပြုစုရသည်။ ရေတစ်ခွက် တိုက်ပြီးတော့မှ
ဦးသုက္က သတိပြန်ဝင်လာ၏။
ငါ့ ငါ့ကလေး ဘာဖြစ်နေတာလဲ စိုင်း.. သွား... သွားတော့လေ
မင်းတို့ကိုငါ မကျွေးနိုင်တော့ဘူး အဖွဲ့လည်း ဖျက်လိုက်ရ အရုပ်လည်း မရှိတော့ဘူး..လေ
ကျွန်တော် မသွားဘူး ဆရာကြီး ဆရာကြီးနဲ့ပဲ ဒီမှာနေမယ်
ကျွန်တော်တို့ လယ်လုပ်ပြီး သင်တန်း ပြန်ဖွင့်မယ် ဆရာကြီး ကျွန်တော့်ကို စာသင်ပြပေးပါ ဆရာကြီး...

ဂျိမ်း မရီဟာ
မရီ့ ဘိုးဘေးပိုင် မြေကို
ဘာကော တကယ်ပါတော့..
နတ်စက်ကွင်းတွေဟာ မရီ့ဘေးမှာ
ဒီဘေးက ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မခံဘူး
မရီ တစ်ယောက်ကိုပဲ လက်ခံတာ
ဒါ..ဒါပေမယ့် ဘေးကို ငါ့သူများ
လက်ပေးလိုက်ရပြီ ဒီတွေဟာ
ငါ့ အပြစ်တွေ
ပြီးတော့ ငါလည်း ကြာကြာနေရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး..
ဆရာကြီး ဒီလို မပြောပါနဲ့ ဗျာ၊ တင်းထားပါ..
ငါ့ ကိုယ်ငါ ယုံကြည်ပါတယ်ကွာ ဂျိမ်း..မရီ..မရီ့ သားမယ်ကို စောင့်ရှောက်ပါ..
၁၉၇

သားမေကို ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက် ပေးဖို့ ငါမှာတာပါ တကယ်ပါဗျို့ ဒီကောင် သွားတော့မယ်ပါ ခရီးရှည်သည်ဗျား
ကျွန်တော်.. ကျွန်တော် .... မသွားတော့ပါဘူး ဘဘကြီး ..
စာသင်ကျောင်း ဝိုင်း လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ နောက်တွင် သာမေ ပြန်ရောက်လာသောသူတို့ကို တွေ့လိုက် ရသည်။
ငါ.. ငါမသွားတော့ဘူး မြို့ရောက်မှ ငါထွက်မသွား နိုင်တော့တာနဲ့ ပြန်လှည့်ခဲ့ သေးတာ ...

ကိုဘသာလေးရယ်ပါ
ကျွန်တော်
ဝမ်းသာလိုက်တာ
ဦးသာဌက ဘသာလေးကို ရှိုက်ဖွားကြည့်ပြီး - သူ့
ခါးပိုက်ကပါတဲ့မှ ယက်ကန့်ပဝါဖြင့် ထုပ်ထားသော
ရွှေဒင်္ဂါးပြား ၃ ပြားကို စာတစ်ပါကလေး စာဝဍ္ဍိ
ဘသာလေးကို လှမ်းပေးရှာ ။
ဒါဒီ ယူပြီး တော
ပြန်ပါတော့ ဘသာလေးမျာ
ချည်း ပေးစရာ ရှိပါ၏
တာမြို့ ပေါင်ထားတဲ့
သေနတ်ကိုပြန်ရွေးပါ..
ပြီးတော့ မဟား
အမေကိုသည်းလင့်
တွေ့ရား မတွေ့ဖူးခဲ့တဲ့
ဖိုးကို ချိုင့်ကော့ပါပြီ
ပြောလေပါ။
ခဗျာ...
ဟင်

ငါ သိုမြဲပြုတာနဲ့
တားကျပြီ အဘလှ ဖိုက်ခဲ့ပြီး
မင်း ၂နှစ်သားလောက်က မင်းတို့
သားအမိကို ထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားခဲ့
မိတယ်.. ငါ မရှိတဲ့နောက် မင်း
အမေ ဘယ်လောက်ပင်ပန်းခဲ့
ဖိုး.. အဖေ
အဖေ..ဒါ..ဒါ
ကျွန်တော့်
အဖေ
သားဖေ အဖသ်တို့ တွေ့ဆုံပွဲအဆက်သွားပြီး ညီသူကတို့ ထမ်းသား
အားရှုဖက်သည်။ ညီသူက ကသည်း သားဖေကို ကလေးလေး
တစ်ယောက်လို ပြုစုပါတ်ထားသည်။
သား..သား..သားဖေ
မင်း ရှေ့ကလာတာတွေက
မင်း အမေ တာရှေ့ပေါ်
ဆိုက်လို့ အဖေ သိတာ
သားရယ်
သားအဖ နှစ်ယောက် ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြသည်။
သူတို့ကို ကြည့်၍ ဗိုလ် ရဲတွင်ဝသည်။ ဆို့ကျပ်
မျက်ရည်များပင် ဝဲလာလေတော့သည်။

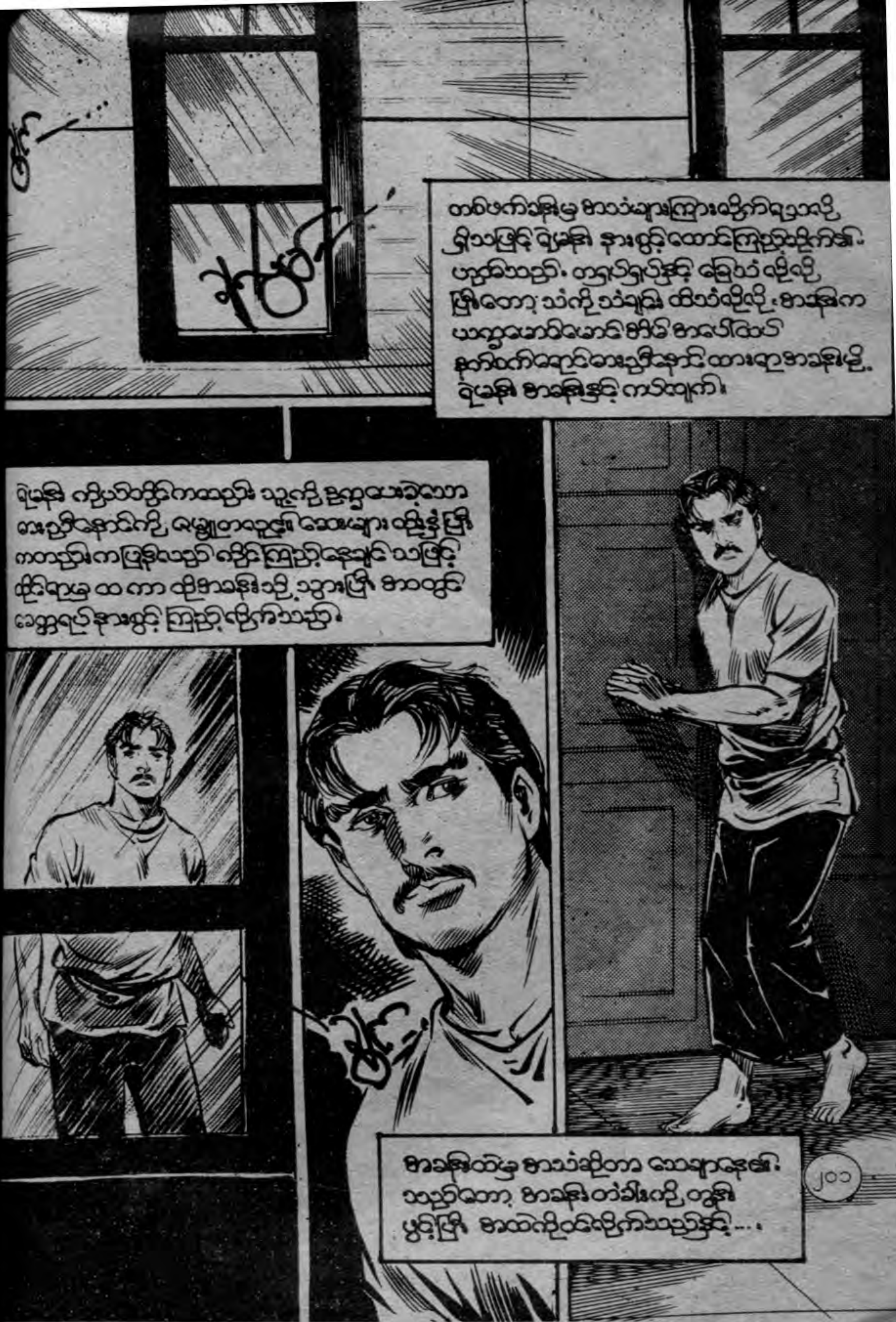
တစ်ဖက်ခန်းမှ အသံများကြားလိုက်ရသလို
ရှိသဖြင့် ချမ်းနီ နားစွင့် ထောင်ကြည့်လိုက်၏။
ဟုတ်ပါသည်။ တရှပ်ရှပ်နှင့် မြေသံ ဖိုလို
ဖြစ်တော့ သံကို သံချင်း ထိသံလိုလို။ အခန်းက
ယာဉ်မောင်းမောင် မြင့် အပေါ်ထပ်
နက်ဖက်ချောင်ခေါင်းညီနောင် ထားရာအခန်းမှ
ချမ်းနီ အခန်းနှင့် ကပ်လျက်။
ချမ်းနီ ကျိုးပါတိုင်းကသည်။ သူ့ကို ဥက္ကာ ပေးခဲ့သော
ဓားညီနောင်ကို မျှော်တဂျင့်ဆေးများ လိမ်းနှံပြီး
ကတည်းက ဖြုန်းသည် ကိုင်ကြည့်နေချင်သဖြင့်
ထိုင်ရာမှ ထ ကာ ထိုအခန်းသို့ သွားပြီး အဝတွင်
ခေတ္တရပ်၍ နားစွင့် ကြည့်လိုက်သည်။
အခန်းထဲမှ အသံဆိုတာ သေချာနေ၏။
သည်တော့ အခန်းတံခါးကို တွန်း
ဖွင့်ပြီး အထဲကိုဝင်လိုက်သည်နှင့်...။

ဒုမ်
ထိုအခါ ရွာအနီးတွင် ရောက်နေသော ဟာကွဲ့ဆောင်ဆောင်ဖြင့် ဓမ္မဟာလူ တာသ်ချားကြောင့်
သချာ်ဘုရားကာ တရုတ်ပြည်လိုက်ချိန်တွင် ပျံနေသော ဘုန်းကြီး၏ ရုပ်သံကိုပါ ကြားလိုက်ရသဖြင့်..
ဟား —
ဟား —

ဓားထားရာ အခန်းဆီသို့ စာရေးပြေးလာခဲ့တော့ အခန်း
စားပွဲပေါ်တွင် ဓားဒဏ်ရာနှင့် လည်ပြတ်ပြီး သေကျနေသော
ဦးမြနိ ကိုတွေ့ရှိလိုက်ရပြီး ဝင်ပေါက်တင် ကတ္တီပါ ဖုံးပါထားသော
ဓားရှည်သက်သေ ဖြစ်တော့၏။
ဝင်ပေါက်ပေါက်နှင့် အောက်ကျနေသော
ကတ္တီပါစပ္ပ လွဲချိ တစ်ခုနှင့်လည်း အသွင် ရှာသော်လည်း
နတ်စက်ရေခြင် ဓားညွှန်းကို မတွေ့ရတော့ပါ·

သက္ကယ်ပင်ညှာမှ ကောင်းကင်ပြင်တွင် ကြယ်ရောင်
လက်လက်လေးများသာ ရှိသဖြင့် မာရှုမှားလှုံ့သည်
ဝေဝေဝါးဝါး ။
ဗိုလ်၊ ဘိုးသတ္တုတို့ သားမိဘ အေးအေးဆေးဆေး
စကားပြောခွင့်ပြု၍ သားရပ်ခဲ့ပြီ
တောင်ကုန်းလေးပေါ် ခပ်သုတ်သုတ်လေး
တက်လာခဲ့တော့သည်။

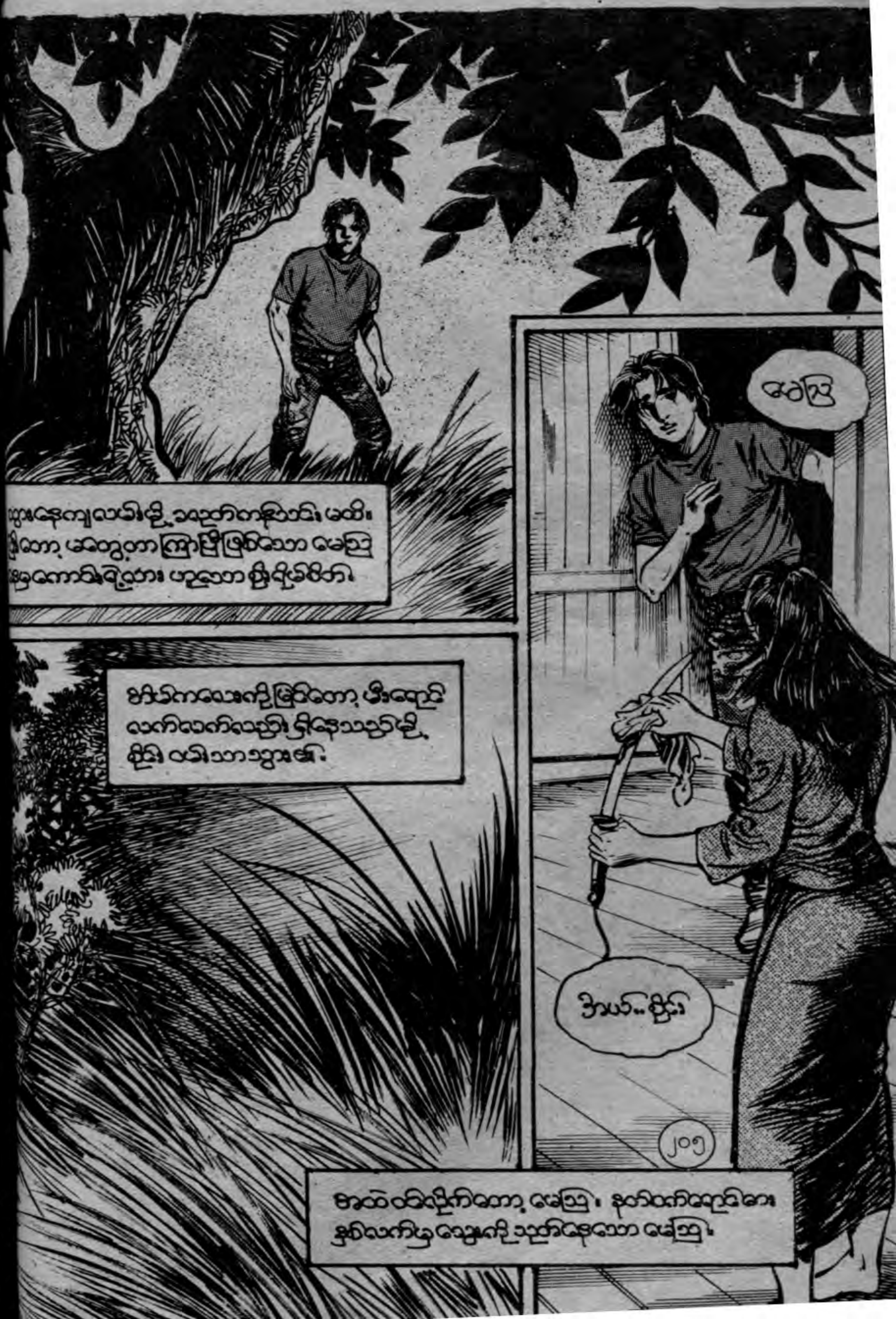
သွားနေကျလမ်းမို့ ခရေတက်ကုန်းဆီ မသိ
ပြီးတော့ မတွေ့တာကြာပြီဖြစ်သော မေညို
အိမ်ဘက်ကောက်ချင်ရှိသွား ဟူသော စိတ်ကူးဖြင့်ပင်။
မေညို
ဝိုင်ပါကလေးကျိုးဖြင်တော့ မီးချောင်
လက်ယက်ရသည်။ ရှိနေသည်မို့
ကိုကြီး ဝယ်သာ သွားမည်။
အယ်.. ကိုကြီး
ဓားထဲ ဝင်လိုက်သော့ မေညို၊ နက်ပါလက်ရှည်ဓား
နှစ်လက်မှ ဓားကို သုတ်နေသော မေညို။

မေညိုက ဓားနှစ်လက်ကို ထင်ပေါ်
နေသားတကျ တင်လိုက်ပြီး
စိုင်းမော်ထံ အားရဝမ်းသာ ပြေး
လာကာ ဖက်၏။
ဟုတ်တယ်
ပြီးပြီ...ဒါကြောင့်
မေညိုကို လာကြိုဖို့
အတူခေါ်ဖို့ လာပြော
တာ
လွမ်းလိုက် ရတာ မေညို ရယ်
မေညိုလည်း လွမ်း နေတာပါပဲ စိုင်းရယ် ပြည့်ပွဲဖြိုးပြီနော်
စိုင်းရယ် မေညိုကို မေ့ပစ်လိုက်ပါလို့ အတန်တန် ပြောတော့ ရက်နိုင်များ
မေညို ပြောရင်း မျက်ရည်ဝဲလာ၏။
စိုင်းက ဓားနှစ်လက်ကို တစ်လှည့်
မေညိုစကားကို တစ်လှည့်
အံ့ဩပြီးရင်း အံ့ဩနေမိတော့၏။

ကဲ တပည့်ကြီး မောင်မောင်
အခုမြင်နေ အချိန်အခါကသညာ
တိုက်ဆိုင်နေပြီ လက္ခဏာသညာ
ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ အဖြူ
အသည်း သန့်စင်အောင် ငါတို့
ဗီဇ သွားကြမယ်..
ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး
သတ္တတို့ ဗုဒ္ဓနိုက
သင်္ချိုင်းကို သတ္တ ဟာ သူ့
ကားညွှန်ရောင်ကို အစောင့်
ချထားတာ သေသချာတယ်
ရှိပေမယ့် ကိုး သင်္ချိုင်းသုံး
ကိုး သင်္ချိုင်းကားတော့
မယုတ်သာ ကွယ်
ယူခေါ်ကြိုမလား ဆရာကြီး
အော်.. စိန်ကူသား
အပါ ရယောက်ဒေါ်
မင်းနဲ့ ငါနဲ့ဆို
အားလုံး ပေါင်း
၆ယောက်

ပြောစမ်းပါ မေညို မေညို ဘာဖြစ်လို့ ဒီ စကားကို ပြောရတာလဲ ပြီးတော့ ဒါ နှုတ်ဆက်ခြင်း ဆွေးညှိနှောင်း အစပဲ သလား
ယုံကြည်ပါတယ် ကိုကြီး နှုတ်ဆက်ခြင်းပေးပါ...
ဘာလို့ ဒီကို ပြောရ မှာလဲ... သဘောကြီး ကြီးသူ့ ဆီက နှုတ်ဆက်ခြင်း အေးကို ယဉ်မှုမောင်းမောင်းကို အပါလိုက်ရတာ ကိုကို ရှုတင် ကိုကို့ အမြင်
အဲဒီ ယုံတဲ့က... ဒီအေးနဲ့ မဆိုင်ဘူး ကိုကို ဒီအေးက ကိုကို့ ပေးချင်တဲ့ ပေး ယူချင်တဲ့ ယူလိုက်ရတဲ့ အချစ်မဟုတ်ဘူး ဒီအေး ပိုင်ရှင် အစစ်က ကိုကို့ မေညို ဖြစ်သွားကြတာပဲ

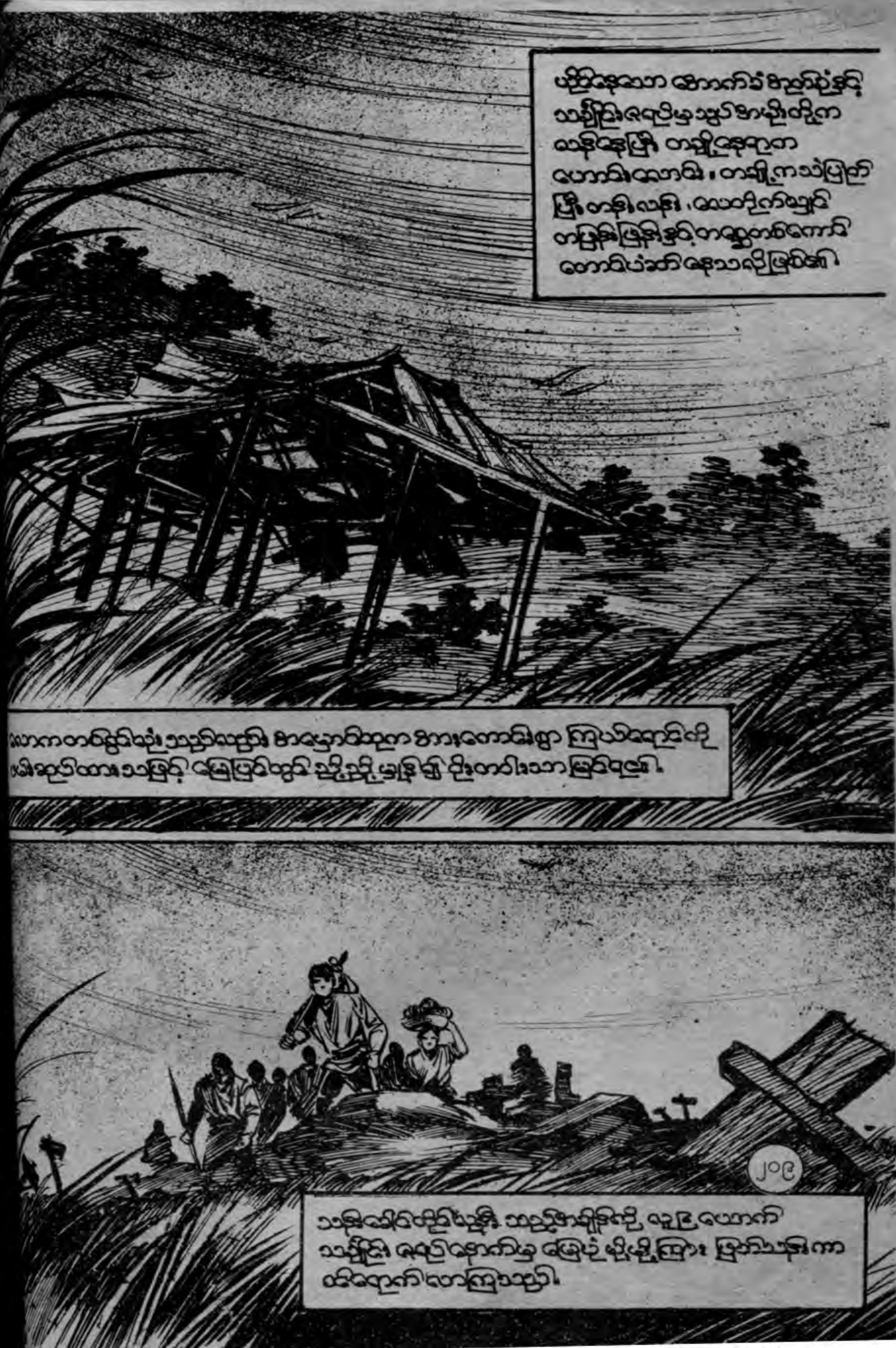
ဝင်ရောက်လာကြသည်။

ထို့နောက် မြေပုံဖြတ်ပိုင်း အညွှန်းနှင့်
အတန်ကြာပယ် စပါးစိုး သချွာနို့ရှိသည်
ချုံပုတ်ကြက်သာပါသို့ ရောက်လာသောအခါ
ပီယာသော အနုနီ ဥက်ပေါ့ပွဲများကို ချပြီ
သည့်ပိနှင့် ဝတ္ထုပ်ချ သောတော့သည်။
ဧရာ ငါတပည့်
ခေါင်ခေါင် မှီ သိမ်းပြန်ရက်
ထွက်ချုန်ပိ အနုကြည်ပါကြောင့်
မှီကို အသည်ပြုံ အချောင်
ပပေါဂ အတွက်
အဓိဒ္ဓာရင်ရှေ့ပါပြီသား
ဗလ္လုဆရာလူက သာဓိခါသာသားထွက်ချုန်ကို
ယာဇ္ဈမောင်မောင် အားပေး၏။
အခု ငါ တားတောင့်ကို
ပေါ်ပြီ ယမ်းတို့တစ်တွေ
ဝတ္တိမှပေါက်ခဲ့ အားပါးလာသော
ဝတ္တိတစ်ခုမှာပဲနေ..မကောင်း
ဆိုးဝါး လာရည်ငါ ရှိမယ်ပါ
လူသားရင်မှာ ရှိ..

စိတ်ချပါ ဆရာကြီး
ဒီနေ့ ကာယာ ၁ဒီ ရှိနို့
မျက်စွာပွဲ့ခေး
တကာယ်မြဲ့ပြာ ရောင်
စိတ်ချထားပါ..
ငါ ပြောတဲ့ သနပ်ခါးတုံး
နဲ့ ကျောက်ပျဉ်ပါတယ်
မဟုတ်လား
ပါ ပါတယ်
ဆရာကြီး
အေး ...
ကောင်းပြီ
ဆရာကြီး ရေမှုတလူကာ နံ့သာတုံးများ ထပ်သွေးနေ၏။
ပြီးလျှင် ခြင်းတောင်းဖြင့် ဘယ်ပလူဆောင်လာသော စံပယ်သား
အခက်အလက်များကို စံအုပ်ငှမျက်နှာသို့ ပက်ဖြန်းတာချိ့ကို
ဒေါက်ခွက်များပေါ်တင်ထား၏။ နောက် ကျောက်ပယောင်း
တုံကြီးများကို လွှန့်ညှိပြီး ဥုံ ဖနိမ်မြှုတ်တော့၏။
ထောဝ်ိုရေတုပ် မပဉ္စုတ်ပါတဲ့ စိမ့်သန်
ဆေးသွားကြည်သည့် သချိုင်း ကမ်းစွတ်
သံ့ပုံမြှုပ်သွား သည့် ဖြစ်သွားတော့၏။

မေညို ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ဟင်
ဘာ.. ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး ကိုကို...
ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ဟူသော မေညို ပြောသည်။ မျက်နှာပျက်နေ
သည်ကိုမှာ ... ပြီးတော့ မျက်ရည်တို့သည် ...
... တစ်ပင်တစ်ပင်၏ ... ဖြစ်သွားတော့၏။
မေညိုကို ကြည့်ရတာ တစ်ချိန်ထဲ တစ်ခုခု လျှို့ဝှက်ထားတာ ရှိနေ သလိုပဲ ကွာ...
ကိုကို စာတွေ ပြောမနေပါနဲ့တော့ မေညိုနဲ့ ကိုကို မဆုံခဲ့ကြဘူးလိုပဲ.. ..
၂၀၂

ဖရွှေကြာဆရာက ရုံပြီးကို စာသီချထားသော စာချပ်စာ။ သည်မျိုး မြွေနို့ ပေါက်ချ
လိုက်သည်နှင့် မြေပြင်တွင် ထိုးခနဲ မီးတောက်တစ်ခု ထတောက်သွားပြီး
မေ့ညူသည်။ ဝိုင်း ရင်ခွင်မှနေ၍ တုန့်ခနဲ ဖြစ်ကာ ဝိုင်းကို တွန်းချင်း ခွာလိုက်ပြီး
ပြတင်းပေါက်သို့ ပြေးကာ ဆံပင်စုတ်ဖွား
ပြာနှမ်းနှမ်း အရုပ်မဆိုးကြီး၏ အသွင်
ပြောင်းလျက် ခုန်ထွက်သွားလေတော့သည်။

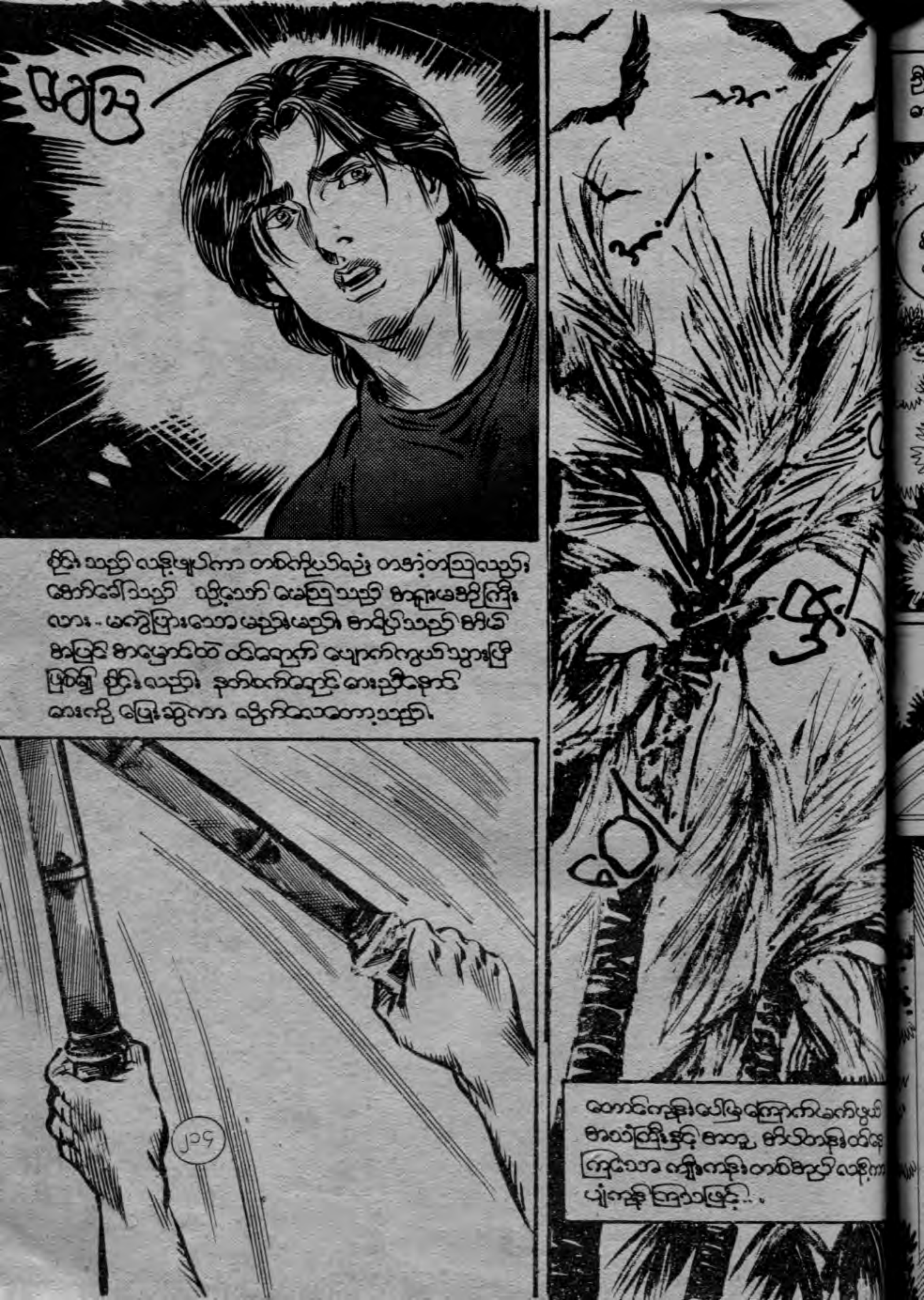
ဗိုဟ်ရဲ သည် လန့်ဖျပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး တဖော့်တလူသည်း
ဆောက်ခေါ်သည် သို့သော် မကြားသည် အရှုံးမပေးပုံကြီး
လား.. မကွဲပြားသော မည်းမည်း အရိပ်သည် အပေါ်
အမြင့် အလျှောင်တံ ထိုးရောက် ပျောက်ကွယ်သွားပြီ
ဖြစ်၍ ဗိုဟ်ရဲ သည် နတ်တက်သည့် ဓားညိုနောင်
ဓားကို မြှေးဆွဲကာ ဆိုင်းကြသေတော့သည်။
ထောင်ကျနေ ပေါ်မှ ကြောက်ကွက်ပြယ်
အသံကြီးနှင့် အတူ အိပ်တန်းတက်နေ
ကြသော ကျီးကန်း တစ်အုပ် လေထဲက
ပျံကျနေ ကြသဖြင့်...

အား..သားလေး
တက်သွားတာလေ
သား..
ဟုတ်..ဟုတ်တယ်
တယ်...
ဘယ်ကိစ္စဖြစ်လို့
သွားတာလဲ
ဘိုးလေး
ဟော..
၂၀၅

သင်္ချိုင်းမြေ တစ်ခုလုံး စာသံပေသံတို့ဖြင့်
ဆူညံနေပြီ။ ဖီးချိုငှက်တို့ဖြင့် သော့ညံ
ဝေပြောင်ခနေ၏။ မြေပုံတချို့ ပွထ
လာပြီး တချို့နေရာများတွင် မြေဆောက်
ရောက်နေသော သစ်သားခေါင်းတလားကြီး
များ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ထွက်ပေါ်လာကြ၏။
ထိုစဉ် ခွေးနက်ကြီးတစ်ကောင် အုတ်ဂူပျက်
တစ်ခု၏ပေါ်သို့ ခုန်တက်လာသဖြင့် ယာကျွမောင်းမောင်
ကျီးသိတ်ကြီးပင် လန့်ပျံသွားသလို.....
အုပ်သိုက်ဖွဲ့နေသော ညောင်ပင် အကိုင်းအခက်များကြားမှ
အယပ်အချို့က ပြေးထွက်နေမှုနှင့် ယှဉ်သော လင်းနို့ကြီး
များသည်လည်း ဥဩနှင့် ထိုးဆင်းလာကာ မြေပြင်ပေါ်ရှိ သူတို့ရန်သူကို
ထိုးဝင် ကိုက်ခဲတော့မည်ကဲ့သို့ ပျံဝဲနေကြလေသည်။
၂၁၆

စာဂျက်လှုပ်ပြင်မှ ခွေးနက်ကြီး ယူကဲသည်နှင့်နှိုက်ကြီးနှင့် ဘွားဘွယ်ကြီးများ ပေါ်ထောင်
ပါးစပ်ပြဲ၍ ညွှန်ပြသည့်တောင် ဖိုးကူလား နောက်မှ တစ်ယောက်က လှံနှင့် ထိုးလိုက်သော်
လှံသွားသည် ခွေးကြီးကို ဖြတ်သွားပြီး ယောက်ဝင်သွား သည့် မြင်လိုက်ရသော်လည်း
ခွေးကြီးမှာ ဘာမှ မဖြစ်။

မြူဘာရူက ဓာတ်ချထားသော ချုံပြွားတစ်ပြွားကို
ထပ်ခါပါကိုရိုက်သော့မှ ရွှေနက်ကြီး ရှောင်ပြီး
အပြင်သို့ ဘုန်းခနဲ ပစ်ကျသွားလေတော့၏
သည့်နောက် လင်းဆွဲကြီးများ ပိုင်းဖွဲ့ ထိုးဝင်
လာသဖြင့် မြူဘာရူ အဘိုးအချည်များနှင့်
တလှုပ်လှုပ် တဘုန်းဘုန်း ရှိမနေပါ ရပြင်ချည်

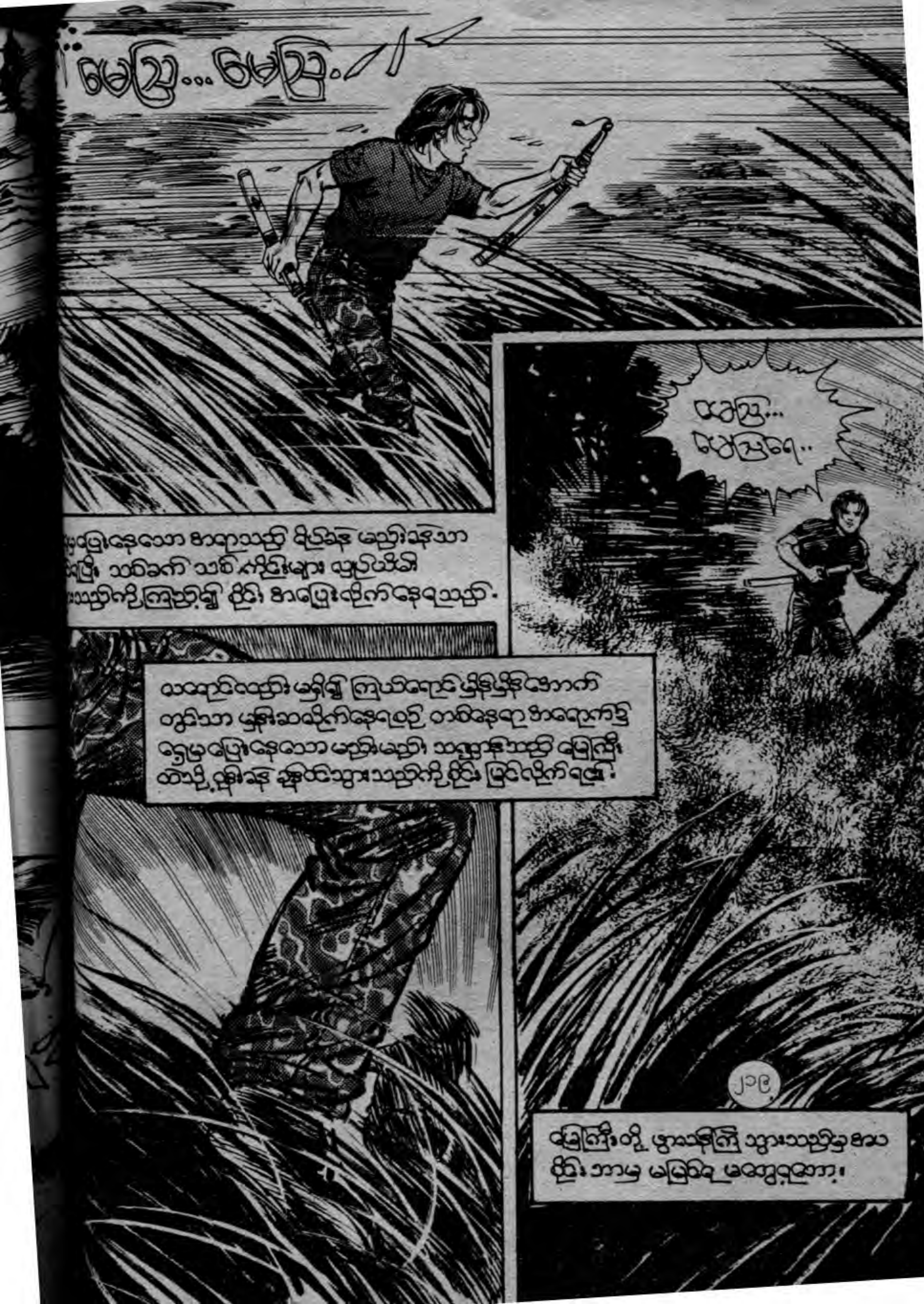
မေပြ... မေပြ.
ပြေးနေသော အာရုသည် ဒိုင်းခနဲ မည်းသွားသော
ပြီး၊ သစ်ခက် သစ်ကိုင်းများ လှုပ်ယမ်း
သည်ကို ကြည့်၍ ဦး၊ အာရုပြေးလိုက်နေရသည်·
လရောင်လည်း မရှိ၍ ကြယ်ရောင် မှိန်မှိန်အောက်
တွင်သာ မှုန်ဝါးလိုက်နေရသည့် တောစပ်နေရာ အာဝရောက်၍
ရှေ့မှ ပြေးနေသော မည်းမည်း၊ သဏ္ဍာန်သည် မြက်ရိုင်း
တောထဲ့ တိုးဝင်သွားသည်ကို ဦး၊ မြင်လိုက်ရ၏·
၂၁၉
မြက်ကြီးတို့ ဖွာသစ်ကြီး သွားသည်မှ အပ
ဦး၊ ဘာမှ မမြင်ရ မတွေ့ရတော့၊

ဗေဒ္ဒါရာဇူသည် ဖနိတ်မှုတ်ချိုက် ဖနောင့်
ပေါက်ကန်လိုက်ခြင်း ရှိလို့ သူသည် မြေသို့
လျောက်လှမ်း သားလို သိမ်းသိမ်း ချီသွားပြီ။
ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း ပိတ်ဖုံးနေသော အုတ်ဂူဟောင်းကြီး၏ မြေကြီးပြင်မှ
အုတ်ဂူ၏ တချို့ တစစ တစစ ပြိုကျလာပြီး
လူတစ်ကိုယ်ပါလာ အပေါ်ကို ဖြစ်သွားသောအခါ ---
အဝတ်နီကြမ်းကြမ်း ခံပတ်ထားသော ပြာနှမ်း
သော အသားအရေနှင့် အရုပ်ဆိုးလှ
မိန်းမကြီး တစ်ယောက် တိုးထွက်လာ၏။
၂၂၀

ကြောင်ပြဲလေးဗျ ဘာကျမ လှုပ်... လှုပ်ပါနိုင်
ထိုနိ ဂျူလာ၊ အာဝေတာ်လေနဲ့သွားပြီး သက်ညှိုးရှိုးပြည့်သဖြင့် အားလုံး မြင်တွေ့သွားကြလေ၏။
မကြောက်နဲ့ မကြောက်ကြနဲ့ ဒီ ဘားတောင် သူ့ရှုမပေ ဖြစ်မယ်
ကောင်းပြုပယ်ရသဖြင့် မှော်ဆရာ အာဂါ့ကြက်ထေး တဖြည်းဖြည်း နိုးလာသဖြင့် ယာရှမောင်မောင်တို့ အားပွဲသည်၊ အာဝေတာ်လေး ထိတ်ရောနဲ့ လာချိန်တွင် မှော်ဆရာကြီး ချည်ကိုမဖြူကျွင်း၊ ...
ဝေါ့ကျ... ကောင်မ နင့်အမည်ကို ဘာယက်ဘာသူတွာ
ဟီး..ဟီး... ...ဟီး..ဟီး

နှင်း
ငါ နိုင်ငံတကာ လှည့်ရမယ်ပဲ
နှင်းကို ငါ ချစ်ထားပြီ
ထို့နောက် .....
ကျောက်ပျဉ်နှင့် သနပ်ခါးတုံး ပစ်ပေးပြီး
နှင်း အဲဒီ ကျောက်ပျဉ်မှာ
သနပ်ခါး သွေးပြီးတော့ နှင်း
မျက်နှာကို လိမ်းပါ
ငါ့ဆရာ
တပည့်ကြီး
သမီးမှ သနပ်ခါး လိမ်းပြီး
သမီးမှ မျက်နှာက
သနပ်ခါး
ခင်ဗျာ

ဒီဗီ သနပ်ဒိန်၊
ဖတ်ဟာ ပီသသော့ပဲ
ကဲ လာစပါ၊ သွားစပါ
ပိထိုးစပါ
အလူးမလဲ့ ပိန်ခါးမကြီးက တုန်တုန်ချိ တုန်တုန်ခွင့်
သနပ်ဒိန်းတုံ့နှင့် ကျောက်ပုဂ္ဂိုလ်ပုည် ဆေးလိုင်း ဘွဲ့တွင်
ကျွေးတော့သည်။
ပြီးတော့ ပေါ်ခါးသည်။
သူသည် မြေတစ်ခုလုံးသည်
အသံတို့ဖြင့် ဆူညံလိုနေ၏။
နင် ပေါ်ဆောင်းပြီးရင်
တည်းလွင့် အနားကို
လာခဲ့ ငါ့သခင်
စားဖို့ ငါ စားဖို့

ဟား၊ ဟား၊ ဟား၊
ဟုတ္တိုပြီ ငါ့ သတ္တုအာယိန်
ထွက်..ထွက်ပြီ
ပါမောက္ခကြီးက ကျောက်ပုစဉ်းငှက်
သနပ်ခါးတုံးကို တစ်ဖက်ပိတ်ကိုင်၍
ရှေ့တိုးလာသော ယာဂူဘောင်းဘောင်း
ကြောက်ဒူးတုန်နေသော ဖြစ်နေတော့သည်။
ပါမောက္ခကြီးက မတွန့်ဆုတ်ပါ။
လက်ထဲရှိ ကျောက်ပုစဉ်းငှက်
ပစ်ပေါက်လိုက်၍.....
ဒုတ်
ဗေဒွါဆရာသူ၏ ဦးခေါင်းကို ထိမှန်ခဲ့သော ကျောက်ပေါက်တုံး
သည်ပင် ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်သည်။ စာကြောက်စာသေး
ပေါ်တွင်ကား လေးနက်သော ဝမ်းနည်းခြင်းကား ဖြစ်ပျက်ခဲ့
တော့သည်။
၂၂၄

အမလေး
အမလေးဗျ

ဟိုက်
ထိုင်း ဓားမထုတ်သေးဘဲ ငုံ့ရှောင်
လိုက်စဉ် ဒီးဘို့တို့ ပျောင်ပြေနေသည့်
ကြားထဲတွင် ဒိန်းမက်ကို ယူကာသွားသည်
ခွေးနက်ကြီး တစ်ကောင်ကလည်း ယာရှ
မောင်မောင်တို့ထံ ခုန်အုပ်လိုက်သဖြင့်
စဉ်ကိုင်း အတွင်းမှ ရှည်တို့ ဖရိုဖရဲ
ထွက်ကျလာကြတော့သည်။
ဝေါ့
စားပေါ်ကပြီ
စားပေါ်ကပြီ..

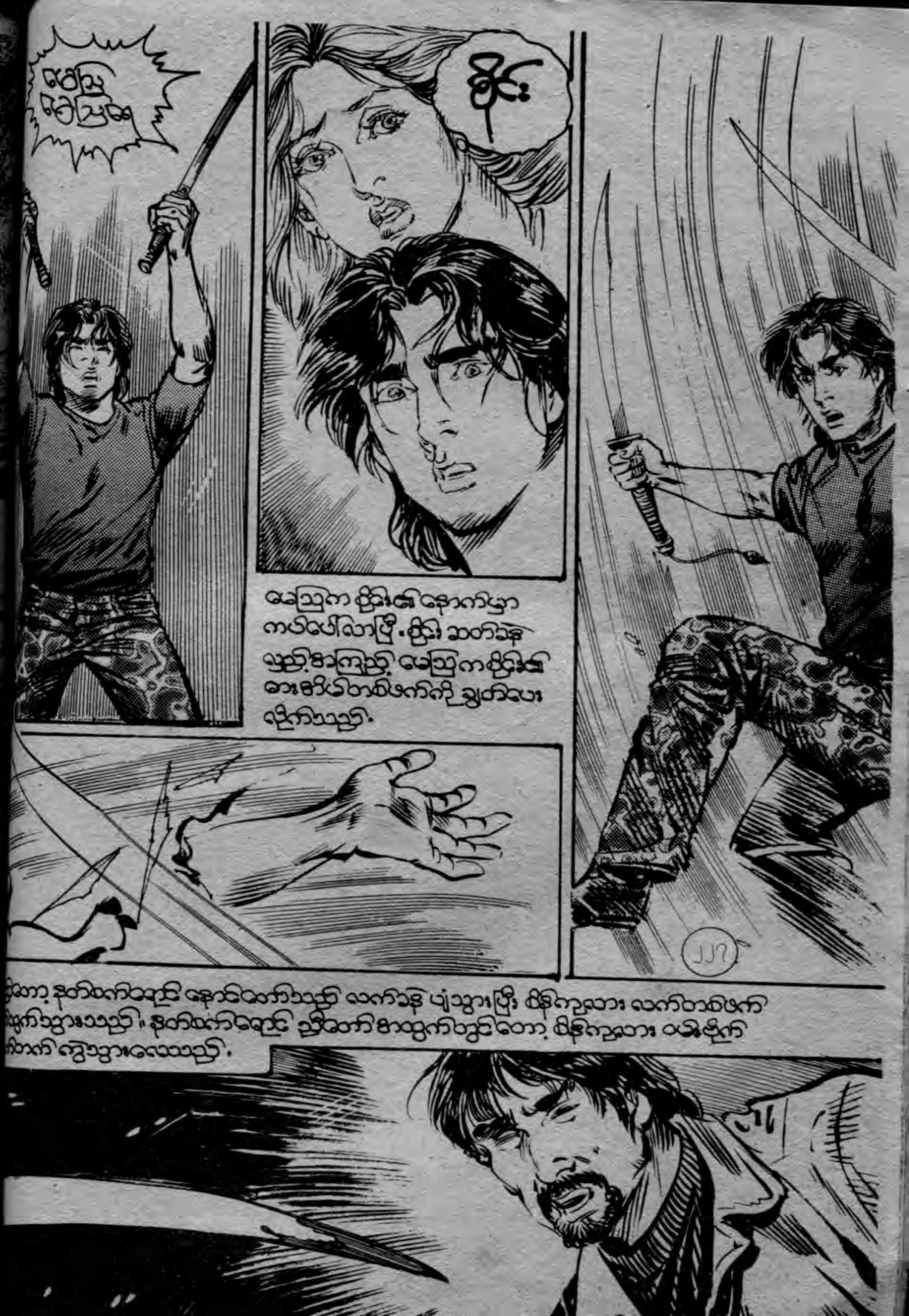
ဦး
မေညြက ဦးဦး၏ နောက်မှာ
ကပ်ပေါ်လာပြီး ဦးဦး သတ်ခဲ့
သည့် ဓားကြည့် မေညြက ဦးဦး၏
ဓားဓါးတစ်ဖက်ကို ချက်ပေး
လိုက်သည်.
၂၂၇
...သော နတ်မင်းကြောင် နောင်တော်သည် လက်ခနဲ ပျံသွားပြီး ထိနိုးကူသား လက်တစ်ဖက်
...ပြုတ်သွားသည်။ နတ်မင်းကြောင် ညီတော် မာလွတ်ပွင့်တော့ ထိနိုးကူသား ဝမ်းဗိုက်
...ပေါက် ကွဲသွားလေသည်.

ဟော့..ဟော့
ဘယ်ကသူတွေလဲကွ
ချာ..ချာ..
ဦးသာထွန်းနှင့် သာဖေတို့ ရောက်
လာကြပြီး ပါလာ၍ ဓားများနှင့်
တွေ့ရာ တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။
ဦးသာထွန်း ဖြေမှ ဓားတစ်ချောင်း လဲကျသွားသည်၊
သာဖေ လည်း တစ်ချောင်းကို ဖမ်းပြီးဖြင့် ခုတ်
ထွင်းနေလိုက်သည်။
ဆရာကြီး..
ကိုသာဖေ
ဒိုင်း
စည်းစာတွင်း ကျန်နေသော ဗိုလ်ချုပ်တာရှည်နှင့် ပါလာ
သောင်းဆောင်တို့ကို ဓားများက ဝိုင်းခုတ်သဖြင့်
သေဆုံးကြသည်။ ထို့တင်ကိုက်နှင့် စည်း
အပြင် ရောက်သွားကြတော့၏။

မေဩ - ပြေး
ပြေးနှင့်
ကိုမြင့်ဒါ..မိုး
ဒီ မေဩ နေရာပါ
မေဩက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်
ယက္ခမောင်မောင်ကို
ဆွဲဒုပ်ပြီး တစ်ချက်ရိုက်ချလိုက်ရာ
ယက္ခမောင်မောင် ခွေကျသွားတော့၏
ဖြောင်း
မင်း . မင်း
ဘယ်ကလဲ
မောင်မောင်
ဒီ ဘူရိုမှ မင်း
သိမ်းပစ်ကြည့်စမ်း

ဖြောင်း
ဗမျှူတလူ စကား မဆုံးခင်မှာပင် မြ
တံရှုန္တုန်တစ်ကောင်လို ဗမျှူတလူကို
ချုန်ဝှပ်လိုက်ပြီ...။
နင့်ကြောင့်
နင့်ကြောင့်ပါ
သေရတာ ငါ့ကို
နင် သတ်တာ
ခွေးကြီး
အား..
အမလေး
ဖြီးဦးလုံးများနှင့် အလှမ့်ဖိသို့
ကြား ဆုံတွေ့နေသဖြင့် မြေ
အာရုံစိုက်လိုက်သည့်အခါ မမြင်
လေတိုက်သည်ပါ၊ ဗမျှူတလူ ဦးသံ
ပျောက်သွားလေပြီ။

မေပြု..မေပြု
ဦးဩ မေပြုကို ဓားဝှေ့ချလာပင်
တစ်ပေါက် ထယ်ထိတော့သဖြင့် ထိုသူကို
စိတ်ပြုတ်ရှုံးနေစဉ် ယာကွှမောင်မောင်က
သံခါပန်ကာညှတ်ခွန်ဖြင့် မေပြုရှိရာ ကိုတိုးဝင်ကာ
ဟာ..မင်း
မေပြု ရှေ့အကျ ဦးဩက ဓားရှည် စားကျ ပြေးလာကာ
မေပြု..
ယာကွှမောင်မောင်ကို ဦးဩ တစ်ချက် ထွက်တစ်ချက်
ခုတ်ချ ပစ်လိုက်တော့မှ၊ ဓားနှစ်ချက် ယာကွှမောင်မောင်၏
ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ကိုဖြတ်ဝင် သွားသောအခါ ယာကွှမောင်မောင်မှာ
တောင့်တောင့်ကြီး လဲကာ ကျဆုံးသွားလေသည်။

ဗိုလ်ဦး က ဓားကို မြေတွင် ထောင်စိုက်ထားပြီး
မေညို ကို ပွေ့ဖက်ထားလိုက်သည်။
မေညို..မေညို
ဖြစ်ရပလော...
မေညို..ရယ်
ဘာတွေ
ပြောတာလဲ မေညို
ဘာဖြစ်လို့လဲ
နတ်ဝတ်ရောင်ခြည်မှာ
မေညို ရှိတယ်
ဗိုလ်ဦး..ဗိုလ်ဦး
နတ်ဝတ်ရောင်အား
နှစ်လောက်ကို မေညို
ကိုယ်ပါလား ဗိုလ်ဦး
ယူထားပါ
ဘာ..ဘာရယ်

နတ်သက်သေပြ ဓားညှိနှောင်ဟာ မေကြူ သွေးနဲ့ ဓားသွေးထားတာ.. မေကြူရဲ့ ကိုယ်ပေါ်က စာချွန်းနဲ့ ဓားကြိုးကို ပတ်ထားတာ မေကြူဆံပင်ကိုကြိုးကျစ်ပြီး အဆောင်ပေါက်မှာ ထည့်ထားတာ...
ဟင်
ဖေဖေဦးသက္ကနဲ့ ကိုကိုရဲ့ ဘိုးဘိုး ဘုန်းကြီးလုံ တို့က ဒီဓားကို လုပ်တာ...
တောက် ရက်စက်လိုက်ကြတာ..ဗျာ
ဟင့်အင်း..မဟုတ်ဘူး ကိုကို ဖေဖေဦးသက္ကက မေကြူကို မွေးစားသမီးဆိုပေမယ့် အရမ်းချစ် ပါတယ် ဒါပေမယ့် ဖေဖေ့မှာ ဓားနဲ့ သတ်ဖို့ ကိုပဲ စာချုပ်ရှောက်နေလို့ မေကြူကို ချစ်ပေမယ့် ကျေးဇူးကိုက်နိုင်တယ်.. မေကြူကလည်း ဖေဖေ့ကိုပေပေ ချစ်တာထက် ပိုချစ်တယ်...

မိကြောင့် ရေမျှောလာရ
လက်ချက်နဲ့ မေညြ သေရတော့မယ်ဆို
ဆိုတာ သိလို့ ဖေဖေ့ကို ဓား
လွှဲပြီ မေညြ တိုက်တွန်းခဲ့တာပါ…
ဖေဖေတို့ ဓားခုတ်တန်းဖြစ်ကြတာကို
မေညြ အတင်းပြောပြီ
မေညြ စကားပြောသွားပြီး မျက်လုံးများ မှေးစင်း သွားသည်။ ထိုစဉ် ဦးသက္ကနှင့် သာမေတို့လည်း လက်ကျန်ဓား ရှာဖွေဆက်ကို ဖြိုး ထွက်ပြေးလာကြသည်။
သမီး…သမီး
မေညြ…
မေညြက မျက်လုံးတစ်ချက် ပြန်ဖွင့်သည်။

မေကြူ ဝေသာနီက
ငြိုကွာ ဘဝက လွတ်ပါပြီ ဖိုးဖြူ
မေကြူ အတွက်ဖြူသမျှ
ကုသိုလ်ကို အမျှပေးဝေပါနော်
မေကြူ ရယ်.. ဖိုးဖြူ
ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဖြူဖြူစင်စင်
ကောင်းမှု ကုသိုလ် မှန်သမျှ
မေကြူကို အမျှပေးဝေပါတယ်
မေကြူရေ.. အမျှ အမျှ အမျှ
မေကြူ ဖိုး၏ ရင်ခွင်အတွင်း၌ မှာပင် ပျော့ခွေ ကျသွားလေ၏
မေကြူ...ရေ
အမျှ..အမျှ..အမျှ

မေဩ့ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်သော၊ ပေါ့ပါးသွား သည်ဟု စိုင်း ထင်မိလိုက်ချိန်... နောက်ဆုံး အမျှဝေသော အသံ။
မေဩ့ရေ အမျှ အမျှ အမျှ
စိုင်း ရင်ခွင်ထဲမှ မေဩ့သည် အခိုး အငွေ့တို့ဖြစ်သွားပြီး ကောင်းကင်ယံသို့ ထိုးတက်သွား တော့သည်။

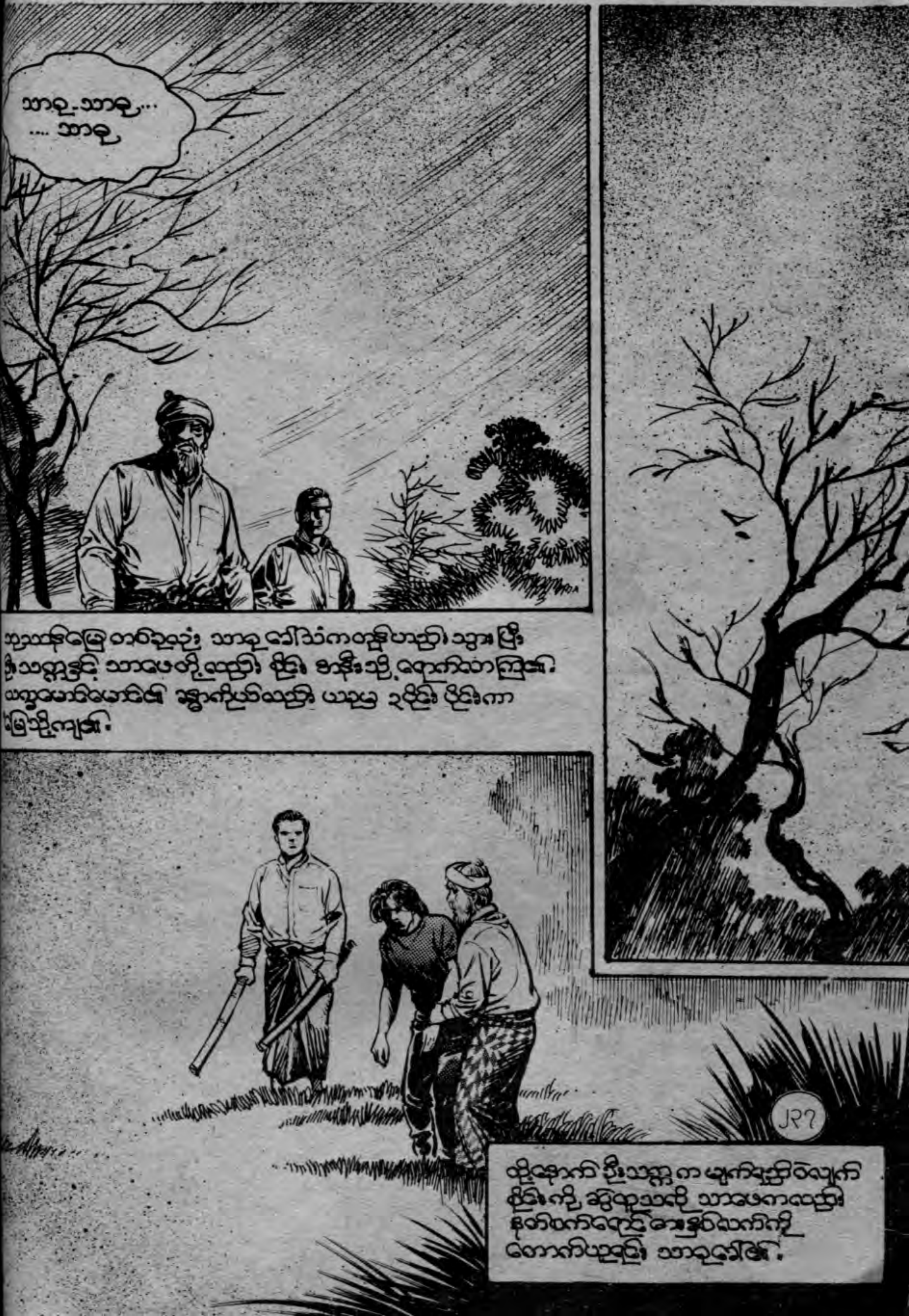
သာခူ-သာခူ…
…. သာခူ
ဘုသာန်မြေ တစ်ခုလုံး၌ သာခူ၏အသံက တုန်ဟည်းသွားပြီး
ဦးသဏ္ဍာနှင့် သာဖေတို့သည် မိုး ခါနီးသို့ ရောက်လာကြ၏
ယမ္မော်မော်ရင်၏ အကျော်ပိုယ်သည် ယခုမှ ၃ပိုင်း ပိုင်းက
မြသို့ကျ၏
ထို့နောက် ဦးသဏ္ဍာ က မျက်ရည်စိုလျက်
ဗိုင်းကို ဆွဲထူသလို သာဖေကလည်း
နတ်ပတ်ရောင် ဓားမြှောင်ကို
ကောက်ယူရင်း သာခူ၏ဂါထာ

သာရူ သာရူ သာရူ
နောက်ဆုံး သာရူဝေါ်ဒီသံ ဒီဆို၊ တွန်ကား၊ ဦးပြီ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုချ လိုက်ပါလေတော့သည်။

သာမဖေ သည် အနီးတွင်ရှိ ချုံပုတ်တို့
တကပ်လျက် ပိတ်ဖုံးနေသော ဂူဝမြေပြင်ရှိ
အပေါက်ဖြစ်နေသော အညှာဂူဟောင်းကို
အမှတ်မထင် ကြည့်မိလိုက်သည်။
ဂူနံဘေးတွင် အင်္ဂလိပ် စာလုံး ဖြင့်ရေးထိုး
ထားသော ကျောက်ပြား အုတ်ဂူ ဖြစ်သည်။
၁၃၉
ပြီးပါပြီ

* ထုတ်ဝေသူ
ဦးမောင်မျိုး (၃၄၅၇)
ကြောင်မင်းလစ်

* ပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မျိုး
ကြောင်နှစ်ကောင်ပုံနှိပ်တိုက်

* ပထမအကြိမ် – ၂၀၁၃ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ
အုပ်ရေ – ၅၀၀၊ တန်ဖိုး (၃၁) ကျပ်

....

စီစဉ်သူ
မောင်မျိုး (ကြောင်နှစ်ကောင်စာပေ)